

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΞΓ'

Δευτέρα 27 Ιουνίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Άδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Κ. Μουσουρούλη, σελ. 12755
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 12715, 12716, 12751, 12753, 12763
3. Επί του Κανονισμού, σελ. 12723, 12760
4. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 12723
5. Ανακοινώνεται ότι η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Σ. Σακοράφα, με επιστολή που απέστειλε στον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο δηλώνει ότι δεν θα συμμετάσχει στη συζήτηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και του εφάρμοστικού νόμου, σελ. 12751
6. Ανακοινώνεται ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το νόμο περί «Ποινικής ευθύνης των Υπουργών»:
 - α) Δικογραφία κατά του διατελέσαντος Υπουργού Τουριστικής Ανάπτυξης κατά το έτος 2009.
 - β) Δικογραφία κατά του διατελέσαντος Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κατά το χρονικό διάστημα από 19.8.2009 έως 25.8.2009, σελ. 12751

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συζήτηση επί της αρχής, του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015", σελ. 12715
2. Αίτηση Αντισυνταγματικότητας επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015", σελ. 12718-12723
3. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Πολιτισμού και Τουρισμού, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: "Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015", σελ. 12719

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. ,	σελ. 12763
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ. 12716
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 12763
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 12751
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 12763
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 12715, 12716, 12751, 12753
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 12751
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 12715, 12716
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. ,	σελ. 12751
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12751
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 12716

B. Επί του Κανονισμού:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ. 12723
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 12723

ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ. 12723
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 12760
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 12723

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 12723
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 12723

Δ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ Γ. ,	σελ. 12763, 12764
BENIZEΛΟΣ Ε. ,	σελ. 12715, 12737, 12738, 12740, 12743
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε. ,	σελ. 12767
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 12753
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ. 12764
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 12751
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 12757
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 12725
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 12736, 12737
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 12741
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. ,	σελ. 12765
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ,	σελ. 12755
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. ,	σελ. 12716, 12717, 12718
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ. 12754
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 12753
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ. 12758
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α. ,	σελ. 12732
ΜΑΡΚΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 12727
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 12762, 12763
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. ,	σελ. 12768
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. ,	σελ. 12736
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 12729, 12730, 12731
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ Γ. ,	σελ. 12732
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 12760, 12761
ΠΛΕΥΡΗΣ Α. ,	σελ. 12761
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12752
ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ Φ. ,	σελ. 12759
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,	σελ. 12723, 12754
ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 12756
ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ Σ. ,	σελ. 12767
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. ,	σελ. 12735, 12736
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ. 12770
ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ Α. ,	σελ. 12766
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 12769

Ε. Επί της αίτησης Αντισυνταγματικότητας:

BENIZEΛΟΣ Ε. ,	σελ. 12721, 12722
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ. ,	σελ. 12722
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. ,	σελ. 12719, 12723
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ. 12718, 12720
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ. 12719
ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 12720
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. ,	σελ. 12720
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. ,	σελ. 12720
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ. 12719

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΕΓ'

Δευτέρα 27 Ιουνίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 27 Ιουνίου 2011, ημέρα Δευτέρα και ώρα 18.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΝΙΩΤΗ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015».

Η συζήτηση επί της αρχής και επί του άρθρου μόνου θα γίνει σε τρεις συνεδριάσεις, σύμφωνα με την απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων στις 23/6/2011.

Ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑΟΣ, κ. Μαυρουδής Βορίδης, με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζεται ως ειδικός αγορητής ο Βουλευτής κ. Παύλος Μαρκάκης.

Επίσης, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής ενημερώνει, με παρόμοια επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής, ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος νομοσχεδίου ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Τέλος, ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξης Τσίπρας, με παρόμοια επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Φίλιππο Πετσάλνικο, ενημερώνει ότι κατά τη συζήτηση του παρόντος σχεδίου νόμου ορίζει ως ειδικό αγορητή το Βουλευτή κ. Δημήτριο Παπαδημούλη.

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, θέλετε το λόγο προεισαγωγικώς ή να προχωρήσουμε στον εισηγητή;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ζητάτε το λόγο επί της διαδικασίας; Ο Υπουργός, όμως, προηγείται.

Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κάποια στιγμή αργότερα θα καταθέσω τις μικρές αριθμητικές διορθώσεις που έχουν γίνει στους πίνακες μεταξύ της δεύτερης ανάγνωσης στη διαρκή επιτροπή και της σημερινής συνεδρίασης, για να καλυφθεί το χρηματοδοτικό κενό που υπήρξε με το ζήτημα της επιστροφής των αποδεί-

ξεων, το οποίο ούτε λίγο ούτε πολύ ήταν 600 εκατομμύρια για το 2011. Έγινε η αναγκαία αναπροσαρμογή των πινάκων και επτεύχθη συμφωνία με την τρόικα. Θα σας τα δώσω σε λίγο.

Επί της ουσίας, όμως, δεν μεταβάλλεται τίποτα ως προς το πολιτικό περιεχόμενο της συζήτησης στη Βουλή.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Από τα έσοδα είναι τα ισοδύναμα; **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών):** Είναι 300 εκατομμύρια από μια, θα έλεγα, πιο αισιόδοξη αλλά ρεαλιστική εκτίμηση των εσόδων του 2011, επί τη βάσει των νέων μέτρων που έχουν αναγγελθεί και περιλαμβάνονται στον εφαρμοστικό νόμο, και 300 εκατομμύρια από περαιτέρω περικοπές δαπανών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και Υπουργό Οικονομικών κ. Βενιζέλο. Κύριε Λαφαζάνη, δεδομένου ότι θα πάρετε το λόγο μετά, θα παρακαλούσα να τοποθετηθείτε ενιαίως, για να μη χάνουμε χρόνο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν θα χάσουμε χρόνο, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι τα ζητήματα είναι σοβαρά.

Αναγνώσατε ότι το παρόν νομοσχέδιο θα συζητηθεί σε τρεις συνεδριάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Αυτό αποφάσισε η Διάσκεψη των Προέδρων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχετε υπ' όψιν σας ότι διαφωνήσαμε -και διαφωνήσαμε πάρα πολύ ριζικά- στη Διάσκεψη των Προέδρων για ένα τέτοιο πολυνομοσχέδιο ειδικού περιεχομένου και δεν ξέρω ποιο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Τι θα γίνει τώρα, κύριε Πρόεδρε; **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης):** Σας παρακαλώ! Θέλει να θέσει τη διαφωνία που ακούσαμε και στη διάσκεψη.

Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξτε, η Διάσκεψη των Προέδρων δεν είναι το κυρίαρχο όργανο που αποφασίζει. Η Βουλή αποφασίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Η Βουλή αποφασίζει εάν χρειαστεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εάν προκύπτει, λοιπόν, και διαφωνία μέσα στη Διάσκεψη των Προέδρων είναι υποχρέωση του διαφωνούντος, να θέσει το θέμα στην Ολομέλεια...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...και επομένως, η Ολομέλεια να αποφασίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, είναι αυτονόητο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επαναλαμβάνω, λοιπόν, ότι λόγω της κρισιμότητας του νομοσχεδίου -αυτού του νομοσχεδίου όπως είναι, εν πάση περιπτώσει- εμείς θέσαμε το θέμα ότι είναι

αδιανόητο να συζητηθεί σε τρεις και μόνο συνεδριάσεις. Θεωρούμε ότι αυτό το νομοσχέδιο χρειάζεται τουλάχιστον πέντε συνεδριάσεις με άνεση χρόνου, με ευχέρεια ομιλίας που να δώσει τη δυνατότητα σε όλους τους συναδέλφους να εκθέσουν τις απόψεις τους.

Ταυτόχρονα, κύριε Πρόεδρε, σας επισημαίνω μία πάγια θέση μας. Εμείς θεωρούμε απαράδεκτο να γίνεται Ολομέλεια της Βουλής σε μέρες που υπάρχει γενική απεργία και ταυτόχρονα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μα, τώρα για όνομα του θεού δεν είναι διαδικαστικό αυτό.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να μη χρησιμοποιείτε τέτοιες εκφράσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Εδώ στο Προεδρείο να απευθύνεστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αντί να κάνετε παρατήρηση σε εμένα, έπρεπε να κάνετε παρατήρηση στους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, κάνω παρατήρηση στους συναδέλφους και βλέπετε ότι...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Επαναφέρω, λοιπόν, τη θέση μας ότι είναι απαράδεκτο να γίνεται Ολομέλεια της Βουλής σε μέρες γενικής απεργίας και όταν ακόμα υπάρχουν στάσεις των εργαζομένων στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Υπάρχει προσωπικό ασφαλείας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Είναι εργαζόμενοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΚΑΗΣ: Δεν υπάρχουν απεργοσπάστες. Υπάρχει προσωπικό ασφαλείας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ησυχία!

Ολοκληρώστε, παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ για την ευγενή καλοσύνη τούσ συναδέλφους που ακούνε όλες τις απόψεις. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

Κλείνω, λοιπόν, λέγοντας ότι είναι διπλά απαράδεκτο, διότι, όπως γνωρίζετε κύριε Πρόεδρε, έχουμε στάση των εργαζομένων στη Βουλή. Δηλαδή, θα κάνουν στάση εργασίας οι εργαζόμενοι στη Βουλή και εμείς θα εμφανιζόμαστε ότι κάνουμε Ολομέλεια με ποιους εργαζόμενους; Με απεργοσπάστες; Λυπάμαι πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Λοιπόν, δεν λειτουργεί με απεργοσπάστες η Βουλή αλλά με προσωπικό ασφαλείας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Καταγράφεται η διαφωνία που έθεσε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης.

Με την έναρξη της ομιλίας του κ. Κουτμερίδη μπορείτε να εγγραφείτε με ηλεκτρονικό τρόπο. Θα ακουστεί αμέσως με την έναρξη ένα ηχητικό σήμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, ησυχία!

Ορίστε, κύριε Κουτμερίδη, έχετε το λόγο.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριοι συνάδελφοι, μπορείτε να εγγράψετε τώρα.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιστορικές κοινοβουλευτικές διαδικασίες σήμερα με την κορύφωση της συζήτησης του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής. Καλούμαστε σήμερα πολιτικά κόμματα, πολιτικά πρόσωπα με όρους εθνικής ευθύνης, να πάρουμε ιστορικές αποφάσεις για την προοπτική και το μέλλον της πατρίδας μας.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε κρίνεται απαραίτητο να ξεφύγουμε από την αριθμητική πολιτική ή, αν θέλετε, από την απαρίθμηση...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Οι πάντες ομιλείτε. Υπάρχει μία νευρική κατάσταση που πρέπει να σταματήσει, για να ακουστεί ο εισηγητής. Σας παρακαλώ!

Συνεχίστε, κύριε Κουτμερίδη.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι σήμερα όσο ποτέ άλλοτε κρίνεται απαραίτητο να ξεφύγουμε από την αριθμητική πολιτική ή, αν θέλετε, από την απαρίθμηση των μεγεθών και των οικονομικών στοιχείων και να περάσουμε στην πλήρη επαναφορά της κοινωνικής πολιτικής, στην πολιτική διαχείριση της κρίσης στην ελληνική οικονομία. Η πολιτική μετά την αυτοκαταστροφή της είναι και πάλι εδώ.

Η οικονομική κρίση είναι πρωτίστως πολιτική και έτσι μόνο η πολιτική με τους πολιτικούς μπορούν να δώσουν λύση στο αδιέξοδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από την πρώτη στιγμή θεωρώ ότι μέσα σε αυτήν τη «μιντιακή δημοκρατία» που βιώνει η χώρα μας, δυστυχώς, αναδείχθηκαν μόνο τα φορολογικά μέτρα, δηλαδή τα αρνητικά και επιβαρυντικά στοιχεία του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και δημιουργήθηκε έτσι στην ελληνική κοινωνία μια απίστευτη ανασφάλεια και φοροτρομοκρατία. Δυστυχώς δεν γίνεται λόγος για τις μεγάλες διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που συμπεριλαμβάνονται σε αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που συζητούμε δεν είναι πανάκεια και σε καμμία περίπτωση δεν αποτελεί την ταφόπλακα του βιοτικού επιπέδου του Έλληνα πολίτη. Είναι ένας δημοσιονομικός οδικός χάρτης που πέραν των φορολογικών επιβαρύνσεων προωθεί αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που καθυστέρησαν πολλά χρόνια και έπρεπε να είχαν γίνει από εμάς τους ίδιους και χωρίς την πίεση των πιστωτών μας. Αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις θα δημιουργήσουν τις απαραίτητες συνθήκες για ένα νέο βιώσιμο αναπτυξιακό μοντέλο στη χώρα μας.

Δυστυχώς, όμως, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης αλλά και οι προεγγίσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης αρκούνται μόνο στις φορολογικές επιβαρύνσεις, ενισχύοντας έτσι την κοινωνική αβεβαιότητα, την ανασφάλεια και προκαλώντας μελαγχολία στους Έλληνες πολίτες. Σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο είναι απαραίτητο οι πολίτες να γνωρίζουν όλη την αλήθεια, να γνωρίζουν την πραγματική εικόνα της κατάστασης, στην οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα μας.

Οι συμπολίτες μας σήμερα είναι θυμωμένοι, είναι πικραμένοι και αγωνιούν. Αγωνιούν για το αν όλες οι θυσίες που έχουν υποστεί μέχρι σήμερα πιάνουν τόπο. Αγωνιούν αν όλα αυτά τα νέα μέτρα θα φέρουν κάποια θετικά αποτελέσματα.

Εμείς αντιλαμβανόμαστε την αγωνία τους και είμαστε εδώ για να εκπληρώσουμε τη δύσκολη αποστολή για τη σωτηρία της πατρίδας μας. Ο πρώτος εθνικός στόχος μας είναι να αποφύγουμε τη χρεοκοπία και τη στάση πληρωμών που, όπως γνωρίζετε, θα δημιουργήσει επικίνδυνα προβλήματα στην ελληνική κοινωνία.

Η Ελλάδα θα σήμερα υλοποιεί ένα τεράστιο δανειακό πρόγραμμα με τη συμφωνία των εταίρων μας, που για τη συνέχισή του η ψήφιση και η υλοποίηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος αποτελεί πρωταρχική προϋπόθεση. Πρέπει να γίνει κατανοητό πως όλα αυτά τα φορολογικά μέτρα και οι επιβαρύνσεις αποτελούν αναγκαίο κακό, για να συνεχιστούν οι χρηματοδοτήσεις του δανειακού προγράμματος προς τη χώρα μας, ώστε να αποφύγουμε τη στάση πληρωμών. Πρέπει να γίνει κατανοητό στους πολίτες πως δεν είχαμε άλλες επιλογές.

Εμείς αντιλαμβανόμαστε πως ο κάθε πολίτης χωριστά, ο κάθε άνεργος, ο κάθε νέος, ο κάθε συνταξιούχος, ο κάθε επαγγελματίας βλέποντας το εισόδημά του να μειώνεται νιώθει αδικημένος, ανασφαλής και αβέβαιος για το μέλλον. Γι' αυτό πρώτο μέλημα της Κυβέρνησής μας είναι η αποκατάσταση της ηθικής ισορροπίας των μέτρων, να αισθάνονται οι πολίτες ότι τα μέτρα είναι δίκαια και επιβαρύνουν αναλογικά όλους.

Προτεραιότητά μας είναι μετά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου να προχωρήσουμε στη θέσπιση ενός νέου εθνικού φορολογικού πλαισίου, το οποίο θα είναι σύγχρονο, σταθερό, αποτελεσματικό, αναδιανεμητικό, θα μειώνει τη φοροδιαφυγή και θα δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες για μια βιώσιμη ανάπτυξη στη χώρα μας.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα αποτελεί το βασικό στοιχείο μιας διαφορετικής δημοσιονομικής φιλοσοφίας για τα οικονομικά στοιχεία της χώρας μας. Είναι το πρώτο βήμα για τη μετάβαση σε πολυετείς προϋπολογισμούς, καθώς συμβάλλει στην εμπέδωση της έννοιας του πολυετούς προγραμματισμού των οικονομικών του δημοσίου, με σκοπό να συνδεθεί η πρόβλεψη με το αποτέλεσμα, ώστε να περιοριστούν οι αποκλίσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο περιέχει τα επώδυνα φορολογικά μέτρα, αλλά δυστυχώς είναι αναγκαία και το δεύτερο περιέχει τις αλλαγές και μεταρρυθμίσεις οι οποίες είναι απαραίτητες.

Αναλύοντας τα φορολογικά μέτρα που θεσπίζονται με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα πρέπει να δούμε ποιος είναι ο στόχος μας. Ο κύριος στόχος μας είναι η μεγαλύτερη δυνατή αύξηση των εσόδων, σύμφωνα και με τις δεσμεύσεις μας απέναντι στους πιστωτές μας, περιορίζοντας όσο το δυνατόν περισσότερο τις κοινωνικές αδικίες.

Όπως γνωρίζετε, αναζητούμε 5,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Επί μέρες γίνονται συζητήσεις και διαβουλεύσεις. Τόσο η προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών όσο και η νέα ηγεσία βρίσκονται καθημερινά σε μαραθώνιες διαπραγματεύσεις με την τρόικα, με υπηρεσιακούς παράγοντες, αλλά και με αρμόδια όργανα του ΠΑΣΟΚ, την Κοινοβουλευτική Ομάδα, το ΚΤΕ Οικονομικών για την εξεύρεση των πιο ανώδυνων λύσεων. Είμαστε παράλληλα ανοικτοί σε όλα τα κόμματα για οποιαδήποτε πρόταση κατατεθεί και είναι εφαρμόσιμη, ρεαλιστική, τεκμηριωμένη και κοστολογημένη.

Τα φορολογικά μέτρα που προτείνουμε είναι συγκεκριμένα, στοχευμένα και εξυπηρετούν στη συγκεκριμένη περίοδο τις υποχρεώσεις μας απέναντι στους δανειστές μας, ότι η Ελλάδα θα υλοποιήσει τις δεσμεύσεις της για να συνεχιστεί το δανειακό πρόγραμμα προς τη χώρα μας και να αποφύγουμε τη χρεοκοπία.

Πήραμε την πολύ δύσκολη απόφαση να μειώσουμε το αφορολόγητο όριο από τις 12.000 ευρώ στις 8.000 ευρώ. Και για τα εισοδήματα από τις 8.000 έως τις 12.000 επιβάλλουμε έναν συντελεστή φορολόγησης 10%. Εξαιρούνται από αυτήν τη ρύθμιση τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι νέοι έως τριάντα χρονών και οι συνταξιούχοι άνω των εξήντα πέντε χρονών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ησυχία!

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Αυτές οι εξαιρέσεις περιλαμβάνουν περίπου το 50% των φορολογουμένων, δηλαδή εξακόσιες χιλιάδες φορολογούμενους σε σύνολο περίπου ενός εκατομμυρίου τριακοσίων χιλιάδων φορολογουμένων. Η ρύθμιση αυτή αφορά όλους: μισθωτούς, συνταξιούχους, επιτηδευματίες και ελεύθερους επαγγελματίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προχωρήσαμε σε αυτή τη ρύθμιση γιατί από τα 100 δισεκατομμύρια εισοδήματα που παράγονται στη χώρα μας, φορολογούνται μόνο τα 30 δισεκατομμύρια και εισπράττονται περίπου 9 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή συντελεστής φορολόγησης περίπου 10%, και τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ δεν φορολογούνται.

Επιπλέον, η Ελλάδα έχει από τα υψηλότερα αφορολόγητα όρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δηλαδή τα 12 χιλιάδες ευρώ που ήταν προηγουμένως, ενώ στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αφορολόγητο όριο κυμαίνεται περίπου στις 8 χιλιάδες ευρώ.

Προχωρήσαμε σε αυτήν τη μείωση του αφορολογήτου ορίου γιατί είχαμε να επιλέξουμε μεταξύ αυτού του μέτρου και της εξίσωσης του φόρου πετρελαίου θέρμανσης και κίνησης. Όπως γνωρίζετε, η θεσμοθέτησή του αναστέλλεται, γιατί έπρεπε πρώτα να προχωρήσουμε στη δημιουργία συγκεκριμένων ελεγκτικών μηχανισμών και εκσυγχρονισμού των υπηρεσιών για την πάταξη του παραεμπορίου και της φοροδιαφυγής στα υγρά καύσιμα.

Επιπλέον, το μέτρο της εξίσωσης πρέπει να εφαρμοστεί, αφού πρώτα προβλεφθεί ένα συγκεκριμένο ανταποδοτικό ποσό, τόσο για τους αγρότες μας, όσο και για τις βόρειες και ορεινές περιοχές με μακρά χειμερινή περίοδο. Αυτό που θεσμοθετούμε σήμερα είναι η αύξηση του πετρελαίου θέρμανσης κατά 5 λεπτά, δηλαδή από τα 21 στα 60 ευρώ το χιλιόλιτρο και καθιερώνουμε

την εξίσωση του φόρου για τις επιχειρήσεις.

Καθιερώνεται έκτακτη εισφορά, που ονομάζεται εισφορά αλληλεγγύης, για όλους τους φορολογουμένους και επιβάλλεται με έναν προοδευτικό τρόπο, δηλαδή για εισοδήματα από 12 χιλιάδες έως 20 χιλιάδες ο συντελεστής είναι 1%. Από 20.001 έως 50.000 ο συντελεστής είναι 2%. Από 50.001 έως 100.000 εισόδημα ο συντελεστής είναι 3% και για εισοδήματα άνω των 100.000 ευρώ ο συντελεστής είναι 4%.

Επιπλέον, επιβάλλεται συντελεστής φορολόγησης 5% για τα εισοδήματα όλων των αιρετών, ξεκινώντας πρώτα από εμάς τους Βουλευτές, τους περιφερειάρχες, τους δημάρχους αλλά και τους διοικητές των οργανισμών.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ, μας είπατε ότι θα κάνετε και τις απαραίτητες διορθώσεις για να αρθούν ορισμένες πραγματικά εμφανείς αδικίες.

Καθιερώνεται ένα τέλος επιτηδεύματος για τους επιτηδευματίες και τους ελεύθερους επαγγελματίες, το οποίο μεσοσταθμικά θα είναι περίπου 300 ευρώ το χρόνο και δεν θα συμψηφίζεται με τη φορολογική υποχρέωση του φορολογουμένου. Αυτό το τέλος επιτηδεύματος θα επιβάλλεται μετά το πέμπτο έτος άσκησης της δραστηριότητάς τους.

Προχωρούμε στην αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης από 30% έως 60% και πλέον, για να πατάξουμε τα φαινόμενα όπου πρόσωπα διάγουν πολυτελή βίο και παρουσιάζουν φτωχές φορολογικές δηλώσεις. Σχετικά με το φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας προχωρήσαμε στη μείωση του αφορολογήτου ορίου από τις 400.000 ευρώ στις 200.000 ευρώ αντικειμενική αξία ανά φορολογούμενο.

Κύριε Υπουργέ, πέρα από τα φορολογικά μέτρα, που είναι πραγματικά εισπρακτικού χαρακτήρα και εξυπηρετούν τις ανάγκες της χώρας μας τη συγκεκριμένη περίοδο, πρέπει να προχωρήσουμε στην ψήφιση ενός νέου φορολογικού νόμου με καθαρά αναπτυξιακούς προσανατολισμούς. Πρέπει να προχωρήσουμε στις συγχωνεύσεις, καταργήσεις και τον εκσυγχρονισμό των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών, να δημιουργηθούν σύγχρονες ελεγκτικές και εισπρακτικές υπηρεσίες για την πάταξη της φοροδιαφυγής. Η πάταξη της φοροδιαφυγής πρέπει να γίνει για όλους μας εθνική υπόθεση, να εμπεδώσουμε τη φορολογική συνείδηση από τα παιδικά χρόνια ακόμα, να αλλάξουμε το θεσμικό πλαίσιο και να γίνει η φοροδιαφυγή η χειρότερη παραβίαση ενός κράτους δικαίου και να τιμωρούνται οι φοροφυγάδες παραδειγματικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προχωρούμε σε αποκρατικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Στοχεύουμε όχι μόνο στο να μειώσουμε το μεγάλο βάρος του χρέους από τον ελληνικό λαό αλλά και να διασφαλίσουμε εισροή κεφαλαίων και επενδύσεων. Μέσω του σχεδιασμού και της υλοποίησης ενός ιδιαίτερα σημαντικού προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίησης της ιδιωτικής περιουσίας του ελληνικού δημοσίου επιχειρείται για πρώτη φορά στη χώρα μας η καταγραφή και η αξιοποίηση ενός από τα μεγαλύτερα αλλά και πλέον ανεκμετάλλετα στοιχεία του ενεργητικού του κράτους.

Προχωρούμε στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, που μέχρι σήμερα μένει προκλητικά, αδικαιολόγητα ανεκμετάλλευτη. Δημιουργείται το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, στο οποίο θα περιέλθουν τα περιουσιακά δικαιώματα και όλα τα ιδιωτικά ακίνητα του δημοσίου που μπορούν να αξιοποιηθούν. Προχωρούμε στην εξυγίανση των ΔΕΚΟ. Επαναξιολογούμε τις ΔΕΚΟ με μεγάλες ζημιές που επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό και η εξυγίανσή τους είναι επιτακτικής σημασίας για τη βιωσιμότητά τους.

Οι Έλληνες πολίτες δικαιούνται να απολαμβάνουν υψηλές υπηρεσίες από επιχειρήσεις και οργανισμούς που λειτουργούν στην υπηρεσία του πολίτη και όχι δημιουργώντας μόνο ελλείμματα. Ο ρόλος των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών επαναξιολογείται. Εφαρμόζονται σχέδια αναδιάρθρωσης σε όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις, ξεκινώντας από τις πλέον ελλειμματικές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα δύο-τρία λεπτά, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Μειώνεται το προσωπικό στις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς και μεταφέρεται σε τομείς του δημοσίου που έχουν μεγαλύτερη ανάγκη μέσα από διαδικασίες αξιολόγησης του ΑΣΕΠ. Προωθούνται αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο κράτος για ένα σύγχρονο αποτελεσματικό κράτος που υπηρετεί πρώτα τον Έλληνα πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής είναι ο αναγκαίος δρόμος, είναι ο δημοσιονομικός χάρτης για να βγούμε από αυτήν την πολυεπίπεδη κρίση που βιώνει η χώρα μας.

Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά. Δεν φτάνει απλώς να αποφύγουμε σήμερα τη χρεοκοπία. Πρέπει να δημιουργήσουμε οικονομική άνθιση και ανάπτυξη σ' αυτόν τον τόπο για να φέρουμε ξανά την ελπίδα και την αισιοδοξία στα μάτια των συμπολιτών μας.

Κύριε Υπουργέ, είναι γεγονός ότι και με τη νέα Κυβέρνηση και με την παρουσία σας στο Υπουργείο Οικονομικών δημιουργήθηκε στην ελληνική κοινωνία ένα ψυχολογικό απόθεμα, μία υπεραξία στους Έλληνες πολίτες. Πρέπει πραγματικά να κεφαλαιοποιήσουμε αυτό το απόθεμα αισιοδοξίας για να δημιουργηθούν αυτοεκπληρούμενες προφητείες, ότι μπορούμε να αλλάξουμε την οικονομική κατάσταση της χώρας μας. Η οικονομική κρίση είναι πρωτίστως πολιτική και με πολιτικές παρεμβάσεις της Κυβέρνησης και των εταίρων μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να δοθεί μία οριστική λύση στην κρίση χρέους που αντιμετωπίζει η χώρα μας.

Οι πολίτες έχουν κουραστεί να ακούνε για ελλείμματα, για χρέη, για ποσοστά, ΑΕΠ, για απρόσωπα νούμερα. Οι πολίτες ζητούν εδω και τώρα πολιτικές λύσεις. Έχουν ανάγκη σήμερα περισσότερο από ποτέ, να δουν κάποιο φως στην άκρη του τούνελ, να βρουν κάποιες πηγές ελπίδας και αισιοδοξίας για τους ίδιους αλλά κυρίως για τα παιδιά τους και τις επόμενες γενεές.

Ήρθε η ώρα, λοιπόν, να αναλάβουμε όλοι τις ευθύνες μας. Απευθύνομαι πραγματικά από το Βήμα της Βουλής σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και θέλω να περάσω ένα μήνυμα. Το κεντρικό μήνυμα αυτής της εθνικής προσπάθειας, αν θα πετύχει ή όχι το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, αν θα πιάσουν τόπο οι αγώνες και οι πρωτόγνωρες θυσίες του ελληνικού λαού, είναι ενδογενές. Εξαρτάται από όλους μας, από εμάς τους Βουλευτές –τους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης, τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης– και, πρωτίστως, εξαρτάται και από τη συμπεριφορά του δοκιμαζόμενου ελληνικού λαού.

Αρα στο ερώτημα «θα τα καταφέρουμε;» η απάντηση είναι ότι από εμάς εξαρτάται. Κατανόω απόλυτα τις δυσκολίες του ελληνικού λαού και ίσως και την αγανάκτησή του.

Υπάρχει, όμως, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ασύμμετρη πληροφόρηση. Οι συμπολίτες μας σήμερα, βιώνοντας καθημερινά τον δικό τους προσωπικό καθημερινό αγώνα, είναι λογικό να μη γνωρίζουν και να μην αναλύουν λεπτομερώς τη μακροοικονομική και δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας. Αυτό είναι δική μας δουλειά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Κουτμερίδη, να ολοκληρώσετε.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Τελειώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό σας ζητώ σήμερα να μας πιστέψετε ότι δεν θέλουμε να πάρουμε αυτά τα μέτρα, ότι κάτω από αυτές τις σκληρές διενέξεις συνθήκες αυτός είναι ο μόνος δρόμος που μας έμεινε να επιλέξουμε.

Σας ζητώ να μας εμπιστευθείτε και να στείλουμε ένα ηχηρό μήνυμα εθνικής ενότητας στα διεθνή μέσα: ότι η Ελλάδα είναι ενωμένη σ' αυτήν τη δύσκολη στιγμή, ότι οι Έλληνες όλοι μαζί θα τα καταφέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισηγούμαι αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής όχι γιατί είμαι κοινωνικά ανάλγητος, όχι γιατί έχω άγνοια κινδύνου και όχι γιατί είμαι πολιτικός αυτόχειρας, αλλά το εισηγούμαι με πόνο ψυχής, με αίσθημα πολιτικής ευθύνης για τη χώρα μας και τους πολίτες

της. Υπηρετώ το καθήκον μου απέναντι στο κόμμα μου, το ΠΑΣΟΚ, και εκφράζω τη συμπαράστασή μου στον Πρωθυπουργό της χώρας και στην Κυβέρνησή μας. Είναι ώρες ευθύνης για όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ τον κ. Στάθη Κουτμερίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο.

Παρακαλώ, κύριε Λαφαζάνη, επί ποίου θέματος;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Υπάρχει, κατά τη γνώμη μας, ένα πελώριο θέμα συνταγματικότητας με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, το οποίο, κύριε Πρόεδρε, θέλω να μου επιτρέψετε για λίγο να το αναλύσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχετε το λόγο για ένα λεπτό να το διατυπώσετε και εφόσον το θέτετε, θα πρέπει να το θέσετε με ένα περιληπτικό περιεχόμενο για να σας δώσω μετά το λόγο, εφαρμόζοντας το άρθρο 100.

Οπότε, παρακαλώ, στην αρχή διατυπώστε δι' ολίγον την άποψή σας, ώστε να πάρετε το λόγο μετά, για ένα πεντάλεπτο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξτε, αυτό το νομοσχέδιο που έχουμε...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ας πάρει το λόγο κατ' ευθείαν για να το αναπτύξει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ωραία. Τότε αρχίζει το πεντάλεπτο του κ. Λαφαζάνη.

Κύριε Λαφαζάνη, θέτετε θέμα αντισυνταγματικότητας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εφαρμόζουμε το άρθρο 100 του Κανονισμού. Έχετε το λόγο ως λέγων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, όσα χρόνια είμαι στη Βουλή –αλλά και από παλαιότερους συναδέλφους που ρώτησα– ένα τέτοιο νομοσχέδιο, με αυτά τα χαρακτηριστικά, νομοσχέδιο που περιλαμβάνει τα πάντα και τίποτα, δεν έχει εμφανιστεί ξανά σε αυτήν την Αίθουσα. Δεν νομίζω ότι υπάρχει ρύθμιση στο Σύνταγμα ή στον Κανονισμό της Βουλής που να προβλέπει και να προδιαγράφει ρυθμιστικά πλαίσια για ένα τέτοιο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο το οποίο δεν περιέχει –κατά την έκθεση και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους– καμμία απολύτως ρύθμιση κανονιστικού περιεχομένου.

Μάλιστα, θα ήθελα να σημειώσω ότι το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους χαρακτηρίζει στην ουσία εμέσως πλην σαφώς ως ειδικό το νομοσχέδιο, όπου για να μπορέσει να εφαρμοστεί κάτι από αυτά τα γενικά που λέει χρειάζεται να ακολουθήσουν ουσιαστικοί νόμοι. Δηλαδή τι ψηφίζουμε εμείς; Ένα πλαίσιο γενικό και αόριστο, ένα πλαίσιο το οποίο επιβάλλουν οι σκοπιμότητες Κυβέρνησης και τρόικας, προκειμένου να ακολουθήσουν –υποτίθεται– ουσιαστικοί νόμοι άγνωστοι σε εμάς, που υποτίθεται καλούμαστε να ψηφίσουμε, οι οποίοι θα υλοποιήσουν αυτό το γενικό και αόριστο νεφέλωμα.

Θα ήθελα να εξειδικεύσω, κύριε Πρόεδρε, τις παρατηρήσεις μου σε τρία πολύ συγκεκριμένα σημεία:

Το πρώτο σημείο που θα ήθελα να θίξω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο –ας το πούμε έτσι, εν πάση περιπτώσει– αλλάζει ριζικά και επί το χειρότερο για τον απλό πολίτη τον προϋπολογισμό που ψήφισε η Βουλή για το 2011, ο οποίος είναι νόμος του κράτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς δέχστε να αλλάξει ριζικά αυτός ο προϋπολογισμός, χωρίς να τηρούνται οι αντίστοιχες συνταγματικές διατάξεις και οι ρυθμίσεις του Κανονισμού; Αυτό το οποίο έπρεπε να είχε κάνει αυτήν την ώρα σε αυτήν την Αίθουσα, αν η Κυβέρνηση ήθελε να αλλάξει ριζικά μάλιστα τον προϋπολογισμό του 2011, όπως παρατηρεί κάθε φορά και το Ελεγκτικό Συ-

νέδριο, ήταν να φέρει έναν συμπληρωματικό προϋπολογισμό ή να τροποποιήσει νομοθετικά τον υπάρχοντα. Αυτό, όμως, έχει διαδικασίες που προβλέπονται για αυτήν την περίπτωση και από τον Κανονισμό της Βουλής και από το Σύνταγμα. Καμμία από αυτές δεν τηρείται.

Επιτρέψτε μου να χρησιμοποιήσω την έκφραση «στη ζούλα» αλλάζουμε τον προϋπολογισμό του 2011 με γενικές εκφράσεις και κάνουμε φορολογική και εισοδηματική επιδρομή με μια γενική σκούπα, της οποίας το ακριβές περιεχόμενο δεν μπορεί να προσδιορίσει κανένας.

Δεύτερη παρατήρηση που θα ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε, που είναι πάρα πολύ ουσιαστική, είναι η εξής: Ποια είναι η εντύπωση στους συναδέλφους; Ότι μπορεί οποιαδήποτε κυβέρνηση ανά πάσα στιγμή στο όνομα των πολυετών προϋπολογισμών να καταθέτει και να ψηφίζει προϋπολογισμό για το 2020, για το 2030, για το 2050; Οι κυβερνήσεις είναι εκλεγμένες με συγκεκριμένη θητεία, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τα τέσσερα χρόνια. Πώς είναι δυνατόν αυτή η Κυβέρνηση, της οποίας η θητεία λήγει το 2013, να παραβιάζει κατάφωρα αυτές τις θεμελιώδεις συνταγματικές διατάξεις και να καταθέτει πολυετείς προϋπολογισμούς για ψηφίση μέχρι το 2015, όταν ακόμα και η πρόβλεψη του Συντάγματος είναι το πολύ για διετή προϋπολογισμό στο άρθρο 79, παράγραφος 6, αν δεν κάνω λάθος;

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, είναι δυνατόν να μιλάμε για πολυετείς προϋπολογισμούς, δηλαδή για αλλαγή προϋπολογισμού 2011, προϋπολογισμού 2012, 2013, 2014, 2015 και να συζητούνται αυτά με διαδικασίες εξπρές, με διαδικασίες που δεν προβλέπονται από τον Κανονισμό, δεν προβλέπονται από το Σύνταγμα, παρά μόνο σε ένα νομοθέτημα που ψηφίστηκε πρόσφατα, το οποίο, όμως, δεν υπακούει στις συνταγματικές διατάξεις, ένα νομοθέτημα το οποίο έγινε μόνο και μόνο για να εξυπηρετήσει τις επιθυμίες της τρόικας για πολυετείς προϋπολογισμούς, χωρίς να λαμβάνει υπ' όψιν το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής;

Τέτοιου είδους διαδικασίες, λοιπόν, για πολυετείς προϋπολογισμούς είναι άκυρες! Είναι παράνομες! Είναι αντισυνταγματικές! Θα έπρεπε να κατατεθούν ένας προς ένας αυτοί οι προϋπολογισμοί, αν ήθελε η Κυβέρνηση να τους συζητήσει και να συζητηθούν με διαδικασίες προβλεπτές και όχι πέραν, βεβαίως, των ορίων της θητείας αυτής της Κυβέρνησης!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θα ήθελα να πω το εξής: Πιστεύω ότι αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, άρθρο 1, όπως το λένε, στη μόνη λογική που υπακούει είναι «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώστε», ώστε να πάρουμε την ψήφο της Βουλής και από εκεί και πέρα, μ' αυτήν τη γενική εξουσιοδότηση, κατά παράβαση του Κανονισμού και του Συντάγματος, να κάνουμε εφαρμοστικούς νόμους, όποιους θέλουμε και όπως θέλουμε και να κάνουμε ό,τι θέλουμε!

Όμως, αυτές οι διαδικασίες δεν είναι διαδικασίες που συνάδουν με μία Βουλή η οποία θέλει να προασπίσει πρώτα απ' όλα το κύρος και τη δυνατότητά της να απευθύνεται μ' αυτό το κύρος σε όλη την κοινωνία.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ανέπτυξε τους λόγους για τους οποίους θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω το λόγο στον αντιλέγοντα, θα ήθελα να κάνω μία ανακοίνωση προς το Σώμα.

Οι Υπουργοί Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Πολιτισμού και Τουρισμού, κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Επείγοντα Μέτρα Εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015».

Το ως άνω σχέδιο νόμου έχει χαρακτηριστεί από την Κυβέρνηση ως κατεπείγων.

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Το λόγο έχει τώρα ο αντιλέγων Βουλευτής Α' Πειραιώς του

ΠΑΣΟΚ και Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Εμμανουήλ Μπεντενιώτης.

Ορίστε, κύριε Μπεντενιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιφραστική ανάπτυξη που επιχειρήθηκε από το ΣΥΡΙΖΑ δεν τεκμηρίωσε την πρόταση. Και αυτό γιατί με το σχέδιο νόμου για το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015 που έχει συνταχθεί από την Κυβέρνηση, αλλά και από όλα τα συναρμόδια Υπουργεία, καλύπτεται η υποχρέωση που απορρέει από το ν.3871/2010 που ψηφίστηκε από τη Βουλή. Αποτελεί δε αυτό το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής δέσμευση της Κυβέρνησης, για τη συνέχιση του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας αλλά και την οριστική βιώσιμη επίλυση του δημοσιονομικού προβλήματος. Όμως, περαιτέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιδιώκεται να στηριχθεί η σταδιακή ανάπτυξη με την οποία θα προωθηθεί η απασχόληση, αλλά και ένα κοινωνικό συμβόλαιο, για τη σιγουριά στη ζωή και για την αξιοπρέπεια στα γηρατεία.

Αναμφίβολα, το νομοσχέδιο κινείται μέσα στα πλαίσια της συνταγματικής επιταγής. Αναντίρρητα, το νομοσχέδιο δεν παραβιάζει κανένα συνταγματικό κανόνα. Αφού οι διατάξεις, μάλιστα, του πρώτου κεφαλαίου, αναφέρονται στις μακροοικονομικές εξελίξεις, στις παραδοχές και στις εκτιμήσεις του στελεχικού δυναμικού, του δημόσιου τομέα. Αναφέρονται στο έλλειμμα και το χρέος της κεντρικής και της γενικής κυβέρνησης αλλά και στους δημοσιονομικούς στόχους των προτεινόμενων παρεμβάσεων.

Στο δεύτερο κεφάλαιο εκτίθενται οι προτεινόμενες παρεμβάσεις και αποκρατικοποιήσεις αλλά και οι εκτιμήσεις για τις επιπτώσεις, απ' αυτές τις αποκρατικοποιήσεις.

Στο τρίτο κεφάλαιο περιλαμβάνεται η διαβεβαίωση ότι η λογιστική απεικόνιση των δημοσιονομικών δεικτών ακολουθεί το ευρωπαϊκό σύστημα.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από κανένα στοιχείο δεν μπορεί να τεκμηριωθεί αντισυνταγματικότητα, αφού οι διατάξεις δεν παραβιάζουν κανένα συνταγματικό κανόνα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης έχει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία δεν θέτει θέμα αντισυνταγματικότητας. Το πρόβλημα δεν είναι νομικό, είναι βαθύτατα πολιτικό. Κι αν δημιουργήθηκε θέμα αντισυνταγματικότητας, οφείλεται στην σπουδή της Κυβέρνησης και του παριστάμενου Υπουργού να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο ως ένα ενιαίο, δηλαδή με τη διαδικασία ψήφισης του προϋπολογισμού.

Δεν είναι νόμος, δεν πρόκειται περί πενίας ενός μορφώματος, μίας ιδέας για να περάσει αυτό το νομοθέτημα η Κυβέρνηση στην πλειοψηφία της Βουλής. Για εμάς είναι θέμα ουσίας. Την ουσία θέλουμε να συζητήσουμε σήμερα εδώ στη Βουλή. Και αν τίθεται ένα θέμα συνταγματικότητας είναι η αντισυνταγματικότητα των φορολογικών μέτρων, της φοροεπιδρομής, την οποία η Κυβέρνηση υιοθετεί και προτείνει στη Βουλή μέσα από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και τον εκτελεστικό νόμο, ο οποίος θα ακολουθήσει.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, άκουσα την τοποθέτηση του κ. Λαφαζάνη. Θα περίμενα να κάνει επίκληση συγκεκριμένων άρθρων του Συντάγματος. Δεν ακούσαμε κάτι τέτοιο.

Άκουσα, επίσης, τον αντίλογο από τον αξιότιμο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ. Είπε τι περιέχει το νομοσχέδιο. Δεν προσπάθησε επί της ουσίας να αντικρίσει. Για μας το πρόβλημα δεν είναι η συνταγματικότητα ή μη. Για μας όλη η διαδικασία οδηγεί σε ένα άλλο μείζον πολιτικό θέμα.

Ποιο είναι αυτό το θέμα, αγαπητοί συνάδελφοι; Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα είναι η προλεϊανση του εδάφους για να οδηγηθούμε στο μνημόνιο 2 και σε μία νέα δανειακή σύμβαση.

Με την ευκαιρία, λοιπόν, αυτής της συζήτησης που γίνεται για την αντισυνταγματικότητα, εμείς θέλουμε να θέσουμε δύο συγκεκριμένα ερωτήματα στον αξιότιμο Υπουργό Οικονομικών. Κύριε Υπουργέ, πρέπει να απαντήσετε ξεκάθαρα.

Η νέα δανειακή σύμβαση που θα έρθει για το νέο δάνειο των 100, 120, 125 δισεκατομμυρίων ευρώ, θα έρθει προς κύρωση στη Βουλή των Ελλήνων ή θα ακολουθηθεί το πρότυπο του μνημονίου 1 και της πρώτης δανειακής συμβάσεως, που ουδέποτε ήρθε προς κύρωση στη Βουλή των Ελλήνων;

Θα έχει το δικαίωμα ο Υπουργός να θέτει την υπογραφή τη δική του, αυτός και μόνο, στη νέα δανειακή σύμβαση ή αναγκαστικά θα πρέπει να κυρώνεται το περιεχόμενο της νέας αυτής δανειακής συμβάσεως από τη Βουλή των Ελλήνων;

Τέλος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να απαντήσετε ξεκάθαρα. Το μνημόνιο 2 και η νέα δανειακή σύμβαση θα έρθει στη Βουλή να ψηφιστεί από εκατόν ογδόντα Βουλευτές ή θα ακολουθηθεί η διαδικασία του μνημονίου 1;

Αυτά τα πράγματα για μας είναι τα θεμελιώδη, γιατί βλέπουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα μέσα σε μία μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική οπτική, όπου κομβικό ρόλο έχει το μνημόνιο 2 και η δανειακή σύμβαση 2.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Πρωτόπαπας, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Μανώλης Μπεντενιώτης με τη διαδικασία του αντιλέγοντος ανέπτυξε τις απόψεις μας για το μη αντισυνταγματικό και για το απολύτως συνταγματικό αυτού του νομοθετήματος. Δεν έχω κάτι να προσθέσω σε αυτό.

Θέλω όμως να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι απορώ με τις πολιτικές τοποθετήσεις που ακούω στην Αίθουσα.

Θέλω να θυμίσω στους συναδέλφους – γιατί φοβάμαι ότι ορισμένοι έχουν ασθενή μνήμη – ότι το 2010 σε αυτήν εδώ την Αίθουσα ψηφίσαμε το νόμο για τη δημοσιονομική διαχείριση και ευθύνη, στην οποία περιλαμβάνεται η έννοια του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής σταθερότητας και το οποίο εψηφίσθη μάλιστα με διευρυμένη πλειοψηφία. Το τονίζω αυτό, με διευρυμένη πλειοψηφία κι όχι μόνο από τις δικές μας δυνάμεις.

Απορώ, λοιπόν, πώς σήμερα εγείρονται ζητήματα γύρω από αυτό το θέμα, ανεξάρτητα να διαφωνούμε ή συμφωνούμε πολιτικά με το περιεχόμενό του – αυτό θα έχουμε τη δυνατότητα να το συζητήσουμε αναλυτικά στη συνέχεια – όταν έχουμε ένα νομοθέτημα κρίσιμο για την παραπέρα πορεία της χώρας, ένα νομοθέτημα που επιτέλους θέλει να βάλει μια συνέπεια και σταθερότητα στη διαχείριση των οικονομικών της χώρας και να κατοχυρώσει τη συμμετοχή μας στην Ευρωζώνη.

Γι' αυτούς τους λόγους, θα παρακαλούσαμε να απορριφθεί η αίτηση αντισυνταγματικότητας και να προχωρήσουμε τη διαδικασία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αναμφίβολα υπάρχουν στοιχεία αντισυνταγματικότητας. Όμως, για μας δεν είναι αυτό το κύριο θέμα. Εδώ δεν πρόκειται για ένα τυχαίο πρόγραμμα, αλλά για ένα πρόγραμμα σφαγείο, για ένα πρόγραμμα-κόλαση για τους εργαζόμενους, για τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Και εκεί πρέπει να συγκεντρωθεί και η προσοχή του ελληνικού λαού, στην πολιτική καταδίκη.

Και αυτό που θέλουμε εμείς να πούμε τώρα είναι ότι πρέπει να νεκρώσει αύριο όλη η Ελλάδα, να κατέβει στους δρόμους ο

λαός, οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, η νεολαία, οι γυναίκες και να καταδικάσουν πολιτικά με όλους τους τρόπους αυτό το «σφαγείο», στο οποίο σέρνει κυριολεκτικά η Κυβέρνηση τον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Παφίλη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Παπαδημούλη, θα σας δώσω το λόγο κατά παρέκκλιση του Κανονισμού, επειδή προέρχεστε από το κόμμα που θέτει το ζήτημα της αντισυνταγματικότητας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Αφού τώρα δέχθηκα την παρέκκλιση!

Κύριε Παπαδημούλη, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε Πρόεδρε, ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος εξήγησε με συγκεκριμένα επιχειρήματα πώς στο βωμό μιας σκοπιμότητας γίνεται λάστιχο και το Σύνταγμα αλλά και ο Κανονισμός της Βουλής. Αντίλογος σ' αυτά δεν υπήρξε.

Αν κάτι με εντυπωσιάζει και ζήτησα να πάρω το λόγο είναι η εξ αντικειμένου συνηγορία στην κυβερνητική πλειοψηφία εκ μέρους της εκ δεξιών Αντιπολίτευσης, της Νέας Δημοκρατίας και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αυτό είναι πρωτοφανές!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κύριε Βενιζέλο, δεν ξέρω τι είπατε στο τηλέφωνο στον κ. Σαμαρά και στον κ. Καρατζαφέρη, αλλά φαίνεται ότι έχετε εξασφαλίσει την κατανόησή τους!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης για ένα λεπτό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Και ο κ. Λαφαζάνης, κύριε Πρόεδρε; Γιατί, κύριε Πρόεδρε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν υπάρχει λεπτό, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν υπάρχει, αλλά το παραχώρησα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Θα παραβιάσουμε κάθε έννοια Κανονισμού, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν θα προλάβουν να μιλήσουν οι υπόλοιποι, κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Αν είναι, να φύγουμε οι υπόλοιποι, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Λαφαζάνη, προχωρήστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα σας κουράσω. Όμως, εγώ ήμουν πολύ συγκεκριμένος και σαφής. Μου είπαν ότι δεν αναφέρθηκα στα άρθρα που παραβιάστηκαν. Παραβιάστηκαν, λοιπόν, τα άρθρα 70 και 79 παραγράφοι 1-7 του Συντάγματος και τα άρθρα 84 και 121 έως 123 του Κανονισμού της Βουλής. Όμως, αυτό είναι το θέμα; Δεν ακούσατε το περιεχόμενο της ομιλίας μου;

Και λυπάμαι πάρα πολύ, διότι προσπαθείτε να αντιπαραθέσετε τα θέματα αντισυνταγματικότητας με τα θέματα ουσίας. Μα, και τα δύο πάνε μαζί. Η αντισυνταγματικότητα είναι και ουσία.

Και για τη Νέα Δημοκρατία, ασφαλώς, δεν μπορώ παρά να επικαλεστώ το άρθρο του εξαιρετικού επιστήμονα, πέραν από Βουλευτή κ. Προκόπη Παυλόπουλου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Λαφαζάνη, μην επεκτείνετε! Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...την Τρίτη 14 Ιουνίου, όπου σε ολοσέλιδο άρθρο του...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Να το καταθέσετε στα Πρακτικά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...κατακρεουργεί κυριολεκτικά τη συνταγματικότητα.

(Θόρυβος – διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, γίνεται κατάχρηση!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Λαφαζάνη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Έτσι μπράβο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν τελείωσα, κύριε Πρόεδρε!

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, εδόθη το λεπτό. Πάμε στα δύο τώρα.

Σας παρακαλώ! Πρέπει όλοι να συμβάλλουμε και να μη δυναμιτίζουμε τώρα τη διαδικασία. Παρακαλώ, ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε, αλλά έλεος!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ.

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβερνήσεως και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λιγότερο που οφείλει η Βουλή των Ελλήνων και όλος ο πολιτικός κόσμος στον ελληνικό λαό κάτω από τις συνθήκες που ζούμε είναι να είναι ειλικρινής, ευθύς και να μην παρασύρεται σε υποκριτική χρήση του Συντάγματος και του Κανονισμού της Βουλής.

Αντιλαμβάνομαι την πολιτική διαφωνία με την πολιτική που ακολουθεί η Κυβέρνηση και που στηρίζει επί της ουσίας, με αποχρώσεις, ένα μεγάλο μέρος της Αντιπολίτευσης. Το αντιλαμβάνομαι αυτό. Όμως, δεν αντιλαμβάνομαι ένα λεγκαλισμό της Αριστεράς, μία νομικιστική άσκηση, η οποία έχει απλώς και μόνο σκοπό την παρέλκυση της διαδικασίας, γιατί τα επιχειρήματα επί της ουσίας κρίνονται δημοκρατικά, κρίνονται κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχω μιλήσει για τον τρόπο με τον οποίο ανέλαβα τα καθήκοντά μου. Είπα, όταν παρουσίασα τα μέτρα στον ελληνικό λαό, ότι ανέλαβα την ευθύνη να εισηγηθώ τόσο σκληρά και σε μεγάλο βαθμό άδικα μέτρα, πριν κλείσω καλά-καλά μια εβδομάδα στη θέση μου στο Υπουργείο Οικονομικών, γιατί έχω πλήρη συνείδηση της πραγματικότητας, έχω πλήρη συνείδηση των κινδύνων για τον απλό Έλληνα πολίτη και το επίπεδο της ζωής του και για τη χώρα συνολικά και επειδή πρέπει να σταθεροποιήσουμε την κατάσταση, προκειμένου αμέσως μετά, σε σύντομο χρονικό διάστημα, με εντατικές ενέργειες όλοι μαζί να βελτιώσουμε την κατάσταση αυτή. Πρέπει, όμως, πρώτα να υπάρχουν δημοσιονομικά, για να μπορέσουμε να βελτιώσουμε την κατάσταση.

Το πρόβλημα της χώρας δεν είναι συνταγματικό. Δεν είναι νομικό. Το πρόβλημα της χώρας είναι βαθιά ηθικό, κοινωνικό και αναπτυξιακό. Πρέπει να ξαναοργανώσουμε τη χώρα. Πρέπει να της ξαναδώσουμε τον κοινωνικό της ιστό, την ελπίδα της, την προοπτική της, την αυτοπεποίθησή της, την αξιοπρέπεια της. Αυτό είναι συνταγματική επιταγή. Αυτό απορρέει από τις θεμελιώδεις διατάξεις και αρχές, ενός σύγχρονου, δημοκρατικού κοινοβουλευτικού πολιτεύματος. Αυτό επιβάλλει το Σύνταγμά μας.

Είναι δε κρίμα η εξ Αριστερών Αντιπολίτευση, η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ, να έρχεται να διαμαρτυρηθεί, όταν η Κυβέρνηση με αυτήν τη νομοθετική της πρωτοβουλία -δηλαδή να κυρωθεί διά νόμου το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής- έρχεται και ενισχύει τις δημοσιονομικές αρμοδιότητες του Κοινοβουλίου, διότι οι ελάχιστες συνταγματικές κατοχυρωμένες δημοσιονομικές αρμοδιότητες της Βουλής είναι η ψήφιση του προϋπολογισμού σε ετήσια βάση, κατά το άρθρο 79 του Συντάγματος, και η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, με βάση τις πιο πρόσφατες τροποποιήσεις του Συντάγματος και του Κανονισμού.

Έχει έρθει ένας απλός τυπικός νόμος για τη δημοσιονομική διαχείριση και έχει προβλέψει τους πολυετείς προϋπολογισμούς, δηλαδή το μεσοπρόθεσμο σχέδιο, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, που είναι προσχέδια και προβολές των μελλοντικών προϋπολογισμών που θα εισαχθούν στη Βουλή και θα ψηφιστούν απ' αυτήν, σύμφωνα με το άρθρο 79.

Πώς λειτουργεί ο κοινοβουλευτικός κύκλος σε σχέση με τον

ετήσιο προϋπολογισμό; Τι γίνεται, όταν οι εκλογές έπονται της ημερομηνίας ψήφισης του ετήσιου προϋπολογισμού; Η προηγούμενη Βουλή δεν ψηφίζει και η προηγούμενη κυβέρνηση δεν εισηγείται κρατικό προϋπολογισμό και δεν υπάρχει συνέχεια του κράτους; Δεν υπάρχει θεσμική σοβαρότητα, ώστε να έχουμε και εξωτερική αξιοπιστία, ως χώρα; Δεν πρέπει να έχουμε καθαρούς λογαριασμούς με τους πολίτες, που είναι η πατρίδα μας; Γιατί οι άνθρωποί μας είναι η πατρίδα μας.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένα πρόβλημα σε σχέση με το άρθρο 79. Το τεκμήριο αρμοδιότητας για όλα θέματα δεν ρυθμίζονται ρητά στο Σύνταγμα, σε ένα δημοκρατικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα, ανήκει στη Βουλή. Για ό,τι δεν προβλέπεται ρητά και είναι νέου τύπου διαδικασία, η αρμοδιότητα ανήκει στη Βουλή που έχει το κατάλοιπο της αρμοδιότητας, το τεκμήριο της αρμοδιότητας. Άρα δεν αρκεί να έχει κανείς αίσθηση της δημοκρατικής νομιμότητας. Πρέπει να έχουμε αίσθηση του δημοκρατικού, αν θέλετε, πνεύματος που διέπει το Σύνταγμά μας.

Και σε τελευταία ανάλυση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Τι θέλετε να συμβεί; Θέλετε να μην ψηφιστεί εμπρόθεσμα, στο πλαίσιο της πολιτικής συμφωνίας με τους εταίρους και δανειστές μας, το μεσοπρόθεσμο και ο εφαρμοστικός νόμος, να περάσει άπρακτη η 30η Ιουνίου, να πάμε χωρίς τους νόμους στη συνεδρίαση του Eurogroup την Κυριακή 3 Ιουλίου, να μην πάρει την έγκριση του Eurogroup η καταβολή της πέμπτης δόσης, να μην μπορέσει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις 8 Ιουλίου να λάβει τη δική του απόφαση για την εκταμίευση της πέμπτης δόσης και να βρεθούμε με άδειο ταμείο. Το άδειο ταμείο δεν είναι άδειο ταμείο του κράτους. Είναι άδειο ταμείο κάθε νοικοκυριού!

Η έλλειψη πολιτικής σοβαρότητας, η έλλειψη πολιτικής ευθύνης και η έλλειψη πολιτικής συναίνεσης κοστίζει και κοστίζει πολύ. Κοστίζει πολιτικά, κοστίζει θεσμικά, κοστίζει δημοσιονομικά και κοστίζει και οικονομικά στην τσέπη κάθε πολίτη. Γιατί μας αντιμετωπίζουν με δυσπιστία, μας επιβάλλουν ασκήσεις συμμόρφωσης και πειθαρχίας και αυτά όλα επιβαρύνουν το εισόδημα των συνταξιούχων, τον άνεργο, την κάθε επιχείρηση, το κάθε νοικοκυριό. Η έλλειψη σοβαρότητας της συναίνεσης σημαίνει λιγότερα λεφτά για τον πολίτη, λιγότερες δουλειές, λιγότερη ανάπτυξη, καμμία προοπτική. Πρέπει να συνέλθουμε και να σοβαρευτούμε, επιτέλους!

Με ρωτάει ο κ. Ροντούλης εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού: Τι θα γίνει με τη νέα δανειακή σύμβαση; Θα έρθει στη Βουλή και με πόσες ψήφους; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας έχω πει ποια είναι η στρατηγική, ποιο είναι το εθνικό σχέδιο. Είναι πολύ απλό. Τώρα ψηφίζουμε τους δύο βασικούς νόμους, μεσοπρόθεσμο και εφαρμοστικό. Έχουμε πρόσωπο να εμφανιστούμε στο Eurogroup και στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο να πάρουμε την πέμπτη δόση, να καλύψουμε δανειακές ανάγκες μέχρι τα μέσα Σεπτεμβρίου. Από τώρα έως το αργότερο το τέλος του καλοκαιριού πρέπει να διαπραγματευτούμε σοβαρά το νέο πρόγραμμα με τους εταίρους μας, με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Πρέπει να διασφαλίσουμε τη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους και με τη συμμετοχή των ιδιωτών διεθνώς, γιατί αλλιώς δεν μπαίνει πάτος στο βαρέλι των θυσιών των ελληνικού λαού. Εγώ πρώτος τις ανήγγειλα και τις κατήγγειλα, διότι πρέπει να φτιάξουμε το ταχύτερο το εθνικό φορολογικό σύστημα, που με τους ίδιους αριθμητικούς στόχους γενικά, θα κάνει τη δίκαιη εξωτερική κατανομή με αναπτυξιακή και κοινωνική ευαισθησία και προοπτική και με συναίνεση και με σύμπραξη όλων.

Πρέπει, λοιπόν, να σταθεροποιηθούμε, να πάρουμε την πέμπτη δόση και να μπούμε στη διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα. Να η επαναδιαπραγμάτευση! Είναι μπροστά μας. Μας καλούν σε επαναδιαπραγμάτευση. Και εγώ καλώ την Αντιπολίτευση, τη Νέα Δημοκρατία και όλα τα άλλα κόμματα: Ελάτε να διαπραγματευτούμε μαζί και αφού διαπραγματευτούμε μαζί, θα έχουμε και καλύτερο αποτέλεσμα γιατί θα έχουμε μεγαλύτερη εθνική ισχύ. Και το αποτέλεσμα αυτού του προγράμματος, που θα περιλαμβάνει και το νέο εθνικό φορολογικό σύστημα και τα αναπτυξιακά μέτρα, που ούτως ή άλλως έχουν γίνει αντιληπτά από τους φίλους μας έξω ότι πρέπει να προωθηθούν, είναι ότι

ετοιμάζεται μνημόνιο ανάπτυξης. Γιατί αντιλαμβάνονται ότι με ύφεση, χωρίς θετικούς ρυθμούς, δεν πετυχαίνουμε στόχους και βιωσιμότητα.

Όλα αυτά μαζί συγκροτούν το νέο πρόγραμμα. Και το νέο πρόγραμμα πρέπει να έρθει στη Βουλή πράγματι υπό συνθήκες ευρυτάτης συναίνεσης. Γιατί αλλιώς παίζουμε εν ου παικτοίς εδώ. Κάποιοι είναι τα θύματα της συγκυρίας και αναλαμβάνουν το κόστος προκειμένου οι άλλοι αζημίως να ασκούν κριτική παίζοντας με την ιστορία και την προοπτική του τόπου αυτού.

Δεν είναι το νομοσχέδιο αντισυνταγματικό. Αντισυνταγματικό είναι ό,τι συνιστά έλλειψη ευθύνης και πατριωτισμού. Εγώ, λοιπόν, προβάλλω ένσταση αντισυνταγματικότητας στη στάση του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώθηκε η διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Πρόεδρε, μίλησε ο κ. Ροντούλης στο όνομά σας, σύμφωνα με τον Κανονισμό. Θα δεχθώ κατά παρέκκλιση να μιλήσετε για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, σε κάθε πράγμα υπάρχει ο τύπος και η ουσία. Πράγματι, ο τύπος με τον οποίο έθεσε τα πράγματα ο κ. Λαφαζάνης, ίσως είχε ατέλειες. Παραμένει, όμως, η ουσία.

Μιλήσατε για το ηθικό. Ερωτώ: είναι ηθικό να πάει στην Ευρώπη μία απόφαση με εκατόν πενήντα μία, εκατόν πενήντα δύο ψήφους, που βασίζεται σήμερα στο 20% του ελληνικού λαού κατά τις επανειλημμένες δημοσκοπήσεις; Και δεν είναι ηθικό και πιο σωστό και πιο, αν θέλετε, δυναμικό να υπάρχει μια απόφαση των εκατόν ογδόντα; Επί της ουσίας σας μιλώ, κύριε Υπουργέ.

Ελάτε, λοιπόν, να πάμε στην Ευρώπη με τη συναίνεση εν τη πράξει. Γιατί φοβάστε τη συναίνεση εν τη πράξει και λέτε «να πάμε στον Γιούνκερ στις 3 του μηνός» ή «να, να, να»; Τώρα, φέρτε με εκατόν ογδόντα ψήφους, να διαπιστώσουμε αν έχετε την ευρυτάτη ή την ευρύτερα συναίνεση.

Δεν πρέπει να διαφεύγει κανενός η προσοχή ότι λειτουργούμε πλέον κάτω από ακραία εκβιαστικά διλήμματα. Ακούγονται πράγματα φοβερά. Δεν είναι ελεύθερες οι νοηματικές διαδρομές των Βουλευτών. Είναι σκιασμένες, φοβισμένες και δεν ξέρω εν τέλει και πόσο νομιμοποιείται αύριο το Κοινοβούλιο να πάρει μία ψήφο από επιστράτευση, γιατί περί αυτού πρόκειται.

Αυτή τη στιγμή, κύριε Υπουργέ και εσείς με τον τρόπο με τον οποίο αναδείξατε το θέμα -που θα έλεγα ότι για πρώτη φορά στα δεκαοκτώ χρόνια της κοινής μας κοινοβουλευτικής πορείας σας έχω δει σ' αυτά τα όρια- σημαίνει ότι δεν κραδαίνετε την επιχειρηματολογία, αλλά τον φόβο. Και πολλά απ' αυτά που είπατε, τα είπατε στη νύφη για να τα ακούει η πεθερά!

Άρα, τους Βουλευτές, αυτούς τουλάχιστον που ανήκουν στο δικό σας κόμμα, σήμερα για άλλη μια φορά, λίγο πριν ομιλήσουν, τους έχετε κάτω από τη δουλειά της φοβίας. Πολύ φοβούμαι ότι όταν έτσι προσπαθείτε να πάρετε αποτέλεσμα, θα πάρετε ένα αποτέλεσμα, το οποίο θα υπόκειται σε δουλειά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, πιστεύω βαθιά ότι κάθε Βουλευτής, είτε ανήκει στο κόμμα της Πλειοψηφίας είτε ανήκει στα κόμματα της Αντιπολίτευσης, έχει τον ίδιο πατριωτισμό και την ίδια αίσθηση ευθύνης με αυτήν που έχουμε εμείς, τα μέλη της Κυβέρνησης. Όπως ακριβώς νιώθω εγώ που χειρίζομαι αυτή τη στιγμή επί του πεδίου τα ζητήματα αυτά, ο Πρωθυπουργός πρωτίστως που διαπραγματεύεται στο υψηλότερο επίπεδο και όλοι εμείς, τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, την ίδια αίσθηση έχει ή πρέπει να έχει και ο κάθε Βουλευτής. Δεν χρειάζεται ούτε παροτρύνσεις

ούτε προστασία ούτε υποδείξεις. Έχει συνείδηση, αίσθηση της πραγματικότητας, κουβαλάει -γιατί κουβαλάμε όλοι- έναν «σταυρό» δημοκρατικής, πολιτικής και ιστορικής ευθύνης και πρέπει -αν μη τι άλλο- να έχουμε το αίσθημα της εθνικής συνοχής και αλληλεγγύης που πρέπει να μας εμπνέει και να μας καθοδηγεί υπό τις περιστάσεις αυτές.

Έρχομαι όμως στο ουσιαστικό σας θέμα, με πόσες ψήφους θα ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο και μεθαύριο ο εφαρμοστικός νόμος. Πρόκειται για τυπικούς νόμους του κράτους. Θα ψηφιστούν με τη συνήθη πλειοψηφία. Η συνήθης πλειοψηφία είναι το ελάχιστο. Πρέπει να εμφανιστούμε με ψηφισμένους τους νόμους. Δεν είπε κανείς ότι δεν πρέπει να ψηφιστούν οι νόμοι με εκατόν ογδόντα ή με διακόσιους ψήφους. Μακάρι να ψηφιστούν με εκατόν ογδόντα ένα, με εκατόν ενενήντα ένα, με διακόσιους δεκαπέντε ψήφους. Μακάρι να αποτυπωθεί η ευρυτάτη πλειοψηφία των κομμάτων που πιστεύει στην ευρωπαϊκή ταυτότητα και στην ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, η ευρυτάτη πλειοψηφία των κομμάτων που θεωρεί ότι η ένταξη στο ευρώ είναι κεκτημένο και θώρακας προστασίας για το εισόδημα και τις περιουσίες των Ελλήνων. Δεν θέλουμε να ψηφίσουμε μόνο με τους εκατόν πενήντα πέντε Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Πρέπει να ψηφιστεί ο νόμος.

Ελάτε, λοιπόν, να στείλουμε το μήνυμα της ενότητας, της συναίνεσης και της ισχυρής διαπραγματευτικής φωνής. Ελάτε να ψηφίσουμε. Μακάρι να βγούμε από την ψηφοφορία με τουλάχιστον εκατόν ογδόντα ψήφους.

Άρα δεν με φέρνεται σε δύσκολη θέση με το ερώτημά σας. Το αντιστρέφω και σας λέω: Όπως ακριβώς κάνατε με αίσθημα ευθύνης ως υπεύθυνος πολιτικός ηγέτης το Μάιο του 2010, το ίδιο είμαι βέβαιος ότι θα κάνετε και τώρα και κάθε φορά που θα χρειαστεί. Όταν το κάνετε εσείς που είστε ο Αρχηγός κόμματος της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης ή άλλα κόμματα της Ελάσσονος Αντιπολίτευσης, πώς δεν θα το κάνει ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που ξέρει ποια είναι η κατάσταση στην Ευρώπη και την αντιμετωπίζει προσωπικά και άμεσα;

Να απλά ερωτήματα ευθύνης και κοινής λογικής. Ο κόσμος αγωνιά, ο κόσμος πονάει αλλά καταλαβαίνει κιόλας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Πρόεδρε, έχουμε παραβιάσει πολλά και στο άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής. Σας παρακαλώ να κάνετε πολύ σύντομα. Δεν βάζω χρόνο ούτε ένα λεπτό.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Αντιπρόεδρε, είπατε πριν και κάνατε έκκληση για ευρύτερα αποδοχή της προτάσεως του μεσοπρόθεσμου. Εάν πιστεύετε ότι υπάρχει πατριωτισμός σε κάθε Βουλευτή -το πιστεύω κι εγώ- δοκιμάστε σε ποιον πατριωτισμό πιστεύουν: Σ' αυτόν που εκχωρεί περισσότερα κυριαρχικά δικαιώματα στους δανειστές μας ή σ' αυτόν που υπερασπίζεται τις αρχές και τις αξίες που τους έκαναν Βουλευτές; Πηγαίνετε λοιπόν στους εκατόν ογδόντα για να δούμε κάποιους, επειδή βγήκαν σε τηλεοράσεις και είπαν «εάν εξαρτάται από την ψήφο μου, θα ψηφίσω «να»».

Εν τέλει, σήμερα η χώρα δεν είναι ότι προχωράει ή δεν προχωράει με το μεσοπρόθεσμο. Μην κάνετε σύγχυση με το πέρυσι. Πέρυσι είχαμε μία δυνατότητα την οποία απεμπολήσατε από αδυναμία. Τι είναι αυτό που θα μας αναγκάσει τώρα να ξαναψηφίσουμε με εσάς Κυβέρνηση για να υλοποιήσετε το δυσκολότερο, εφόσον δεν μπορέσατε το ευκολότερο;

Πολύ φοβάμαι ότι το μέγιστο πατριωτικό καθήκον που έχουμε να κάνουμε είναι να καταψηφίσουμε οτιδήποτε αφορά τη δική σας Κυβέρνηση. Εάν πιστεύετε πράγματι ότι όλοι λειτουργούν με ελευθερία τη βούληση, βάλτε παραβάν για να δούμε πόσους θα πιάσετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει ένα προσωπικό θέμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ. Κηρύσσω ολοκληρωθείσα τη συζήτηση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Να κάνουμε κύκλο ομιλητών. Προχωρήστε στους εισηγητές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ οι δεχόμενοι ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα, να εγερθούν.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ. Είμαστε στο στάδιο της ψηφοφορίας.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εγώ σας παρακαλώ. Δεν μπορώ να συνεχίσω μ' αυτόν τον τρόπο. Υπάρχει προσωπικό θέμα, κύριε Κεφαλογιάννη;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θέλω να τοποθετηθώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, τοποθετηθήκατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να εφαρμόσουμε τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, δεν μπορώ να μην εφαρμόσω τον Κανονισμό. Είμεθα στο στάδιο της ψηφοφορίας. Κύριοι συνάδελφοι, εμποδίζετε την ψηφοφορία;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Έχω ζητήσει το λόγο πριν μιλήσει ο παριστάμενος Υπουργός. Με αγνοήσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δεν δικαιούστε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ... (δεν ακούστηκε).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Βεβαίως και δικαιούνται.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τέθηκαν πάρα πολλά θέματα. Θέλω ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα τα πείτε μετά στην ομιλία σας. Θα τα πείτε στην ομιλία σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παραβιάζετε τον Κανονισμό. Το καταλάβατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παραβιάζουμε τον Κανονισμό, αλλά δεν τον σέβεται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Παραβιάζετε τον Κανονισμό. Το καταλάβατε; Εσείς.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θέλω το λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα σας δώσω το λόγο μετά την ψηφοφορία.

Επανερχομαι στην ψηφοφορία.

Οι αποδεχόμενοι ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνο με το Σύνταγμα να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Είναι προφανές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής. Και συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη, έχετε το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κάνω μια έκκληση στο ΣΥΡΙΖΑ που έθεσε το θέμα να μπούμε στην ουσία του νομοσχεδίου.

Υπάρχει ένας γόρδιος δεσμός ο οποίος δε λύνεται και πρέπει να κοπεί. Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία δεν έθεσε θέμα αντισυνταγματικότητας.

Επίσης, θέλω να πω ότι κατανόησα τη θέση του Υπουργού. Δεν κατανόησα τη θέση του Αρχηγού του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Δηλαδή, αν έρθει το νομοσχέδιο με εκατόν ογδόντα θα το υπερψηφίσει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, τον οποίο έχουμε καλωσορίσει τώρα σ' αυτούς που δεν τον ψηφίζουν; Ή δεν θα το ψηφίσει αν η ψηφοφορία γίνει με εκατόν πενήντα μία;

Και, δεύτερον, για τον κύριο Υπουργό: μίλησε για επαναδιαπραγμάτευση. Τον καλωσορίζουμε κι αυτόν στη συνετή θέση της Νέας Δημοκρατίας για επαναδιαπραγμάτευση γιατί πιστεύω ότι δεν υπάρχει πια κανείς Βουλευτής που θα το ψηφίσει γιατί το

διάβασε. Γιατί το μνημόνιο 1 όσοι το υπερψήφισαν είναι αυτοί που δεν το διάβασαν ή δεν το διάβασαν καλά. Αυτοί που το διάβασαν το καταψήφισαν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Προσβάλλουμε τους Βουλευτές. (Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Πρωτόπαπα. Παρακαλώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Τι είναι αυτά;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Επειδή, κύριε Πρόεδρε, όλοι οι Βουλευτές διαβάζουν και το μεσοπρόθεσμο και θα διαβάσουν και το μνημόνιο 2, είτε με 151 Βουλευτές είτε με 180, ο μόνος τρόπος για να ξεφύγει η Κυβέρνηση είναι να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για εκλογές. Και θα υπάρξουν πολλοί πρόθυμοι τότε να σας καταψηφίσουν. Το προπατορικό αμάρτημα που έκαναν κάποιοι είναι βέβαιο ότι δεν θα το ξανακάνουν ούτε το μεσοπρόθεσμο, ούτε στο μνημόνιο 2.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, δεν μπορεί να συνεχιστεί όμως αυτό. Θέλω να σας παρακαλέσω. Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσουμε έτσι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Επί προσωπικού, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Δε γίνεται. Θα δώσετε το λόγο στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Πρέπει σε κάποιους θερμόαιμους εδώ μέσα να εξηγήσουμε ότι όλοι οι Βουλευτές είμαστε ίσοι.

Δεύτερον, όλοι οι Βουλευτές κάνουν ευόρκως το καθήκον τους. Όλοι οι Βουλευτές μπορούν να διαβάζουν. Ξέρουν ανάγνωση. Δεν έχετε το προνόμιο μόνον εσείς, κύριε Κεφαλογιάννη.

Αν αυθαδιάζει η Νέα Δημοκρατία, αν συνεχίζει να αυθαδιάζει η Νέα Δημοκρατία, είναι επειδή δεν πάτε στο 180. Πηγαίνετε στο 180 για να δείτε ποιος ζώο τρώει καλαμπόκι!!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε. Υπάρχει ένα προσωπικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, είναι δυνατόν; Ποιο είναι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλείνοντας ο Υπουργός, στην ένσταση αντισυνταγματικότητας που κάναμε μας εγκάλεσε για τον πατριωτισμό μας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Όχι, όχι. Αφήστε, κύριε Λαφαζάνη. Αρκετά πια.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευθέως το κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Λέει όχι ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν το ανακαλεί, έχει καλώς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ανακαλεί. Δηλαδή, δεν το είπε. Ούτε το είπε, ούτε το εννόησε. Αυτό λέει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα συνεχίσουμε ή όχι; Γίνεται συνειδητή παρακώλυση της διαδικασίας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Σταϊκούρας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε από σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής τις κατευθύνσεις και τις προτεραιότητες της οικονομικής πολιτικής για τα επόμενα χρόνια. Σε συνθήκες πρωτοφανούς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης συζητούμε το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής

στρατηγικής, πλαίσιο που θέτει ως στόχους τη δημοσιονομική εξυγίανση και τη βιώσιμη ανάπτυξη. Μπορεί να διαφωνήσει κάποιος με αυτούς στόχους; Εμείς όχι. Μπορεί να αισιοδοξεί κάποιος για την επίτευξή τους; Εμείς πιστεύουμε πως με τις πολιτικές που προβλέπονται, δεν μπορεί.

Σήμερα η χώρα βρίσκεται στα πρόθυρα κατάρρευσης. Η εξέλιξη αυτή οφείλεται σε εσφαλμένες επιλογές και πρακτικές της ηγεσίας της Κυβέρνησης, στη λανθασμένη θεραπευτική αγωγή για την αντιμετώπιση των υπαρκτών νοσημάτων της οικονομίας, αλλά και στην εκτέλεσή τους.

Τα αρνητικά αποτελέσματα των χειρισμών είναι μετρήσιμα.

Απευθύνομαι στον εισηγητή της Πλειοψηφίας λέγοντας, όπως έχει σημειώσει και ο Κέλβιν, το εξής: Όταν κάτι μπορείς να το μετρήσεις και να το εκφράσεις με αριθμούς, τότε κάτι ξέρεις γι' αυτό. Αν δεν μπορείς να το μετρήσεις και να το εκφράσεις με αριθμούς, κύριε Υπουργέ, τότε η γνώση σου είναι ισχνή και ελάχιστα αποτελεσματική.

Όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, ας πούμε τα πράγματα με το όνομά τους. Η ύφεση είναι βαθιά και παρατεταμένη. Το εσωτερικό χρέος δημιουργεί ασφυξία. Τα λουκέτα στην αγορά πολλαπλασιάζονται. Η ανεργία αυξάνει δραματικά. Η φτώχεια διευρύνεται. Η ψυχολογία και οι προσδοκίες επενδυτών και καταναλωτών έχουν καταρρεύσει. Η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας επιδεινώνεται. Το κόστος δανεισμού έχει διευρυνθεί σημαντικά. Οι δημοσιονομικοί στόχοι δεν επιτυγχάνονται. Και προφανώς, κύριε Υπουργέ, δεν πρόκειται για αριθμητική ψευδαίσθηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η πορεία εκτέλεσης του φετινού προϋπολογισμού επιβεβαιώνει τις αστοχίες στις προβλέψεις, επιβεβαιώνει τις αποκλίσεις από τους στόχους. Τα έσοδα καταρρέουν. Οι πρωτογενείς δαπάνες διογκώνονται. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων βουλιάζει. Το έλλειμμα διευρύνεται.

Η πρόβλεψη για έλλειμμα 7,4% του ΑΕΠ το 2011 αναθεωρείται στο 10,4%. Πρόκειται για πραγματικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, για απόλυτο ναυάγιο της οικονομικής πολιτικής, εκτροχιασμό που επιβάλλει νέα, πρόσθετα μέτρα.

Επιβεβαιώνεται, συνεπώς, ότι το θεραπευτικό σχήμα που έχει τεθεί σε εφαρμογή, δεν είναι το κατάλληλο. Και η πιο έμπρακτη ομολογία αποτυχίας είναι το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να στηρίξει το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο για δέκα λόγους.

Πρώτον: Εδράζεται σε υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις. Για παράδειγμα, η πρόβλεψη για επιβράδυνση της ύφεσης μέσα στο 2011 είναι μη ρεαλιστική. Σύμφωνα με τις τελευταίες προβλέψεις του ΚΕΠΕ, η ύφεση του 2011 αναμένεται να προσεγγίσει το 4% και να το υπερβεί. Αποδεικνύεται έτσι ότι η Κυβέρνηση έχει πάρει διαζύγιο με την πραγματικότητα.

Δεύτερον: Ενσωματώνει πλήθος αντιφάσεων. Για παράδειγμα, καταργεί το «πόθεν έσχες» στην κατοικία, αλλά προσθέτει πλήθος επιβαρύνσεων στην ακίνητη περιουσία.

Τρίτον: Επιβεβαιώνει τις κυβερνητικές ανακολουθίες. Οι παλιωδίες σε σειρά μέτρων, όπως είναι η επιστροφή φόρου από αποδείξεις δαπανών και τα όρια αφορολόγητου, προδίδουν έλλειψη σχεδιασμού.

Κατέρρευσε, κύριε εισηγητά, και το όποιο απόθεμα, η όποια υπεραξία για το νέο κυβερνητικό σχήμα.

Τέταρτον, περικλείει αποδεδειγμένα αδιέξοδες πολιτικές επιλογές. Τα νέα, σκληρότερα μέτρα συνιστούν εμμονή της Κυβέρνησης στην ίδια λανθασμένη συνταγή, στα ίδια μέσα για την υλοποίηση των στόχων παρά τα όλο και ισχνότερα αποτελέσματα.

Ενδεικτικά -και σημειώστε το αυτό- το χρέος, παρά τις νέες μεγάλες μειώσεις εισοδημάτων και τις αποκρατικοποιήσεις ύψους 50 δισεκατομμυρίων, εκτιμάται το 2015 στο ίδιο ύψος με αυτό που προβλέπετε περυσί το μνημόνιο χωρίς αυτές τις παρεμβάσεις, χωρίς τα είκοσι οκτώ και τα πενήντα. Δηλαδή, επιστρέφουμε σήμερα στο σημείο που ήμασταν πριν από ένα χρόνο παρά τις μεγάλες, τις διευρυνόμενες θυσίες των Ελλήνων πολιτών.

Πέμπτον, είναι κοινωνικά άδικο. Το σχέδιο προβλέπει στο μεγαλύτερο μέρος του οριζόντιες έκτακτες και μη, φανερές και

κρυφές φορολογικές επιδρομές έναντι εκείνων που ήδη πληρώνουν προκειμένου να καλύψει τις αστοχίες της οικονομικής πολιτικής και την αδυναμία αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής. Παράλληλα, η Κυβέρνηση προχωράει και σε μειώσεις μισθών, σε περικοπές συντάξεων, κύριων και επικουρικών, και σε αυξημένες εισφορές σε όλους τους επαγγελματίες, εμπόρους και αγρότες, δίνοντας έτσι τη χαριστική βολή στην ελληνική οικονομία.

Έκτον, είναι οικονομικά αναποτελεσματικό. Το 2011 λαμβάνονται μέτρα συνολικού ύψους 21 δισεκατομμυρίων ευρώ για να μειωθεί το έλλειμμα -εάν μειωθεί- κατά 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή, τα 2/3 από τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών δεν πιάνουν τόπο. Πρόκειται για μνημείο οικονομικής αναποτελεσματικότητας. Και όμως, η Κυβέρνηση συνεχίζει να προβάλλει τη φορολαγνεία της παρά το ότι, σύμφωνα με την Τράπεζα της Ελλάδος, η περαιτέρω αύξηση της φορολογικής επιβάρυνσης των ήδη φορολογουμένων θα κατέληγε όχι μόνο να επιτείνει την ύφεση, αλλά και να οδηγήσει σε μείωση αντί για αύξηση των εσόδων, οδηγώντας στην εξάντληση της φοροδοτικής ικανότητας νοικοκυριών και επιχειρήσεων στη διεύρυνση της φοροαποφυγής, στη διόγκωση της φοροδιαφυγής.

Έβδομον, είναι ανεπαρκές. Η αναλογία αύξηση εσόδων, μείωση δαπανών είναι περίπου μισή-μισή, όταν σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία και βιβλιογραφία η ορθή δημοσιονομική προσαρμογή θα πρέπει να βασίζεται πρωτίστως στην ουσιαστική συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών.

Και μια και μίλησα για πρωτογενείς δαπάνες, σύμφωνα με το σχέδιο που συζητάμε οι πρωτογενείς δαπάνες εκτιμάται ότι θα μειωθούν μόλις κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ -μόλις κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ!- όλη αυτήν την πενταετία. Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση φοβάται τους συντρόφους και πελάτες της.

Όγδοον, είναι ατελές. Το πλαίσιο δεν εμπεριέχει ρεαλιστική πρόταση αντιμετώπισης του τεράστιου χρέους. Χρέος το οποίο αντίθετα με τις προσδοκίες του εισηγητή της Πλειοψηφίας, αναμένεται να διαμορφωθεί -ακούστε- στο 140% του ΑΕΠ το 2015, από 143% το 2010. Δηλαδή, έχουμε είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια θυσίες και πενήντα δισεκατομμύρια αποκρατικοποιήσεις για να φτάσουμε το 2015 εκεί που ήμασταν το 2010. Δηλαδή, εκτιμά ότι θα μειωθεί μόλις κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες σε πέντε χρόνια. Οι τόκοι δε, θα εκτιναχθούν στα 23 δισεκατομμύρια ευρώ το 2015, περισσότερο από τους μισθούς και τις συντάξεις. Και θέλετε και ένα στοιχείο; Αθροίστε τους τόκους για την περίοδο 2010-2015. Αυτό βγαίνει 110 δισεκατομμύρια ευρώ, όσο είναι το ύψος της βοήθειας της χώρας από τους εταίρους.

Ένατο, είναι αντιαναπτυξιακό. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων περικόπεται και πάλι για έκτη φορά από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στο βωμό της μαύρης τρύπας των εσόδων και υπό συνθήκες πρωτόγνωρης ύφεσης και ανεργίας.

Δέκατο, στις αποκρατικοποιήσεις κυριαρχεί ο ταμειακός πανικός με αυστηρά χρονοδιαγράμματα, διαδικασίες και αποτιμήσεις που προκαλούν εύλογα ερωτηματικά και ανησυχία. Και κάτι ακόμη: Ο κύριος Υπουργός κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής του πριν από μία βδομάδα, από αυτό το Βήμα έκανε ιδιαίτερη αναφορά στη χρησιμότητα και την αναγκαιότητα της πραγματοποίησης αποκρατικοποιήσεων για τον Έλληνα πολίτη. Συμφωνούμε απόλυτα μαζί του. Αν όμως, είναι χρήσιμες για την Κυβέρνηση οι αποκρατικοποιήσεις, γιατί μέχρι σήμερα δεν έκανε ούτε μια αποκρατικοποίηση; Η έλλειψη συναίνεσης έφταγε για αυτό; Και αν είναι αναγκαίες, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός πριν από λίγα χρόνια ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης καλούσε τον τότε Πρωθυπουργό να διατηρήσει το δημόσιο έλεγχο στον ΟΤΕ -σας θυμίζει κάτι;- στα ΕΛΤΑ, στο Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, στη ΔΕΗ, στον ΟΣΕ, στην ΕΥΔΑΠ, ΔΕΥΑ και σε άλλους στρατηγικούς οργανισμούς κοινής ωφέλειας της χώρας; Γιατί μιλούσε για επανακρατικοποιήσεις; Γιατί απειλούσε για σύσταση προανακριτικής επιτροπής για απιστία στην περίπτωση του ΟΤΕ; Σήμερα που η Κυβέρνηση αλήθεια πούλησε μερίδιο του ΟΤΕ σε πολύ χαμηλότερη τιμή ανά μετοχή ισχύει η δέσμευση της Κυβέρνησης του κυρίου Πρωθυπουργού; Η Κυβέρνηση όμως, έχει αποδείξει τόσο για το σήμερα όσο και για το χθες ότι διαθέτει πλεονασμα πολιτικού θράσους κατά συκοφάντησης των αντιπάλων της και έλλειμμα πολιτικού θάρρους αναγνώρισης των

λαθών της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα ανωτέρω είναι σαφές ότι το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δεν αποτελεί ρεαλιστική λύση εξόδου από την κρίση. Η προτεινόμενη συνταγή είναι λανθασμένη, ειδικά σε συνθήκες ύφεσης.

Η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας προβλέπει την αναγκαία δημοσιονομική προσαρμογή και πειθαρχία σε συνδυασμό με την ανάκαμψη της οικονομίας. Εδράζεται σε τρεις πυλώνες. Ο πρώτος αφορά την επανεκκίνηση της οικονομίας, ο δεύτερος την επίτευξη ισοσκελισμένου προϋπολογισμού και ο τρίτος περιλαμβάνει τις πολιτικές αποζημίωσης του δημοσίου χρέους μέσω της αξιοποίησης της περιουσίας του δημοσίου.

Ειδικότερα, στον πρώτο πυλώνα προτείνεται η ταυτόχρονη υλοποίηση συγκεκριμένων πολιτικών, όπως είναι η μείωση των φορολογικών συντελεστών, η αύξηση των δημοσίων επενδύσεων μέσω της χρονικής ανακατανομής της εθνικής συμμετοχής, η δημιουργία ουσιαστικών κινήτρων για τον επαναπατρισμό κεφαλαίων, η ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας μέσω της εξόφλησης του εσωτερικού χρέους, η ενεργοποίηση των αυτόματων σταθεροποιητών μέσω των επανορθωτικών μέτρων αποκατάστασης των αδικιών, η εφαρμογή αντισταθμιστικών μέτρων χαμηλού δημοσιονομικού κόστους. Κάποιες από αυτές τις πολιτικές αναγνωρίζονται και γίνονται αποδεκτές και από τους εταίρους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ανάκαμψη θα ενισχυθούν τα έσοδα και με τις περικοπές θα μειωθούν οι δαπάνες. Αρκετές δε από αυτές τις περικοπές που εμείς προτείνουμε, συμπίπτουν με άξονες του μεσοπρόθεσμου πλαισίου. Ενδεικτικά, αναφέρω τον εξορθολογισμό της μισθολογικής δαπάνης με τον περιορισμό των προσλήψεων. Μάλιστα, η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας περιλαμβάνει και πρόσθετα μέτρα, όπως είναι το πάγωμα των προσλήψεων για τρία χρόνια.

Επίσης, προτείνονται η μείωση των λειτουργικών δαπανών, οι καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων. Δυστυχώς, όμως, η Κυβέρνηση έχει ήδη δημιουργήσει σαράντα μία νέες γενικές και ειδικές γραμματείες, αυτοτελείς υπηρεσίες και νομικά πρόσωπα.

Ακόμη, προτείνονται η αναδιοργάνωση των δημόσιων οργανισμών, η μείωση των λειτουργικών τους δαπανών, η κατάργηση των παράλογων προνομίων ορισμένων συντεχνιών του δημοσίου, η βελτίωση των αποτελεσμάτων στο χώρο της υγείας, η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας των κοινωνικών δαπανών με τον εξορθολογισμό των μηχανισμών αναδιανομής εισοδήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία όλο αυτό το χρονικό διάστημα, παρά τη διαφωνία με τις επιλογές και τους χειρισμούς της Κυβέρνησης, παρά την αναποτελεσματικότητα της εφαρμοζόμενης πολιτικής, τήρησε στάση δημιουργικής ευθύνης. Δεν άσκησε δομική αντιπολίτευση. Δεν είπε «όχι» σε όλα, όπως μονότονα έκανε ως Αντιπολίτευση το ΠΑΣΟΚ. Στήριξε θεσμικές αλλαγές, τις οποίες αξιολόγησε ως θετικές για τη χώρα. Στήριξε, στηρίζει και θα στηρίξει στοχευμένα ό,τι θεωρεί σωστό για τη χώρα.

Η Νέα Δημοκρατία καταθέτει συνεχώς ρεαλιστικές προτάσεις για την έξοδο από την κρίση. Ενδεικτικά θυμίζω ότι πριν από ενάμιση χρόνο προτεيناμε την αποδέσμευση ευρωπαϊκών πόρων, μέσω της μεταφοράς εθνικής συμμετοχής, στο τέλος της προγραμματικής περιόδου. Σήμερα, με καθυστέρηση και υπό συνθήκες βαθύτερης ύφεσης, η πρόταση αυτή υιοθετείται.

Επίσης, πριν από ένα χρόνο προτεيناμε την άντληση 50 δισεκατομμυρίων ευρώ από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας και την προώθηση έργων αποκατασκευών. Σήμερα, με καθυστέρηση και υπό χειρότερες συνθήκες στις αγορές, η πρόταση υιοθετείται. Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, γιατί χάσαμε τόσο χρόνο; Ιδεολογικές αγκυλώσεις, εσωτερικές τριβές, ευρωπαϊκές παλινωδίες, αβελτηρία, ανικανότητα ή όλα μαζί;

Σε κάθε περίπτωση, σήμερα, η Νέα Δημοκρατία δικαιώνεται τόσο για την ορθότητα της κριτικής της όσο και για το ρεαλισμό των θέσεών της. Καλούμε την Κυβέρνηση να τις υιοθετήσει και να διαπραγματευτούμε μαζί, σκληρά και πολυμέτωπα. Χαίρομαι, μάλιστα, που ο κύριος Υπουργός, τουλάχιστον λεκτικά, προσχώρησε στην αναγκαιότητα επαναδιαπραγμάτευσης. Όμως, η ηγεσία της Κυβέρνησης μπροστά στα αδιέξοδά της πλειοδοτεί εντός

και εκτός χώρας για συναίνεση. Δεν διστάζει δε να χρεώνει στη Νέα Δημοκρατία το έλλειμμα συναίνεσης.

Εμείς πιστεύουμε ότι η σύγχρονη ελληνική κοινωνία και το πολιτικό της σύστημα πρέπει διαρκώς, συστηματικά και ειλικρινά να συζητούν τα προβλήματα και να αναζητούν λύσεις. Όμως, αυτό θα γινόταν πιο εύκολα και αποτελεσματικά, εάν υπήρχε κουλτούρα συναίνεσης, συνεννόησης, συνεργασίας.

Κύριε Υπουργέ, είναι προφανές ότι αυτή η συναίνεση δεν προκύπτει ούτε με επικοινωνιακές επικλήσεις, ούτε με παρακλήσεις στα δύσκολα, ούτε με εντολές. Εμπεδώνεται διαχρονικά με το λόγο και με τις πρακτικές σε όλα τα επίπεδα και κυρίως στο πολιτικό.

Και το ΠΑΣΟΚ έχει διαχρονικά μηδενική συνεισφορά σε αυτό το πεδίο. Σήμερα, τη χρησιμοποιεί με ρητορικές ακροβασίες και επικοινωνιακά τεχνάσματα, ως άλλοθι, για να καλύψει, εντός και εκτός χώρας, τις ενδογενείς αντιφάσεις, τις λανθασμένες επιλογές, τους αναποτελεσματικούς χειρισμούς, τα αδιέξοδά της.

Συμπερασματικά: Το ζητούμενο για τη χώρα μας είναι μακριά από ιδεολογικές αγκυλώσεις, μωπικές προσεγγίσεις, φραστικές διακρούξεις της Κυβέρνησης και ανεδαφικές δεσμεύσεις, με διαραπτικότητα που λείπει από την Κυβέρνηση, επιμονή, νηφαλιότητα και αποφασιστικότητα, σε συνεργασία με τους εταίρους μας, να αναζητήσουμε το βέλτιστο οδικό χάρτη εξόδου από την κρίση.

Εμείς, εγχώριες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, συντεταγμένα και αποφασιστικά, να εντείνουμε την προσπάθεια για δημοσιονομική προσαρμογή και ανάταξη της οικονομίας, σταθεροί στους στόχους, αλλά προσανατολισμένοι στην επανεκκίνηση της οικονομίας και οι εταίροι μας να εφαρμόσουν πρακτικές κοινοτικής αλληλεγγύης, χωρίς δισταγμούς και καθυστερήσεις, αφού έχουν πλέον συνειδητοποιήσει και τη συστηματική διάσπαση του προβλήματος του χρέους. Μόνο έτσι το παίγνιο θα καταστεί θετικού αθροίσματος. Είναι, όμως, λυπηρό που και σε αυτήν την κρίσιμη φάση η Κυβέρνηση δρα –το έκανε και σήμερα– με εκβιαστικά διλήμματα, λεόντειες πρακτικές και υπογράφει, όπως το συνηθίζει άλλωστε, με κλειστά τα μάτια. Δεν λειτουργεί συνθετικά, δεν λειτουργεί δημιουργικά.

Ως εκ τούτων, η Νέα Δημοκρατία δεν εγκρίνει το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής που εισάγει προς ψήφιση η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, κ. Χρήστο Σταϊκούρα.

Παρακαλώ τον κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο, ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας να πάρει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επειδή πράγματι πρόκειται για ένα νομοσχέδιο λαϊμπτόμο ενάντια στο λαό ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, θα ζητήσουμε να ψηφιστεί το παρόν νομοσχέδιο μέσα από τη διαδικασία της διευρυμένης πλειοψηφίας των εκατόν ογδόντα Βουλευτών.

Επίσης, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ, θα καταθέσουμε αίτημα για τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας για το παρόν νομοσχέδιο. Εάν κάτι επιβεβαιώνεται από την όλη διαδικασία είναι το γεγονός ότι αποτελεί η σημερινή Κυβέρνηση την πιο επικίνδυνη κυβέρνηση που έχει γνωρίσει ο τόπος από την εποχή της Μεταπολίτευσης. Όχι βεβαίως ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν καλές, εχθρικές ήταν και αυτές για το λαό. Αλλά σήμερα έχει εξαπολύσει μια πρωτοφανή, την πιο βάρβαρη επίθεση ενάντια στο βιοτικό επίπεδο του λαού, ενάντια στο σύνολο των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων. Δεν έχετε κανέναν απολύτως ενδοιασμό να φτάσετε μέχρι και το μεδούλι.

Ταυτόχρονα εκβιάζετε, απειλείτε, τρομοκρατείτε το λαό, για να υποκύψει σε αυτήν τη βάρβαρη πολιτική σας. Για να γίνει ραγιάς, να σκύψει το κεφάλι, να πει «σφάξε με αγά μου ν' αγιάσω».

Έφθασε μάλιστα στο σημείο, ο κύριος Αντιπρόεδρος, ο κ. Πάγκαλος να απειλήσει ότι υπάρχει ο κίνδυνος –όπως λέει– να κατέβουν τα τανκς, για να προασπίσουν τα συμφέροντα τραπεζικών ομίλων.

Αλήθεια, αποτελεί επίσημη κυβερνητική θέση αυτή; Τι λέει ο

Πρωθυπουργός για τη συγκεκριμένη άποψη του κυρίου Αντιπροέδρου;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θυμάστε πολύ καλά προεκλογικά ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είχαμε προειδοποιήσει το λαό, όταν λέγαμε ότι μετά τις εκλογές έρχεται θύελλα, εάν δεν πάρει τα μέτρα του. Εσείς τότε λέγατε ότι διαθέτετε μια φιλολαϊκή πρόταση εξόδου από την κρίση, αλλά εμείς ξέραμε πολύ καλά ότι λέγατε ψέματα. Σήμερα τι αποδεικνύεται; Σήμερα αποδεικνύεται το ποιος έλεγε αλήθεια στον ελληνικό λαό και το ποιος έλεγε ψέματα.

Αλήθεια, έχετε αναρωτηθεί, ποιοι είναι οι πραγματικοί στόχοι αυτής της επίθεσης; Εμείς λέμε καθαρά, τέσσερις είναι οι βασικοί στόχοι, αλληλοσυμπληρώνονται μεταξύ τους.

Στόχος νούμερο ένα είναι η θωράκιση της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών μονοπωλιακών ομίλων. Γι' αυτό θέλετε να τσακίσετε την εργατική τάξη, να καταστρέψετε τα εργασιακά και ασφαλιστικά της δικαιώματα, να διαμορφώσετε τιμές και μισθούς πείνας, για την εργατική δύναμη. Γι' αυτό προχωρείτε στην απελευθέρωση των αγορών, στο άνοιγμα των λεγόμενων κλειστών επαγγελματιών, για να παραχωρήσετε μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις γη και ύδωρ για να επεκτείνει τη δράση του το μεγάλο κεφάλαιο. Εκεί άλλωστε στοχεύει, στη διασφάλιση της κερδοφορίας και της αναπαραγωγής του μεγάλου κεφαλαίου και ο περιορισμός της ικανοποίησης των κοινωνικών αναγκών μέσα από τη γενικευμένη εμπορευματοποίηση της παιδείας, της υγείας, της πρόνοιας, του αθλητισμού και του πολιτισμού. Δηλαδή, δεν είναι μόνο η φοροεπιδρομή που ετοιμάζεται για το λαό, είναι και όλα τα προηγούμενα μέτρα που θα οδηγήσουν στη ραγδαία επιδείνωση σε απόλυτο επίπεδο της εργατικής τάξης, στο μαζικό και βίαιο ξεκλήρισμα των επαγγελματιών, των εμπόρων και των αυταπασχολούμενων και της φτωχής αγροτιάς.

Είναι δηλαδή όλα αυτά τα μέτρα που προβλέπονταν από τις διάφορες συνθήκες σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως της Συνθήκης του Μάαστριχτ και σήμερα αποτυπώθηκαν ξεκάθαρα στο σύμφωνο για το ευρώ. Είναι υποχρεωτικά μέτρα για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξάρτητα της δημοσιονομικής τους κατάστασης.

Έτσι, λοιπόν, είτε με το μνημόνιο είτε χωρίς είτε με το μεσοπρόθεσμο σχέδιο είτε χωρίς, αυτήν την πολιτική είσατε αναγκασμένοι να την ακολουθήσετε γιατί συμβάλλετε και εσείς στην υλοποίησή της.

Δεύτερος στόχος είναι η διαχείριση του δημοσίου χρέους. Φορτώνετε δηλαδή τη λεγόμενη δημοσιονομική εξυγίανση στις πλάτες του λαού, ο οποίος δεν ευθύνεται για το χρέος, γιατί το χρέος αποτελεί συνώνυμο της ίδιας της καπιταλιστικής ανάπτυξης, είναι το αποτέλεσμα της κερδοφορίας του μεγάλου κεφαλαίου και γι' αυτό έχουν παράλληλους δρόμους. Όσο αυξάνονται τα κέρδη του κεφαλαίου, τόσο αυξάνονται και τα δημόσια χρέη.

Με το μνημόνιο ουσιαστικά τι θέλετε να διασφαλίσετε; Θέλετε να διασφαλίσετε τους εγχώριους και ξένους πιστωτές του ελληνικού δημοσίου και όχι για να μπορείτε να δώσετε τους μισθούς και τις συντάξεις. Λέτε ψέματα. Ακόμη και τα δικά σας στοιχεία καταρρίπτουν αυτό το μύθο. Ο ίδιος ο πίνακας 2-7 του μεσοπρόθεσμου σχεδίου που μας καταθέσατε τι λέει για το έτος 2009, το έτος κορύφωσης, όπως το αποκαλείτε, του δημοσιονομικού εκτροχιασμού; Ότι οι μισθοί, οι συντάξεις, η κοινωνική ασφάλιση και οι κοινωνικές παροχές αποτελούσαν στο άθροισμα το 42,3 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν τα έσοδα του κράτους έφτασαν τα 48,5.

Άρα, λοιπόν, το κράτος ακόμη και το 2009 είχε να πληρώσει μισθούς, συντάξεις, κοινωνικές παροχές και τα διάφορα επιδόματα. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο καταφύγατε σε αυτό το μηχανισμό, για να μπορέσει να υπάρξει ζεστό χρήμα να μπορείτε να δανειοδοτήσετε, να δώσετε νέα προνόμια στους κεφαλαιοκράτες, να δημιουργήσετε ακόμη πιο ευνοϊκές ευκαιρίες για νέες επενδύσεις και φθηνές εξαγορές.

Τρίτος στόχος είναι η σταθερότητα του ευρώ, ως βασικό εργαλείο για την οικονομική και νομισματική ενοποίηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μπορέσουν επί της ουσίας να υλοποιηθούν οι ανάγκες του δυτικοευρωπαϊκού κεφαλαίου για καλύτε-

ρους όρους στις συνθήκες ανταγωνιστικότητας με τα υπόλοιπα ιμπεριαλιστικά κέντρα, αλλά ταυτόχρονα να διευκολυνθεί η δράση μέσα από την απελευθέρωση της κίνησης.

Τέταρτη πτυχή είναι ίδια η ενεργητική συμμετοχή της Κυβέρνησης και όχι μικρότερης σημασίας στη διαπάλη, η οποία σφοδρότατα διεξάγεται ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα που αποτυπώνει την όξυνση των ανταγωνισμών για το γεωπολιτικό έλεγχο της περιοχής στον τομέα της ενέργειας των τηλεπικοινωνιών της αξιοποίησης των λιμανιών αλλά και του Αιγαίου.

Συμπερασματικά, αυτά τα μέτρα αποτελούν βεβαίως αναγκαστική επιλογή, όπως λέει ο κ. Βενιζέλος, όχι όμως για το λαό αλλά για τη σωτηρία των επιχειρηματικών ομίλων, για την ίδια τη σωτηρία του καπιταλιστικού συστήματος.

Καταγγέλλουμε στον ελληνικό λαό ότι είναι πλαστό και εκβιαστικό το δίλημμα που θέτει σήμερα η Κυβέρνηση διά στόματος του Αντιπροέδρου της κ. Βενιζέλου, δηλαδή μνημόνιο ή μεσοπρόθεσμο, αλλιώς θα οδηγηθούμε στη χρεοκοπία. Ο κ. Βενιζέλος εκβιάζει το λαό γιατί με τα μέτρα αυτά τον έχετε οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια ήδη στη χρεοκοπία.

Εμείς το λέμε καθαρά ότι υπάρχει άλλος δρόμος. Ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας το δηλώνουμε ξεκάθαρα ότι δεν θέλουμε τα «τρίκοντα αργύρια» της τρόικας για να μπορέσουμε να σταυρώσουμε κάτω από καλύτερες προϋποθέσεις το λαό, γιατί ακριβώς δεν ταιριάζει για το λαό ο ρόλος του εκβιαστή. Ποιος είναι σήμερα ο εκβιαστής και ποιος είναι ο εκβιαζόμενος; Είναι ρόλοι, οι οποίοι αλληλοσυμπληρώνονται μεταξύ τους, εναλλάσσονται μεταξύ τους και όλοι μαζί, είτε εκβιαστές είτε εκβιαζόμενοι, σήμερα προσπαθούν σαν οδοστρωτήρες να τσακίσουν το λαό.

Εμείς το λέμε καθαρά ότι η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα και μπορεί να πληρώσει μισθούς και συντάξεις, όχι τα σημερινά της πείνας και της φτώχειας, αλλά αξιοπρεπείς. Μπορούμε και η Ελλάδα έχει τη δυνατότητα να παρέχει υψηλού επιπέδου κοινωνικές παροχές, δωρεάν για όλο το λαό: στην υγεία, στην παιδεία, στην πρόνοια, στην κοινωνική ασφάλιση, αρκεί –μια προϋπόθεση– να πετάξουμε στον Καιάδα το καπιταλιστικό κέρδος κάνοντας λαϊκή περιουσία τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής με κεντρικό σχεδιασμό και εργατικό έλεγχο, αλλάζοντας επί της ουσίας χέρια η εξουσία: από τα μονοπώλια, δηλαδή, να περάσει στο λαό.

Σε όλους αυτούς που τώρα αποκάλυψαν την τρόικα και το τι συμφέροντα αυτή εξυπηρετεί, εμείς λέμε καθαρά ότι ο πιο αποτελεσματικός αγώνας, αυτό που τρομοκρατεί επί της ουσίας την τρόικα, είναι η αποδέσμευση της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ΝΑΤΟ, η διαγραφή του χρέους σε συνθήκες λαϊκής εξουσίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι τα μέτρα αυτά έχουν προσωρινό χαρακτήρα. Λέει ψέματα. Είναι μέτρα που ήρθαν για να μείνουν, όχι μόνο στα φορολογικά, αλλά και στα εργασιακά και στο ασφαλιστικά και στις ανατροπές των εργασιακών σχέσεων. Προκαλεί η Κυβέρνηση σήμερα λέγοντας ότι θα αντιμετωπίσουμε τις φορολογικές αδικίες με το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα που θα δημιουργήσουμε. Όμως, έχετε εντάξει το συγκεκριμένο Εθνικό Φορολογικό Σύστημα στο να ικανοποιήσει τη στήριξη της επιχειρηματικότητας, τη διασφάλιση της ανταγωνιστικότητας, στη δημιουργία, δηλαδή, φορολογικών παραδείσων για να μπορέσει να δράσει το μεγάλο κεφάλαιο.

Κάτω απ' αυτούς τους όρους και τις προϋποθέσεις δεν μπορεί να υπάρξει ουσιαστικά φορολογική ελάφρυνση του λαού. Με πρόσχημα σήμερα τη φοροδιαφυγή, θέλετε να ξεκληρίσετε βίαια και μαζικά τους αυτοαπασχολούμενους και τους επαγγελματίες για να αναπτυχθεί, να διευρυνθεί και να διευκολυνθεί η δράση του μεγάλου κεφαλαίου. Άλλωστε, το μεγάλο κεφάλαιο μπορεί να φοροδιαφύγει νόμιμα μέσα από τις φοροαπαλλαγές που δίνει ή μέσα από την απελευθέρωση κίνησης του κεφαλαίου των φορολογικών παραδείσων που υπάρχουν διάσπαρτα στον κόσμο, μέσα από τις off shore εταιρείες και τα διάφορα μέτρα που προστατεύουν το ίδιο το κεφάλαιο.

Λέτε ότι θα πάρετε μέτρα που μάλλον θα αντιρροπήσουν αυτήν την τάση, όπως για παράδειγμα, το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης. Δηλαδή, οδηγείτε το λαό στη φτώχεια και στην εξαθλίωση και μετά λέτε «θα σου δώσω και ένα ψίχουλο».

Δηλαδή, «να σε κάψω Γιάννη, να σε αλείψω λάδι» και να μου λες κι ευχαριστώ. Μάλιστα, όλα αυτά θα γίνουν σε βάρος του. Δηλαδή, το ελάχιστο εγγυημένο επίπεδο διαβίωσης μέσα από τις διάφορες εισφορές κοινωνικής αλληλεγγύης θα τα επωμισθεί η ίδια η λαϊκή οικογένεια. Ταυτόχρονα, θα χτυπάτε φιλικά την πλάτη και θα λέτε και ευχαριστώ στους εφοπλιστές, γιατί κάνουν φιλανθρωπική πολιτική δίνοντας ορισμένα ψιχία από τις συνθήκες γαλέρας, που αντιμετωπίζουν σήμερα οι ναυτεργάτες.

Αλλά το πιο βασικό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ότι μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία, η Κυβέρνηση θεωρεί ότι βρήκε μια ευκαιρία για τη βιώσιμη ανάπτυξη, για την αλλαγή του μοντέλου ανάπτυξης. Όμως, η καπιταλιστική ανάπτυξη οδήγησε στην κρίση, οδήγησε στη φτώχεια και στην εξαθλίωση και αυτή που θα ακολουθήσει μετά την κρίση, θα βασιστεί σε συνθήκες γαλέρας για τους εργαζομένους, προετοιμάζοντας το έδαφος για μια ακόμη πιο βαθιά, πιο οξυμένη κρίση σε βάρος του λαού.

Το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν είναι, όπως στοχοποιεί σήμερα η Κυβέρνηση, αλλά και τη Αξιωματική Αντιπολίτευση, το σπάταλο και διεφθαρμένο κράτος. Είναι το κράτος που εσείς δημιουργήσατε, είναι το κράτος –φρούριο της αστικής τάξης, που ακριβώς είναι διεφθαρμένο, γιατί η ίδια η αστική τάξη βασίζεται στην εκμετάλλευση και στη διαφθορά.

Γι' αυτό ακριβώς το κράτος της είναι και αυτό διεφθαρμένο.

Ούτε βεβαίως, είναι πρόβλημα οι λεγόμενες συντεχνίες. Εσείς προσπαθήσατε να εξαγοράσετε την εργατική τάξη. Εσείς δημιουργήσατε την εργατική αριστοκρατία, για να έχετε βολεμένους και υποταγμένους τους εργαζομένους και να μην αντιδρούν στην αντιλαϊκή πολιτική. Γιατί το πρόβλημα στις σημερινές συνθήκες είναι η καπιταλιστική ιδιοκτησία στα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής, αυτή η καπιταλιστική ιδιοκτησία που κλέβει τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο, που κλέβει δηλαδή τον ιδρώτα του λαού.

Ταυτόχρονα, παρουσιάζεται όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αλλά και στις υπόλοιπες ανεπτυγμένες καπιταλιστικές κοινωνίες με βάση τις ίδιες τις μελέτες των ιμπεριαλιστικών οργανισμών μια μεγάλη αδυναμία αστικής διαχείρισης της κρίσης. Η δημοσιονομική περιοριστική πολιτική που εφαρμόζεται και στην Ελλάδα οδηγεί σε βάθεμα της ύφεσης και σε ταυτόχρονη αδυναμία εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Από την άλλη μεριά, το άλλο μείγμα της επεκτατικής πολιτικής που κάποιοι προτείνουν, αυξάνει το δημόσιο χρέος, οδηγεί σε νέες περικοπές την κοινωνική πολιτική. Έτσι, λοιπόν, το ψεύτικο, πλαστό δίλημμα «περιοριστική ή επεκτατική πολιτική» σημαίνει στα απλά ελληνικά, σημαίνει στη γλώσσα που καταλαβαίνει ο λαός να επιλέξει ανάμεσα στη Σκύλλα και τη Χάρυβδη.

Εμείς το λέμε καθαρά: Δεν θα πάρουμε, γιατί ακριβώς αποτελεί κάλπικη εναλλακτική πρόταση η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, γιατί συμφωνεί στις στρατηγικές επιλογές στήριξης της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, όπως αυτές καταγράφονται στο σύμφωνο για το ευρώ. Αυτό που επιδιώκει η Νέα Δημοκρατία, είναι πιο πολλά και πιο γρήγορα για το μεγάλο κεφάλαιο, αλλά και των διαφόρων προθύμων που θέλουν να εξασφαλίσουν κυβερνητικούς θώκους, που στηρίζουν τις αντιλαϊκές επιλογές ψηφίζοντας τα μνημόνια και άλλα.

Ούτε βεβαίως, κατά τη γνώμη μας, αποτελούν διέξοδο οι διάφορες πολύμορφες, αλληλοσυγκρουόμενες προτάσεις των διαφόρων ομοιοταξικών κομμάτων και ομάδων, προτάσεις που άλλωστε βρίσκουν ευήκοον ους και γίνονται αποδεκτές από τμήματα της αστικής τάξης και από εκπροσώπους ιμπεριαλιστικών οργανισμών. Πρόκειται για ενέργειες που είτε έχουν τον χαρακτήρα της ουτοπίας είτε ακόμη και της συνειδητής υπονόμησης της διαδικασίας χειραφέτησης του λαού, καλώντας το λαό να μπει κάτω από ξένες σημαίες και συνθήματα, γιατί ακριβώς είναι υποταγμένες αυτές στον αντιλαϊκό συσχετισμό δύναμης. Δεν θεωρούν ότι μπορεί να αλλάξει. Δεν έχουν εμπιστοσύνη στις δυνάμεις της εργατικής τάξης και του λαού. Φοβούνται επί της ουσίας για το νέο και επαναστατικό τοπίο που προβάλλει πάνω από τον ιστορικά ξεπερασμένο πλέον χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος. Άλλωστε, και οι τέσσερις επιλογές που είπε ο κύριος Πρωθυπουργός στην ομιλία του κατά τη διάρκεια των προγραμματικών δηλώσεων –είτε η χρεοκοπία είτε η στάση

πληρωμών είτε η έξοδος από το ευρώ, είτε το μνημόνιο και η προσφυγή– έχουν ένα κοινό παρανομαστή, το πώς δηλαδή θα χρεοκοπήσει ο λαός για να σωθούν οι κεφαλαιοκράτες.

Υπάρχει διέξοδος; Εμείς λέμε: Βεβαίως, υπάρχει διέξοδος. Στην Ελλάδα που θέλετε να φτιάξετε, του τουρισμού, των ανεμογεννητριών, των λαμπόγυαλων και των φιλέτων της γης εμείς, προτείνουμε το δρόμο της λαϊκής οικονομίας και της λαϊκής εξουσίας. Είναι ρεαλιστικός ο δρόμος αυτός; Βεβαίως, είναι ρεαλιστικός γιατί υπάρχουν όλες οι αντικειμενικές προϋποθέσεις, οι πλουτοπαραγωγικές πηγές με τις οποίες μπορεί να αναπτυχθεί μια σύγχρονη οικονομία που να ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες. Όλες αυτές οι πλουτοπαραγωγικές πηγές μπορεί και πρέπει να μπουκνέ σε εφαρμογή για να ικανοποιήσουν τις λαϊκές ανάγκες. Γιατί μπορούμε να προχωρήσουμε στη διαγραφή του δημοσίου χρέους και στην ταυτόχρονη αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μια Ευρωπαϊκή Ένωση που τη χαρακτηρίζει η αστάθεια, που βυθίζεται στα αδιέξοδα και στις αντιθέσεις της και που αντιδραστικοποιείται όλο και περισσότερο.

Είναι αναγκαία αυτή η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος; Βεβαίως, γιατί μέσα απ' αυτήν τη διαδικασία μπορούν να ικανοποιηθούν οι λαϊκές ανάγκες, γιατί μπορεί να αντιμετωπιστεί και να έχουν όλοι δουλειά με αξιοπρέπεια, να μην υπάρχει άνεργος, γιατί μέσα από τον κεντρικό σχεδιασμό μπορούν να αναπτυχθούν ισόμετρα και ισόρροπα όλοι οι κλάδοι της οικονομίας, όλες οι περιοχές και οι περιφέρειες της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Αλήθεια, είναι εφικτή αυτή η πρόταση; Βεβαίως, είναι εφικτή αυτή η πρόταση, γιατί ακριβώς ο λαός θα κληθεί να την υλοποιήσει κι εμείς έχουμε εμπιστοσύνη στη δύναμη του λαού. Ο λαός –το ξέρουμε και το λέμε περίτρανα– μπορεί να ανατρέψει το δοσμένο συσχετισμό δύναμης, για να αλλάξει χέρια η εξουσία. Αυτό, κατά τη γνώμη μας, σήμερα είναι το σύγχρονο περιεχόμενο του πατριωτισμού, γιατί αυτό συμφέρει το λαό.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήρθε η ώρα της συμπαράταξης, της συστράτευσης με το ΚΚΕ και στους αγώνες αλλά και στις εκλογές. Εμείς, ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ, όχι μόνον καταψηφίζουμε το παρόν σχέδιο νόμου, αλλά ζητάμε και τη διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας. Θα καταθέσουμε το έγγραφο ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Θα αποχωρήσουμε αυτήν τη στιγμή από τη συζήτηση, γιατί τη θεωρούμε άσκοπη, για να μπορέσουμε από καλύτερες θέσεις να συμβάλουμε και ως Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΚΚΕ στην οργάνωση των απεργιών και των αγώνων και θα επιστρέψουμε την ώρα της ονομαστικής ψηφοφορίας.

(Στο σημείο αυτό οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος αποχωρούν από την Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Νικόλαο Καραθανασόπουλο.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Παύλος Μαρκάκης.

ΠΑΥΛΟΣ ΜΑΡΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να διαμαρτύρεται για την ανασφάλεια που νιώθουν σήμερα οι πολίτες και να απορεί. Μα, αγαπητέ συνάδελφε, δεν πρόλαβαν να κοπάσουν οι δηλώσεις της κ. Δαμανάκη και είχαμε σήμερα τις δηλώσεις του κ. Πάγκαλου, ότι τα τανκς θα πάνε έξω από τις τράπεζες. Σήμερα όλοι οι διευθυντές τραπεζών τραβούσαν τα μαλλιά τους. Βάλτε τουλάχιστον κάποιο φίμωτρο, για να μην δημιουργήσετε αναστάτωση πριν από την ώρα της!

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα έχω την τιμή εκ μέρους του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού να εισηγηθώ ένα νομοσχέδιο που δεν είναι σαν τα άλλα. Είναι ένα νομοσχέδιο-προϋπολογισμός, που θα καθορίσει τις τύχες των πολιτών της πατρίδας μας για τα επόμενα πέντε χρόνια. Δεν έχω, λοιπόν, το δικαίωμα στην πρότασή μου, στην εισήγησή μου, να έχω μόνο κομματική νοοτροπία και θα έχω πατριωτική ευθύνη γι' αυτό που θα εισηγηθώ. Πρέπει να παρουσιάσω και θα παρουσιάσω αντικειμενικά τις συνθήκες του μεσοπρόθεσμου πλαισίου. Πρέπει να αναδείξω και θα αναδείξω τους πραγματικούς λόγους που φθάσαμε σ' αυτήν

τη βεβαιωμένη πρόταση της Κυβέρνησης. Πρέπει να αποδείξω και θα αποδείξω ότι η πρόταση της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι λανθασμένη και αδιέξοδη. Πρέπει να καταλογίσω και θα καταλογίσω τις ευθύνες για την αποτυχία της κυβερνητικής λειτουργίας -αυτής που συνέβη τον τελευταίο χρόνο αλλά και διαχρονικά του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν υιοθετούμε τα εκβιαστικά διλήμματα της Κυβέρνησης. Γι' αυτό σας το ξεκαθαρίζουμε από την αρχή: ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός όχι μόνον θα καταψηφίσει αυτό το έκτρωμα, αλλά θα το καταψηφίσει με φανατισμό και μετ' αποσιώσεως, ως απόλυτα εσφαλμένο, ως ένα προϊόν κυβερνητικής αποτυχίας, σαν ένα προϊόν συγκεκριμένων ιδεολογικών επιλογών της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Και επιπλέον, όπως αναγγείλαμε πρώτοι και υλοποιούμε, θα προκαλέσουμε ονομαστική ψηφοφορία.

Είναι γνωστό ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει αυτήν τη δυνατότητα και ασ το διαφημίζει.

Το ΚΚΕ δεν ήταν σίγουρο ότι θα ήταν σήμερα μέσα στην Αίθουσα.

Η Νέα Δημοκρατία, προς το παρόν τουλάχιστον, τηρεί σιγήν ιχθύος.

Γιατί εδώ, αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι πρέπει να μετρηθούμε κι όλοι πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα αποδείξω πρώτα-πρώτα γιατί η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου, του μνημονίου 2 –όπως θέλετε πείτε το- μπαίνει κάτω από το εκβιαστικό δίλημμα: «Ψηφίστε ή πτωχεύουμε». Μπαίνει πάλι, για δεύτερη φορά, όπως και στο μνημόνιο 1, δίλημμα το οποίο το βάζει συνειδητά και μπαίνει επίτηδες από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ: «Γρήγορα γρήγορα ψηφίστε, γιατί δεν προλαβαίνουμε». Μα, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο ήταν υποχρέωση από το δημοσιονομικό νόμο 3871/2010.

Όπως και άλλες χώρες δηλαδή, έτσι και η Ελλάδα έπρεπε να καταθέσει έναν τετραετές προϋπολογισμό. Η προετοιμασία είχε αρχίσει από τις αρχές Μαρτίου. Στις 2 Μαρτίου ο κ. Βορίδης, μαζί με άλλα κόμματα εκτός από τη Νέα Δημοκρατία, προσήλθε και εκεί παρουσιάστηκε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εκ μέρους της Κυβέρνησης σε μια τυπική μεν, αλλά θεσμική συνάντηση. Πέρασαν από τότε τέσσερις μήνες και εισάγεται στη Βουλή στις 27 Ιουνίου; Και τον «εφαρμοστικό νόμο» με τη διαδικασία του κατεπείγοντος; Δηλαδή, μετά από τέσσερις μήνες απραξίας, φτάσατε στο παρά πέντε, να εκπνεύσει η προθεσμία της πέμπτης δόσης; Φυσικά η απραξία σας άρχισε από τις αρχές του 2011. Και την τέταρτη δόση χαριστικά την πήρατε.

Το Eurogroup, λοιπόν και η Ευρωπαϊκή Ένωση φταίει; Η ανικανότητα η δική σας φταίει, που δεν μπορείτε να τηρήσετε στοιχειωδώς τις κοινοβουλευτικές προθεσμίες.

Δεύτερον, τι δουλειά έχει η υποχρέωση του τετραετούς προϋπολογισμού 2011-2015 να συνδυαστεί με τον προϋπολογισμό του 2011, δηλαδή με τον προϋπολογισμό που μόλις ψηφίσαμε και μέσα στο πρώτο πεντάμηνο να χρειαστούν επείγοντως νέα μέτρα ύψους 6,4 δισεκατομμυρίων;

Πλήρης αποτυχία των στόχων της Κυβέρνησης. Πλήρης αποτυχία του νέου Υπουργού. Παρέλαβε ένα μεσοπρόθεσμο με πρόσθετες επιβαρύνσεις για το 2011 ύψους 6,5 δισεκατομμυρίων και μέσα σε μια εβδομάδα κατόρθωσε και ανέβασε τις πρόσθετες επιβαρύνσεις κατά 6,745 δισεκατομμύρια, δηλαδή 210 εκατομμύρια μόνο σε μια βδομάδα. Από τις πέντε μονάδες του ΑΕΠ στο έλλειμμα, που υπερηφανεύεστε ότι κερδίσατε με τις θυσίες του ελληνικού λαού το 2010, χάσατε τρεις μονάδες μέσα στο πρώτο πεντάμηνο του 2011.

Η αποτυχία αποδεικνύεται και από τις ραγδαίες πολιτικές εξελίξεις. Και μιλάω για την ιστορική ευκαιρία, που χάθηκε από την ανεπάρκεια των πολιτικών αρχηγών του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, αλλά μιλάω για ένα πρωτοφανές γεγονός στα κοινοβουλευτικά πρακτικά. Τι έγινε, αγαπητοί συνάδελφοι; Μεταξύ της πρώτης και δεύτερης ανάγνωσης του μεσοπρόθεσμου πλαισίου άλλαξε ο Υπουργός Οικονομικών. Και δεν άλλαξε μόνο ο Υπουργός Οικονομικών, αλλά άλλαξε και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας. Και το μνημόνιο παρά την αρχική ευφορία που επικράτησε, έγινε χειρότερο.

Τραγική είναι βέβαια, η ευθύνη του πρώην Υπουργού, του κ. Παπακωνσταντίνου. Τι έκανε ο κ. Παπακωνσταντίνου; Μετά την πρώτη ανάγνωση και μπροστά στην κατακραυγή της κοινωνίας για τα νέα μέτρα, αυτοβούλως έδωσε στο ΚΤΕ του ΠΑΣΟΚ υποσχέσεις για μειώσεις 4 δισεκατομμυρίων χωρίς οικονομικό ισοζύγιο, χωρίς καμμία ενημέρωση της επιτροπής μας, της Επιτροπής δηλαδή των Οικονομικών, και χωρίς τη συγκατάθεση της τρόικας.

Φυσικά ο νέος Υπουργός Οικονομικών κατάλαβε πολύ γρήγορα ότι η ρητορική δεν μπορεί να αντικαταστήσει τα αμεύλικτα λάθη στην οικονομία που καταγράφονται με αδιάψευστους αριθμούς. Η ρητορική του κ. Βενιζέλου λέει ότι η δημοσιονομική προσαρμογή πρέπει να γίνει με 2/3 από περικοπή δαπανών και το 1/3 από αύξηση των εσόδων. Αυτό λέει η ρητορική του. Οι πίνακες όμως, που μας έφερε ο κ. Βενιζέλος δείχνουν ακριβώς τα αντίθετα.

Και εμένα δεν μου αρέσουν τα πολλά νούμερα, κύριε Υπουργέ, αλλά αυτό που θα σας πω είναι σημαντικό. Το σχέδιο νούμερο 1 είχε περικοπή δαπανών 14,8 δισεκατομμύρια και προσδοκώμενα έσοδα 13,4 δισεκατομμύρια, δηλαδή μια αναλογία 53% προς 47%. Και τι έγινε με την αλλαγή του κ. Βενιζέλου; Αυτή η αναλογία μετατράπηκε σε 50%-50%. Δηλαδή, μίκρυνε την περικοπή των δαπανών στα 14,3 δισεκατομμύρια και με τα δήθεν έσοδα που θα αυξηθούν, θα πάνε στα 14 δισεκατομμύρια.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, δείχνει ανακολουθία λόγων και έργων. Και μην μου πείτε ότι αυτήν την λανθασμένη λογική σας την επιβάλλει η τρόικα. Αυτήν τη λογική την προτείνει συνειδητά η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Εδώ και «η κουτσή Μαρία» ξέρει ότι η τρόικα έχει καθορίσει όλους τους στόχους της δημοσιονομικής προσαρμογής, μέσα σε έναν καθορισμένο χρονικό ορίζοντα, να πάει δηλαδή το έλλειμμα στο 1,1% του ΑΕΠ για τα επόμενα τέσσερα χρόνια. Ας δεχθώ ότι επειδή δεν σας έχει εμπιστοσύνη, θα σας παρακολουθεί ανά έτος για το πόσο θα είναι η αναπροσαρμογή αυτή. Το πώς θα το πετύχετε δεν ενδιαφέρει την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα, εσείς, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, επιλέξατε υπερβολική φορολογία, αντί να επιδιώξετε μειώσεις δαπανών. Η επιλογή σας αυτή έχει και ιδεολογικό πρόσημο. Το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει να πειράξει το δικό του μηχανισμό, δεν θέλει να πειράξει το κράτος που δημιούργησε τόσα χρόνια, το κράτος που στηρίζεται για να κερδίζετε τις εκλογικές αναμετρήσεις. Εκεί δεν θέλετε να κάνετε προσαρμογές. Προτιμάτε να πλήξετε το ελεύθερο επάγγελμα, να πλήξετε τις επιχειρήσεις, να πλήξετε τον ιδιωτικό τομέα.

Τώρα πια το παιχνίδι, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο. Δεν ξέρω τι έφερε το 1981, το σίγουρο είναι ότι το 1981 έφερε τη διάλυση του ελληνικού κράτους. Διέλυσε τη Δημόσια Διοίκηση, καθιέρωσε τη διαφθορά με το δωράκι των 500 εκατομμυρίων. Εξέθρεψε και γιγάντωσε τον κομματικό συνδικαλισμό και βοήθησε τη λαθρομετανάστευση. Μέχρι ιθαγένεια και εκλογικό δικαίωμα μοιράζατε με το πρώτα νομοσχέδια που φέρατε.

Αυτό, λοιπόν, το κόμμα δεν μπορεί να βγάλει την πατρίδα μας από την οικονομική κρίση. Είναι σαν να έχουμε μια επιχείρηση με ένα μάντζερ, ο οποίος μας έκλεβε, γέμιζε με άχρηστο προσωπικό την επιχείρηση, δεν πρότεινε κανένα αναπτυξιακό πρόγραμμα και μας έφερε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας. Αυτόν τον τύπο μάντζερ εσείς θα τον εμπιστευόσασταν; Θα ήταν ικανός να μας σώσει; Θα μπορούσε ο ίδιος να εξυγιάνει μια επιχείρηση που την έριξε έξω; Φυσικά όχι.

Γι' αυτό εμείς ζητάμε κυβέρνηση ευρύτατης συνεργασίας που θα ενσωμάτωνε όμως όλες τις πολιτικές –όπως και άλλες, τις δικές μας- που θα σέβονται βέβαια το δημοσιονομικό ισοδύναμο, αλλά εκείνες στις οποίες θα μπορούσαμε να συμπτέσουμε και να συνεννοηθούμε.

Εμείς χαίρομαστε που όλο και περισσότερες δυνάμεις προσχωρούν και αναγνωρίζουν τις θέσεις και τις προτάσεις μας. Χαίρομαστε που μετά από τη Νέα Δημοκρατία ο Πρωθυπουργός άλλαξε τακτική και παραδέχθηκε, έστω και διστακτικά, ότι οι λαθρομετανάστες δεν αφήνουν τη χώρα μας και δεν αφήνουν τους Έλληνες να σηκώσουν κεφάλι. Υφιστάμεθα μια τεράστια οικονομική και όχι μόνο ζημιά από την υπερβολικά μεγάλη πληθυσμιακή παρουσία τους στη χώρα μας.

Κύριε Υπουργέ, αφού σας αρέσουν τα δημοψηφίσματα, οργανώστε και ένα δημοψήφισμα, για να μάθετε πώς βλέπουν οι Έλληνες την παρουσία των λαθρομεταναστών στη χώρα μας, για να αποφανθούν οι Έλληνες τι προτείνουν για την παρουσία και την τύχη των λαθρομεταναστών. Τολμήστε το, θα δείτε ότι έχει ενδιαφέρον.

Κανένα δάνειο δεν θα χρειαζόμασταν τότε, καμμία περικοπή μισθών και συντάξεων δεν θα ήταν αναγκαία, αν περιορίζαμε τη ζημιά που υφίστανται οι μονάδες υγείας για την περίθαλψη των λαθρομεταναστών. Ακόμα και ο κ. Λοβέρδος παραδέχθηκε ότι αυτή η ζημιά ανεβαίνει στα 150 εκατομμύρια κάθε έτος και δεν μετράει, δεν κοστολογεί τα νοσήματα που έχουν μεταφερθεί στη χώρα μας και την πατρίδα μας.

Δεν θα χρειαζόμασταν κανένα δάνειο, αν δεν πληρώναμε συντάξεις των 700 ευρώ σε διακόσιες πενήντα χιλιάδες νόμιμους ή μη νόμιμους αλλοδαπούς, που με έναν χρόνο παρουσία στη χώρα μας παίρνουν συντάξεις που οι Έλληνες δουλεύουν τριάντα πέντε χρόνια για να τις αποκτήσουν! Τις παίρνουν, πηγαίνουν στην πατρίδα τους και τραγοπίνουν εις υγεία των κορόιδων, όταν εκεί οι μισθοί και οι συντάξεις είναι κάτω από 150 ευρώ.

Δεν θα χρειαζόμασταν κανένα δάνειο, αν δεν πληρώναμε δισεκατομμύρια για επιδόματα ανεργίας, επιδοτήσεις ενοικίων σε αλλοδαπούς που δεν χρειάζονται να έχουν δικαιολογητικά, όπως το Ε9 που οι φουκαράδες Έλληνες εργαζόμενοι αναγκάζονται να αποδείξουν. Μας κοροϊδεύουν στέλνοντας τα λεφτά τους στη χώρα τους, όπου εκεί έχουν βέβαια τεράστια ανοικοδόμηση, σε αντίθεση με την Ελλάδα που όλα τα γιαπιά έχουν στοιχειώσει. Δώδεκα με δεκατέσσερα δισεκατομμύρια το χρόνο φεύγουν και μας λείπουν από το ισοζύγιο πληρωμών.

Το παραεμπόριο όχι μόνο ανθεί αλλά και επιταχύνεται, από τα 5 δισεκατομμύρια που ξεκίνησε έφτασε στα 25 δισεκατομμύρια, σύμφωνα με τα στοιχεία του προέδρου του Εμπορικού Συλλόγου. Φυσικά η εγκληματικότητα δεν κοστολογείται. Η ζωή ενός Έλληνα έχει καταντήσει για τους αλλοδαπούς όσο η αξία μιας φωτογραφικής μηχανής.

Ζητάμε, λοιπόν, να ενσωματώσετε στην πολιτική σας τις θέσεις μας, τις θέσεις που είχαμε έναντι των τραπεζών. Είμαστε οι μόνοι που ζητήσαμε να μη δοθούν οι πρόσθετες εγγυήσεις των 30 δισεκατομμυρίων εάν δεν προχωρούσαν τις τράπεζες σε συγχωνεύσεις, κάτι που θα τους το επιβάλει τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση για να δώσουν μεγαλύτερη ρευστότητα στη αγορά.

Ενσωματώστε την πολιτική μας και την πρόταση μας για εισροή κεφαλαίων από το εξωτερικό με κίνητρα και δεσμεύσεις, είτε για επενδύσεις είτε για αγορά ομολόγων.

Επιτέλους, βάλτε στην πολιτική σας αυτό που χρόνια φωνάζει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Μάλλιασε η γλώσσα του Προέδρου μας και του κ. Βελόπουλου, να λέει για την αξιοποίηση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, φυσικού αερίου μέσω των ΑΟΖ. Στην Κύπρο βγάζουν ήδη φυσικό αέριο και ο κ. Πάγκαλος νομίζει ακόμη ότι είναι στον αθέατο κόσμο του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Κύριε Υπουργέ, δεν είναι ανάγκη να επαναλάβουμε ότι είμαστε αντίθετοι καθέτως, οριζοντίως και διαγωνίως για την επιδρομή των φορολογικών μέτρων. Αυτά που ως γνωστοί γλωσσοπλάστες τα ονομάζετε τη μία φορά εισφορές αλληλεγγύης, την άλλη φορά ειδικές εισφορές αλληλεγγύης. Εισφορές για ποιους; Εισφορές σε ποιους; Στους ήδη εισφέροντες, τα γνωστά κορόιδα; Έκτακτες εισφορές που δεν είναι πλέον έκτακτες, είναι εντελώς μόνιμες και θα πρέπει να ειπωθούν ως πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση. Και το κάνετε συνειδητά, γιατί δεν νοιάζεστε να διευρύνετε την φορολογική βάση εντάσσοντας μέσα και τη μαύρη οικονομία.

Το τραγικό ξέρετε ποιο είναι, κύριε Υπουργέ; Ότι έχετε ως έσοδο για τα αυθαίρετα μόνο 300 εκατομμύρια. Θα μπορούσαν οι φορολογικές επιδρομές και οι μειώσεις συντάξεων να είχαν αποφευχθεί, αγαπητοί συνάδελφοι, ή τουλάχιστον να είχαν μετριαστεί εάν στον κωδικό 11.5 που λέει «Έσοδα από αυθαίρετα» είχατε το ρεαλιστικό νούμερο του 1,5 δισεκατομμυρίου ως ισόδυναμο οικονομικά. Γιατί δεν το ενσωματώσατε, όταν το είχε προαναγγείλει ο κ. Παπακωνσταντίνου;

Σας θυμίζω πάλι ότι ήταν δική μας πρόταση προς την κ. Μπιρ-

μπίλη - όπως και του συναδέλφου κ. Γεωργιάδη στον κ. Σουφλιά - όταν συζητείτο ο νόμος για τους ημιπαιθρίους. Και στις δύο περιπτώσεις η Νέα Δημοκρατία τότε σφύριζε αδιάφορα και τώρα παριστάνει ότι με το «Ζάππειο 2» έχει δικές της ιδέες.

Θα τελειώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, με την κριτική μου για την ανάπτυξη. Είναι μία λέξη που απουσιάζει από το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Και απουσιάζει και από τη σκέψη σας. Μόνο γι' αυτό το λόγο θα έπρεπε να καταψηφιστεί φανατικά από όλους μας.

Κάνετε δύο χρόνια για να ψηφίσετε αναπτυξιακό νόμο. Κάθε χρόνο μειώνετε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για να κρατάτε χαμηλά το έλλειμμα. Το ΕΣΠΑ δεν υλοποιείται. Προχωράτε με χαμηλούς ρυθμούς, γιατί δεν έχετε ιδία συμμετοχή. Η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων παρακαλάει να κάνει επενδύσεις στην Ελλάδα και εσείς κάθεστε. Αλλά, αφού έχετε διαλύσει τη Δημόσια Διοίκηση, πώς θα απορροφήσετε κονδύλια;

Πριν τελειώσω, κύριε Υπουργέ, σας κάνω μία έκκληση. Πείτε σε αυτόν που επιμελείται τους λόγους του Πρωθυπουργού να αλλάξει τροπάριο. Βαρεθήκαμε να ακούμε ότι είμαστε στο χείλος του γκρεμού. Όταν παραλάβατε από τη Νέα Δημοκρατία, ήμασταν στο χείλος του γκρεμού. Όταν φέρατε μετά από ένα χρόνο το μνημόνιο 1 ήμασταν στο ίδιο σημείο, στο χείλος του γκρεμού. Μετά πάλι από ένα χρόνο μνημονίου είμαστε στο ίδιο σημείο που ξεκινήσαμε, στο χείλος του γκρεμού.

Τώρα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είμαστε στο χείλος του γκρεμού. Η χώρα μας δεν πρόκειται να πέσει. Στο χείλος του γκρεμού είναι η Κυβέρνηση. Γι' αυτό για να είναι η πτώση σας αξιοπρεπής, ζητήστε 180 ψήφους. Μια που κινδυνεύετε να πέσετε, τουλάχιστον να πέσετε από μεγαλύτερο ύψος.

Σε αυτό θα σας βοηθήσουμε και εμείς. Θα καταψηφίσουμε το μνημόνιο 2.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του ΛΑΟΣ, κ. Μαρκάκη.

Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Δημήτριος Παπαδημούλης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι της Κυβέρνησης, με το ψευδεπίγραφο λεγόμενο μεσοπρόθεσμο, που είναι στην πραγματικότητα ένα πρόγραμμα μακροχρόνιας, σκληρής και μονόπλευρης λιτότητας, φορτώνετε νέα, σκληρά βάρη στις πλάτες των χαμηλών και μεσαίων εισοδημάτων. Φορτώνετε στις πλάτες των φτωχότερων στρωμάτων του ελληνικού λαού - των μισθωτών, των συνταξιούχων, των ανέργων - αλλά και των μεσαίων στρωμάτων που φτωχοποιούνται γρήγορα, το λογαριασμό της δικής σας αποτυχημένης πολιτικής και με εκβιασμούς και με εκστρατεία φόβου προσπαθείτε να κρύψετε την αποτυχία της κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και την αποτυχία κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας για δεκαετίες τώρα, καθώς και τον βαθιά άδικο, αντικοινωνικό, ταξικό χαρακτήρα των μέτρων.

Οφείλετε, όμως, πριν φορτώσετε τον καινούργιο λογαριασμό στους Έλληνες πολίτες, να δώσετε εσείς λογαριασμό στους Έλληνες πολίτες.

Έχετε κλείσει ένα χρόνο από την εφαρμογή του μνημονίου 1, κύριε Παπαϊωάννου. Γιατί εκεί που απέτυχε το μνημόνιο 1, θα πετύχει το μνημόνιο 2, το οποίο έχει μάλιστα και πιο σκληρές αντικοινωνικές δόσεις; Γιατί δεν ομολογείτε πού πέσατε έξω;

Πέσατε έξω στην υλοποίηση του προϋπολογισμού του 2011, γι' αυτό ζητάτε μέσα σε έξι μήνες πρόσθετα μέτρα επτά δισεκατομμυρίων. Πέσατε έξω στην εκτίμηση της ύφεσης που καλπάζει, σπάζοντας το ένα ρεκόρ μετά το άλλο. Πέσατε έξω στους στόχους σας για περιορισμό της φοροδιαφυγής, για διεύρυνση της φορολογικής βάσης, να βάλετε και αυτούς που έχουν να πληρώσουν. Διότι στην Ελλάδα οι πλούσιοι και η παραοικονομία δεν πληρώνουν φόρους. Πέσατε έξω στον περιορισμό των κρατικών δαπανών, κόψατε άγρια μισθούς και συντάξεις, κόψατε άγρια το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, αλλά ζει και βασιλεύει και διευρύνεται το βασίλειο της πελατειακής σπατάλης του κομματικού κράτους.

Αυτό, όμως, που περισσότερο με εντυπωσιάζει με την Κοινοβουλευτική Ομάδα και την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι το εξής:

Όταν έφερε το μεσοπρόθεσμο και το πακέτο του ο κ. Παπακωνσταντίνου, ξεσηκώθηκε το Υπουργικό Συμβούλιο και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ και του είπαν: «Πάρε τα μέτρα πίσω». Και την τελευταία στιγμή, μέσα σε αυτό το αντιλαϊκό πακέτο είπε ο Παπακωνσταντίνου και ενέκρινε το Υπουργικό Συμβούλιο: «Οχι 8.000, αλλά 12.000 το αφορολόγητο και να μην αυξηθεί το πετρέλαιο θέρμανσης και να μη μπει κεφαλικός φόρος-χαράτσι στους μικρομεσαίους».

Ήρθε μετά ο Βενιζέλος, ο οποίος διαφωνούσε -υποτίθεται- στην οικονομική πολιτική Παπακωνσταντίνου, γιατί την έβρισκε νεοφιλελεύθερη και πολύ άδικη σε βάρος των ασθενέστερων και υποσχέθηκε επανδιαπραγμάτευση και αλλαγές. Τι έγινε μετά; Μετά έγινε το θαύμα.

Ο Βενιζέλος, ο καινούργιος Υπουργός, ξαναέβαλε μέσα στο πακέτο το αφορολόγητο των 8.000, την αύξηση στο πετρέλαιο θέρμανσης, το κεφαλικό χαράτσι, κύριε Κουρουμπλή, στους μικρομεσαίους. Έτσι, το πακέτο Βενιζέλου είναι χειρότερο από το πακέτο Παπακωνσταντίνου, ακόμα χειρότερο και οι Βουλευτές που ήταν στα κεραμίδια εναντίον του Παπακωνσταντίνου, σπάνε τα χέρια τους να χειροκροτούν το Βενιζέλο.

Μπορείτε να μου εξηγήσετε με ποια κοινωνική ευαισθησία εξηγείται αυτή η συμπεριφορά; Εγώ λέω ότι το μόνο που σας νοιάζει είναι η μακροήμερευση του κόμματός σας στην εξουσία, γιατί φοβόσαστε μη τυχόν δεν επανεκλεγείτε.

Μου θυμίζουν ορισμένοι διαφωνούντες Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ μια παλιά επιθεώρηση με την Άννα Παναγιωτοπούλου να λέει στο θέατρο Παγκρατίου πριν χρόνια: «Θέλω να κάνω αυτό, θέλω να κάνω το άλλο, θέλω να κάνω εκείνο, αλλά κρατιέμαι και στο τέλος δεν κάνω τίποτα».

Δεν θα σας υποδείξω εγώ τι θα κάνετε, αλλά να ξέρετε ότι ένας από τους λόγους που υπάρχει μεγάλη αναξιοπιστία του πολιτικού κόσμου και του πολιτισμού συστήματος είναι η ασυνέπεια λόγων και έργων, τα «είπα-ξε-είπα», τα «βαπτίζω το κρέας ψάρι για να το τρώω ευκολότερα».

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα σοβαρότητας και αξιοπιστίας, γιατί μας έκανε και μαθήματα σοβαρότητας και ευθύνης ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος τώρα απουσιάζει και δεν βλέπω να τον αντικαθιστά κάποιος από το οικονομικό επιτελείο, δείγμα του πόσο σέβονται τη Βουλή.

Λέει ο κ. Βενιζέλος: «Όταν βρέθηκα στο Υπουργείο μέσα σε λίγες ώρες έπρεπε να κλείσω μία μαύρη τρύπα 5,5 δισεκατομμυρίων». Ο κ. Παπακωνσταντίνου χθες στο Βήμα είπε: «Το πακέτο το είχα κλείσει εγώ με την τρόικα και έμεναν ελάχιστες λεπτομέρειες». Δεν μπορεί και οι δύο να λένε αλήθεια. Ένας από τους δύο λέει ψέματα και το πακέτο «Παπακωνσταντίνου» το είχε εγκρίνει ο κ. Βενιζέλος στο Υπουργικό Συμβούλιο πριν από μερικές μέρες. Ποιος λέει, λοιπόν, ψέματα και πού είναι η σοβαρότητα της Κυβέρνησης, όταν μας λέτε ότι 5,5 δισεκατομμύρια έκλεισαν σε λίγες ώρες «στο γόνατο»; Εκτός και εάν οι δύο μας δουλεύουν φιλό γαζι.

Τι δεν θέλετε να ομολογήσετε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ; Δεν θέλετε να ομολογήσετε μία απλή αλήθεια, την οποία ο κόσμος την έχει «τούμπανο και εσείς κρυφό καμάρι». Η συνταγή του μνημονίου αποδείχθηκε λάθος και τώρα τα πράγματα, μετά από ένα χρόνο σκληρής νεοφιλελεύθερης πολιτικής και λεηλασίας του εισοδήματος των πολλών και των ασθενέστερων, είναι χειρότερα και για την ελληνική οικονομία και για την ελληνική κοινωνία.

Όμως, εκτός από την αποτυχημένη συνταγή, αποδείχθηκε ότι και εσείς, ως μάγειρας, ήσασταν πάρα πολύ κακός. Υλοποιείτε αυτήν τη συνταγή με έναν ακόμη πιο αντιλαϊκό και βάρβαρο τρόπο, γιατί η αδυναμία σας να περιορίσετε τη φοροδιαφυγή, τη συστημική διαφθορά, τις πελατειακές σπατάλες σας οδηγεί στο να «τσεκουργάτε» ακόμη πιο άγρια μισθούς, συντάξεις, εργασιακά δικαιώματα και να υπερφορολογείτε τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους, τους έντιμους φορολογούμενους, τα κορίδια, δηλαδή.

Κάποιοι σε μία μεγάλη ξένη εφημερίδα είπε, παρομοιάζοντας το ελληνικό φορολογικό σύστημα, ότι το ελληνικό φορολογικό σύστημα, αν εξαιρέσει κανείς τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους που φορολογούνται στην πηγή και όλους όσους καταναλώνουν προϊόντα και πληρώνουν τα μαλλιοκέφαλά τους σε

έμμεσους φόρους, για τους υπολοίπους και, κυρίως, τους πλούσιους, είναι σαν το δίσκο της εκκλησίας, ο καθένας βάζει μέσα ό,τι θέλει. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, έχουμε φορολογικά έσοδα 6% κάτω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης και την ίδια ώρα, το 2010, έχουμε δαπάνες 49,5% του ΑΕΠ πάνω από το μέσο όρο της Ευρωζώνης, χωρίς να έχουμε σοβαρό κοινωνικό κράτος που να στηρίζει τον άνεργο, χωρίς να έχουμε δημόσια παιδεία, χωρίς να έχουμε δημόσια υγεία, χωρίς να έχουμε προστασία του περιβάλλοντος. Αυτές οι δαπάνες πάνε στα κολλητικά, στο κράτος που δίνει δουλειά στους φίλους με έργα, με προμήθειες, με μελέτες, με διορισμούς, με κολλητούς.

Επειδή ακούσαμε και μαθήματα πατριωτικής ευθύνης από τον κ. Βενιζέλο, που συνεχίζει να απουσιάζει και να νομιμάρει τη Βουλή και αυτός και οι Υφυπουργοί του...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Εντάξει, κύριε Λαφαζάνη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όχι εντάξει, κύριε Βλατή.

Πρέπει να σεβόμαστε το Κοινοβούλιο, ιδιαίτερα όταν κουνάμε το δάκτυλο και δίνουμε μαθήματα πατριωτικής ευθύνης σε μία παράταξη της Αριστεράς, που έχει αποδείξει σε δύσκολους καιρούς την πατριωτική της στάση.

Ο κ. Βενιζέλος, λοιπόν, την εποχή που εμείς λέγαμε ότι δεν μπορείς για κάθε ευρώ που παράγεις –το έλεγε ο κ. Δραγασάκης σε αυτήν τη Βουλή και ο κ. Λαφαζάνης και είχε μαλλιάσει η γλώσσα τους- να δανείζεσαι 2,5 γιατί αυτή η φούσκα της υπερκατανάλωσης με δανεικά θα σκάσει, ότι δεν μπορείς, επίσης, να ξεδεύεις δισεκατομμύρια ευρώ για Ολυμπιάδες και για μίζες και για προμήθειες και για C4I και για «SIEMENS», γιατί αυτή η φούσκα θα σκάσει, ξέρετε τι μας έλεγε τότε; Ότι είμαστε υπερβολικοί και δεν στηρίζουμε την εθνική προσπάθεια, που μαζί το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία υλοποιούν.

Το λογαριασμό για την Ολυμπιάδα, που ξεκίνησε με 4 ευρώ και πέρασε τα 13 δισεκατομμύρια ευρώ, θα μας τον φέρετε ποτέ;

Τα μέτρα που μας λέτε ότι είναι εθνική ευθύνη να υλοποιήσουμε και να ψηφίσουμε και εμείς –αυτοκτονώντας- ξέρετε τι θα σημαίνουν, αν εφαρμοστούν, κύριε Ρόβλια; Θα σημαίνουν ότι οι μισθοί και οι συντάξεις το 2015 θα είναι 40% χαμηλότερα σε σχέση με αυτό που ήταν το 2008. Θα σημαίνουν, επίσης, ότι η ύφεση θα ξεπεράσει το 4% το 2011, θα είναι για τρίτη χρονιά συνεχιζόμενη ύφεση. Το 2012 θα παραμείνει σε ύφεση η χώρα. Αυτό λέει το Ινστιτούτο Εργασίας της ΓΣΕΕ και όλοι οι σοβαροί οικονομολόγοι.

Η πραγματική ανεργία θα ξεπεράσει το εφιαλτικό ποσοστό του 20%. Είναι εθνική ευθύνη να στηρίζεις μια τέτοια πολιτική; Αυτή η ανεργία οδηγεί και σε απώλεια κάθε χρόνο 6 δισεκατομμυρίων ευρώ των ασφαλιστικών ταμείων. Αντί να στηρίξετε περισσότερο τον άνεργο με το μεσοπρόθεσμο και τα μέτρα του και τον εφαρμοστικό, μειώνετε και άλλο τη στήριξη των ανέργων.

Εμείς, κύριοι συνάδελφοι, όχι μόνο θα καταψηφίσουμε, όχι μόνο δεν θα αποχωρήσουμε για να σας διευκολύνουμε, αλλά θα καταθέσουμε πρόταση για ονομαστική ψηφοφορία σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, για να πάρει καθένας την ευθύνη του, για να μην είναι διαφωνών στα τοπικά και κεντρικά κανάλια και πειθαρχημένος –άλλα λόγια να αγαπιόμαστε- στις ψηφοφορίες.

Συμβαίνει και το εξής παράλογο και περίεργο, να υπάρχουν Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που θέλουν να καταψηφίσουν, αλλά στο τέλος θα ψηφίσουν και Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και ενδεχομένως και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που παρακαλούν να υιοθετηθεί αυτό και δηλώνουν έτοιμοι, αν χρειαστεί, να προσθέσουν και τη δική τους ψήφο, μπας και λειψεί.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Πότε έγινε αυτό;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αντί να κάνετε μαθήματα σοβαρότητας και πατριωτισμού, πρέπει να μας πείτε, γιατί έχετε μετατρέψει αυτήν τη Βουλή σε βιομηχανία ψήφισης αντιλαϊκών μέτρων με διαδικασίες εξημέρας που τσαλακώνουν και θεομικούς και αξιοπρέπεια προσώπων, γιατί κουρελιάζετε τη δημοκρατία, γιατί υπονομεύετε την κοινωνική συνοχή, γιατί ξεφτιλίζετε κάθε έννοια δικαιοσύνης, γιατί торπιίζετε την ανάπτυξη, βυθίζοντας το σπирάλ της ύφεσης στη χώρα; Γιατί οδηγείτε στη χρεοκοπία;

Αυτή η πολιτική στη θέση του διλήμματος που βάλατε πέρυσι «ή μνημόνιο ή χρεοκοπία» οδηγεί στο «και μνημόνιο και χρεοκο-

πία». Ξέρετε γιατί; Γιατί ακόμη και αν υλοποιηθεί από σας, την Κυβέρνηση που έχει τρύπα 7 δισεκατομμυρίων στον προϋπολογισμό του 2011, την Κυβέρνηση που έπεσε παταγωδώς έξω και το 2010 στον περιορισμό της πελατειακής κρατικής σπατάλης και στη σύλληψη της φοροδιαφυγής, ακόμη και αν υλοποιήσετε τους στόχους του μεσοπρόθεσμου 100% και ξεπουλήσετε μπιρ παρά τη δημόσια περιουσία και κόψετε ακόμη πιο άγρια μισθούς, συντάξεις και υπερφορολογήσετε τα κορόιδα, ακόμη και τότε, ξέρετε πόσο θα είναι το δημόσιο χρέος το 2015, κύριε Ρόβλια και κύριε Μωραΐτη; Θα είναι 140% του ΑΕΠ. Ξέρετε πόσο ήταν το 2010; Ήταν 143% του ΑΕΠ.

Εμείς σας λέμε τώρα που υπάρχει συστημικός κίνδυνος, τώρα που αντιλαμβάνονται ολόένα και περισσότεροι ότι το ελληνικό πρόβλημα χρέους είναι μέρος ενός ευρύτερου ευρωπαϊκού προβλήματος χρέους που αναδεικνύει και τις ανισορροπίες και τις νεοφιλελεύθερες ανοησίες της αρχιτεκτονικής του ευρώ, τώρα πρέπει να διεκδικήσετε μια ευρωπαϊκή ρύθμιση του χρέους, τώρα και όχι το 2014 ή 2015, όταν βολεύει τους δανειστές μας, καθώς θα έχουν ξεφορτωθεί ένα μέρος του χρέους που βρίσκεται στα δικά τους χαρτοφυλάκια. Τώρα! Πώς; Με διαγραφή ενός μέρους του χρέους, με κοινοτικοποίηση ενός μέρους του χρέους, που θα αντιμετωπιστεί ως κοινό ευρωπαϊκό χρέος, με ευρωμόλογα, με μείωση επιτοκίου, με επιμύκνυση, με περίοδο χάριτος και με ένα γενναίο πακέτο ανάπτυξης, γιατί μια οικονομία που δεν παράγει, δεν μπορεί να εξυπηρετήσει και το χρέος.

Μη μας λέτε ότι αυτά δεν γίνονται. Αναρωτιέμαι, γιατί δεν έχετε πει ποτέ στους Γερμανούς ότι η Γερμανία ηττημένη από τον πόλεμο το 1953 πέτυχε διαγραφή του δικού της χρέους με παγκόσμια συμφωνία κατά 62,5%.

Αντί για αυτά, προσπαθήσατε να τρομοκρατήσετε τον ελληνικό λαό με επιχειρήματα, που αν δεν ήταν επικίνδυνα, θα ήταν γελοία.

Έρχεται ο Α' Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και λέει «μεσοπρόθεσμο ή τανκς», αναγκάζοντας τον Υπουργό Άμυνας να πει «σας παρακαλώ πολύ, μην ανακατεύετε τις Ένοπλες Δυνάμεις στην εσωτερική πολιτική αντιπαράθεση, γιατί είναι άλλη η δουλειά τους, να υπερασπίζονται τα σύνορα και την ανεξαρτησία της χώρας»!

Έρχεται ο κ. Βενιζέλος και λέει «άδικο τα μέτρα, πολύ σκληρά, πονάει η ψυχή μου, αλλά εγώ θα σας βάλω και πιο σκληρά απ' αυτά του Παπακωνσταντίνου, γιατί εμένα περισσεύει η πολιτική μου και η κοινωνική μου ευαισθησία»!

Αλήθεια; Μα, αυτά κρίνονται εν τοις πράγμασι! Ο κ. Βενιζέλος πρέπει να μας πει τι έγινε μ' αυτά που έλεγε στις 12 Ιουνίου στο «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ»! Εκεί έλεγε ότι δεν μπορούν να έρθουν οι ιδιωτικοποιήσεις πακέτο 50 δισεκατομμύρια ευρώ, εκατοντάδες επιχειρήσεις, παραλίες, αιγιαλοί, δασικές περιοχές, «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσαμε», με ένα άρθρο και με τους επτά εμπειρογνώμονες που είναι πάνω από το διοικητικό συμβούλιο και αν αυτοί δεν πουν «να», δεν κάνει τίποτα το διοικητικό συμβούλιο, τους τρεις τους διορίζει η Τρόικα! Ξέρετε τι έλεγε ο κ. Βενιζέλος στις 12 Ιουνίου, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Έλεγε ότι κάθε ιδιωτικοποίηση πρέπει να έρχεται εδώ με ξεχωριστό νόμο, γιατί υπάρχουν και θέματα ευθύνης των πολιτικών προσώπων που παίρνουν τις αποφάσεις, υπονοώντας ακόμα και τα θέματα ειδικού δικαστηρίου!

Θα τηρηθεί αυτή η διαδικασία, ναι ή όχι; Μήπως όλες οι δηλώσεις γίνονται σαν το γνωστό ανέκδοτο του λαγού με το λιοντάρι, αρκεί να γίνουμε Υπουργοί ή αναπληρωτές Υπουργοί και μετά, τα άρθρα εναντίον του μνημονίου εξαφανίζονται και από το internet και από τις σελίδες μας και λέμε ότι γι' αυτό φταίνε οι χάρκες και οι εγκληματίες;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή πρέπει να τελειώνω –και ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας– θέλω να πω το εξής: Μπορεί με εκβιασμούς, με ταξίματα, με εφεδρείες από τα δεξιά σας να το περάσετε το μεσοπρόθεσμο στη Βουλή ή και τον εφαρμοστικό νόμο. Αυτό που δεν μπορείτε, όμως, να κάνετε είναι να λύσετε το πρόβλημα που έχετε με την κοινωνία και ιδιαίτερα με την κοινωνική σας βάση, γιατί έχετε γίνει μία κυβέρνηση και ένα κυβερνητικό κόμμα πολιτικά γυμνό και κοινωνικά απομονωμένο που εφαρμόζει την πιο δεξιά πολιτική, ξεπερνώντας από τα

δεξιά τη Δεξιά Αντιπολίτευση.

Αυτό που σας μετριάζει την πολιτική χρεωκοπία είναι ότι η Νέα Δημοκρατία του κ. Σαμαρά κινείται στον αστερισμό της δεξιάς ελαφρότητας. Η αντιμνημονιακή της ρητορική είναι κούφια, μαϊμού, γιατί η μόνη συγκεκριμένη διαφοροποίηση του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας στο πακέτο της δικής σας οικονομικής πολιτικής είναι ότι θέλει λιγότερους φόρους για τους πλούσιους και τα κέρδη των επιχειρήσεων, χωρίς να μας εξηγεί γιατί η μείωση στο μισό της φορολόγησης αυτών των στρωμάτων, κύριε Κεφαλογιάννη, όταν ήσασταν Κυβέρνηση με Καραμανλή και Αλογοσκούφη –που τώρα θέλετε να τους ξεχνάτε– αύξησε τη φοροδιαφυγή και μείωσε τα φορολογικά έσοδα και δεν αύξησε καθόλου τις επενδύσεις!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν μειώσαμε εμείς τους μισθούς!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Το δε κόμμα του κ. Καρατζαφέρη ετοιμάζεται να κάνει μία ακόμα στροφή. Ενώ ψήφισε το μνημόνιο 1 με το επιχείρημα ότι πρέπει να πάρουμε τη δόση μας, την πρώτη δόση, αρνείται να ψηφίσει το μνημόνιο 2, προκειμένου να πάρουμε την πέμπτη δόση.

Και μια που είπα για δόση, θέλω να πω κάτι. Δεν έχω ακούσει μέχρι τώρα έναν Υπουργό, έναν κυβερνητικό Βουλευτή, να λέει ότι αυτά τα μέτρα είναι σωστά, δίκαια, επιβεβλημένα, ότι τα χρειάζεται η πατρίδα και θα μας βοηθήσουν στην ανάπτυξη και την πρόοδο της χώρας. Όλοι μας λένε ότι είναι κακά μέτρα, αλλά πρέπει να τα πάρουμε, για να πάρουμε τη δόση μας.

Έχετε σκεφτεί σε τι εγκλήματα φθάνουν πολλοί, προκειμένου να πάρουν τη δόση τους; Έχετε σκεφτεί πόσο αυτή η υπερβολική εξάρτηση από την επόμενη δόση οδηγεί σε μία βαθύτερη εξάρτηση; Έχετε σκεφτεί ότι με τις ανώτερες δηλώσεις θα επιστρέψουμε στη δραχμή, όπως με τη δήλωση της κ. Δαμανάκη ή ότι θα βγουν τα τανκς στους δρόμους, αν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο; Ξέρετε ότι δημιουργείτε κλίμα φυγής και πανικού ελληνικών καταθέσεων Ελλήνων αποταμιευτών, νοικοκυραίων, μεροκαματιάρηδων!

Ξέρετε τι έγκλημα είναι να αντικαθιστάτε τη λαϊκή αποταμίευση που παίρνει πολύ χαμηλά επιτόκια από τον ακριβό δανεισμό; Ξεχάσατε ότι υπογράψατε ένα μνημόνιο, σύμφωνα με το οποίο η Κομισιόν μας δανείζει με 2% επιτόκιο υψηλότερο από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο;

Πού θα οδηγήσει αυτή η διαρκής εξάρτηση; Και αυτά που μας είπε ο κ. Βενιζέλος, δηλαδή «με συγχωρείτε, ελάτε να φτιάξουμε το φορολογικό σύστημα», είναι άλλα λόγια να αγαπιόμαστε! Είναι μαρούφες!

Δέκα νόμιμοι έχει φέρει η Κυβέρνηση για το φορολογικό σύστημα και σε κάθε έναν απ' αυτούς μας υπόσχεται ότι τώρα έφτιαξε ένα σωστό και δίκαιο φορολογικό σύστημα και μετά από είκοσι μήνες το φορολογικό σύστημα είναι πιο μπάχαλο και η φορολογική διοίκηση πιο αποδιοργανωμένη, κομματικοποιημένη και σε μεγάλο βαθμό διεφθαρμένη. Τη χειροτερέψατε την κατάσταση αντί να τη βελτιώσετε.

Επιπλέον στον τομέα των δαπανών έχετε χάσει την μπάλα. Το μόνο που ξέρετε είναι να κόβετε μισθούς, συντάξεις, κοινωνικό κράτος και δημόσιες επενδύσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΟΣ**)

Μέσα απ' αυτήν τη φοροεπιδρομή, τη σκληρή νεοφιλελεύθερη επέλαση, αυτό που κάνετε, αν τα καταφέρετε, είναι να κερδίζετε λίγο πολιτικό χρόνο. Εκεί όμως που έχετε χάσει εντελώς το στοιχείο, είναι στην εμπιστοσύνη σ' αυτήν την πολιτική της κοινωνίας. Η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα μεγάλο μέρος της κοινωνικής βάσης του δικού σας κόμματος, είναι απέναντι σ' αυτήν την πολιτική και θα δυναμώσει την αντίθεσή του, όχι μόνο γιατί προδώσατε όσα τους είπατε για να πάρετε τις εκλογές και την Κυβέρνηση, αλλά γιατί σπάτε τη ραχοκοκαλιά των κοινωνικών στρωμάτων που σας έστειλαν στην εξουσία. Κι αυτοί ξέρετε ενδιαφέρονται για τη δική τους ζωή, τη δική τους προοπτική, τη δική τους αξιοπρέπεια και όχι τη δική σας επανεκλογή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Και εσείς είστε εγγυητές της αξιοπρέπειας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Πάγκαλος, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, ζητάει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Αργότερα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μάλιστα. Τότε συνεχίζουμε με το συνάδελφο που είναι πρώτος στον κατάλογο των εγγραφέντων ομιλητών.

Το λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Μακρυπιδής.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από τρία χρόνια ξεκίνησε μία πρωτόγνωρη οικονομική κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο.

Θυμόμαστε όλοι την κατάρρευση της LEHMAN BROTHERS. Αυτή η κατ' αρχάς χρηματοπιστωτική κρίση έγινε στη συνέχεια οικονομική κρίση σε παγκόσμιο επίπεδο με πολλές προεκτάσεις και πολλές παρενέργειες.

Δυστυχώς, αυτή η κρίση βρήκε τη χώρα μας ανοχύρωτη. Βρήκε την Ελλάδα να είναι ο πιο αδύναμος κρίκος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αποτελούσε την αχίλλειο πτέρνα. Κι αυτό δεν είναι άμοιρο κάποιων πολιτικών που ασκήθηκαν τα τελευταία χρόνια. Κι έτσι βρεθήκαμε μπροστά σε ένα σύνθετο πρόβλημα σαν χώρα.

Το πρώτο πρόβλημα ήταν δημοσιονομικό. Με υψηλότατο έλλειμμα και με τεράστιο χρέος. Ήταν το πρόβλημα και οικονομικό με μεγάλο έλλειμμα ανταγωνιστικότητας και με αρνητικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Το πρόβλημα όμως πέρα από δημοσιονομικό και οικονομικό ήταν και πολιτικό. Γιατί; Γιατί σήμερα το πολιτικό σύστημα είναι υποχρεωμένο να δώσει λύσεις, να παράγει τις αναγκαίες λύσεις, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε το μεγάλο πρόβλημα. Και δυστυχώς φαίνεται σήμερα ότι το πολιτικό μας σύστημα δεν βρίσκεται στο ύψος των περιστάσεων. Δηλαδή δεν υπάρχει η απαιτούμενη και επιβεβλημένη συνεννόηση, συναίνεση, συνεργασία και συμπόρευση.

Έτσι η οικονομική κρίση, κατά τη γνώμη μου κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο πρόβλημα των τελευταίων είκοσι μηνών, όπως αρέσκονται να λένε οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και φυσικά δεν είναι μόνο πρόβλημα των τελευταίων έξι ετών.

Είναι πρόβλημα δυστυχώς, πολλών δεκαετιών που σωρευτικά δημιουργήθηκαν τα προβλήματα και σήμερα εμείς, αυτή η Βουλή, αυτή η Κυβέρνηση καλείται να δώσει λύσεις σε δύσκολες δημοσιονομικές συνθήκες, σε συνθήκες παγκόσμιας κρίσης και μάλιστα σε ένα περιβάλλον, θα έλεγα, επιφυλακτικό μέχρι αρνητικό, ίσως και εχθρικό, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτέλεσμα του συσχετισμού του πολιτικού που υπάρχει σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Και καλούμαστε εμείς σήμερα, σε αυτές τις συνθήκες, να δώσουμε λύσεις και για τη χώρα μας και για το λαό μας.

Αυτό το εγχείρημά μας είναι πιο δύσκολο, ακριβώς γιατί αυτή η προσπάθεια γίνεται κάτω από αυτές τις συνθήκες που περιέγραψα. Δεν θέλω να κάνω παρελθοντολογία. Δεν μπορώ, όμως, να παραβλέψω την αναφορά του εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας στο παρελθόν, την αναφορά του στο χθες, παραβλέποντας τη στοιχειώδη αυτοκριτική που πρέπει να κάνει η Νέα Δημοκρατία. Είναι γνωστά τα στοιχεία, όσον αφορά τα δημοσιονομικά μεγέθη, διότι δυστυχώς επί είκοσι λεπτά επικεντρώθηκε μόνο στα δημοσιονομικά μεγέθη και όχι στις πολιτικές που εφαρμόστηκαν, προκειμένου να έχουμε αυτήν την αύξηση αυτή τη στρέβλωση και αυτήν την διόγκωση στα δημοσιονομικά μεγέθη.

Δεν θα πω ότι το 2003 το έλλειμμα ήταν 3% και το χρέος 170 δισεκατομμύρια και το 2009 το έλλειμμα ήταν 15,4% και 300 δισεκατομμύρια το δημόσιο χρέος. Αυτά είναι γνωστά.

Όμως, θα ήθελα να υπενθυμίσω στους συναδέλφους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ότι τον Αύγουστο του 2008, όταν παρουσιάστηκε η παγκόσμια κρίση, το οικονομικό επιτελείο της Νέας Δημοκρατίας σχεδίαζε κάποια μέτρα δημοσιονομικά, φορολογικά και περιοριστικής πολιτικής. Όμως, αυτά έμειναν στα σχέδια και πολύ γρήγορα έγιναν παρελθόν.

Στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης το 2008, ο τότε Πρωθυπουργός της χώρας τα ακύρωσε όλα. Μάλιστα, το Δεκέμβριο του 2008 φθάσαμε σε εκτροχιασμό του ελλείμματος στο 9%, περίπου 20 και πλέον δισεκατομμύρια. Και η ατομία και η αδράνεια της τότε κυβέρνησης οδήγησε στην διόγκωση του ελλείμματος το 2009, μπροστά στο πολιτικό κόστος που θα εισέπραττε ενόψει των ευρωεκλογών και των επικείμενων εθνικών εκλογών.

Να, γιατί υπάρχουν σοβαρές ευθύνες και να γιατί μιλάμε για ατομία και αδράνεια της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας στην πιο κρίσιμη στιγμή, τότε που ήταν προ των πυλών η δημοσιονομική και γενικότερα η οικονομική κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθύνομαι στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, η παράταξή μας καλείται για μια ακόμα φορά να βγάλει τα κάστανα από τη φωτιά. Καλείται σήμερα να δώσει λύσεις και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που, δυστυχώς, δημιουργήσαν άλλες κυβερνήσεις από εσφαλμένες πολιτικές που ακολούθησαν τα προηγούμενα χρόνια.

Και κατορθώσαμε πριν από ένα χρόνο να εξασφαλίσουμε μέσα από το μηχανισμό στήριξης το δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων ευρώ, με προϋποθέσεις -ναι!- με μέτρα σκληρά και επώδυνα -ναι!- ίσως με λάθη -ναι!- με καθυστερήσεις, ολιγωρίες και παραλείψεις -ναι!- αλλά πετύχαμε τη μείωση κατά 5% του δημοσιονομικού ελλείμματος, που αυτό πέραν των άλλων σαν μέγεθος ήταν πολύ σημαντικό αλλά και γιατί μας εξασφάλισε την εμπιστοσύνη στους δανειστές εταίρους, όσον αφορά τη συνέχιση των δόσεων.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στήριξης 2012-2015 με χρονικό ορίζοντα τετραετίας, δημιουργούμε ένα εθνικό σχέδιο διάσωσης της χώρας. Και αυτό μας εξασφαλίζει δύο βασικούς λόγους. Ο ένας ο λόγος είναι ότι μπορούμε πλέον να πετύχουμε με την ψήφισή του τη συνέχιση της δανειοδότησης που έχει ανάγκη η χώρα μας και τις απαιτούμενες πιστώσεις καλύπτοντας τις δανειακές ανάγκες.

Συγχρόνως, μας εξασφαλίζει και τον απαιτούμενο χρόνο που χρειαζόμαστε, προκειμένου να προχωρήσουμε στις σοβαρές διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και αλλαγές, ούτως ώστε να μην υπάρχει αναγκαιότητα στο επόμενο χρονικό διάστημα να βρεθούμε ξανά στην ίδια δύσκολη θέση, όπως είναι -πέρα από τα δημοσιονομικά μέτρα- οι αναδιαρθρώσεις, οι αποκρατικοποιήσεις και η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από την κρίση δεν θα επιτευχθεί μόνο με δημοσιονομικά μέτρα. Απλώς αυτά ανακυκλώνουν την ύφεση. Θα πρέπει να στρέψουμε το μέλλον στο αύριο, γιατί ήδη καθυστερήσαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Τελειώστε, σας παρακαλώ, κύριε Μακρυπιδή.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Θα πρέπει να επιταχύνουμε το βήμα μας, όσον αφορά την ανάπτυξη, γιατί η αντιμετώπιση του προβλήματος πρώτα και κύρια και πάνω απ' όλα είναι θέμα ανάπτυξης.

Σήμερα εμείς, η Κυβέρνηση, η Βουλή, καλούμαστε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να υποθηκεύσουμε το μέλλον των παιδιών μας για το δικό μας «σήμερα». Σήμερα κρινόμαστε όλοι προ των ευθυνών μας απέναντι στο έθνος και το λαό και όχι απέναντι στο δικό μας προσωπικό πολιτικό ή κομματικό συμφέρον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Στο σημείο αυτό το λόγο έχει ζητήσει ο Πρωθυπουργός της χώρας κ. Γεώργιος Παπανδρέου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θυμίζω το άμεσο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα μας: τη διαχείριση του υπέρογκου χρέους που κληρονομήσαμε όλοι από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ένα χρέος, χωρίς ιστορικό προηγούμενο. Που ουσιαστικά,

διπλασιάστηκε σε πεντέμισι χρόνια, με 36 δισεκατομμύρια έλλειμμα το 2009, αλλά ταυτόχρονα και με 2% ύφεση.

Μιλάμε για καταστροφική διακυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτά πληρώνει σήμερα κάθε Έλληνας και κάθε Ελληνίδα.

Ας έχει ο κάθε πολίτης εικόνα, για το τι θα πει 36 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα. Το ποσό δηλαδή που μας έβαλε μέσα η Νέα Δημοκρατία σε ένα μόλις χρόνο. Μιλάμε για τα τριπλάσια χρήματα απ' αυτά που δίνουμε κάθε χρόνο για όλο μας το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Μιάμιση φορά, το ποσό που πληρώνει το κράτος σε συντάξεις. Αυτή ήταν η υπεύθυνη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Μια πραγματικότητα σκληρή, αδιαμφισβήτητη. Εκεί μας φθάσατε. Αν είχαν γίνει διορθωτικές έστω κινήσεις το 2009, θα είχαμε αποφύγει αυτήν την κατάσταση. Αντιθέτως, μπροστά στα δύσκολα, φυγομαχήσατε.

Σήμερα, έξω από το χορό, συνεχίζετε να φυγομαχείτε. Μηδενίζετε κάθε προσπάθεια και θυσία του ελληνικού λαού. Εύκολη, ανέξοδη κριτική. Μιλούν για επαναδιαπραγμάτευση, αλλά αρνούνται να αναλάβουν οποιαδήποτε ευθύνη, όταν καλούνται σε συνδιαπραγμάτευση. Θέλουν τα χρήματα που εμείς, με τις θυσίες του ελληνικού λαού εξασφαλίζουμε, αλλά δεν θέλουν το πολιτικό κόστος των δύσκολων αποφάσεων. Ευκαιρία ζητούν να σηκώσουν τη σημαία, αλλά δεν αντέχουν το βάρος της ευθύνης να στηριχθεί σε πραγματικές, ισχυρές βάσεις η γαλανόλευκη. Είναι πρώτοι στα εύκολα, αλλά κρύβονται στα δύσκολα. Καιροφυλακτούν και ποντάρουν στη φθορά μας. Και η πολιτική τους αυτή, τούς αναγκάζει να ταυτίζονται με όσους ποντάρουν, κερδοσκοπούν και προπαγανδίζουν την αποτυχία μας, την αποτυχία τελικά της Ελλάδας.

Δεν ζητώ να ακούσετε τις έξωθεν πιέσεις. Ζητώ να ακούσετε την ψυχή σας, την εσωτερική σας πατριωτική συνείδηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η ψήφος μεθαύριο αποτελεί τη μοναδική ευκαιρία που έχει η χώρα μας να ορθοποδήσει. Αυτό είναι το Μεσοπρόθεσμο και οι πολιτικές που περιλαμβάνει το αναγκαίο ενδιάμεσο στάδιο για να λειτουργήσει η χώρα.

Δικό μου πατριωτικό καθήκον και καθήκον της Κυβέρνησης αυτής και της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ήταν να μην αφήσουμε το μισθώτο και τον συνταξιούχο στην αβεβαιότητα και την ανασφάλεια. Κτίζουμε πρώτα απ' όλα με σκληρή δουλειά, μαζί με ολόκληρο τον ελληνικό λαό, την αξιοπιστία μας. Γιατί αυτό ήταν το βασικό έλλειμμα της χώρας: Η έλλειψη της αξιοπιστίας.

Και αυτή μας η επιμονή και η δουλειά, μαζί με τις προσπάθειες ολόκληρου του ελληνικού λαού, ήταν που μας έδωσαν και τη δύναμη να κάνουμε ουσιαστικές διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας. Προσπάθησαν να μας πείσουν, να πείσουν τους πολίτες, ότι υπάρχουν ανέξοδες λύσεις, χωρίς κόπο, σαν να μην ήταν ποτέ εδώ, σε αυτήν τη χώρα, στο παρελθόν.

Σήμερα, η πατρίδα δεν χρειάζεται ούτε φυγόπονο, ούτε φερόμαχους, ούτε μάντεις κακών, ούτε κήρυκες μαγικών λύσεων. Πατριωτική στάση είναι να μην το βάζεις στα πόδια στα δύσκολα.

Τη λέξη «επαναδιαπραγμάτευση», εμείς την κάναμε πράξη. Όταν το Μάρτιο του 2011, πριν από τρεις μήνες, αλλάξαμε βασικούς όρους, όταν εξασφαλίσουμε την επιμήκυνση του δανείου και τη μείωση των επιτοκίων, όταν κερδίσαμε 6 δισεκατομμύρια ευρώ για τον ελληνικό λαό. Με διαπραγμάτευση πολύμηνη, σκληρή και επίπονη, πετύχαμε στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο της Παρασκευής αποφάσεις καθοριστικές. Καθοριστικές για το μέλλον μας, καθοριστικές για ολόκληρο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, το λωμό να πω.

Κατ' αρχάς, με την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου, εξασφαλίζουμε με το σπαθί μας την πέμπτη δόση, ύψους 12 δισεκατομμυρίων ευρώ. Θέλω να μπορούμε να εγγυηθούμε τη σταθερότητα της χώρας στο άμεσο μέλλον, την ομαλή λειτουργία του κράτους και των υπηρεσιών, την ασφάλεια να καταβληθούν κανονικά μισθοί και συντάξεις.

Δεύτερον, εξασφαλίζουμε τη σιγουριά για τα επόμενα χρόνια, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για τη χρηματοδότηση της οικονομίας μας, με νέο πρόγραμμα στήριξης.

Τρίτον, πετυχαίνουμε μια συμφωνία για τη μεταφορά τεχνογνωσίας. Ναι, να βοηθηθούμε σε τομείς, σε τόσους τομείς, ιδιαί-

τερα της Δημόσιας Διοίκησης, που ξέρουμε ότι χωλαίνουν εδώ και χρόνια. Να κάνουμε το άλμα στην ποιότητα των υπηρεσιών. Την ηλεκτρονική διακυβέρνηση παντού. Ένα σύστημα πρόνοιας, που να στηρίζει τους έχοντες ανάγκη. Μια διοίκηση διαφάνειας και στήριξης της υγιούς επιχειρηματικότητας. Μια παιδεία που θα εξοπλίζει τους νέους με τις καλύτερες προϋποθέσεις. Ένα σύστημα υγείας, χωρίς σπατάλες και διαφθορά.

Με τη διαπραγμάτευσή μας, κατορθώσαμε και την επιτάχυνση της χρηματοδότησης της χώρας μας από τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από όλα τα ταμεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με βασική στόχευση δύο βασικούς πυλώνες:

Πρώτον, τη βιώσιμη και υγιή αναπτυξιακή μας πορεία, επενδύοντας στα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα, όχι στον παρασιτισμό. Δεύτερον, τη στήριξη της απασχόλησης, τη στήριξη της εργασίας, τη στήριξη του ανέργου. Τη δημιουργία προϋποθέσεων άμεσων δομών, που θα φέρουν ευκαιρίες δουλειάς και κατάρτισης για τους πολίτες, οι οποίοι σήμερα ζουν το δράμα της ανεργίας ή το φόβο της απόλυσης.

Προϋπόθεση και πάλι, είναι να κάνουμε κι εμείς το καθήκον μας τις μέρες αυτές, στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Ένα δύσκολο καθήκον, αλλά απόλυτα αναγκαίο, βάζοντας πάνω από όλα την Ελλάδα, την πατρίδα μας και όχι το στενό κομματικό συμφέρον. Και θα συνεχίσουμε τις διαπραγματεύσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πράξη, όχι με λόγια. Εκεί που λαμβάνονται οι αποφάσεις, όχι στα τηλεπαράθυρα. Στα δύσκολα, όχι στα εύκολα. Πείθοντας γιατί χωρίς πειθώ, χωρίς αξιοπιστία, δεν διαπραγματεύεσαι, δεν πετυχαίνεις.

Από το χείλος της καταστροφής, εξασφαλίζουμε αγαπητοί συνάδελφοι, ναι, εξασφαλίζουμε τη μεγάλη ευκαιρία να αλλάξουμε τη χώρα μας. Το χρόνο και τη στήριξη για να ορίσουμε εμείς - κανένας άλλος - ένα καλύτερο μέλλον. Να κρατήσουμε την Ελλάδα όρθια, για να μπορέσουμε να την αλλάξουμε. Φτάσαμε να εξασφαλίζουμε αυτές τις μέρες μια μεγάλη και σημαντική περίοδο σταθερότητας, για να αλλάξουμε τη χώρα μας, να κάνουμε την επανάσταση του αυτονόητου. Να κάνουμε την επανάσταση για την αξιοπρέπεια του κάθε πολίτη, που σήμερα πληγώνεται με αυτά που βλέπει, που ακούει και που αισθάνεται στην καθημερινή του ζωή. Γι' αυτούς κάνουμε τον αγώνα, χωρίς να υπολογίζουμε κόστος, προσωπικό ή πολιτικό. Για την Ελλάδα!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την υπερψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, αλλά και του εφαρμοστικού νόμου, θα κλείσει μία μεγάλη περίοδος αβεβαιότητας για όλους τους Έλληνες και ξεκινάει ένα νέο κεφάλαιο στον αγώνα που καταβάλλει η χώρα μας, να κάνει ένα νέο υγιές ξεκίνημα. Χωρίς τις εξωτερικές πιέσεις και το κλίμα αβεβαιότητας από τις αγορές, χωρίς τη διαχείριση μιας καθημερινής κρίσης, θα μπορέσουμε να αφιερωθούμε και να δουλέψουμε συστηματικά για τις μεγάλες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, τις οποίες ακόμα χρειάζεται η χώρα, αυτές για τις οποίες ζητήσαμε και λάβαμε την ψήφο του ελληνικού λαού.

Απόλυτη προτεραιότητα των επόμενων μηνών, η βιώσιμη, υγιής ανάπτυξη, η απασχόληση, οι αλλαγές στο κοινωνικό κράτος, στην παιδεία και την υγεία, με τη μεγάλη μεταρρύθμιση στα ΑΕΙ και τις αλλαγές στο Εθνικό Σύστημα Υγείας. Με τις προσπάθειες που έχουμε ήδη κάνει και θα αρχίσουν να αποδίδουν, αλλά και με την άρση της αβεβαιότητας για το μέλλον της χώρας μας, θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις για να φέρουμε πιο γρήγορα τη δημιουργία θέσεων εργασίας, αλλά και να στηρίξουμε τις υφιστάμενες θέσεις εργασίας, καθώς και τους ανέργους.

Για ποια ανάπτυξη μιλάμε; Ας είμαστε ειλικρινείς. Κανείς δεν θα επένδυε σε μία χώρα, η οποία βρισκόταν στο χείλος του γκρεμού. Κανείς ξένος δεν θα επένδυε τα χρήματά του, όταν ο Έλληνας δεν έχει αυτοπεποίθηση και σιγουριά. Θα πήγαινε σε μία άλλη, που θα εξασφάλιζε στον επενδυτή σταθερότητα και ασφάλεια. Κανείς δεν θα πήγαινε να επενδύσει τα χρήματά του σε μια χώρα με 15,4% έλλειμμα του ΑΕΠ, αλλά θα έρθει να επενδύσει πάλι σε μία χώρα που παρέχει την εμπιστοσύνη, που έχει σημαντική μείωση των ελλειμμάτων της μέσα σε ένα χρόνο, που εξασφαλίζει τις χρηματοδοτικές της ανάγκες για τα επόμενα χρόνια και που έχει ένα πρόγραμμα μεγάλων μεταρρυθμίσεων, οι οποίες θα λύσουν τα δομικά προβλήματα της οικονομίας μας.

Έτσι πάει κανείς σε πολιτικές ανάπτυξης. Όχι καταφεύγοντας στο μηδενισμό, στις αερολογίες ή την καταστροφολογία.

Τα επόμενα δύο χρόνια, μέχρι το τέλος της θητείας της Κυβέρνησής μας, όλη μας η προσπάθεια, εκτός από την αυτονομία δημοσιονομική εξυγίανση, θα έχει ως επίκεντρο το εθνικό μας σχέδιο για την ανασυγκρότηση της χώρας, ώστε ποτέ ξανά να μην κινδυνεύει η Ελλάδα από οικονομικούς κινδύνους. Να ξεκινήσουμε οι Έλληνες μια νέα σελίδα στην ιστορία της χώρας μας.

Αυτός είναι ο πόντος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτή την τετραετία: Να φτιάξουμε μια νέα, υγιή αφετηρία κι αυτό συνεπάγεται αλλαγές παντού. Αλλαγές, που θα οδηγήσουν σε μια οικονομία παραγωγική, που θα αφήσει πίσω της τον παρασιτισμό και την υπερκατανάλωση και θα παράγει σύγχρονα, ποιοτικά ελληνικά προϊόντα. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με μία οικονομία που έχει τριπλάσιες εισαγωγές απ' ότι εξαγωγές. Αυτή η κατάσταση πρέπει και μπορεί να ανατραπεί. Ποιος δεν το πιστεύει μέσα του; Έτσι θα λύσει η πατρίδα μας το μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει. Και βέβαια, αλλάζοντας άμεσα το φορολογικό μας σύστημα και ιδιαίτερα τους απαρχαιωμένους φοροεισπρακτικούς μηχανισμούς.

Αποτελεί για όλους μας μια ηθική πρόκληση η δημιουργία ενός φορολογικού συστήματος πιο λιτού, πιο απλού, που καταργεί τη γραφειοκρατία, που επιβραβεύει τον καλοπληρωτή και ελαφρύνει τον συνεπή φορολογούμενο. Δεν εγγυάται ότι διευρύνεται δικαίως η φορολογική βάση. Και θα το κάνουμε, ζητώντας την συνεργασία όλων των κομμάτων, αλλά και των κοινωνικών εταίρων.

Στόχος, το 2013 να έχουμε μια διαφορετική οικονομία, βασισμένη σε γερά θεμέλια, σε πρωτογενή πλεονάσματα, χωρίς τα ελλείμματα για τα οποία σήμερα αγωνιούμε να βρούμε λύση, με ένα νέο παραγωγικό πρότυπο, με επίκεντρο τα τεράστια συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας στον τουρισμό, στην ενέργεια, στην πράσινη ανάπτυξη, στην καινοτομία, στην αγροτική παραγωγή, στο ανθρώπινο δυναμικό. Με ένα φιλικό περιβάλλον για την υγιή επιχειρηματικότητα και τη δημιουργικότητα, χωρίς γραφειοκρατία, χωρίς μεσάζοντες, με τη σωστή και διαφανή επιτέλους αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, που θα δώσει ώθηση και σε επενδύσεις, με την απόκτηση τεχνογνωσίας και, φυσικά, στη δημιουργία θέσεων εργασίας. Όχι μόνο για να ελαφρύνουμε το βάρος του χρέους, αλλά και για να κάνει το κράτος αυτό που πρέπει και σωστά: Να προσφέρει καλύτερες υπηρεσίες.

Με μεγαλύτερη ένταση θα δουλέψουμε για τους στόχους του εθνικού μας σχεδίου για ένα κράτος ευέλικτο, αποτελεσματικό, μικρότερο και σύγχρονο, που σέβεται τον πολίτη και στέκεται δίπλα του κυρίως στις πιο δύσκολες στιγμές του, όπως όταν είναι άνεργος, με πρόβλημα υγείας ή αναπηρία, όταν απειλείται η ασφάλειά του. Με την αδιαπραγμάτευτη καταπολέμηση κάθε αστίας ανομίας και διαφθοράς. Γιατί ανάπτυξη χωρίς διαφάνεια, χωρίς κανόνες, δεν υπάρχει. Όύτε και σοβαροί επενδυτές, μόνο αεριτζήδες και καιροσκόποι. Με ρήξη με τη νοσηρότητα και την ανομία, όπως γίνεται αυτές τις μέρες στο χώρο του ποδοσφαίρου.

Και χαιρετίζουμε την προσπάθεια της δικαιοσύνης, που βασίστηκε στη συστηματική έρευνα που έκαναν κρατικές υπηρεσίες.

Έτσι θα συνεχίσουμε για ό,τι περνά από το χέρι της Κυβέρνησής μας. Αυτή είναι η βούλησή μας και αυτό κάνουμε πράξη.

Με τη ριζική αλλαγή των διαδικασιών για την έκδοση πολεοδομικών αδειών, για να πάψει και εκεί η γραφειοκρατία και η διαφθορά. Αλλά και με ένα πολιτικό σύστημα, που θα ανταποκρίνεται στη σημερινή απαίτηση των πολιτών για μεγαλύτερη διαφάνεια, καλύτερη εκπροσώπηση, διεύρυνση της δημοκρατίας, απελευθέρωση -αν θέλετε- από την αιχμαλωσία πολλών παραγόντων της ίδιας της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας. Με θεσμούς που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις μιας ποιοτικά σύγχρονης, συμμετοχικής, δημοκρατικής και ευρωπαϊκής χώρας.

Αυτό είναι το στοίχημά μας τους επόμενους μήνες κι αυτό θα κάνουμε. Το 2013, στις επόμενες εκλογές, θα έχουμε πίσω μας ένα ιστορικό απολογισμό, έχοντας κάνει το βασικότερο βήμα, ώστε μακροπρόθεσμα να λύσουμε και το μεγάλο πρόβλημα που μας πνίγει, το τεράστιο δημόσιο χρέος.

Αγαπητοί συνάδελφοι, στην πρόσφατη απόφαση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, γίνεται για πρώτη φορά -και είναι ιστορική αναφορά- στη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στη διευθέτηση του χρέους της Ελλάδας. Δηλαδή, στο να σηκώσουν ένα βάρος πάνω από τις πλάτες του ελληνικού λαού και οι δανειστές μας. Είναι η πρώτη φορά που η Ευρωπαϊκή Ένωση αποφάσισε να ασχοληθεί οργανωμένα με τη διαχείριση του ελληνικού χρέους -και αυτό προϊόν διαπραγματεύσεως- ώστε να μειωθεί το συνολικό βάρος που πέφτει στην ελληνική κοινωνία.

Και να είστε βέβαιοι ότι θα κρατήσουμε όλα τα κόμματα ενήμερα για τις επόμενες διαπραγματεύσεις μας στο ζήτημα αυτό και όσο παραμένουμε αξιόπιστοι και συνεπείς στο δικό μας πρόγραμμα, τόσο τα περιθώρια καλύτερης διαχείρισης του χρέους μας, θα είναι στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων με τους εταίρους μας.

Αλλά ο απολογισμός του 2013, δεν θα είναι μόνο η σωτηρία από τη βέβαιη χρεοκοπία και η αντιμετώπιση του χρέους, όσο σημαντικά και αν είναι αυτά. Θα είναι και μία οικονομία, που θα έχει ανακάμψει, θα έχει ξαναπάρει μπροστά σε υγιείς βάσεις, θα παράγει επενδύσεις και θέσεις εργασίας. Θα είναι ένα καλύτερο σύστημα υγείας και παιδείας, ένα καλύτερο κράτος. Αλλαγές τόσες και τέτοιες, που καμμία κυβέρνηση δεν έφερε σε πέρας τις τελευταίες δεκαετίες.

Μ' αυτόν τον απολογισμό, θα προσέλθουμε στους πολίτες, ξέροντας ότι κάναμε το καθήκον μας, ότι λάβαμε τις δύσκολες αποφάσεις όταν χρειάστηκε, για να διασώσουμε τη χώρα μας, αλλά και ότι αλλάξαμε το μέλλον μας και διασφαλίσουμε ένα καλύτερο αύριο και για τα παιδιά μας και για τις οικογένειές μας. Μ' αυτόν τον απολογισμό, θα ζητήσουμε τότε την ψήφο του ελληνικού λαού. Πρώτο μας βήμα είναι να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο, που θα μας πάει από τα ελλείμματα, στα πρωτογενή πλεονάσματα. Ένας δύσκολος δρόμος, αλλά και ο μόνος που μας δίνει την ευκαιρία να χτίσουμε τη διαφορετική αυτή Ελλάδα.

Όλοι οι Έλληνες περνάμε δύσκολες μέρες. Ξέρω την αγωνία κάθε οικογένειας αλλά και κάθε νέου, κάθε επαγγελματία, κάθε ανέργου. Όμως είμαστε εδώ για να βγάλουμε την Ελλάδα από την κρίση και θα το πετύχουμε. Ναι, με κόστος, με επιμονή, με υπομονή, αλλά θα το πετύχουμε. Όπως όταν χρειάστηκε να κάναμε -και τελικά, τα καταφέραμε ενωμένοι- και σε άλλες κρίσιμες στιγμές της ιστορίας μας. Από εκεί όπου η Ελλάδα ήταν έτοιμη να χρεοκοπήσει και να παρασύρει μαζί της τα όνειρα και τις ελπίδες γενεών ολόκληρων, δεν θα είχε καταφέρει να πείσει ότι μπορεί να αλλάξει, ότι μπορεί να διαχειριστεί πρώτα η ίδια τα προβλήματά της, ότι αξίζει και την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση των εταίρων της, αν πρώτα ο ίδιος ο ελληνικός λαός δεν είχε δείξει αυτή την πρωτοφανή στάση και ωριμότητα απέναντι στην πατρίδα, απέναντι στις δύσκολες πράγματι συνθήκες. Στάση, που συνεπάγεται βεβαίως δυσκολίες και ξεβόλεμα για όλους, οικονομικό στρίμωγμα και θυσίες. Έτσι καταφέραμε όμως μέχρι τώρα να θέσουμε τις βάσεις για να αλλάξουμε, με τους Έλληνες και τις Ελληνίδες να «βάζουν πλάτη». Χωρίς αυτήν την πατριωτική συμπεριφορά του λαού μας, δεν θα είχαμε πετύχει τίποτα. Είμαι περήφανος γι' αυτήν την Ελλάδα. Για την Ελλάδα που παλεύει. Για την Ελλάδα που αντέχει. Για την Ελλάδα που προσπαθεί. Για την Ελλάδα που δεν το βάζει κάτω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η Ελλάδα παλεύει και κερδίζει έδαφος. Και κερδίζει, επειδή είναι αξιόπιστη και συνεπής στη δύσκολη προσπάθεια. Διεκδικεί και πετυχαίνει, επειδή έδειξε και θα εξακολουθήσει να δείχνει σε όλους ότι, παρά τον πόνο, είναι αποφασισμένη να αλλάξει οριστικά.

Και είμαι βέβαιος ότι θα πετύχουμε. Είμαστε πια τόσο πολλοί αυτοί που θέλουμε να δούμε τον τόπο μας να αλλάξει, να επικρατεί η ενομία, η ανάπτυξη, η δικαιοσύνη, οι ίσες ευκαιρίες, που καμμία δύναμη συντήρησης και επιστροφής στο παρελθόν δεν θα μας σταματήσει. Αυτόν τον αγώνα έχουμε μπροστά μας και θα τον κερδίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τώρα είναι η ώρα της ευθύνης για όλους μας. Ξέρω ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ θα κάνει το καθήκον της απέναντι στο μέλλον, στα παιδιά μας. Και η ψήφος της αρκεί για να σφραγίσουμε και τυπικά τη δημι-

ουργία αυτής της νέας προοπτικής για την πατρίδα μας.

Όμως, θέλω ακόμα και σήμερα, μερικές ώρες πριν από την κρίσιμη ψηφοφορία, να απευθυνθώ σε όλους τους συναδέλφους, σε όλα τα κόμματα, σε όλους τους πολιτικούς αρχηγούς. Η ψηφοφορία που θα ακολουθήσει, δεν είναι απλώς μια εθνική και πατριωτική μας υποχρέωση. Είναι και μια μεγάλη ευκαιρία για όλες τις δυνάμεις. Για τις δυνάμεις, που θέλουν η Ελλάδα να αφήσει πίσω της την κρίση, που θέλουν την Ελλάδα να αλλάξει, που θέλουν τις μεταρρυθμίσεις, που θέλουν να προχωρήσουμε σε μια καλύτερη πατρίδα. Και σ' αυτό θα επιμείνουμε μέχρι τέλους.

Είναι ευκαιρία, με μια φωνή, να αποδείξουμε σε ολόκληρο τον κόσμο ότι είμαστε ενωμένοι. Ότι δεν μας διχάζουν οι σκοπιμότητες, αλλά ότι μας ενώνει το κοινό καλό. Ότι υπερβαίνουμε τους ιδιους μας τους εαυτούς και αφήνουμε οριστικά πίσω μας τα λάθη μας. Ναι, όλοι μπορεί να έχουμε κάνει λάθη, όλοι είμαστε υπεύθυνοι για τη διόρθωση της πορείας της χώρας μας, άλλοι περισσότερο, άλλοι λιγότερο. Εμείς, όμως, αναλαμβάνουμε την ευθύνη σήμερα, την υπεύθυνη στάση απέναντι στην πατρίδα.

Δεν σας καλώ απλώς να ψηφίσετε ένα νομοσχέδιο. Σας καλώ να ψηφίσετε με το χέρι στην καρδιά για την πατρίδα, για την Ελλάδα. Σας καλώ να ψηφίσετε επιβίωση, ανάπτυξη, δικαιοσύνη, προοπτική για τους πολίτες της χώρας μας. Σας καλώ να επικυρώσετε την εθνική επιτυχία στην Ευρώπη. Γιατί εμείς είμαστε απόλυτα αποφασισμένοι να κάνουμε ό,τι χρειάζεται για την πατρίδα, αλλά ζητάμε και η Ευρώπη να κάνει το ίδιο, με τη σειρά της: Να δώσει στην Ελλάδα το χρόνο, αλλά και τους όρους, που της επιτρέπουν να αποπληρώσει πραγματικά το χρέος της, χωρίς να πνίξει την ανάπτυξη, χωρίς να πνίξει τους πολίτες.

Δώστε στην Κυβέρνηση την ψήφο που χρειάζεται, για να μπορέσει να συνεχίσει αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση. Να διεκδικήσει, ναι, ακόμα καλύτερους όρους για την αποπληρωμή του χρέους της χώρας μας, περισσότερο χρόνο, καλύτερα επιτόκια, λιγότερο βάρος για κάθε Ελληνίδα, για κάθε Έλληνα. Όπως το πετύχαμε το Μάρτιο, μπορούμε και τώρα αρκεί να είμαστε αταλάντευτοι σε αυτήν την πορεία.

Σας καλώ να δώσετε με τη σημερινή σας ψήφο στη χώρα αυτήν τη δύναμη. Τη δύναμη στην Ελλάδα, τη δύναμη σε όλους να παλέψουμε για τη χώρα μας, για τον εαυτό μας, για το μέλλον μας. Είμαι βέβαιος ότι όλοι μαζί, όλοι οι Έλληνες θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συνεχίζουμε με τους συναδέλφους που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο.

Ο κ. Δεμερτζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Συγγνώμη, κύριε Δεμερτζόπουλε, τώρα είδα ότι έχει ζητήσει το λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Τσίπρας.

Κύριε Τσίπρα, έχετε ζητήσει το λόγο για μια παρέμβαση ή για την κανονική σας ομιλία;

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Το λόγο για πέντε λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μάλιστα.

Με συγχωρείτε, κύριε Δεμερτζόπουλε ...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει και εγώ το λόγο. Είπα ν' αφήσω τον Πρωθυπουργό πρώτο να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είπατε στο τέλος της διαδικασίας.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Είπα μετά την ομιλία του Πρωθυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ο κ. Τσίπρας σας παραχωρεί, απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, τη σειρά του για μια σύντομη παρέμβαση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Αν βιάζεται πολύ να του παραχωρήσω τη σειρά μου. Δεν είναι

τραγικό. Ας μιλήσει ο κ. Τσίπρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Τσίπρα, ελάτε σας παρακαλώ. Βλέπω με πολύ ευγένεια και οι δυο οι συνάδελφοι παραχώρησαν τη θέση τους. Ο κ. Δεμερτζόπουλος, ούτως ή άλλως, με ευγένεια παραχώρησε τη θέση του.

Ο κ. Τσίπρας έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός κάποτε είχε δηλώσει απ' αυτό εδώ το Βήμα ότι τα μέτρα του μνημονίου και αυτής της πολιτικής υπερβαίνουν την ιδεολογία του ΠΑΣΟΚ. Πολύ σύντομα διαπιστώσαμε ότι η υπέρβαση της ιδεολογίας του ΠΑΣΟΚ μετατράπηκε σε πατριωτικό καθήκον.

Η κατάθεση του μεσοπρόθεσμου νομοσχεδίου και η συζήτηση στη Βουλή συνδυάστηκε με την παρουσία του Πρωθυπουργού στην Αίθουσα προκειμένου να υπερασπιστεί αυτό το νομοσχέδιο, με επικλήσεις, όμως, περί σωτηρίας της πατρίδος, με μπόλικη – επιτρέψτε μου – εθνικοφοροσύνη και με διλήμματα τρομοκρατίας. Και με αυτά τα διλήμματα τρομοκρατίας και πατριωτικού καθήκοντος που συνδυάζονται και με μια σειρά από άλλες δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών που κάνουν τρομοκρατικού χαρακτήρα αναφορές είτε σε ερπύστριες είτε σε αυτά τα οποία είπατε από αυτό εδώ το Βήμα, κύριε Υπουργέ –ελπίζω εν τη ρύμη του λόγου και θα τα ανακαλέσετε, κύριε Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης και Υπουργέ των Οικονομικών– απευθυνόμενος στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ που έκανε το «μεγάλο σφάλμα» να καταθέσει μία ένσταση επί της συνταγματικότητας, κάτι όχι τόσο πρωτοφανές –έχει συμβεί σε μία σειρά από νομοσχεδία– και απευθύνει τη μομφή ότι αντισυνταγματική είναι η στάση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ η οποία δεν τηρεί το πατριωτικό της καθήκον να υπερασπιστεί ένα νομοσχέδιο το οποίο, κατά τη δική μας εκτίμηση –και θα σας το αποδείξω– εκποιεί το σύνολο της δημόσιας περιουσίας, συνεχίζει αυτό το φαύλο κύκλο της ύφεσης και οδηγεί τη χώρα στο γκρεμό.

Ακούστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Όλα αυτά είναι επικίνδυνα ολισθήματα απέναντι στη δημοκρατία και στον κοινοβουλευτισμό. Δεν μπορεί, προκειμένου να τρομοκρατήσετε στην ουσία τους ίδιους τους Βουλευτές σας, να επικαλείστε διαρκώς τον πατριωτισμό. Διότι αν για κάτι πρέπει να είμαστε σήμερα υπερήφανοι, είναι για τους Έλληνες που ξεσηκώνονται από την απάθεια και την αδιαφορία και υπερασπίζονται, ως έχουν καθήκον να κάνουν –καθότι και το Σύνταγμα ορίζει με το τελευταίο του άρθρο– τον πατριωτισμό των Ελλήνων και το ίδιο το Σύνταγμα με την παρουσία τους στους δρόμους.

Αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που μας κάλεσε ο Πρωθυπουργός υπερήφανος να υπερψηφίσουμε, όχι να το ψηφίσουμε δεν μπορείς, να το διαβάσεις ντρέπεσαι. Είναι ένα κατασχετήριο της ελληνικής δημόσιας περιουσίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είναι πρόσκληση σε γεύμα από οικονομικούς δολοφόνους. Διότι οικονομικοί δολοφόνοι λέγονται αυτοί που τζογάρουν, δανείζουν, εκβιάζουν και με τα περίφημα think tank τους οδηγούν ολόκληρες χώρες και λαούς στη χρεοκοπία, αφού απομυζήσουν πρωύτερα όλο το δημόσιο πλούτο.

Μιλάτε για μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Κι εκεί παραπλανείτε το λαό. Και στην ονομασία ακόμη. Διότι ακόμη κι αν αυτό το πρόγραμμα πετύχει, κύριε Υπουργέ και Αντιπρόεδρε της Κυβέρνησης, τότε το 2015 το χρέος θα είναι μεταξύ 140% και 160% του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και οι τόκοι που θα έχουμε να αποπληρώνουμε ετησίως θα είναι μεταξύ 21.000.000.000 και 23.500.000.000.

Αυτό πολύ απλά σημαίνει ότι ακόμη κι αν πετύχει αυτό το πρόγραμμα, τότε ένας νέος κύκλος, φαύλος κύκλος λιτότητας και εκποίησης θα ξαναεκκινήσει.

Το χειρότερο, όμως, όλων είναι ότι με το μεσοπρόθεσμο εισαγάγετε μία παγκόσμια πρωτοτυπία. Ποια είναι αυτή; Συνδέετε την αποπληρωμή του χρέους με τη γενικευμένη εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, δηλαδή με τις αποκρατικοποιήσεις.

Πρόκειται για μία εξαιρετικά επικίνδυνη επιλογή όχι μόνο γιατί οδηγεί σε εκποίηση στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεις για την

παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας, αλλά και γιατί καλλιεργεί την αυταπάτη ότι το συσσωρευμένο χρέος αποπληρώνεται, ενώ αυτό δεν ισχύει, αφού είναι αναλωθέν κεφάλαιο. Μόνο αποσβένεται το συσσωρευμένο χρέος, όπως έχει συμβεί, άλλωστε, στην παγκόσμια οικονομική ιστορία του καπιταλισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ)

Ένα μόνο λεπτό παραπάνω, κύριε Πρόεδρε.

Κι επειδή ο Πρωθυπουργός συνηθίζει να παρομοιάζει τον εαυτό του με το Χαρίλαο Τρικούπη και τον Ελευθέριο Βενιζέλο, που το 1893 και το 1932 βρέθηκαν πράγματι μπροστά στον κίνδυνο χρεοστασίου, υπενθυμίζω στους κυρίους Βουλευτές ότι ουδέποτε στην ιστορία της χώρας συνδέθηκε η πιθανότητα αποπληρωμής του χρέους με την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας.

Αυτή είναι μια επικίνδυνη αντίληψη, η αντίληψη «ξεπουλάμε για να πληρώσουμε το χρέος» όπου οδηγεί σε έναν ολισθηρό δρόμο, στο δρόμο της συνολικής εκποίησης της χώρας και του δημόσιου πλούτου, των φυσικών πόρων και όχι μόνο των δημοσίων οργανισμών. Ήδη κάποιος στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο λένε ότι η Ελλάδα μπορεί να ιδιωτικοποιήσει περιουσιακά στοιχεία τριακοσίων δισεκατομμυρίων και όχι πενήντα δισεκατομμυρίων.

Σε ό,τι αφορά την ουσία –και κλείνω- οι ιδιωτικοποιήσεις θα επιδεινώσουν το πρόβλημα του χρέους, δεν θα το αμβλύνουν, διότι το χρέος δεν είναι απλά ένα ποσό. Είναι μια κοινωνική σχέση που έχει να κάνει με το παραγόμενο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, που έχει να κάνει με την ανεργία, που έχει να κάνει με τα δημόσια έσοδα, που έχει να κάνει με την επέκταση της φτώχειας. Αν ξεπουλήσουμε το σύμπαν, τότε αυτοί οι δείκτες θα αμβλυνθούν και θα επιδεινωθεί το χρέος.

Επειδή έχετε ευτελίσει όλα τα εργαλεία εκβιασμού και το μόνο που έχει μείνει πια είναι οι αναφορές στον Αρμαγεδώνα που θα έρθει αν τυχόν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο από εκατόν πενήντα ένα Βουλευτές, πολύ απλά έχω να σας αντιπαραβάλλω το εξής επιχείρημα: Όταν χρωστάμε σε κάποιον τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια είναι δυνατόν για μια δόση των δώδεκα δισεκατομμυρίων, που έχει αποφασίσει να τη δώσει, να κινδυνεύει να χάσει και τα τριακόσια πενήντα δισεκατομμύρια; Θα μου πείτε: «Κίνδυνος χρεοκοπίας δεν υπάρχει;». Βεβαίως και υπάρχει. Αν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, υπάρχει κίνδυνος χρεοκοπίας. Γιατί; Γιατί πολύ απλά χαρίζουμε κρίσιμο χρόνο στους πιστωτές να ξεφορτωθούν τα ελληνικά ομόλογα και με ευκολία, αφού θα τα έχουν ξεφορτωθεί, σε έξι μήνες θα οδηγήσουν τη χώρα σε μια διαδικασία χρεοστασίου, όπως βλέπουν όσοι διαβάζουν διεθνή Τύπο και οικονομικές αναλύσεις, όχι από τους πολιτικούς της Αριστεράς, αλλά από έγκριτους οικονομολόγους της Κεντροαριστεράς και της Δεξιάς. Αυτή είναι η πορεία η οποία θα ακολουθηθεί.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω με αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα σας παρακαλέσω να κλείσετε, όμως, τώρα.

ΑΛΕΞΙΟΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς): Κίνδυνος χρεοκοπίας, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει μονάχα αν ψηφιστεί αυτό το νομοσχέδιο, αλλά υπάρχει και αν δεν κάνετε κάτι, προκειμένου να εξασφαλίσετε τις αποταμιεύσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο ή να ελέγξετε τη ροή κεφαλαίων. Διότι μέσα στο 2011 είχαμε τριάντα οκτώ δισεκατομμύρια δάνειο την ίδια στιγμή που είχαμε σαράντα δισεκατομμύρια εκροή κεφαλαίων από τις τράπεζες. Διότι κάποιος «πατριώτης» με τους οποίους συνομιλείτε κιόλας, οι εφοπλιστές –έχουν πενήντα τρεις φοροαπαλλαγές οι εφοπλιστές- που δεν είναι στην πρώτη γραμμή του πολέμου, δεν είναι οι συνήθεις ύποπτοι που πληρώνουν, οι φορολογούμενοι με φόρους, με μισθούς, με συντάξεις τις οποίες κόβετε, έχουν φροντίσει να τα βγάλουν στο εξωτερικό. Αυτά πρέπει να δείτε και όχι να καλείτε εδώ τους Βουλευτές σας εκβιάζοντας να ψηφίσουν αυτή την ταφόπλακα για την ελληνική οικονομία και την ελληνική κοινωνία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Θεόδωρος Πάγκαλος για μια σύντομη παρέμβαση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, θα είναι πολύ σύντομη η παρέμβαση.

Κύριε Πρόεδρε, άκουσα και τον προσφάτως κατελθόντα του Βήματος Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά και πριν από εκείνον τον κ. Παπαδημούλη, οι οποίοι αναφέρθηκαν σε μια συνέντευξη που έδωσα στην εφημερίδα «EL MUNDO» που είναι η δεύτερη σε κυκλοφορία ισπανική εφημερίδα και διαβάζεται από τεράστιο αριθμό ανθρώπων σε όλη την ισπανόφωνη υφήλιο.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι, όπως ξέρετε, η Ελλάδα είναι πρώτο θέμα –και αν δεν είναι πρώτο είναι δεύτερο θέμα- στον παγκόσμιο Τύπο κάθε μέρα. Το σύνολο των δημοσιευμάτων είναι εναντίον της χώρας μας, υπονομευτικό και ειρωνικά και στανιότατα φιλοξενούνται κείμενα, τα οποία υποστηρίζουν την ελληνική άποψη.

Θεωρώ, λοιπόν, σημαντική επιτυχία για όλους μας το γεγονός ότι η «EL MUNDO», για λόγους που δεν γνωρίζω, επέλεξε να μου ζητήσει αυτήν τη συνέντευξη, η οποία κάλυψε μια ολόκληρη σελίδα της Εφημερίδας. Εκεί εκθέτω λεπτομερώς τις προσπάθειες της Κυβέρνησης και του Υπουργού Οικονομικών και αγαπητού μου συναδέλφου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αναφέρομαι στη συνεργασία των Ευρωπαίων συναδέλφων μας για να βρούμε μια λύση, στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Έχω εδώ το γαλλικό κείμενο –τη μετάφρασή του στα γαλλικά- αλλά αύριο θα έχω και τη μετάφραση στα ελληνικά και μπορούν όλοι οι συνάδελφοι να τη προσημευτούν.

Λέω: «Η Ελλάδα δεν θα χρεοκοπήσει. Είναι απόφαση της Κυβέρνησης, είναι απόφαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ και συναντά αυτή η άποψη –πιστεύω- την ευρύτατη κατανόηση του ελληνικού λαού». Και συνεχίζω: «Διότι ο ελληνικός λαός γνωρίζει και έχει δει από την ιστορική του εμπειρία, αλλά και από άλλες χώρες του κόσμου τι σημαίνει χρεοκοπία. Ξέρει ότι το κράτος παύει να πληρώνει μισθούς και ημερομίσθια, παύει να πληρώνει συντάξεις, ότι οι τράπεζες κλείνουν και οι καταθέτες δεν έχουν πρόσβαση στις καταθέσεις τους και σε μερικές περιπτώσεις, όπως στην Αργεντινή, χρειάζεται και το ξέρετε καλά εσείς»- λέω προς την Ισπανίδα δημοσιογράφο- «να παρέμβουν η αστυνομία και τα τανκς».

Επειδή εδώ έχω την εντύπωση ότι πολλοί είναι τελείως απληροφόρητοι, θέλω να τους θυμίσω ότι το 2001, μέσα σε τρεις ημέρες, στο Μπουένος Άιρες υπήρξαν σαράντα δύο νεκροί. Μερικοί, όμως, δεν έχουν καμμία διάθεση να παρακολουθήσουν το διεθνή Τύπο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κάποιοι θέλουν το ίδιο και εδώ. Κάποιοι θέλουν νεκρούς και εδώ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης): Και συνεχίζω, λέγοντας: «Εν πάση περιπτώσει, αυτή τη μοίρα, την οποία έχει ζήσει ο ελληνικός λαός στην παλαιότερη ιστορία του, δεν τον απειλεί αυτή τη στιγμή, διότι η Κυβέρνηση έχει γνώση και εφαρμόζει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας».

Αυτό είπα. Τώρα, εάν αυτό απογοητεύει τους επενδυτές και δεν απογοητεύει η κατάλυση του νόμου και της τάξεως από ανθρώπους που εμπνέονται από συγκεκριμένες πολιτικές γραμμές και κατευθύνσεις καθημερινά στους δρόμους και στις πλατείες της πρωτεύουσας και άλλων πόλεων της χώρας, αυτό το αφήνω στη συνείδηση αυτών που με κατηγόρησαν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό δείχνει πώς ενημερώνεται ο ελληνικός λαός. Αυτή η διαστροφή δείχνει πώς ενημερώνεται ο ελληνικός λαός. Μετά τη μαφία του ποδοσφαίρου, και η μαφία των ΜΜΕ πρέπει να εκκαθαριστεί. Αλλιώς, ο τόπος δεν πρόκειται να δει άσπρη μέρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης, για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Τελικά, δεν έχουμε κάνει πολλά βήματα από το 1974. Τότε, στις εκλογές είχαμε πάει με το σύνθημα που

είχε ρίξει ο Θεοδωράκης «Καραμανλής ή τανκς» και σήμερα είμαστε στο «ψηφίζετε ή τανκς». Τριάντα επτά χρόνια οποία διαδρομή τιμής για τον κοινοβουλευτισμό, για τη δημοκρατία!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Αυτά τα οποία ελέχθησαν για τα τανκς μου θύμισαν τη φράση του Γιαρουζέλσκι. «Η δημοκρατία στηρίζεται διά των τανκς στην Πολωνία», είχε πει. Βέβαια, ήταν πολύ καλός σας φίλος, θυμίζω τις στενές σχέσεις που είχε το ΠΑΣΟΚ με τον Γιαρουζέλσκι και φαίνεται ότι έχετε επηρεαστεί από αυτές τις ρήσεις, τις σχέσεις και τις σκέψεις. Καλό θα ήταν, όμως, εδώ να μη λειτουργούμε με φοβικά σύνδρομα. Είναι απαράδεκτο να λειτουργούμε με φοβικά σύνδρομα, να μιλάμε για νεκρούς...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΓΚΟΥΦΗΣ: Δεν φοβούνται οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, κύριε Καρατζαφέρη. Μην το λέτε αυτό προς τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ! Έχουν συνείδηση και ξέρουν τι κάνουν!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Μαγκούφη, σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Μαγκούφη, μην επιμένετε να επιβεβαιώνετε το επίθετό σας!

Μίλησε πριν από λίγο ο αξιότιμος Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ για μεγαλοκαρχαρίες πατριώτες, οι οποίοι έχουν πάρει τα λεφτά και τα έχουν βγάλει στο εξωτερικό. Δεν νομίζω ότι κανείς αμφισβητεί ότι αυτό έχει συμβεί. Το θέμα, όμως, είναι, τα δύο κόμματα εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, τι έκαναν για να έρθουν σε μία συνεννόηση με το μεγάλο καταφύγιο όλων αυτών των καρχαριών, την Ελβετία; Τι έγινε για τη φορολόγηση αυτών των κεφαλαίων; Εγώ περιμένω να μας δείξει ένα έγγραφο ο αξιότιμος Αντιπρόεδρος και Υπουργός των Οικονομικών όποιας ελληνικής κυβέρνησης προς την Ελβετία, που να λέει «κοιτάξτε, θέλουμε να τους πιάσουμε, να τους φορολογήσουμε».

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ)

Ακούστε, λοιπόν –θα το καταθέσω και στα Πρακτικά– το εξής: Με ημερομηνία 14 Ιουνίου, η αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών της Ελβετίας κ. Eveline Widmer-Schlumpf, σε απάντηση ερωτήσεως που έγινε από ομογενή Βουλευτή, λέει τα εξής συγκλονιστικά: «Από το 2005 η Ελβετία επεδίωξε να επεκτείνει την ανταλλαγή πληροφοριών στις περιπτώσεις της φορολογικής απάτης, χωρίς όμως η Ελλάδα να ανταποκριθεί στο ελβετικό αίτημα.

Το 2009 η Ελβετία ανακοίνωσε την προθυμία της να επεκτείνει την ανταλλαγή πληροφοριών, κατά την έννοια του άρθρου 26 της Σύμβασης του ΟΟΣΑ και να παράσχει πληροφορίες για την ορθή χρήση του εθνικού φορολογικού δικαίου των κρατών-μελών, συμπεριλαμβανομένης και της Ελλάδος». Δηλαδή, έρχεται η Ελβετία και μας παρακαλάει, «ελάτε να πιάσετε εδώ αυτούς που έχουν βάλει τα λεφτά σας, να πάρετε τους φόρους». Παρακαλάει η Ελβετία. Παρακαλώ να μου πείτε ποιες ενέργειες έχει κάνει η ελληνική Κυβέρνηση.

Καταθέτω στα Πρακτικά την επίσημη απάντηση της Υπουργού Οικονομικών, όπως κατετέθη πριν πέντε ημέρες εις το Ομοσπονδιακό Κοινοβούλιο της Ελβετίας.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιος Καρατζαφέρης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Από το 2005. Έχει χρόνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Από το '05. Και οι δύο κυβερνήσεις είπα, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Εάν μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Βεβαίως.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, με την άδειά σας

και την άδεια του κυρίου Προέδρου.

Ενώ ξέρω ότι ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Καρατζαφέρης, με παρακολουθεί πάντα, βλέπω τώρα ότι κατ' εξαίρεση δεν έχει παρακολουθήσει και δεν έχει καταγράψει μια βασική δήλωση που έκανα στη διαρκή επιτροπή, κατά τη δεύτερη ανάγνωση του παρόντος σχεδίου νόμου.

Ανακοίνωσα, λοιπόν, και την Παρασκευή στη διαρκή επιτροπή και σε συνέντευξη Τύπου που έδωσα την Κυριακή, ότι είναι ήδη κανονισμένη από το μεσημέρι τηλεφωνική διάσκεψη ανάμεσα στην Ελβετία ομόλόγό μου και εμένα, για να διευθετήσουμε το ζήτημα αυτό.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τώρα, τώρα...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Και ο Πρωθυπουργός είπε ότι μίλησε με την Πρωθυπουργό της Ελβετίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Με συγχωρείτε. Και ο Πρωθυπουργός μίλησε με την Πρωθυπουργό της Ελβετίας. Και ο συνάδελφος, ο κ. Πάγκαλος, είχε επαφές με την ελβετική Κυβέρνηση. Αλλά εγώ την πρώτη, δεύτερη μέρα, που παρέλαβα τα καθήκοντά μου, κανόνισα να επιταχυνθεί η διαδικασία της συνεννόησης των δύο Υπουργείων Οικονομικών.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Οι ομόλογοί σας από το 2005, τι έκαναν;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού): Κύριε Αντιπρόεδρε, το πρόβλημα με εσάς είναι ότι λέτε τόσα πολλά που κάποια διαφεύγουν. Αυτό είναι το πρόβλημά.

Και ερχόμαστε επί της ουσίας. Δεν γίνεται Κυβέρνηση εχθές. Ήσασταν κυβέρνηση πάρα πολλά χρόνια. Και από το 1983 που ξεκίνησε μια πρώτη επαφή με την Ελβετία, δεν έγινε ουδέν και από το 2005 μας παρακαλεί. Ήταν τέσσερα χρόνια η Νέα Δημοκρατία και άλλα δύο είσαστε εσείς τώρα. Εάν είχαμε συλλάβει, θα είχαμε συλλάβει ύλη της τάξεως –κρατηθείτε– των 80 δισεκατομμυρίων. Δεν θα είχαμε ανάγκη τίποτα από αυτά που συζητάμε σήμερα. Για τέτοια ύλη μιλάμε. Αλλά επειδή ακριβώς αυτοί δεν είναι οπαδοί ούτε του ΣΥΡΙΖΑ, ούτε του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και μοιράζονται ανάμεσα στα δύο κόμματα εξουσίας από τα οποία διευκολύνονται κάθε φορά, προφανώς δεν θέλατε να τους θίξετε. Τώρα το ανακαλύψατε; Τώρα και αφού έκανε χθες απάντηση δριμύτατη και ειρωνική η Υπουργός Οικονομικών της Ελβετίας ότι η Ελλάδα δεν ενδιαφέρεται εδώ για τους μεγαλοκαταθέτες; Έπρεπε να φθάσουμε εδώ; Γιατί αν τους είχατε συλλάβει αυτούς ή εσείς ή οι προηγούμενοι, δεν θα είχαμε ανάγκη το μνημόνιο. Δεν θα είχαμε ανάγκη το μνημόνιο ούτε τώρα το μεσοπρόθεσμο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Και δεν έχετε απολογηθεί ακόμα στον ελληνικό λαό. Κάποια στιγμή είναι καιρός να πούμε αληθείες. Ποιος είναι ο πρόδρομος του μνημονίου; Ποιος είναι ο πρόδρομος του μεσοπρόθεσμου; Είναι το Μάαστριχτ, το οποίο ψηφίσατε από κοινού η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ, τότε Συνασπισμός. Το Μάαστριχτ είναι εκείνο που μας διέλυσε τον τόπο. Το Μάαστριχτ είναι εκείνο το οποίο έδωσε τις οδηγίες από το 18% που είχε η γεωργία δυναμικά να κατέβει στο 7% του ΑΕΠ και από το 15% του ΑΕΠ να πάει στο 4% του ΑΕΠ. Το Μάαστριχτ είναι αυτό που έκλεισε την κλωστοϋφαντουργία στη χώρα, τη μεγαλύτερη βιομηχανική μονάδα που είχαμε. Το Μάαστριχτ είναι εκείνο που έστειλε όλες τις παραμεθόριες βιομηχανίες απέναντι στη Βουλγαρία. Το Μάαστριχτ είναι εκείνο το οποίο ήθελε σκληρούς δείκτες που έπνιξαν όλες τις χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν ίσχυαν -και ακούστε το αυτό για να μην έχετε ενοχές ως Έλληνες- οι όροι του Μάαστριχτ, από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρώπης μόνο οι τέσσερις θα μπορούσαν να μπουν μέσα στην ΟΝΕ. Οι υπόλοιπες δεν θα μπορούσαν γιατί δεν πληρούν τα κριτήρια. Και η πρώτη που δεν πληροί τα κριτήρια είναι η Γερμανία που έχει έλλειμμα πάνω από το 3%. Επομένως, δεν είμαστε εμείς οι τεμπέληδες, δεν είμαστε εμείς οι λουφαδόροι, όπως πολύ ευκόλως θέλει να λέει η Ευρώπη.

Επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ, υπάρχει μια μεγάλη διαφορά μεταξύ φέτος και πέρυσι. Πέρυσι η Ευρώπη δεν φοβόταν, είχε

ένα imperium, το οποίο το ζήσαμε όσοι ανεβαίναμε στις Βρυξέλες. Τώρα η Ευρώπη φοβάται και ο έμπειρος έμπορος αυτό το αντιλαμβάνεται και χειρίζεται την κατάσταση. Φοβάται η Ευρώπη και εμείς αυτό δεν θελήσαμε να το προσεγγίσουμε. Φαίνεται ο πανικός και στα πρόσωπα όλων εκείνων, οι οποίοι δίνουν οδηγίες και εντολές.

Για να κλείσουμε με αυτή την ιστορία, τι λένε οι Ευρωπαίοι; Ακούω διάφορα από στόματα διαφόρων σε συνεντεύξεις, αλλά με συνεντεύξεις και διαρροές δεν γίνεται πολιτική. Εμένα με ενδιαφέρουν οι επίσημες ανακοινώσεις και η επίσημη ανακοίνωση όσον αφορά τα κόμματα της Ελλάδας, από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, έχει ως εξής κατά λέξει: «Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο καλεί όλα τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα να στηρίξουν τους βασικούς στόχους του προγράμματος και τα βασικά μέτρα πολιτικής, ώστε να διασφαλιστεί η αυστηρή και ταχεία εφαρμογή του». Αυτό λέει. Και δεν νομίζω η μεγάλη πλειοψηφία της Αιθούσης να διαφωνεί σε βασικούς στόχους. Διαφωνούμε, όμως, σε αυτά τα περίεργα παιχνίδια που έχετε υιοθετήσει, όπου αυτά τα 28 δισεκατομμύρια δεν τα καλύψατε με 2/3 μείωση δαπανών, για να μην αφήσετε την πελατεία σας με το 1/3, με φόρους, παρά μισά-μισά. (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Γιατί; Και αυτό να το καταλάβετε καλά. Εάν ο Αγαμέμνωνας είχε το κράμα του Γεωργίου Παπανδρέου, θα είχε μείνει άνεργος ο Όμηρος γιατί δεν θα είχε θυσιάσει την Ιφιγένεια. Δεν θυσιάζετε τις ΔΕΚΟ. Δεν θυσιάζετε τα δικά σας παιδιά, δεν θυσιάζετε αυτούς τους οποίους έχετε βάλει από το «παράθυρο» γιατί φοβόσαστε την πολιτική πελατεία, γιατί το ξέρετε πολύ καλά όταν το 1989 κατακυλήσατε με τον τρόπο που κατακυλήσατε την κυβέρνηση, εξασφαλίζατε ένα 40%. Τι ήταν; Η πολιτειακή σας κατάσταση, αυτούς τους οποίους είχατε φτιάξει και οι οποίοι κινδύνευαν και αυτοί σας στήριξαν, ενώ κάποιοι άλλοι οι οποίοι δεν το είχαν προβλέψει, κατακυλήσαν ευκόλως και σε 32% και σε 33% και σε 34%. Άρα, δεν έχετε τη δύναμη, τη θέληση να τα βάλετε με τον κακό σας εαυτό.

Γι' αυτόν το λόγο, λοιπόν, εμείς αρνούμεθα και θέλουμε ονομαστική ψηφοφορία για να λάβει ο καθένας τις ευθύνες του απέναντι στο έθνος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Γεώργιο Καρατζαφέρη.

Παρακαλείται ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος να λάβει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ημέρες είναι πάρα πολύ κρίσιμες και πρέπει να πούμε σε αυτές τις συνεδριάσεις για το μεσοπρόθεσμο και τον εφαρμοστικό νόμο, όλη την αλήθεια χωρίς φόβο και χωρίς πάθος.

Μπορεί να ισχυρισθεί κάποιος ότι η περιγραφή της κατάστασης λειτουργεί εκβιαστικά ή εκφοβιστικά. Έχω πει, όμως, στην πρώτη μου ομιλία ως Υπουργός Οικονομικών, στη διαδικασία της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης ότι δεν πιστεύω ούτε στη στρατηγική του φόβου, ούτε στην ιδεολογία της μιζέριας. Η κατάσταση είναι δύσκολη, είναι απειλητική. Πρέπει να σώσουμε την εθνική οικονομία. Πρέπει να διασφαλίσουμε τη σταθερότητα του ελληνικού τραπεζικού συστήματος που έχει όλα τα προσόντα και όλες τις εγγυήσεις που απαιτούνται από το κράτος και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα προκειμένου να είναι σταθερό. Όμως ο συστημικός κίνδυνος δεν είναι μόνο χρηματοοικονομικός. Η Ευρώπη δεν έχει διαμορφώσει ακόμη εκείνα τα θεσμικά και πολιτικά χαρακτηριστικά που θα της επέτρεπαν να ανταποκριθεί στην ανάγκη των περιστάσεων, να διαχειριστεί αυτήν την κρίση ως κρίση ευρωπαϊκού και παγκόσμιου επιπέδου και όχι ως μια μικρή περιφερειακή κρίση που αφορά την Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία.

Εδώ πρόκειται για μία κρίση που αφορά όλη τη ζώνη του ευρώ, την ευρωπαϊκή προοπτική, την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, τη βαθιά αντίφαση που υπάρχει ανάμεσα στο προωθημένο βήμα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και το μετέωρο βήμα της θεσμικής και πολιτικής ολοκλήρωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρα, τα πράγματα είναι πάρα πολύ κρίσιμα και γι' αυτό τα μάτια όλων των μέσων ενημέρωσης είναι στραμμένα στην Ελλάδα και στο ελληνικό πολιτικό σύστημα. Και γι' αυτό καθετί που συμβαίνει στο ελληνικό Κοινοβούλιο τις μέρες αυτές επηρεάζει όχι μόνο την ελληνική οικονομία, την ελληνική αγορά χρήματος και κεφαλαίου, αλλά παγκοσμίως τις αγορές, οι οποίες είναι πάντα επιθετικές, ελλοχεύουν και πρέπει πάντα να θυμόμαστε ότι τώρα διεξάγεται μια αδυσώπητη σύγκρουση μεταξύ κρατών από τη μια μεριά και διεθνών οργανισμών και οντοτήτων της αγοράς από την άλλη μεριά, χωρίς κανόνες, χωρίς αρχές, χωρίς έλεος και αυτό είναι το μεγάλο κενό και της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης.

Μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο η Ελλάδα λειτούργησε ως εργαστήριο για πολλά πράγματα, κατά τη διάρκεια του Εμφυλίου Πολέμου και του μετεμφυλιακού κράτους. Και τώρα που διεξάγεται ένας ανορθόδοξος πόλεμος με ασύμμετρες οικονομικές και χρηματοοικονομικές απειλές, τα έχει φέρει έτσι η ιστορία, ώστε πάλι η Ελλάδα να λειτουργεί ως ένα πεδίο δοκιμασίας, ως ένα εργαστήριο νέων φαινομένων και νέων προβλημάτων.

Και η αλήθεια είναι ότι όλα ξεκινούν από τη δική μας ευθύνη, από την ευθύνη των ελληνικών κυβερνήσεων, του ελληνικού πολιτικού συστήματος, του ελληνικού πολιτικού κόσμου, από την ευθύνη των παραγόντων της ελληνικής οικονομίας, από την ευθύνη του καθενός κατά το μέτρο της αρμοδιότητάς του και του ρόλου του στον τόπο αυτό, διότι βρεθήκαμε να έχουμε ένα δυσθεώρητο δημόσιο χρέος.

Εάν γίνονταν την κατάλληλη στιγμή μικρές διορθωτικές κινήσεις, θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί το πρόβλημα. Όταν δεν κάνεις την κατάλληλη στιγμή μία κίνηση, είσαι υποχρεωμένος αργότερα να κάνεις πολλαπλάσιες κινήσεις και είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν και πάλι θα καταφέρεις να έχεις το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Είναι κρίμα να βρισκόμαστε στην κατάσταση αυτή. Πρόκειται για μία κατάσταση ταπεινωτική, αντιαναπτυξιακή, αντικοινωνική, αντιλαϊκή. Και τελικά αυτό έχει ένα τεράστιο κόστος όχι μόνο οικονομικό και αναπτυξιακό, αλλά έχει ένα τεράστιο κόστος ηθικό, πολιτικό, ψυχολογικό. Εδώ πρόκειται ουσιαστικά για την αξιοπρέπεια και την προοπτική της χώρας. Και πρέπει να σφίξουμε τα δόντια και να κάνουμε υπομονή, γιατί πρέπει να κινηθούμε μέσα σε συσχετισμούς δυνάμεων δεδομένους.

Μακάρι να μπορούσαμε με μία εθνικοαπελευθερωτική διάθεση, με έναν τρόπο ο οποίος να απηχεί την παρόρμησή μας, να αντιδράσουμε και να αναλάβουμε το κόστος της αντίδρασης των συνομιλητών μας, των εταίρων μας και δανειστών μας. Αλλά δεν μπορούμε να θέσουμε σε κίνδυνο τίποτα. Δεν μπορούμε να διακυβεύσουμε κανένα από τα μεγάλα αγαθά που αυτήν τη στιγμή βρίσκονται πάνω στο τραπέζι: τις περιουσίες, τα επιτεύγματα, τα εισοδήματα, οι προοπτικές, το επίπεδο ζωής, όλα, όσο και αν αυτό φαίνεται περίεργο. Γιατί όλα αυτά εξαρτώνται από παράγοντες που μπορεί να μην είναι, όπως έχω πει κατ' επανάληψη, απολύτως ορθολογικοί και διαφανείς.

Ακούω πολύ συχνά το επιχείρημα «Αφού ξέρετε ότι η δύναμή μας είναι η αδυναμία μας, χτυπήστε το χέρι στο τραπέζι, ασκείστε τον εκβιασμό της μη συμμόρφωσης, ούτως ή άλλως η πέμπτη δόση θα καταβληθεί». Μα, και η έκτη δόση θα καταβληθεί; Και η έβδομη δόση θα καταβληθεί; Και οι δανειακές ανάγκες των επομένων πολλών ετών θα καλυφθούν χωρίς να έχουμε πρωτογενή πλεονάσματα;

Έχουμε συνειδητοποιήσει ότι ακόμη σήμερα που μιλάμε και για κάποιο καιρό ακόμη παράγουμε ελλείμματα και άρα διογκώνουμε το χρέος, διότι δεν έχουμε καταφέρει να φτάσουμε σε πρωτογενή πλεονάσματα;

Και πώς θα λειτουργήσουμε μετά; Ως κλειστή οικονομία; Χωρίς δυνατότητα να αναπτυχθούν οι ελληνικές εξαγωγές; Πού θα βρίσκεται η εξωστρέφεια της ελληνικής οικονομίας; Και επειδή είναι ομόθυμη η θέση πως πρέπει να είμαστε πάντα μέσα στο ευρώ –θυμάμαι τη χαρακτηριστική δήλωση που έκανε η γενική γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος, η κ. Παπαρήγα για το θέμα αυτό– πρέπει αυτό να το υποστηρίζουμε με συγκεκριμένες ενέργειες αξιοπιστίας και συγκεκριμένες ενέργειες αμυντικού χαρακτήρα. Γιατί αν δεν το κάνουμε αυτό, τότε φυσικά

θα είμαστε πάντα μέλος της Ευρωζώνης και μέλος του Eurogroup αλλά θα είμαστε εκτεθειμένοι στις πιέσεις και τους εκβιασμούς και τα πειθαρχικά μέτρα των εταίρων μας και όχι μάλιστα των πιο μεγάλων και ισχυρών.

Γιατί στην Ευρώπη υπάρχει πάντα μια κυλιόμενη συμμαχική κυβέρνηση και ένας κυλιόμενος μεγάλος συνασπισμός. Υπάρχουν είκοσι επτά εκλογικοί κύκλοι. Πάντα βρίσκεσαι μπροστά σε ένα νέο συσχετισμό δυνάμεων. Πάντα θα έχεις κυβερνήσεις κάθε ιδεολογικής και πολιτικής κατηγορίας, κυβερνήσεις μονοκομματικές λίγες, κυβερνήσεις συνεργασίας, κυβερνήσεις μειοψηφικές, κυβερνήσεις υπηρεσιακές, κυβερνήσεις που κλείνουν τον κύκλο τους και έχουν εκλογικό άγχος. Όλα μετράνε. Άρα, πρέπει να ξέρεις πώς σκέπτεται ο συνομιλητής σου, να το συνοπλογίζεις, για να μπορείς να διαπραγματευτείς μέσα σε ένα τοπίο το οποίο είναι ρευστό και ως εκ τούτου επικίνδυνο λόγω της ασφάλειάς του. Όλα είναι ψηλαφητά.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα η εθελοντική πρωτοβουλία του ιδιωτικού τομέα, δηλαδή των τραπεζών διεθνώς να μετασχούν σε μια προσπάθεια για την μακροπρόθεσμη βιωσιμότητα του ελληνικού δημοσίου χρέους σηκώνοντας και αυτές ένα βάρος χωρίς φυσικά μακροπρόθεσμως και συμψηφιστικά να χάνουν. Γιατί πρέπει κανείς να βλέπει τα θέματα αυτά μέσα σε ένα πολύ μακρύ χρονικό ορίζοντα. Εμείς χαιρετίζουμε την προσπάθεια αυτή. Δεν μετέχουμε. Δεν είναι μια κρατικά καθοδηγούμενη προσπάθεια. Δεν υπάρχει, όμως, τέτοιο μοντέλο για ευρωπαϊκό κράτος, για κράτος που μετέχει σε νομισματική ένωση και άρα δεν έχει τη δική του νομισματική πολιτική σε εθνικό επίπεδο, για κράτος με τέτοιο επίπεδο διαβίωσης, για κράτος που έχει τέτοιο εθνικό πλούτο.

Ακούω παραδείγματα για την Αργεντινή, για την Ουρουγουάη, για την Τουρκία, για την Ουγγαρία πολύ πιο πρόσφατα. Καμμία από τις χώρες αυτές δεν έχει τα δύο χαρακτηριστικά που σας λέω τώρα. Δεν μετείχε σε μια νομισματική ένωση του επιπέδου του ευρώ και δεν είχε το επίπεδο ζωής που έχει η Ελλάδα και το πραγματικό ΑΕΠ που έχει η Ελλάδα. Άρα, αν θέλουμε να διασφαλίσουμε αυτά τα ιστορικά κεκτημένα και εντέλει, αν θέλουμε να διασφαλίσουμε την ελπίδα των παιδιών μας, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε υπομονή και να κινηθούμε με προσοχή βήμα-βήμα. Γι' αυτό επιμένω στην ανάγκη της σταθεροποίησης της κατάστασης.

Με βαραίνει η διαπίστωση πολλών σχολιαστών του δημοσίου βίου και ορισμένων μετρήσεων της κοινής γνώμης πως η ανάληψη εκ μέρους μου των καθηκόντων του Υπουργού Οικονομικών δημιούργησε μια προσδοκία και η προσδοκία είναι πως η κατάσταση μπορεί να σταθεροποιηθεί και βεβαίως πως τα μέτρα θα είναι πιο ήπια. Και ανέλαβα το προσωπικό κόστος, πέραν του συλλογικού κυβερνητικού κόστους, να εισηγηθώ αμέσως αυτά τα σκληρά και –επαναλαμβάνω– άδικα μέτρα, γιατί έπρεπε να κλείσουμε τη διαπραγμάτευση εντός ωρών για το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής, για τα περίπου 28 δισεκατομμύρια και έπρεπε μέσα σε ώρες να καλύψουμε ένα κενό της τάξεως των 5,6 δισεκατομμυρίων ευρώ. Έπρεπε αυτό να εγκριθεί από την τρόικα, προκειμένου να έχει το πεδίο ελεύθερο ο Πρωθυπουργός στη Σύνοδο Κορυφής την προηγούμενη εβδομάδα, για να διατυπωθούν τα συμπεράσματα όπως διατυπώθηκαν σε σχέση με την εκταμίευση της πέμπτης δόσης, το νέο πρόγραμμα στήριξης και την αναπτυξιακή βοήθεια που θα δώσει τώρα η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα. Γιατί όλοι κατάλαβαν ότι χωρίς στήριξη της πραγματικής οικονομίας, χωρίς ανάπτυξη δεν μπορούμε να εκπληρώσουμε τους στόχους του προγράμματος αυτού, άρα τίθεται εν αμφιβόλω και η βιωσιμότητα του ελληνικού δημοσίου χρέους, η οποία ενδιαφέρει προφανώς τους πιστωτές μας. Για σκεφθείτε ποιο είναι το βάρος των επισήμων δανειστών μας. Για σκεφθείτε το βάρος των 110 δισεκατομμυρίων και το βάρος της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, με τα ομόλογα που η ίδια έχει αγοράσει στη δευτερογενή αγορά και τα ομόλογα που έχει δεχθεί ως ενέχυρα για τη διασφάλιση της ρευστότητας των ελληνικών τραπεζών, και για σκεφθείτε τι θα προστεθεί με το δεύτερο πρόγραμμα, με έναν τέτοιο όγκο βοήθειας θεσμικής, στην πραγματικότητα διακρατικής, ενδοευρωπαϊκής και από το Διεθνές Νο-

μισματικό Ταμείο.

Η Ελλάδα βεβαίως έχει τη δύναμη της αδυναμίας της, γιατί χρωστάει και θα χρωστάει πολλά σε πολιτικούς, θεσμικούς δανειστές για πολλά χρόνια. Όμως αυτό τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δεν πρέπει να κάνουμε μόνοι μας όλα όσα πρέπει, προκειμένου να αποκτήσουμε μια νέα φυσιογνωμία ως χώρα, να ξαναγνωριστούμε; Γιατί εδώ η κρίση μάς επιβάλλει να ξαναγνωριστούμε. Πρέπει να επαναθεμελιωθούν τα πάντα: Το κράτος, η κοινωνία των πολιτών, η οικονομία, το πολιτικό σύστημα, η διοίκηση, η εκπαίδευση, το σύστημα ενημέρωσης, ο τρόπος με τον οποίο κινείται η διάνοηση, η πνευματική ηγεσία στον τόπο αυτό. Τα πάντα πρέπει να ξαναγραφτούν. Τα πάντα είναι σε κρίση. Τα πάντα αποδεικνύονται ανεπαρκή.

Σηκώνουμε το μεγάλο βάρος εμείς, το πολιτικό σύστημα, και δικαίως. Αυτό επιβάλλει η δημοκρατική ευθύνη και η ιστορική αλήθεια. Όμως οι άλλοι χώροι που βρίσκονται; Δεν έχουν τη δική τους ευθύνη και δεν βιώνουν τη δική τους κρίση; Είμαστε μόνοι μέσα στην αρένα και μας παρακολουθούν όλοι οι υπόλοιποι; Όχι βέβαια. Διότι –επαναλαμβάνω αυτό που είπα προηγουμένως– η δική μας συμπεριφορά επηρεάζεται από τη συμπεριφορά όλων των άλλων παραγόντων του δημοσίου και κοινωνικού βίου, γιατί ο κάθε Βουλευτής και το κάθε κόμμα είναι σε άμεση επαφή μ' αυτό που συμβαίνει στην κοινωνία, στην οικονομία, στο επικοινωνιακό σύστημα, που συμβαίνει στην ψυχή και στο μυαλό κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδας. Άρα, δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος και πρέπει να τον σπάσουμε το φαύλο κύκλο και να ξανασταθούμε όρθιοι και αξιοπρεπείς και να σκεφθούμε τι γίνεται, ποιο είναι το στρατηγικό σχέδιο μέσα στο οποίο κινούμαστε.

Εάν δεν ακολουθήσουμε αυτήν τη λύση και αντισταθούμε στη λύση αυτή, μήπως θα είναι το 1897 του 21ου αιώνα και της ελληνικής οικονομίας; Γιατί «φίλοι του λαού» υπάρχουν πολλοί. Πάρα πολλοί σηκώνουν τη «σημαία» του πατριωτισμού και της εθνικής ανεξαρτησίας. Και μετά, όταν συμβεί το ατύχημα, όταν έρθει η ήττα, ποιος έχει την ευθύνη; Ποιος είναι αυτός ο οποίος θα πει το «οίκαδε» όταν θα γίνει αυτό;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Άρα, δεν είναι για παιχνίδια. Το καθετί πρέπει να λέγεται μετά λόγου γνώσεως. Η κριτική είναι εύκολη, η διαχείριση είναι δύσκολη, η διαπραγμάτευση ακόμη δυσκολότερη. Άρα, ας περάσουμε τον κάβο της σταθεροποίησης. Και ειλικρινά σας λέω ότι είναι ηθική δέσμευση για μας, όχι πολιτική ή πολιτικάντικη: Μέσα σε εβδομάδες, μέσα σε λιγότερο από δύο μήνες, με τη βοήθεια όλων των κομμάτων, των επιστημόνων, των δικαστικών ενώσεων και ξένων συμβούλων είμαστε σε θέση να εμφανίσουμε ένα νέο, ριζικά διαφορετικό εθνικό φορολογικό σύστημα, να αποκαλυφθούν οι αντιφάσεις, να καταλάβουμε ποιες είναι οι οικονομικές και αναπτυξιακές επιπτώσεις όλων των φορολογικών μέτρων, να δούμε τις ανισότητες και να δούμε πώς θα κατανεμηθεί το βάρος δίκαια. Διότι επαναλαμβάνω ότι από τα 100 δισεκατομμύρια δηλωμένου εισοδήματος εισπράττονται 9 δισεκατομμύρια φόροι και φορολογείται τελικώς μόνο το 43% των δηλώσεων που υποβάλλονται. Εάν καταφέρουμε να αυξήσουμε κατά 30% τα δηλωμένα εισοδήματα, μια τόσο επιεική εκτίμηση για την παραοικονομία αν κάνουμε, κι αν αυξήσουμε το μέσο ποσοστό επιβάρυνσης από το 9% στο 15%, θα έχουμε επιλύσει το πρόβλημα των δημοσίων εσόδων. Και βεβαίως θα στραφούμε στις δημόσιες δαπάνες ως λειτουργικές δαπάνες του κράτους, γιατί το 75% είναι μισθοί, συντάξεις και κοινωνικά επιδόματα. Άρα κι εκεί υπάρχει το στοιχείο της αδικίας. Κι εκεί λειτουργεί αναπτυξιακά μια περικοπή η οποία γίνεται λογιστικά, υπό πίεση, νευρικά. Και αναγκαστήκαμε να κάνουμε τέτοιου είδους κινήσεις για να κλείσουμε το κενό. Προέκυψε το κενό των αποδείξεων και της επιστροφής φόρου λόγω των αποδείξεων, γιατί είχε σχηματιστεί η πεποίθηση ότι αυτό είχε ζητηθεί από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ. Και όταν έγινε αντιληπτό ότι αυτό θα σημαίνει επιστροφή χρημάτων που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως ίσως, αλλά που δεν σώζονται τώρα στο οικογενειακό πορτοφόλι, είπα αμέσως «όχι». Αλλά το «όχι» αυτό σήμανε σε φιλική τιμή από την τρόικα 600 εκατομμύρια, τα οποία έπρεπε να βρεθούν μέσα σε μια νύχτα, γιατί τίποτα δεν γίνεται δωρεάν, πρέπει να

υπάρχει πάντα το ισοζύγιο, ισοδύναμο δημοσιονομικό αποτέλεσμα.

Έχουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα να το κάνουμε αυτό. Και απευθύνω αυτήν τη πολύ συγκεκριμένη πρόσκληση. Ο αγώνας, όμως, για την πραγματική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ανοίγει με το υπό ψήφιση εφαρμοστικό νομοσχέδιο. Αίρεται το απόρρητο των τραπεζικών καταθέσεων, αίρεται το απόρρητο κάθε είδους συναλλαγής. Όλοι όσοι έχουν τέτοιες πληροφορίες, είναι υποχρεωμένοι να τις χορηγούν στο Υπουργείο Οικονομικών και την Οικονομική Αστυνομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επιπλέον, χρησιμοποιούμε εντατικά τα τεκμήρια διαβίωσης. Η απόδοσή τους αυξάνεται κατά περίπου 65%. Και δεν είναι μόνο αυτό, αλλά επιβάλλουμε το τέλος άσκησης ελεύθερου επαγγέλματος ως μια ελάχιστη πράξη δικαιοσύνης. Ξέρετε ότι πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες ελεύθεροι επαγγελματίες και επιτηδευματίες κινούνται κάτω από το αφορολόγητο όριο των 8.000 ευρώ.

Διάβασα σήμερα δύο εντυπωσιακά παραδείγματα: Ότι ένας μισθωτός με οικογενειακό εισόδημα 55.000 ευρώ, με δύο παιδιά, που έχει βεβαίως δύο αυτοκίνητα το ένα δύο χιλιάδων κυβικών και το άλλο χιλίων τετρακοσίων κυβικών, που έχει ατομική περιουσία αντικειμενικής αξίας 400.000 ευρώ, χωρίς να τη μοιράζεται με τη γυναίκα του, θα επιβαρυνθεί με 2.890 ευρώ το χρόνο με τα νέα μέτρα. Δεν πιστεύω ότι υπάρχει στην πράξη το παράδειγμα αυτό, αλλά ας το απλουστέσουμε. Οι μισθωτοί που δηλώνουν εισόδημα 55.000 ευρώ είναι τριάντα χιλιάδες στην Ελλάδα.

Το άλλο παράδειγμα είναι ο ελεύθερος επαγγελματίας με 40.000 ευρώ οικογενειακό εισόδημα και δύο παιδιά, που έχει πάλι και αυτοκίνητο και σπίτι και πράγματι αυτό είναι προϊόν του ιδρώτα του και θα επιβαρυνθεί με 3.830 ευρώ.

Ξέρετε πόσοι ελεύθεροι επαγγελματίες με δύο παιδιά δηλώνουν εισόδημα άνω των 40.000 ευρώ; Δύο χιλιάδες άτομα στην Ελλάδα. Για να έχουμε μια αίσθηση του πού βρισκόμαστε και του τι πρέπει να κάνουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Και των παραδειγμάτων που φέρνουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Οι μεγαλύτερες κοινωνικές ομάδες δεν θίγονται καθόλου από τις αλλαγές. Δύο εκατομμύρια οικογένειες δεν θίγονται από την αλλαγή κλίμακας μεταξύ 8.000 και 12.000 ευρώ. Η δε έκτακτη εισφορά, η εισφορά αλληλεγγύης δεν επηρεάζει εξ ορισμού τρία εκατομμύρια οικογένειες, όχι φορολογούμενους. Είναι πέντε εκατομμύρια τετρακόσιες εξήντα χιλιάδες οι οικογένειες που κάνουν δηλώσεις. Για να αντιληφθείτε ότι είναι ζωτική ανάγκη να ξαναγνωρίσουμε και να ξαναοργανωθούμε ως κοινωνία, ως κράτος και ως έθνος μέσα από το εθνικό φορολογικό σύστημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να ξανακοιταχτούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Και να σας πω και κάτι; Όσον αφορά στον αγώνα κατά της φοροδιαφυγής -κουβαλάω και εγώ μια έμμονη ιδέα και μια πίστη- αν η ηλεκτρονική φορολογική δήλωση είναι αυτόματα και μια ηλεκτρονική δήλωση «πόθεν έσχες» για όλους, αν έχουμε δηλωμένη την ακίνητη περιουσία και τις καταθέσεις και άλλα περιουσιακά στοιχεία, όπως τα πανάκριβα έργα τέχνης για παράδειγμα, που ως κινητά στοιχεία δεν εντοπίζονται και αν επιβάλλουμε πράγματα στην πράξη αυτό που γίνεται διεθνώς σε όλες τις ανεπτυγμένες χώρες όχι πληρωμές σε ρευστό, αλλά πληρωμές με ηλεκτρονικό χρήμα ή με δίγραμμη επιταγή, τότε θα έχουμε κάνει πολύ απλές κινήσεις για τη σύλληψη της φοροδιαφυγής και την ένταξη ενός μεγάλου μέρους της παροικονομίας στην επίσημη οικονομία.

Άρα, τα μέτρα είναι σκληρά, τα μέτρα είναι άδικα, διότι η φορολογική κατάσταση είναι χύμα. Και όταν παίρνουμε αποσπασματικά μέτρα για να λύσουμε προβλήματα, δημιουργούμε έναν φρανκεστάιν!

Πρέπει, λοιπόν, τώρα να διαμορφώσουμε το σωστό πρόσωπο του φορολογούμενου Έλληνα και της πραγματικής ελληνικής οικονομίας και αυτό είναι προϋπόθεση της ένταξης στο νέο πρό-

γραμμα, γιατί το έχουμε θέσει ήδη ως προκαταρκτική προϋπόθεση του νέου προγράμματος.

Αφού σταθεροποιήσουμε την κατάσταση, αφού πάμε στο Eurogroup και πάρουμε την έγκριση για την εκταμίευση της πέμπτης δόσης, αφού καλύψουμε τις δανειακές ανάγκες από Ιούλιο έως Σεπτέμβριο, αφού αναπνεύσουμε, αφού εγκρίνει και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στις 8 Ιουλίου την εκταμίευση της δικής του συμμετοχής στην πέμπτη δόση, θα πάμε όλοι μαζί –το πιστεύω αυτό- και η Αντιπολίτευση να διαπραγματευθούμε και το νέο φορολογικό σύστημα και τα αναγκαία διαρθρωτικά μέτρα και το αναπτυξιακό πρωτόκολλο, το αναπτυξιακό μνημόνιο που θα μας δώσουν οι εταίροι μας και τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί υπάρχουν λεφτά, τα οποία είναι ονοματισμένα για την Ελλάδα.

Θέλουμε επιτάχυνση, απλούστευση, κοινή λογική, απλές και γρήγορες λύσεις. Και μπορούμε να το πετύχουμε αυτό. Και αφού συμβεί αυτό και συμφωνήσουμε στο πρόγραμμα και δούμε πώς θα εξελιχθεί και η συμμετοχή των ιδιωτών μέσα στις πρωτοβουλίες της Βιέννης, θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε με διαφάνεια –με διαφάνεια!- υπό τον απόλυτο έλεγχο της Βουλής και όλης της ελληνικής κοινής γνώμης τα στοιχεία της δημόσιας περιουσίας. Γιατί;

Στην πραγματικότητα αυτό θα γίνει για αναπτυξιακούς λόγους. Διότι αν μπορέσουμε να επαναγοράσουμε χρέος μέσα από το προϊόν των ιδιωτικοποιήσεων, αν μπορέσουμε να συμβάλουμε στην αντιμετώπιση του προβλήματος του δημοσίου χρέους με τον έναν ή τον άλλο τρόπο –ελπίζω τον καλύτερο και αποτελεσματικότερο τρόπο, θα το διαπραγματευθούμε με τους εταίρους μας-, τότε αυτό θα ελαφρύνει την πίεση στην ελληνική πραγματική οικονομία, άρα θα πάψει να λειτουργήσει ως βάρος ανταναπτυξιακό και αντικοινωνικό.

Θέλει υπομονή. Γιατί οποιαδήποτε παρακινδυνευμένη μέθοδος μπορεί να οδηγήσει στο απόλυτο αδιέξοδο. Θα μου πείτε «υπάρχει τέλος, υπάρχει φως, υπάρχει ορίζοντας;». Πιστεύω πως να. Βρισκόμαστε τώρα στον σκληρό πυρήνα της κρίσης, αλλά αυτό πιστεύω ότι είναι ζήτημα το πολύ τριών ετών και ο κόσμος θα ανακουφιστεί μόλις αντιληφθεί ότι αυτά που λέμε τα εννοούμε και ότι μπορεί να περνάμε μια δύσκολη περίσταση, αλλά την περνάμε όλοι μαζί, με αλληλεγγύη και εσωτερική δικαιοσύνη.

Οι αγανακτισμένοι, οι πολίτες στις πλατείες και οι άλλοι οι πολύ περισσότεροι που είναι αγανακτισμένοι στα σπίτια τους και στις δουλειές τους είναι δικαίως αγανακτισμένοι, διότι δεν έχουν πεισθεί ότι πληρώνουν όσοι μπορούν και πρέπει να πληρώσουν, δεν έχουν πεισθεί ότι υπάρχει ενότητα, συναίνεση και ευθύνη και καταλαβαίνουν αυτό που είπα προηγουμένως, ότι παλαιού τύπου κομματικές αντιπαραθέσεις, συμβατικοί πολιτικοί λόγοι που οδηγούν σε εικονική έλλειψη συναίνεσης επιδρούν σε βάρος της πραγματικής οικονομίας, σε βάρος των επιχειρήσεων, σε βάρος της απασχόλησης, σε βάρος του εισοδήματος.

Το πληρώνουμε αυτό ως οικονομία και ως πολίτες! Και οφείλουμε να το καταλάβουμε! Δεν έχουμε το δικαίωμα ως πολιτικό σύστημα να προκαλούμε τέτοιο πρόβλημα στην ελληνική οικονομία, στην ελληνική επιχείρηση, στο ελληνικό νοικοκυριό! Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα! Δηλαδή, υπάρχει ένα πρόβλημα πολιτικού και δημοσίου ήθους, πέρα από το ζήτημα της πολιτικής ευθύνης.

Καμμία σκοπιμότητα δεν μπορεί να επικρατήσει. Κανείς δεν μπορεί να σκέφτεται ότι θα εφαρμόσει την πολιτική που εφαρμόζουμε, αρκεί να είναι αυτός Πρωθυπουργός ή Υπουργός.

Θα σας μιλήσω και λίγο εξομολογητικά. Θα μπορούσα και εγώ να έχω σκεφθεί με υστεροβουλία και να έχω βάλει, όπως λέει ο ποιητής, «τα προσόντα μου στον τόκο». Αλλά, όποιος βάζει τα προσόντα του στον τόκο, χάνει το κεφάλαιο της ιστορίας. Αυτό ας το σκεφθούν όλοι και πρωτίστως αυτοί που έχουν την θεσμική θέση που τους επιβάλλει να το σκεφθούν αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κουβαλάμε ένα πολύ μεγάλο βάρος. Ξέρω πως νιώθετε η καθεμιά και ο καθένας από εσάς. Δεν απευθύνομαι μόνον στους συναδέλφους μου και φίλους μου στο ΠΑΣΟΚ, απευθύνομαι σε όλους τους Βουλευτές όλων των κομμάτων.

Τώρα πρέπει να αντέξουμε και αυτό είναι το στοίχημα του αντι-

προσωπευτικού συστήματος. Πρέπει να διασταυρωθεί ξανά η αίτηση του γενικού συμφέροντος με την αίσθηση του οικογενειακού και ατομικού συμφέροντος. Μπορούμε να περάσουμε αυτήν τη δυσκολία. Έχουμε όλα τα προσόντα, όλα τα συγκριτικά πλεονεκτήματα ως τόπος. Είναι πραγματικά κρίμα από το θεό της Ελλάδος να μην ανταπεξέλθουμε και να μην πετύχουμε.

Ας πάρουμε, λοιπόν, αυτήν την υπόθεση και προσωπικά και συλλογικά στα χέρια μας. Μπορούμε να κάνουμε γρήγορα τις κινήσεις. Χρειαζόμαστε στοιχειώδη χρόνο για να κάνουμε τις αναγκαίες κινήσεις, σταθεροποίησης, βελτίωσης, διαπραγματεύσεως, παρουσίασης μιας ολοκληρωμένης λύσης.

Σας θυμίζω για πολλοστή φορά ότι εγώ είχα εισηγηθεί και το Μάιο του 2010 να ψηφιστεί το πρώτο μνημόνιο με εκατόν ογδόντα ψήφους. Νομίζω ότι δεν θα βρεθούμε αυτήν τη φορά στη θέση να συζητούμε για αριθμούς, γιατί θα το έχουμε διαπραγματευθεί μαζί και θα είναι αυτόνομη και δεδομένη η υπερψήφιση από ευρύτατη πλειοψηφία.

Ελπίζω, λοιπόν, έτσι ομαλά και φυσιολογικά να εξελιχθούν τα πράγματα και να έχουμε όλοι αρθεί στο ύψος των περιστάσεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο και Υπουργό Οικονομικών, κ. Βενιζέλο.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Εμμανουήλ Κεφαλογιάννης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα χειροκροτούσα την τελευταία αποστροφή του λόγου του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, κ. Βενιζέλου, περί συναίνεσης και όλα αυτά τα ωραία που είπε για να αντιμετωπίσουμε όλοι μαζί την κρίση, αρκεί αυτά τα οποία μας είπε εδώ να τα έλεγε και στον κύριο Πρωθυπουργό, όταν αφήνοντας για μία ώρα την Αίθουσα για να συνεργαστεί μαζί του για την ομιλία του, του τα έλεγε για να τα κάνει πράξη. Διότι εδώ παρατηρείται το φαινόμενο να έχουμε άλλη ρητορεία από τη μεριά του Πρωθυπουργού και άλλη ρητορεία από τη μεριά του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης.

Στα πλαίσια, επίσης, της συναίνεσης θα χειροκροτούσα την αποστροφή του λόγου του, που είπε «να ξαναγνωριστούμε και να ξαναπροσδιοριστούμε». Βεβαίως, να το κάνουμε αυτό, αρκεί κάθε φορά που φέρνεται ένα νομοσχέδιο, να μη μειώνονται οι μισθοί των δημοσίων υπαλλήλων και τα εισοδήματα των μικρών και των μεσαίων ιδιοκτητών επιχειρήσεων, δύο μισθούς για τους υπαλλήλους, δηλαδή 20% με 30% των εισοδημάτων των ανθρώπων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω την τοποθέτησή μου με δύο παρατηρήσεις:

Η μία αφορά τη θέση του κ. Πάγκαλου, που ένωσε την ανάγκη να πάρει το λόγο και να μας πει για τη συνέντευξή του στην ισπανική εφημερίδα. Από χθες έπρεπε να δώσει εξηγήσεις ο κ. Πάγκαλος. Από χθες έπρεπε να διορθώσει οποιεσδήποτε παραξηγήσεις υπήρχαν γύρω από τη συνέντευξή του. Δεν μιλάει Αντιπρόεδρος Κυβέρνησης για τανκς, ειδικά σε μία χώρα που έχει βιώσει τη δικτατορία για επτά χρόνια. Οι Αντιπρόεδροι της Κυβέρνησης και ο Πρωθυπουργός πρέπει να είναι πάντα προσεκτικοί.

Εδώ παρουσιάζεται ένα φαινόμενο μιας κυβέρνησης που τη μία φορά ο Πρωθυπουργός ομιλεί και λέει ότι έχουμε μία χώρα διεφθαρμένη από το άλφα μέχρι το ωμέγα -αυτό είναι σε ελεύθερη μετάφραση στα ελληνικά- έχουμε έναν πρώην Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος μας λέει ότι η Ελλάδα είναι Τιτανικός και έχουμε και έναν άλλο Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος ψεύδεται και μάλιστα, στο εξωτερικό, κατηγορώντας τον πολιτικό του αντίπαλο, τον πρώην Πρωθυπουργό Κώστα Καραμανλή, ότι είναι αυτός που έλεγε ότι η Ελλάδα είναι διεφθαρμένη χώρα.

Αυτά, λοιπόν, είναι θέματα τα οποία πρέπει να συζητήσουν στην Κυβέρνηση, να υπάρχει ένας συντονισμός, διότι, κύριε Βενιζέλο, δεν μπορώ να σας βλέπω εσάς στο ένα παράθυρο στο «ALTER» να λέτε ότι παίρνετε πίσω τη διάταξη για τις αποδείξεις και ακριβώς την ίδια ώρα να βλέπω τον αγαπητό -ξέρετε, έχω ιδιαίτερη αδυναμία στον τον κ. Πρωτόπαπα- Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ να λέει: «Εγώ δεν ξέρω τίποτα. Ούτε στο

ΚΤΕ δεν το κουβεντιάσαμε να το πάρει πίσω». Και να βγαίνει και ο κ. Πάγκαλος τρία λεπτά μετά και να μας λέει το ίδιο. Δηλαδή, να καρφώνει ο ένας Αντιπρόεδρος μεγάλου πολιτικού και προσωπικού εκποσίματος τον άλλο Αντιπρόεδρο, εξίσου μεγάλου πολιτικού και προσωπικού εκποσίματος, για ένα θέμα πολύ σοβαρό που αφορά το μνημόνιο, που γίνεται έγκληση στην κυβέρνηση -με συγχωρείτε, στην Αξιοματική Αντιπολίτευση και μελλοντική κυβέρνηση, αλλά γλώσσα λανθάνουσα την αλήθεια λέει- να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο.

Τώρα θέλω να πω δύο άλλα πράγματα. Επικαλείται η Κυβέρνηση για να περάσει αυτό το νομοθέτημα τη Βιέννη. Θα πρέπει να ξέρουν οι συνάδελφοι της Εθνικής Αντιπροσωπείας ότι η Βιέννη δεν είναι ένα θέμα και μια συζήτηση που γίνεται για την Ελλάδα. Αυτό έγινε πολλά χρόνια πριν το 2008 και 2009 για άλλες χώρες, τη Ρουμανία και την Ουγγαρία, που αντιμετώπιζαν παρόμοια θέματα, που ήταν οι πρώτες χώρες που μπήκαν στο μηχανισμό. Να, άλλο ένα ψέμα του Πρωθυπουργού, που μας λέει ότι ο μηχανισμός ο οποίος δημιουργείται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, γίνεται μετά από τη δική του παρέμβαση στο Συμβούλιο των Αρχηγών και έγινε γι' αυτές τις χώρες.

Έτσι έγινε η Βιέννη, έτσι μειώθηκε το χρέος, έτσι άλλαξαν τα επιτόκια. Όμως, ποια είναι η διαφορά; Ότι σε αυτές τις χώρες είχαν τέσσερις πιστωτές, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Τράπεζα, Παγκόσμια Τράπεζα και ενδεχομένως έναν-δύο ακόμα, οι οποίοι συνεννοήθηκαν στην Ελλάδα και αυτό είναι το πρόβλημα.

Αυτό είπαν προχθές στον κ. Βενιζέλο αυτοί οι οποίοι τον συνάντησαν και οι οποίοι είχαν την έμπνευση να ξεκινήσουν αυτό το πρόγραμμα της Βιέννης. Είναι πολλοί οι πιστωτές, μικροί και μεγάλοι, κράτη και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Και εκεί είναι η δυσκολία του εγχειρήματος της Ελλάδος. Άρα, η Βιέννη είναι κάτι το οποίο υπάρχει και προσπαθούμε και εμείς να ωφεληθούμε από αυτό.

Το δεύτερο το οποίο λέει η Κυβέρνηση -και αυτός είναι ένας άλλος μύθος- είναι ότι γίνονται διαπραγματεύσεις με την Ελβετία και ενδεχομένως, αφήνεται να ενοηθεί και με άλλους φορολογικούς παραδείσους.

Εάν αυτό είναι αλήθεια, θα το χαρούμε πάρα πολύ, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών και κύριε Αναπληρωτά Υπουργέ. Γιατί; Διότι, όντως, θα μαζέψετε χρήματα που χρειάζεστε στην Ελλάδα. Όμως, θα πρέπει να ξέρει η Εθνική Αντιπροσωπεία και κυρίως οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ ότι η Ελβετία είναι μία χώρα που δεν αναγνωρίζει τη φοροδιαφυγή ως αδικήμα και δεν υπήρξε ποτέ προηγούμενο χώρας, η οποία να πάρει χαρτιά από τις ελβετικές αρχές, είτε μίλησε είτε δεν μίλησε ο Πρωθυπουργός. Και εδώ είδα πάλι μία δυσκολία ποιος το πρωτόπει, ο κ. Βενιζέλος ή ο κύριος Πρωθυπουργός και αναγκάστηκε ο κ. Κακλαμάνης να το διορθώσει. Όμως, είτε μιλάει ο Πρωθυπουργός με τον Πρωθυπουργό της Ελβετίας είτε μιλάει ο Αντιπρόεδρος και Υπουργός Οικονομικών της Ελλάδος με τον Υπουργό Οικονομικών της Ελβετίας, η Ελβετία χαρτιά δεν δίνει. Και κανένας ΟΟΣΑ -δυστυχώς, θα έλεγα εγώ- στον οποίο μετέχει και η Ελβετία, δεν δίνει αυτά τα στοιχεία. Μόνο με τη μεγάλη πίεση από το μεγάλο οικονομικό πρόβλημα του ευρώ μπορεί ενδεχομένως να πείσουν κάποιες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι Ηνωμένες Πολιτείες.

Πώς τα πήραν άλλες χώρες, παραδείγματος χάριν η Γερμανία και οι Ηνωμένες Πολιτείες; Βρήκαν τα στελέχη των τραπεζών και τα αγόρασαν. Η Γερμανία πλήρωσε 1,5 εκατομμύριο ευρώ για να πάρει τις δισκέτες και δεκαπέντε χιλιάδες φοροφυγάδες -που στη Γερμανία είναι ποινικό το αδικήμα- πλήρωσαν και κατασχέθηκαν περιουσιακά στοιχεία.

Αυτό να μην μας το λέει η Κυβέρνηση, γιατί κατά νου έχει μόνο να πιάσει πάλι τη μικρομεσαία κοινωνική τάξη στην Ελλάδα, ανοίγοντας και σπάζοντας το απόρρητο των τραπεζών. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τα υπόλοιπα είναι λόγια «παχιά». Ωραία τα λέει ο κ. Βενιζέλος. Θα τον ήθελα κι εγώ να είναι δάσκαλος του παιδιού μου. Δεν φτάνει αυτό. Εδώ υπάρχουν συγκεκριμένα πράγματα, συγκεκριμένες πολιτικές που πρέπει να ακολουθηθούν και συγκεκριμένα μετρήσιμα αποτελέσματα, τα οποία πρέπει να υπάρχουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνουμε ένα λαό που ζει σε κατάθλιψη και δεν μπορεί ο λαός να μη ζει σε κατάθλιψη. Αυτό

το νομοθέτημα καλείται με πολλές δυσκολίες η Εθνική Αντιπροσωπεία να το ψηφίσει. Ευτυχώς, βλέπω ότι δεν υπάρχουν πρόθυμοι να το ψηφίσουν πια. Δεν το ψηφίζει κανείς άλλος, παρά μόνο -κι αυτό δεν είναι σίγουρο- όσοι έχουν απομείνει στο ΠΑΣΟΚ. Η κατάθλιψη αυτή οφείλεται στο ότι, πέρα από τους δύο περίπου μισθούς, οι οποίοι μειώθηκαν σε κάθε ελληνικό νοικοκυριό με το μνημόνιο 1 και σ' αυτό εδώ το νομοθέτημα 30% στους εισοδηματίες και δύο μισθοί θα είναι η μείωση των εισοδημάτων των εργαζομένων. Πώς είναι δυνατόν οι άνθρωποι να μην έχουν κατάθλιψη, όταν οδηγήθηκαν από την ανεργία της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ -κι αυτή είναι η απάντηση στον κύριο Πρωθυπουργό- να έχουν για πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία 1 τρισεκατομμύριο χρέη;

Αυτά χρωστάνε οι Έλληνες, κύριοι συνάδελφοι! 1 τρισεκατομμύριο ευρώ! Δεν είναι μόνο τα 350, 360 -370 θα είναι τώρα, όπως πάμε- οι αυξήσεις του χρέους, οι δαπάνες και τα ελλείμματα του κράτους, αλλά είναι και 280 δισεκατομμύρια τα ελλείμματα και τα χρέη των επιχειρήσεων των νοικοκυριών, 450 δισεκατομμύρια από αναλογιστικές μελέτες που γίνονται τα χρέη των ασφαλιστικών ταμείων. Αν τα προσθέσετε αυτά, είναι 1 τρισεκατομμύριο ο λογαριασμός. Αυτός είναι ο λογαριασμός που μας έστειλε το ΠΑΣΟΚ το 1980, χωρίς να έχουμε βάλει τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα.

Το ΠΑΣΟΚ ακολουθεί την πολιτική της κότας, που κάνει ένα αυγό πολύ μικρό, αλλά φωνάζει και την ακούει όλη η γειτονιά. Το 1,5, δηλαδή, δισεκατομμύριο ευρώ -σε ευρώ σας τα λέω τώρα και τα μετέτρεψα σε ευρώ για να σας πω περίπου πόσα είναι- των Μεσογειακών Ολοκληρωμένων Προγραμμάτων, το Πρώτο και Δεύτερο Πακέτο Ντελόρ, που ήταν 8 και 15 δισεκατομμύρια, τα δύο Κοινωνικά Πλαίσια Στήριξης, που ήταν 22 και 25 δισεκατομμύρια της Νέας Δημοκρατίας -τότε που είχε βάλει το ΠΑΣΟΚ τον πήχη πολύ ψηλά και τον πέρασε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- μας κάνουν 100 δισεκατομμύρια, τα οποία πήγαν στις τσέπες των επιτηδίων και δεν βοήθησαν την ανάπτυξη. Αυτός ο λογαριασμός του 1 δισεκατομμυρίου 100 εκατομμυρίων ευρώ με αυτά που εισέρευσαν -κι εκεί δεν βάζω ούτε της κοινής αγροτικής πολιτικής τα λεφτά, ούτε των διαρθρωτικών ταμείων, καμιά εκατοστή δισεκατομμύρια είναι κι αυτά στην εικοσαετία- είναι ο λογαριασμός που μας έστειλε το ΠΑΣΟΚ.

Το 1980, κύριοι συνάδελφοι -και πρέπει να είμαστε περήφανοι για την παράταξή μας, ακόμα και το κουκλόσπιτο δίπλα σε εμάς, που αντλούν πολλοί και από την καταγωγή τους πολιτικά από εμάς, όπως και άλλοι- αυτή η παράταξη, το 1981 που παρέδωσε την εξουσία, εκπληρούσε πέντε από τους εφτά όρους του Μάαστριχτ, χωρίς να υπάρχει Μάαστριχτ τότε. Ήταν, δηλαδή, μια από τις πιο υγιείς οικονομίες. Εκπληρούσε όλους τους όρους για το χρέος, για τα ελλείμματα, για την ανάπτυξη, ό,τι θέλει το Μάαστριχτ, εκτός μόνο από τον πληθωρισμό και τα επιτόκια, που είναι δύο οικονομικές έννοιες απόλυτα ταυτόσημες.

Η ελληνική οικογένεια δεν χρωστούσε ούτε μία δραχμή. Δεν υπήρχε Έλληνας να χρωστά στην τράπεζα. Όλοι οι Έλληνες που είχαν κεραμίδι στο κεφάλι τους ήταν με δικά τους λεφτά.

Σήμερα χρωστάμε αυτά που σας λέω, 280 δισεκατομμύρια χρωστούν τα νοικοκυριά. Όταν έχουν κάνει οι Έλληνες αυτό το πρόγραμμα, έρχεται η Κυβέρνηση, η οποία δεν θέλει να τα βάλει με τα δικά της παιδιά, τους Κολλάδες που ξεβράκωναν τους συναδέλφους τους και τους πολίτες, τότε που η Νέα Δημοκρατία σε μια λογική λαϊκού καπιταλισμού τα έδινε στους πολύτεκνους. Είναι μόνο αυτοί; Είναι και οι Τόμπρες στον ΟΤΕ, οι Πέρροι στην Ολυμπιακή Αεροπορία, οι Φωτόπουλοι στη ΔΕΗ. Εξαίρων τον κ. Πρωτόπαπα για τις τράπεζες, γιατί είναι φίλος μου. Όλοι αυτοί, λοιπόν, όλα αυτά τα παιδιά του ΠΑΣΟΚ, όλοι αυτοί που κατέβαν τους διακόπτες, όλοι αυτοί που έκλειναν τις τράπεζες, όλοι αυτοί που κατέβαν τα αεροπλάνα είναι η αιτία.

Πρέπει κάποιος, κύριε Βενιζέλο, πέρα από τα πολύ ωραία λόγια, να ζητήσει και ένα «συγγνώμη», γιατί το «συγγνώμη» είναι ασφαλής βάση για να ζητούμε τη συναίνεση. Δεν άκουσα, λοιπόν, κανένα από τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ να ζητήσει ένα «συγγνώμη» από τον ελληνικό λαό για αυτά τα οποία έγιναν όλα αυτά τα χρόνια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λύση πρέπει να δοθεί τώρα.

Πώς θα δοθεί, όμως, τώρα; Με τι θα δοθεί τώρα η λύση; Με χατίρια στους πιστωτές; Δηλαδή, εμείς αναλαμβάνουμε όλες τις δεσμεύσεις; Εμείς θα δίνουμε όλες τις εγγυήσεις; Οι πιέσεις θα ασκούνται μονομερώς, μόνο στην ελληνική οικογένεια και στο εσωτερικό, σαν τα καλά παιδιά του νηπιαγωγείου; Αυτή είναι η υπεύθυνη εθνική στάση; Όχι, κύριοι συνάδελφοι. Από την άλλη μεριά, τι μας λένε οι πιστωτές μας; Αυτοί θα μας σώσουν αργότερα. Εμείς θα τα υπογράψουμε όλα, εμείς θα δώσουμε όλες τις εγγυήσεις.

Επειδή μου έγινε κριτική προηγουμένως, θα σας διαβάσω μόνο δυο άρθρα του μνημονίου. Παίρνω αυτήν την πρωτοβουλία, γιατί έχουμε και συνταγματολόγο δίπλα μας για να μας πει αν αυτά τα διάβασαν έστω και χιαστί, όπως διάβαζε και ο Βενιζέλος τα θέματα της ιστορίας που τα ήξερε πολύ καλά, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο μεγάλος Βενιζέλος.

Αυτό, λοιπόν, το μνημόνιο λέει στο άρθρο 14, παράγραφος 5 ότι «ο δανειστής αμετάκλητα και άνευ όρων» -εμείς δηλαδή, η Ελλάδα- «παραπαιτείται από κάθε ασυλία». Εμείς παραιτούμαστε από κάθε ασυλία. «Αναγνωρίζει στους δανειστές της χώρας το δικαίωμα να προχωρούν σε κατάσχεση όχι μόνο της ιδιωτικής περιουσίας του δημοσίου, αλλά και κρατικής περιουσίας ταγμένης στην εξυπηρέτηση δημόσιου σκοπού». Αυτός είναι ο εκτελεστικός νόμος που θα ψηφίσουμε αύριο και θα πούμε και εκεί, όπως και πολλά άλλα, ότι οι δανειστές μας μπορούν να πουλούν τα δάνεια μας σε τρίτους. Εμείς, αν βρούμε από τη Ρωσία ή από την Κίνα, όπως πήρε τώρα η Ουγγαρία, δεν μπορούμε. Εμείς είμαστε καλά παιδιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑΣΟΚ βάζει ένα δилημμα. Ποιο είναι το δилημμα; Το δилημμα είναι ανεξέλεγκτη χρεοκοπία τώρα ή ελεγχόμενη χρεοκοπία το 2013.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι κάνουν οι ξένοι, οι Ευρωπαίοι; Οι Ευρωπαίοι αγοράζουν χρόνο. Ποιος το λέει αυτό; Ο Κεφαλογιάννης; Όχι. Αυτό το λέει η κ. Μέρκελ. Η κ. Μέρκελ το Σαββατοκύριακο στο τηλεοπτικό δίκτυο «ΑΤR» είπε: «Η Ευρώπη αγοράζει χρόνο μέχρι το 2013, οπότε θα υπάρχει ο μηχανισμός στήριξης για ελεγχόμενη χρεοκοπία». Εμείς σήμερα αυτό πρέπει να κάνουμε; Και για να μην έχετε αμφιβολία για το λάθος της μετάφρασης, ο κ. Σόιμπλε στην Εφημερίδα «BILD» την ίδια μέρα, χθες δηλαδή, γράφει: «Η Ευρώπη περιμένει την Ελλάδα να ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο. Σε διαφορετική περίπτωση, θα πρόκειται για μεγάλη κατάρρευση για την οποία έχουμε σχέδιο». Δηλαδή αν οι χώρες αυτές έχουν σχέδιο τώρα, φαντάζεστε τι σχέδιο θα υπάρχει το 2013.

Κύριοι συνάδελφοι -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- αν το μοναδικό πρόβλημα στον κόσμο ήταν το πρόβλημα του ελληνικού χρέους και του ελληνικού ελλείμματος, τότε δεν θα υπήρχε κανένα πρόβλημα, διότι εμείς έχουμε Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, όπως η πόλη του Μονάχου και τρία-τέσσερα περίχωρα ακόμα, όχι η Βαυαρία, αλλά η πόλη του Μονάχου.

Άρα, είναι πολύ εύκολο για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Παγκόσμια Τράπεζα και τις Ηνωμένες Πολιτείες να μας λύσει το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι ότι αν η Ελλάδα δεν πάει καλά, η Βουλγαρία θα έχει πρόβλημα, η Ρουμανία θα έχει πρόβλημα, η Σερβία θα έχει πρόβλημα, τα λεγόμενα «PIGS», τα «γουρουνάκια», θα έχουν πρόβλημα, οι μικρές χώρες, όπως η Ιρλανδία, η Πορτογαλία, η Ισπανία!

Το πρόβλημα της Ελλάδας είναι πρόβλημα 200 δισεκατομμυρίων ευρώ. Αν μπει η Ισπανία, πάει στα 2 τρισεκατομμύρια ευρώ! Αν μπει η Ιταλία, πάει στα 5 τρισεκατομμύρια ευρώ! Αν μπει η Ηνωμένες Πολιτείες -και δεν είναι τυχαίο που η συζήτηση έγινε με τις Ηνωμένες Πολιτείες- τότε μιλάμε για 14 τρισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα στις Ηνωμένες Πολιτείες!

Άρα, εδώ δεν ασχολείται κανείς με τι θα ψηφίσει ο κ. Βενιζέλος! Δεν ασχολείται κανείς με τις διατάξεις! Ούτε τις διαβάζει ούτε τον ενδιαφέρουν! Απλώς, πρέπει να περάσουν το μήνυμα! Όμως, το μήνυμα είναι σε βάρος των Ελλήνων πολιτών! Είναι σε βάρος της ελληνικής οικογένειας!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό, η περήφανη στάση της Νέας Δημοκρατίας και του Αρχηγού της, του Αντώνη Σαμαρά, προχθές, στις συζητήσεις που έγιναν στις Βρυξέλλες δίνει πραγματική βοήθεια, χείρα βοηθείας, στην εθνική προσπάθεια, γιατί αυτό έχει γίνει και από άλλες χώρες που αντέδρασαν! Δεν είναι τυχαίο που είχαμε σύμμαχο τον Πρωθυπουργό της Ουγγαρίας, διότι η Ουγγαρία αρνήθηκε να υπογράψει αυτά που υπογράφει, χωρίς να τα διαβάσει, η Κυβέρνηση με το μνημόνιο 1 και ελπίζει με Υπουργό τον κ. Βενιζέλο ότι θα κάνει και το μνημόνιο 2.

Η Αυστρία αντιδρά διότι το 2009, όταν βιώσαμε τη διεθνή κρίση με την «GOLDMAN SACHS», το Χρηματιστήριό της έπεσε κατά 50% και βρέθηκε στα πρόθυρα του μηχανισμού. Οι δηλώσεις μόνο που γίνονται εδώ –γι' αυτό είπαμε ότι πρέπει να υπάρχει συνεννόηση– οδήγησε στο να σταματήσουν να διαπραγματεύονται στο Χρηματιστήριο του Μιλάνου δύο από τις μεγαλύτερες εταιρείες της Ιταλίας. Άρα, εμείς πρέπει να δούμε την Ελλάδα. Πρέπει το «ναι» μας να είναι «ναι» και το «όχι» μας να είναι «όχι», με αξιοπρέπεια και εθνική κυριαρχία!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω λέγοντας κάτι, μιας και έχω συνταγματολόγο απέναντί μου. Η λύση πρέπει να είναι εθνική, πρέπει να είναι της Ελλάδας. Και αυτό δεν γίνεται με διαχείριση. Με διαχείριση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πάμε πουθενά. Οι μεγάλοι ηγέτες –μιας και αρέσκεται ο αγαπητός συνάδελφος κ. Βενιζέλος να μιλάει για τους ηγέτες– σε κρίσιμες περιπτώσεις ποτέ δεν διαχειρίστηκαν, ούτε ο Χαρίλαος Τρικούπης με την αρχή της δεδηλωμένης ούτε ο Ελευθέριος Βενιζέλος με την Αναθεώρηση του Συντάγματος του 1909 ούτε ο μεγάλος Κωνσταντίνος Καραμανλής της σύγχρονης εποχής! Άλλαξαν δομές!

Η χώρα μας χρειάζεται μία νέα Μεταπολίτευση! Και επειδή δεν κάνετε καλά σεμινάρια στον κύριο Πρωθυπουργό και τον αφήσατε –χωρίς την πρόθεσή σας, πιστεύω– μετέωρο με την πρότασή του για δημοψήφισμα, θα σας πω ότι αυτό είναι μία πομφόλυγα, μία φούσκα χωρίς νόημα! Δεν πάει πουθενά! Θα την ξεχάσει το ΠΑΣΟΚ μέχρι το Σεπτέμβριο! Εκτός αν μας πάει σε εκλογές!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η λύση, κύριε Βενιζέλο, είναι να αλλάξουμε τις δομές! Οι δομές της Ελλάδας δεν αλλάζουν, αν δεν κάνουμε αυτό που έκαναν οι μεγάλοι της ιστορίας, αυτό που έκανε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Είναι δική μου πρόταση και όχι της Νέας Δημοκρατίας, η Ελλάδα χρειάζεται Συντακτική

Βουλή! Η Ελλάδα χρειάζεται να αλλάξει όλες τις παθογένειες του συστήματος! Αυτές είναι οι αλλαγές που πρέπει να κάνετε το καλοκαίρι! Πρέπει να αλλάξουμε τις δομές, να βοηθήσουμε τις επενδύσεις, να σπάσουμε τις αρτηριοσκληρώσεις, να φτιάξουμε νέες δομές, να βγουν νέα πρόσωπα και εκεί να συναινέσουμε!

Εάν, λοιπόν, θέλετε να προσφέρετε μία υπηρεσία στην Κυβέρνηση, αφού δεν είστε οικονομολόγος και είστε συνταγματολόγος και αφού το θέμα είναι βαθιά πολιτικό και όχι οικονομικό, προσφέρετε αυτήν την υπηρεσία στην Κυβέρνηση για αλλαγή των δομών, για νέα δεδομένα! Το έκαναν και σε άλλες χώρες!

Επειδή πολλοί, ακόμα και συνάδελφοί σας συνταγματολόγοι –και κλείνω μ' αυτό– αντιπαράτεθηκαν σ' αυτήν την πρόταση, σας παραπέμω στη Γαλλία και στο Ντε Γκωλ πώς άλλαξε το πέρασμα από την τέταρτη, στην πέμπτη Γαλλική Δημοκρατία, γιατί αυτή η χώρα για να πάει μπροστά, πρέπει να κάνει ένα μεγάλο άλμα, το πέρασμά της από την τρίτη, στην τέταρτη Ελληνική Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κεφαλογιάννη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία κατάθεση εγγράφων, να καταθέσω τους σχετικούς πίνακες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Βεβαίως, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Αν οι ιστορικές μου γνώσεις δεν με απατούν, ή η μνήμη μου, είμαι ο δεύτερος κατά σειρά Καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου που καταλαμβάνει τη θέση του Υπουργού Οικονομικών, γιατί είχε προηγηθεί σε πάρα πολύ δύσκολες ιστορικές συνθήκες, ο Αλέξανδρος Σβώλος ως Υπουργός Οικονομικών. Είναι και αυτό μία πρόκληση ιστορική για εμένα.

Θα μου επιτρέψετε να καταθέσω τους τροποποιημένους πίνακες με βάση τις αλλαγές που εξήγγειλα στην αρχή στα Πρακτικά. Κι αν χρειαστεί οποιαδήποτε διευκρίνιση θα την κάνω ή εγώ ή ο κ. Σαχινίδης, ο οποίος και θα παραμείνει στο υπόλοιπο μέρος της συνεδρίασης, διότι εγώ πρέπει να κάνω μία τηλεφωνική συνδιάσκεψη για τα θέματα που τρέχουν σε σχέση με τις πολλαπλές διαπραγματεύσεις που διεξάγονται. Με την άδεια σας.

(Στο σημείο αυτό ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών κ. Ευάγγελος Βενιζέλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προσθήκες-αναδιατυπώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ – ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ 2012-2015»

1. Σχέδιο νόμου: Οι πίνακες με τίτλους:

1. «Παρεμβάσεις ΜΠΔΣ 2011-2015»
2. «Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2011-2015»
3. «Δαπάνες κρατικού προϋπολογισμού 2009-2015 ανά φορέα με παρεμβάσεις»
4. «Δαπάνες τακτικού προϋπολογισμού ανά κατηγορία (με παρεμβάσεις)»
5. «Περιθώριο για κάλυψη τυχόν αποκλίσεων στη διάρκεια της περιόδου 2011-2015»
6. «Κοινωνικός Προϋπολογισμός»

αντικαθίστανται με τους κατωτέρω αντίστοιχες ονομασίες πίνακες:

Παρεμβάσεις ΜΠΔΣ 2011-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)								
	Περιγραφή παρέμβασης (σε εκ. ευρώ)	2011	2012	2013	2014	2015	2011-2015	% ΑΕΠ
1.	Εξορθολογισμός μισθολογικής δαπάνης	770	600	448	306	71	2.195	0,9%
1. 1	Συγκράτηση μισθολογικού κόστους με περιορισμό προσλήψεων (εφαρμογή του κανόνα 1:10 το 2011 και 1:5 ως το 2015), αναστολή χορήγησης μισθολογικής ωρίμανσης, καλύτερη αξιοποίηση ανθρώπινου δυναμικού κ.λπ.	350	170	200	200	50	970	0,4%
1. 2	Αύξηση των ωρών εργασίας από 37,5 σε 40 ώρες και μείωση της δαπάνης για υπερωρίες, περαιτέρω μείωση των αμειβόμενων επιτροπών και άλλων πρόσθετων αμοιβών	100	250	50	60	0	460	0,2%
1. 3	Μείωση των συμβασιούχων (κατά 50% το 2011 και κατά 10% κάθε επόμενο έτος)	245	35	28	21	21	350	0,2%
1. 4	Εφαρμογή προγραμμάτων ελεούσας μερικής απασχόλησης στο δημόσιο και μακροχρόνιας άδειας άνευ αποδοχών	75	145	170	25	0	415	0,2%
2.	Μειώσεις λειτουργικών δαπανών	190	92	161	323	370	1.136	0,5%
2. 1	Μείωση της επιχορήγησης για τη διανομή τύπου	20	20	0	0	0	40	0,0%
2. 2	Παρακράτηση 11% στις λειτουργικές δαπάνες του δημοσίου (εξαιρώντας ανελαστικές δαπάνες όπως ΔΕΚΟ, ενοίκια, υπηρεσίες καθαριότητας)	130	0	0	0	0	130	0,0%
2. 3	Μείωση δαπανών για προμήθεια της ΤτΕ	40	0	0	0	0	40	0,0%
2. 4	Εφαρμογή πλατφόρμας ηλεκτρονικών προμηθειών (e-procurement) για όλες τις προμήθειες στο δημόσιο	0	42	61	23	20	146	0,1%
2. 5	Εξορθολογισμός δημοσίων δαπανών (ενέργεια, τηλεπικοινωνίες, μισθώσεις ακινήτων) και πλήρης εφαρμογή του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος (ΟΠΣ)	0	30	100	300	350	780	0,3%
3.	Καταργήσεις / Συγχωνεύσεις φορέων και μείωση επιχορηγήσεων	540	150	200	200	150	1.240	0,5%
3. 1	Μείωση των επιχορηγήσεων σε φορείς εκτός Γενικής Κυβέρνησης	290	50	50	50	50	490	0,2%
3. 2	Σχέδιο δράσης για την κατάργηση και συγχώνευση φορέων Γενικής Κυβέρνησης και μείωση των επιχορηγήσεων	250	100	150	150	100	750	0,3%
4.	Αναδιοργάνωση Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών		414	329	298	274	1.314	0,6%
4. 1	Ενίσχυση των εσόδων των συγκοινωνιακών φορέων και άλλων Δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών	0	0	120	120	0	240	0,1%
4. 2	Σχέδια αναδιάρθρωσης Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών	0	119	28	41	147	335	0,1%
4. 3	Πώληση μη στρατηγικών δραστηριοτήτων	0	25	25	25	25	100	0,0%
4. 4	Μείωση σε δαπάνες προσωπικού	0	200	75	39	38	352	0,2%
4. 5	Μείωση σε λειτουργικές δαπάνες και εξοικονομήσεις από καταργήσεις ή συγχωνεύσεις δραστηριοτήτων	0	70	81	72	64	287	0,1%
5.	Μείωση αμυντικών δαπανών	0	200	333	333	334	1.200	0,5%
5. 1	Μείωση ύψους λειτουργικών δαπανών	0	0	133	133	134	400	0,2%

Παρεμβάσεις ΜΠΔΣ 2011-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)								
	Περιγραφή παρέμβασης (σε εκ. ευρώ)	2011	2012	2013	2014	2015	2011-2015	% ΑΕΠ
5. 2	Εξοικονομήσεις από το εξοπλιστικό πρόγραμμα (εξ αυτών 800 εκατ. € που αφορούν τα έτη 2012, 2013, 2014 και 2015 έχουν ληφθεί υπόψη στο βασικό σενάριο και για το λόγο αυτό δεν αθροίζονται στο σύνολο των παρεμβάσεων)	0	200	200	200	200	800	0,3%
6.	Εξοικονόμηση δαπανών και βελτίωση των αποτελεσμάτων του τομέα υγείας	60	204	149	203	363	979	0,4%
6. 1	Ειδικό τέλος σε επιχειρήσεις που εξαιρούνται από τον αντικαπιτατικό νόμο	40	0	0	0	0	40	0,0%
6. 2	Αύξηση εσόδων νοσοκομείων με (I) ειδική συμφωνία για παροχή υπηρεσιών σε ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες, (II) χρέωση αλλοδαπών για υπηρεσίες, και (III) περιορισμός υπηρεσιών για ανασφάλιστους	20	20	10	15	75	140	0,1%
6. 3	Νέος χάρτης υγείας	0	64	64	38	38	204	0,1%
6. 4	Κεντρικό Σύστημα Προμηθειών στα νοσοκομεία και τιμολόγηση ιατρικών πράξεων	0	50	75	150	150	425	0,2%
6. 5	Λειτουργία Εθνικού Οργανισμού Πρωτοβάθμιας Υγείας	0	70	0	0	100	170	0,1%
7.	Εξορθολογισμός ιατροφαρμακευτικής δαπάνης	250	493	200	100	100	1.143	0,5%
7. 1	Ψηφιοποίηση και έλεγχος χειρόγραφων συνταγών και επέκταση του συστήματος ηλεκτρονικής συνταγογράφησης	35	208	100	100	100	543	0,2%
7. 2	Επέκταση της λίστας φαρμάκων που δεν απαιτούν συνταγογράφηση	30	10	0	0	0	40	0,0%
7. 3	Νέα τιμολογιακή πολιτική για τα φάρμακα (2011)	100	30	0	0	0	130	0,1%
7. 4	Εισαγωγή ασφαλιστικής τιμής στα φάρμακα	85	245	100	0	0	430	0,2%
8.	Μείωση δαπανών ΟΚΑ και εξορθολογισμός κοινωνικών δαπανών	1.188	1.230	1.025	1.010	700	5.153	2,2%
8. 1	Εξορθολογισμός επιδομάτων και λίστας δικαιούχων ΟΕΕ-ΟΕΚ και ΟΑΕΔ και άλλων παρόχων κοινωνικών επιδομάτων	345	251	65	0	0	661	0,3%
8. 2	Αυστηρός έλεγχος και διασταύρωση στοιχείων για την εφαρμογή των κριτηρίων παροχής συνταξιοδοτικών παροχών και επιδομάτων	330	251	130	80	50	841	0,4%
8. 3	Μείωση των εφάπαξ συνταξιούχων σύμφωνα με τις εισφορές	250	100	0	0	0	350	0,2%
8. 4	Προσαρμογή επικουρικών συντάξεων	50	310	200	200	100	860	0,4%
8. 5	Επιβολή ειδικής εισφοράς 8% στους συνταξιούχους κάτω των 60 ετών για ποσά άνω των 1700 € πλην όσων έχουν απολυθεί αυτοδικαίως (π.χ. στρατιωτικούς, σώματα ασφαλείας κ.τ.λ.) και αύξηση της εισφοράς αλληλεγγύης στις συντάξεις άνω των 1.700 €	88	88	0	0	0	176	0,1%
8. 6	Συγκράτηση της συνταξιοδοτικής δαπάνης του ΝΑΤ (μείωση 6%)	50	50	0	0	0	100	0,0%
8. 7	Αυστηρότερος έλεγχος στις λίστες των δικαιούχων αναπηρικών συντάξεων	25	80	120	180	220	625	0,3%
8. 8	Μείωση των συνταξιοδοτικών δαπανών του ΟΓΑ και άλλων ασφαλιστικών ταμείων, καθώς και αυστηροποίηση των κριτηρίων δικαιούχων με βάση τον τόπο μόνιμης κατοικίας	0	100	50	30	30	210	0,1%
8. 9	Αξιολόγηση και εξορθολογισμός κοινωνικών προγραμμάτων	0	0	460	520	300	1.280	0,5%
8. 10	Μείωση επιχορηγήσεων για ΤΑΠ-ΟΤΕ	50	0	0	0	0	50	0,0%
9.	Βελτίωση εσόδων ΟΚΑ και καταπολέμηση εισφοροδιαφυγής	629	259	714	1.139	504	3.245	1,4%
9. 1	Εισφορά αλληλεγγύης δημοσίων υπαλλήλων για την καταπολέμηση της ανεργίας	455	0	0	0	0	455	0,2%
9. 2	Εισφορά αλληλεγγύης ελεύθερων επαγγελματιών για την καταπολέμηση της ανεργίας	100	0	0	0	0	100	0,0%
9. 3	Αύξηση της εισφοράς του ιδιωτικού τομέα για την καταπολέμηση της ανεργίας	74	219	4	4	4	305	0,1%
9. 4	Αύξηση στις εισφορές των δικαιούχων του ΟΓΑ και του ΕΤΑΑ	0	40	60	185	0	285	0,1%
9. 5	Εισαγωγή ταμείου αλληλεγγύης του ΟΑΕΕ	0	0	150	450	0	600	0,2%
9. 6	Αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας και αντιμετώπιση εισφοροδιαφυγής	0	0	500	500	500	1.500	0,6%
10.	Ενίσχυση της φορολογικής συμμόρφωσης	0	0	878	975	1.147	3.000	1,2%
10. 1	ΦΠΑ	0	0	250	244	200	694	0,3%
10. 2	Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων	0	0	125	244	400	769	0,3%
10. 3	Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων	0	0	250	244	400	894	0,4%
10. 4	Περιορισμός λαθρεμπορίου	0	0	162	146	80	389	0,2%
10. 5	Άλλοι φόροι	0	0	91	97	67	255	0,1%
11.	Μείωση φοροαπαλλαγών και άλλα φορολογικά έσοδα	2.017	3.678	156	685	0	6.535	2,9%
11. 1	Αξιολόγηση και μείωση φορολογικών εξαιρέσεων και απαλλαγών	0	380	0	0	0	380	0,2%
11. 2	Μείωση του αφορολόγητου ορίου στα 8000 € για ηλικίες 30-65 ετών	338	1.012	0	0	0	1.350	0,6%
11. 3	Ειδική εισφορά αλληλεγγύης στα φυσικά πρόσωπα	1.367	0	0	0	0	1.380	0,6%
11. 4	Εισαγωγή ειδικού τέλους στους ελεύθερους επαγγελματίες	300	100	0	0	0	400	0,2%
11. 5	Αύξηση τεκμηρίων διαβίωσης για όλους τους φορολογούμενους	0	220	0	0	0	220	0,1%
11. 6	Αύξηση του ΦΠΑ στην εστίαση από 13% σε 23% από 1/9/2011	300	700	0	0	0	1.000	0,4%
11. 7	Αλλαγή στον φόρο ακίνητης περιουσίας	0	445	0	355	0	800	0,3%
11. 8	Έσοδα από αυθαίρετα	300	-200	0	0	0	100	0,0%
11. 9	Αλλαγή στη δομή του φόρου καπνού και μείωση του περιθωρίου καταβολής του ΕΦΚ για τις εταιρείες από τις 56 στις 26 μέρες	150	150	0	0	0	300	0,1%
11. 10	Δήλωση σκαφών αναψυχής ως ιδιωτικά σε συνέχεια δράσεων ΣΔΟΕ και ρύθμισης για την εγγραφή τους στα αρχεία των φορολογικών αρχών	150	-100	-50	0	0	0	0,0%
11. 11	Έσοδα από ειδικούς φόρους κατανάλωσης	250	315	0	0	0	565	0,2%

Παρεμβάσεις ΜΠΔΣ 2011-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)								
	Περιγραφή παρέμβασης (σε εκ. ευρώ)	2011	2012	2013	2014	2015	2011-2015	% ΑΕΠ
11. 12	Αύξηση των τελών κυκλοφορίας	100	0	0	0	0	100	0,0%
11. 13	Έκτακτη εισφορά σε οχήματα μεγάλου κυβισμού, σκάφη και πισίνες	150	-150	0	0	0	0	0,0%
11. 14	Βαθμιαία εναρμόνιση του φόρου πετρελαίου θέρμανσης με το φόρο πετρελαίου κίνησης	-188	-394	206	330	0	-46	0,0%
11. 15	Κατάργηση του 10% της επιστροφής φόρου από αποδείξεις από 1/1/2012	-1.200	1.200	0	0	0	0	0,0%
12.	Βελτίωση αποτελεσμάτων ΟΤΑ	150	355	345	350	305	1.505	0,6%
12. 1	Επαναξιολόγηση δαπανών ΟΤΑ	150	250	175	170	160	905	0,4%
12. 2	Αύξηση ιδίων εσόδων ΟΤΑ χάρη στις οικονομίες κλίμακας και την καλύτερη οργάνωση των εισπρακτικών μηχανισμών	0	105	120	130	145	500	0,2%
12. 3	Αύξηση της συμμόρφωσης στις υποχρεώσεις προς ΟΤΑ μέσω της υποχρέωσης έκδοσης δημοτικής ενημερότητας	0	0	50	50	0	100	0,0%
13.	Εξορθολογισμός δαπάνης ΠΔΕ	950	-446	0	0	0	504	0,2%
13. 1	Μείωση της δαπάνης του εθνικού σκέλους του ΠΔΕ	950	-600	0	0	0	350	0,2%
13. 2	Περιορισμός του διοικητικού κόστους που σχετίζεται με το ΕΣΠΑ	0	154	0	0	0	154	0,1%
	ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ	6.744	7.029	4.738	5.721	4.118	28.351 ⁽¹⁾	12,1%
	ΔΑΠΑΝΕΣ	4.058	2.962	2.675	2.583	2.222	14.274	6,1%
	ΕΣΟΔΑ	2.686	4.067	2.063	3.139	1.896	14.077	6,0%
	ΑΕΠ	225.449	228.390	235.523	242.886	251.930		

(1) Ποσό 800 εκατ. ευρώ που αφορά στις ερπυστικές δαπάνες (κατηγορία 5.2) που αφορά τα έτη 2012, 2013, 2014 και 2015 έχει ληφθεί υπόψη στο βασικό σενάριο και για το λόγο αυτό δεν αθροίζεται στο σύνολο των παρεμβάσεων

Μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2011-2015 (σε εκατ. ευρώ)							
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
	Πραγμ/σεις	Πραγμ/σεις	Εκτίμηση	Εκτίμηση	Εκτίμηση	Εκτίμηση	Εκτίμηση
I. Έσοδα	50.585	54.259	57.967	60.844	62.005	63.252	64.956
1. Καθαρά έσοδα τακτικού προϋπολογισμού	48.545	51.187	54.042	56.229	57.212	59.407	61.318
α. Τακτικά έσοδα	52.307	54.383	55.592	57.668	59.058	61.280	63.596
1. Άμεσοι φόροι	21.431	20.223	20.554	21.711	22.035	22.844	23.980
2. Έμμεσοι φόροι	28.293	31.043	30.219	31.243	32.577	34.237	35.254
3. Απολήψεις από Ε.Ε.	264	320	185	148	165	174	176
4. Μη φορολογικά έσοδα	2.319	2.797	4.634	4.566	4.281	4.025	4.186
β. Μη τακτικά έσοδα	1.190	1.786	2.250	2.258	1.900	1.927	1.580
γ. Επιστροφές φόρων	4.952	4.982	3.800	3.697	3.746	3.800	3.858
2. Έσοδα ΠΔΕ	2.040	3.072	3.925	4.615	4.793	3.845	3.638
α. Εισροές ΕΣΠΑ	1.734	2.634	3.192	3.616	3.842	2.910	2.730
β. Λοιπές εισροές (περιλαμβάνεται ΟΠΕΚΕΠΕ και ΑΛΙΕΙΑ)	123	167	530	788	746	732	706
γ. Ίδια έσοδα	183	271	203	211	205	203	202
II. Δαπάνες	84.215	75.690	79.021	78.771	82.837	82.413	84.749
1. Δαπάνες τακτικού προϋπολογισμού	74.627	67.243	71.471	71.071	75.137	74.713	77.049
α. Πρωτογενείς δαπάνες (1+2+3+4+5+6)	58.043	51.656	52.049	50.668	51.647	50.050	50.646
1. Μισθοί και συντάξεις	24.487	22.139	21.632	20.846	20.675	20.470	20.460
2. Κοινωνική ασφάλιση & περίθαλψη (συμπ. πληρωμή για ασφαλιστικό ταμείο ΔΕΗ)	17.779	15.747	17.414	15.172	16.137	15.247	15.370
3. Λειτουργικές και άλλες δαπάνες	9.326	8.107	7.261	7.459	7.327	6.981	6.791
4. Αποδόσεις προς τρίτους	6.452	5.663	5.162	5.622	5.967	6.096	6.205
5. Μη κατανοημένες δαπάνες	0	0	0	50	50	100	100
6. Αποθεματικό	0	0	580	1.520	1.490	1.155	1.720
β. 1. Εγγυήσεις σε γενική κυβέρνηση	484	827	1.245	1.518	1.979	1.024	1.636
2. Εγγυήσεις εκτός γενικής κυβέρνησης	100	145	224	134	211	139	67
γ. Τόκοι	12.325	13.223	16.002	16.900	19.500	22.000	23.400
δ. Πληρωμές στα νοσοκομεία για παλιές οφειλές	1.498	375	450	350	300	300	300
ε. Πληρωμές για εξοπλιστικές δαπάνες	2.175	1.017	1.500	1.500	1.500	1.200	1.000
2. ΠΔΕ	9.588	8.447	7.550	7.700	7.700	7.700	7.700
III. Έλλειμμα Κρατικού Προϋπολογισμού	-33.630	-21.431	-21.054	-17.927	-20.832	-19.161	-19.793
% ΑΕΠ	-14,3%	-9,3%	-9,3%	-7,8%	-8,8%	-7,9%	-7,9%
III.α. Πρωτογενές αποτέλεσμα	-21.305	-8.208	-5.051	-1.026	-1.332	2.839	3.607
Εθνικολογιστικές προσαρμογές κεντρικής κυβέρνησης	-528	-4.145	708	-1.371	-1.041	-678	-384
Ισοζύγιο νομικών προσώπων πλην ΔΕΚΟ	647	878	1.235	1.151	1.259	1.433	1.767
Ισοζύγιο επαναταξινομημένων ΔΕΚΟ	-1.593	3.059	1.248	1.818	2.677	1.992	2.795
Έλλειμμα κεντρικής κυβέρνησης κατά ESA95	-35.104	-21.638	-17.862	-16.328	-17.937	-16.414	-15.615
Ισοζύγιο ΟΤΑ	27	-379	-372	345	1.041	1.681	2.169
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΤΑ	-158	-186	225	223	313	0	0
Ισοζύγιο ΟΤΑ κατά ESA95	-131	-565	-148	568	1.354	1.681	2.169
Ισοζύγιο ΟΚΑ	393	369	2.428	3.039	6.471	9.691	12.121
Εθνικολογιστικές προσαρμογές ΟΚΑ	-1.466	-2.357	-778	-150	-200	-200	-200
Ισοζύγιο ΟΚΑ κατά ESA95	-1.074	-1.988	1.650	2.889	6.271	9.491	11.921
Έλλειμμα γενικής κυβέρνησης κατά ESA95	-36.308	-24.191	-16.359	-12.871	-10.312	-5.241	-1.525
% ΑΕΠ	-15,4%	-10,5%	-7,3%	-5,6%	-4,4%	-2,2%	-0,6%
ΑΕΠ	235.017	230.173	225.400	228.400	235.500	242.900	251.900

Δαπάνες κρατικού προϋπολογισμού 2009-2015 ανά φορέα με παρεμβάσεις (ποσά σε εκατ. ευρώ)									
Φορείς	2009	2010	2011 Π/Υ	2011 Εκτ.	2012	2013	2014	2015	
1 Προεδρία Δημοκρατίας	5	5	5	5	5	5	5	5	5
Τ.Π.	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ΠΔΕ	0	0	0	0	0	0	0	0	0
2 Βουλή των Ελλήνων	219	198	200	197	189	184	179	174	
Τ.Π.	218	198	198	195	187	182	177	172	
ΠΔΕ	1	0	2	2	2	2	2	2	
3 Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης	6.667	4.291	5.633	5.015	5.197	5.500	5.553	5.475	
Τ.Π.	5.510	3.492	4.923	4.507	4.588	4.891	4.944	4.866	
ΠΔΕ	1.157	799	710	508	609	609	609	609	
4 Εξωτερικών	457	395	374	358	347	338	325	320	
Τ.Π.	450	378	356	343	331	322	309	304	
ΠΔΕ	7	17	18	15	16	16	16	16	
5 Εθνικής Άμυνας	6.313	4.549	4.973	4.774	4.725	4.634	4.057	3.785	
Τ.Π.	4.133	3.531	3.355	3.257	3.208	3.117	2.840	2.768	
Εξοπλιστικά προγράμματα (ταμειακή βάση)	2.175	1.017	1.600	1.500	1.500	1.500	1.200	1.000	
ΠΔΕ	5	1	18	17	17	17	17	17	
6 Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης	6.267	6.221	5.817	5.685	5.344	5.150	5.075	5.024	
Τ.Π. (πλην ΟΠΑΔ)	6.187	6.204	5.742	5.620	5.274	5.080	5.005	4.954	
ΠΔΕ	80	17	75	65	70	70	70	70	
7 Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων	914	704	740	674	616	607	598	606	
Τ.Π.	909	701	732	667	609	600	591	599	
ΠΔΕ	5	3	8	7	7	7	7	7	
8 Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων	7.480	6.988	6.863	6.507	6.392	6.221	6.105	6.044	
Τ.Π.	7.131	6.683	6.283	5.986	5.841	5.671	5.554	5.494	
ΠΔΕ	349	305	580	521	550	550	550	550	
9 Πολιτισμού και Τουρισμού	978	726	647	555	598	585	571	562	
Τ.Π.	698	599	525	443	481	468	453	444	
ΠΔΕ	280	127	122	112	117	117	117	117	
10 Οικονομικών (πλην Γενικών Κρατικών Δαπανών)	1.186	1.059	1.032	981	926	840	808	784	
Τ.Π.	1.178	1.054	1.018	968	913	827	795	771	
ΠΔΕ	8	5	14	13	13	13	13	13	
11 Γενικές Κρατικές Δαπάνες	23.667	23.627	27.048	27.008	29.556	32.965	34.621	37.415	
Τ.Π.	10.758	9.432	9.933	9.537	11.004	11.275	11.458	12.312	
Τόκοι	12.325	13.223	15.920	16.002	16.900	19.500	22.000	23.400	
Καταπτώσεις εγγυήσεων	584	972	1.196	1.469	1.652	2.190	1.163	1.703	
ΠΔΕ									
12 Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων	1.775	1.593	1.455	1.433	1.390	1.388	1.192	1.082	
Τ.Π.	1.237	1.222	1.055	1.043	994	993	797	687	
ΠΔΕ	538	371	400	390	395	395	395	395	
13 Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής	652	626	644	650	644	638	636	637	
Τ.Π.	330	274	224	237	228	222	220	220	
ΠΔΕ	322	352	420	413	416	416	416	416	
14 Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης	16.201	14.748	14.927	15.947	13.925	14.954	13.949	14.171	
Τ.Π. (με ΟΠΑΔ)	15.935	14.054	14.322	15.358	13.328	14.357	13.351	13.574	
ΠΔΕ	266	694	605	589	597	597	597	597	
15 Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας	2.514	2.762	2.118	1.660	1.551	1.548	1.545	1.543	
Τ.Π.	115	115	118	110	105	103	99	98	
ΠΔΕ	2.399	2.647	2.000	1.550	1.445	1.445	1.445	1.445	
16 Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων	3.854	3.257	3.059	2.973	3.001	2.979	2.957	2.935	
Τ.Π.	769	755	839	883	842	820	798	776	
ΠΔΕ	3.085	2.502	2.220	2.090	2.159	2.159	2.159	2.159	
17 Θαλασσίων Υποθέσεων, Νήσων και Αλιείας	1.669	1.202	1.641	1.622	1.398	1.389	1.383	1.379	
Τ.Π.	1.669	1.202	1.551	1.540	1.312	1.303	1.297	1.293	
ΠΔΕ			90	82	86	86	86	86	
18 Προστασίας του Πολίτη	2.371	2.173	2.022	1.924	1.846	1.789	1.734	1.687	
Τ.Π.	2.309	2.148	1.944	1.849	1.770	1.713	1.658	1.611	
ΠΔΕ	62	25	78	75	76	76	76	76	
19 Αποκεντρωμένες Διοικήσεις	1.024	583	1.140	1.101	1.121	1.121	1.121	1.121	
ΠΔΕ	1.024	583	1.140	1.101	1.121	1.121	1.121	1.121	
ΣΥΝΟΛΟ	81.454	73.717	80.339	79.069	78.771	82.838	82.414	84.750	
Πρωτογενείς δαπάνες Τ.Π	59.541	52.047	53.123	52.548	51.019	51.948	50.351	50.947	
Τόκοι	12.325	13.223	15.920	16.002	16.900	19.500	22.000	23.400	
Εξοπλιστικά προγράμματα (ταμειακή βάση)	2.175	1.017	1.600	1.500	1.500	1.500	1.200	1.000	
Καταπτώσεις εγγυήσεων	584	972	1.196	1.469	1.652	2.190	1.163	1.703	
ΠΔΕ	9.588	8.447	8.500	7.550	7.700	7.700	7.700	7.700	

Δαπάνες τακτικού προϋπολογισμού ανά κατηγορία (με παρεμβάσεις) (σε εκατ. ευρώ)							
α/α	Κατηγορία δαπάνης	2011 Προϋπολογισμός	2011 Εκτιμήσεις	2012 Προβλέψεις	2013 Προβλέψεις	2014 Προβλέψεις	2015 Προβλέψεις
A'	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ (1+2)	21.592	21.632	20.846	20.675	20.470	20.460
1	Μισθοί-Συντάξεις-Λοιπές παροχές	21.542	21.582	20.816	20.645	20.440	20.430
	- Μισθοί	13.873	13.997	13.164	12.793	12.390	12.175
	- Συντάξεις	6.258	6.258	6.471	6.693	6.915	7.136
	- Λοιπές παροχές	1.412	1.328	1.180	1.160	1.135	1.118
2	Νέες προσλήψεις	50	50	30	30	30	30
B'	ΑΣΦΑΛΙΣΗ, ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ (3+4+5+6)	16.652	17.414	15.172	16.137	15.247	15.370
3	Δαπάνες περίθαλψης	61	61	61	61	58	57
4	Επιχορηγήσεις ασφαλιστικών ταμείων	13.790	14.783	12.551	13.467	12.379	12.482
	-Ο.Γ.Α.	4.600	4.600	3.360	3.223	3.070	3.026
	-Ι.Κ.Α.	2.310	2.910	2.303	2.870	2.444	2.544
	-Επιχορήγηση στον ΟΑΕΔ	500	1.064	500	1.000	500	500
	-Ν.Α.Τ.	1.200	1.130	1.000	1.000	1.000	1.000
	-ΟΑΕΕ	800	800	800	800	800	801
	-ΤΑΠ-ΟΤΕ	600	550	550	550	550	550
	-Κοινωνική χρηματοδότηση	400	400	337	337	337	337
	-ΕΟΠΥΥ	0	0	1.370	1.391	1.432	1.478
	-ΟΠΑΔ	1.250	1.120	870	890	890	890
	-Λοιπά ασφαλιστικά ταμεία	29	28	26	26	26	26
	-Λοιπές δαπάνες ασφαλιστικών ταμείων	561	691	120	100	100	100
	-Αντιπαροχή έναντι περιουσίας στον ΟΑΠ-ΔΕΗ	600	600	600	600	600	600
	-ΕΚΑΣ(πλην συνταξιούχων Δημοσίου)	940	890	715	680	630	630
5	Λοιπές δαπάνες, περίθαλψης (κάλυψη ελλείμματος νοσοκομείων)	1.200	1.200	1.150	1.100	1.100	1.100
6	Κοινωνική προστασία	1.601	1.370	1.410	1.510	1.711	1.732
	-Επιδόματα πολυτέκνων	675	700	700	700	700	700
	-Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών	606	575	627	648	670	692
	-Λοιπές εισοδηματικές ενισχύσεις	320	95	83	162	341	340
Γ	ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ (7+8+9+10)	7.870	7.261	7.509	7.377	7.081	6.891
7	ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ ΦΟΡΕΩΝ	2.213	1.715	1.863	1.848	1.821	1.794
	- Συγκοινωνιακοί φορείς	446	446	445	436	426	411
	-Λοιπές επιχορηγήσεις	1.719	1.221	1.418	1.412	1.395	1.383
	-Επιχορήγηση στην ΕΛΣΤΑΤ για δαπάνες απογραφής	48	48	0	0	0	0
8	ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	2.292	2.318	2.148	2.011	1.808	1.769
	- Μετακινήσεις	327	303	302	297	190	184
	- Λειτουργικές	865	783	784	754	699	685
	- Μισθώματα Αεροσκαφών πρώην ΟΑ	40	40	0	0	0	0
	- Προμήθειες	671	650	615	579	539	518
	-Διάφορες άλλες δαπάνες	348	503	413	346	345	347
	-Δαπάνες ΝΑΤΟ	40	40	35	35	35	35
9	ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΜΕΝΕΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	3.222	3.110	3.333	3.284	3.169	3.122
	-Αποδόσεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση	2.487	2.355	2.560	2.510	2.570	2.630
	-Επιδότησεις γεωργίας	735	755	773	774	599	492
10	ΥΠΟ ΚΑΤΑΝΟΜΗ	143	117	165	235	284	207
	-Νέα προγράμματα και λοιπές δαπάνες	93	70	137	136	180	179
	- Δαπάνες καταργηθέντων ειδικών λογισμών	29	27	28	28	28	28
	- Δαπάνες εκλογών	20	20	0	71	76	0
Δ'	ΑΠΟΔΙΔΟΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ	5.978	5.162	5.622	5.967	6.096	6.205
Ε'	Αποθεματικό	580	580	1.520	1.490	1.155	1.720
Ι.	ΣΥΝΟΛΟ ΠΡΩΤΟΓΕΝΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΠ (Α+Β+Γ+Δ+Ε)	52.672	52.049	50.668	51.647	50.050	50.646
ΙΙ.	Επιχ. Νοσοκ. για ανεξόφλητες οφειλές προηγ. έτους	450	450	350	300	300	300
ΙΙΙ.	ΤΟΚΟΙ (χωρίς αποκρατικοποιήσεις)	15.920	16.002	16.900	19.500	22.000	23.400
ΙV.	ΣΥΝ. ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΠ (πλην χρεολυσίων) (Ι+ΙΙ+ΙΙΙ)	69.042	68.502	67.919	71.447	72.350	74.346
V.	Εξοπλιστικά προγράμματα Υπ. Εθν. Άμυνας	1.600	1.500	1.500	1.500	1.200	1.000
VI.	Καταπτώσεις εγγυήσεων	1.196	1.469	1.652	2.190	1.163	1.703
	Εντός ΓΚ	1.051	1.245	1.518	1.979	1.024	1.636
	Εκτός ΓΚ	145	224	134	211	139	67
VII.	Σύνολο δαπανών ΤΠ πλην αυξήσεων ΜΚ (ΙV+V+VI)	71.838	71.471	71.071	75.137	74.713	77.049

Περιθώριο για κάλυψη τυχόν αποκλίσεων στη διάρκεια της περιόδου 2011-2015 (σε εκατ. ευρώ)					
	2011	2012	2013	2014	2015
Περιθώριο (αποθεματικό) για κάλυψη ασφαλιστικών στις προβλέψεις δαπανών (περιλαμβάνεται στον πίνακα IV.A)	580	1.520	1.490	1.155	1.720

Κοινωνικός Προϋπολογισμός (σε εκατ. ευρώ)					
	2011	2012	2013	2014	2015
I. Φορείς κοινωνικής ασφάλισης					
α) ΙΚΑ, ΟΓΑ, κλπ.					
Έσοδα	46.852	45.988	47.782	49.454	50.687
Εισφορές	19.586	19.838	20.689	22.360	23.334
Ρύθμιση οφειλών	1.150	1.300	1.340	1.440	1.440
Μεταφορά από ΑΚΑΓΕ	100	150	200	200	0
Κοινωνικοί πόροι	1.329	1.814	2.114	2.264	2.335
Επιχορηγήσεις κρατ. προϋπ/σμού και αποδόσεις	14.297	12.363	12.864	12.338	12.539
Απόδοση περιουσίας	2.392	2.457	2.477	2.597	2.677
Λοιπά	7.999	8.067	8.098	8.255	8.361
Δαπάνες	43.928	42.292	41.213	40.183	39.431
Συντάξεις	25.080	24.808	24.618	24.248	23.999
Κύρια σύνταξη	20.720	20.699	20.709	20.539	20.390
Επικουρικό	4.360	4.109	3.909	3.709	3.609
Φαρμακευτικές	3.443	2.850	2.757	2.757	2.857
Παροχές ασθένειας	3.031	2.841	2.841	2.841	2.741
Προνοιακές παροχές	2.705	2.404	1.779	1.329	919
Πληρωμές αντικρυσζόμενες από πραγματοποιούμενα έσοδα	7.233	7.271	7.327	7.384	7.435
Λοιπές	242	170	157	137	109
Αμοιβές προσωπικού	795	647	532	435	417
Διοικητικές δαπάνες	50	51	52	52	53
Πληρωμές στα νοσοκομεία	1.350	1.250	1.150	1.000	900
Ισοζύγιο (α)	2.924	3.696	6.569	9.271	11.256
β) ΟΑΕΔ, ΟΕΕ, ΟΕΚ					
Έσοδα	4.318	3.445	3.471	3.287	3.390
Εισφορές	2.565	2.475	2.150	2.464	2.564
Επιχορηγήσεις από κρατικό προϋπολογισμό	1.527	750	1.100	600	600
Απόδοση περιουσίας	37	30	30	30	30
Λοιπά	189	190	191	193	196
Δαπάνες	4.311	4.297	3.742	3.123	2.974
Παροχές	3.694	3.701	3.165	2.577	2.462
Αντικρυσζόμενες δαπάνες	180	181	181	181	181
Αμοιβές προσωπικού	217	210	204	198	192
Λοιπές	220	205	192	167	139
Ισοζύγιο (β)	7	-852	-271	164	416
Ισοζύγιο (I) ΟΚΑ (α+β)	2.931	2.845	6.298	9.435	11.672
II. Νοσοκομεία					
Έσοδα	3.020	2.790	2.600	2.465	2.440
Μεταβιβάσεις από ΟΚΑ	1.350	1.250	1.150	1.000	900
Μεταβιβάσεις από κρατικό προϋπολογισμό	1.650	1.500	1.400	1.400	1.400
Ίδια έσοδα	20	40	50	65	140
Αντικρυσζόμενα έσοδα					
Δαπάνες	3.523	2.596	2.427	2.209	1.991
Φαρμακευτικές και άλλα υλικά	3.051	2.246	2.067	1.869	1.671
Λοιπές	472	350	360	340	320
Ισοζύγιο (II)	-503	194	173	256	449
Συνολικό ισοζύγιο (I+II)	2.428	3.039	6.471	9.691	12.121

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να διανεμηθούν στους συναδέλφους τα έγγραφα που κατέθεσε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος.

Πριν δώσω το λόγο στον κ. Πρωτόπαπα, έχω να κάνω μία tri-πλή ανακοίνωση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μιλήσω αύριο, με την άδειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Πρωτόπαπα.

Θα κάνω τρεις ανακοινώσεις στο Σώμα.

Κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ανακοινώσω ότι η Ανεξάρτητη Βουλευτής κ. Σοφία Σακοράφα, με επιστολή που απέστειλε στον Πρόεδρο της Βουλής, κ. Φίλιππο Πετσάλνικο δηλώνει ότι δεν θα συμμετάσχει στη συζήτηση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και του εφάρμοστικού νόμου.

Η επιστολή κατατίθεται στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό κατατίθεται η προαναφερθείσα επιστολή, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεύτερον, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα, ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων διέβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το ν.3126/2003 «Ποινική ευθύνη των Υπουργών» όπως ισχύει:

1. Δικογραφία κατά του διατελέσαντος Υπουργού Τουριστικής Ανάπτυξης κατά το έτος 2009.

2. Δικογραφία κατά του διατελέσαντος Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κατά το χρονικό διάστημα από 19.8.2009 έως 25.8.2009.

Επίσης, επειδή δέχεται το Προεδρείο σχετικά ερωτήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας γνωρίζω ότι έχουν εγγραφεί ως ομιλητές εκατόν σαράντα επτά Βουλευτές. Η σημερινή συνεδρίαση θα ολοκληρωθεί στη 1.30 π.μ.. Έτσι κάνουμε στοιχειώδη υπολογισμό του χρόνου και κατόπιν του υπολογισμού του χρόνου -δηλαδή μένουν δεκατέσσερις ώρες, περιλαμβανομένης και της αυριανής συνεδριάσεως- παρακαλώ να συμφωνήσουμε τον χρόνο ομιλίας στα έξι λεπτά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μιλούν τόση ώρα, ο Υπουργός μίλησε άλλα είκοσι λεπτά, δικαιολογημένα. Δεν μπορούμε εμείς σε έξι λεπτά να έχουμε μιλήσει. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα. Ας μιλάνε μεταξύ τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Λέω λοιπόν, κύριε Ιωαννίδη...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όταν έκανα πρόταση για πέντε συνεδριάσεις, δεν την υποστηρίξατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μισό λεπτό, κύριε Λαφάζαρη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Έτσι είναι, κύριε Πρόεδρε. Δεν γίνεται κάθε φορά αυτό να συμβαίνει σε βάρος των Βουλευτών. Ας κάνουν μία σύσκεψη μεταξύ τους...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Συμφωνώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εγώ σας λέω ότι εάν μειωθεί ο χρόνος στα έξι λεπτά με σχετική ανοχή...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Δεν μπορεί να γίνεται εις βάρος των Βουλευτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας παρακαλώ, κύριε Ιωαννίδη. Να πω μία φράση, αν μου επιτρέπετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Εντάξει κύριε Πρόεδρε. Δεν γίνεται, όμως, εις βάρος των Βουλευτών. Τα θύματα είναι οι Βουλευτές. Τέρμα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Διότι δεν πρόκειται να θεραπεύσουμε ούτε τα ελαττώματα του Κανονισμού, ούτε το τι γίνεται με τους Υπουργούς και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους.

Εδώ λέμε το εξής: Έχουμε ένα χρόνο δεδομένο να κάνουμε την καταλληλότερη διαχείριση για να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι. Εσείς είστε αδιάφορος ως προς αυτό; Σας ζητώ να μην είστε αδιάφορος. Όσο γίνεται, να μιλήσουν περισσότεροι. Και θα υπάρχει και η σχετική ανοχή. Η απόφαση θα ληφθεί αργότερα, γιατί έχουμε αντιλέγοντα τον κύριο Ιωαννίδη και άλλους συναδέλφους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Κι άλλοι είναι αντιλέγοντες. Εγώ απλώς μιλάω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι, αλλά παραμένει εντελώς μετέωρο το επιχείρημα της βουλευτικής αλληλεγγύης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Έχουμε άλλες δύο μέρες, κύριε Πρόεδρε. Αυτό να γίνει ενδιάμεσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η απόφαση θα ληφθεί αργότερα. Σας ενημέρωσα ότι μέχρι τη 1.30 θα έχουμε απόψε συνεδρίαση και είναι εγγεγραμμένοι εκατόν σαράντα επτά συνάδελφοι.

Το λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Δερμεντζόπουλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Φθάσαμε στις 22.00 η ώρα και είναι ο δεύτερος που μιλάει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό. Εγώ θα ζητούσα το λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Ροντούλη, αφήστε το για αύριο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν θα έκανα τοποθέτηση, κύριε Πρόεδρε. Σηκώνω το χέρι ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ενός κόμματος. Ωραία, να συνεχίσουμε με τον ομιλητή, αλλά θα πρέπει να κοιτάτε και προς τα εδώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν είναι μόνο η Νέα Δημοκρατία ή το ΠΑΣΟΚ εδώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Μην δημιουργούμε θέμα εκ του μη όντος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν δημιουργώ θέμα, κύριε Πρόεδρε, αλλά θεωρώ ότι θα μου δώσετε το λόγο μετά τον ομιλητή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ο Πρόεδρός σας μίλησε τρεις φορές! Φτάνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Μπούρα, ξέρω τι συμβαίνει, όταν προηγείται ο Αρχηγός ενός κόμματος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ... (δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριοι συνάδελφοι, γιατί δεν ησυχάζετε; Είναι ο ομιλητής στο Βήμα! Τι πράγματα είναι αυτά;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Είναι σεβαστός, κύριε Πρόεδρε. Όμως, θα ήθελα να σας παρακαλέσω πάρα πολύ, μετά τον ομιλητή να μου δώσετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Ροντούλη.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Αν θέλετε, εγώ μπορώ να καθίσω ξανά. Θα είναι η τρίτη φορά σήμερα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Δερμεντζόπουλε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν ανατρέξουμε στα Πρακτικά της Βουλής, θα διαπιστώσουμε ότι όλα όσα είπε ο Πρωθυπουργός πριν από λίγο είναι μια ακριβής επανάληψη όλων όσων είχε πει κατά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου. Και το αποτέλεσμα είναι ένα χρόνο μετά την ψήφισή του, με την επιβολή μιας σειράς μέτρων λιτότητας που έπληξαν το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και με την εφαρμογή μιας σκληρής οικονομικής πολιτικής που όμοιά της δεν έχει ξαναγίνει από δημιουργίας του ελληνικού κράτους, να έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση να ζητήσει από την Εθνική Αντιπροσωπεία ακόμα πιο σκληρή λιτότητα και ακόμα πιο επώδυνα μέτρα, σκληρά και άδικα, όπως είπε δύο φορές σήμερα επί λέξει ο Υπουργός Οικονομικών.

Ένα χρόνο, λοιπόν, μετά, έρχεται να ομολογήσει την πλήρη αποτυχία του οικονομικού μοντέλου που ακολούθησε, αφού αποδεδειγμένα όλοι του οι στόχοι βγήκαν εκτός και μάλιστα επιδείνωσαν περισσότερο την οικονομική κατάσταση της χώρας.

Και έρχεται, λοιπόν, σήμερα και αντί να αναγνωρίσει τις αιτίες της επιδείνωσης και να αλλάξει κατεύθυνση, να αλλάξει τις όποιες στρατηγικές αποδείχθηκαν αρνητικές, ζητάει μια πιο ενισχυμένη μορφή των ίδιων λάθους επιλογών, ελπίζοντας άραγε σε τι;

Δεν μπορεί ή δεν θέλει να αντιληφθεί ότι εάν συνεχιστεί η λάθος συνταγή πολιτικής που εφαρμόστηκε, θα επιδεινώσει την ήδη κατεστραμμένη οικονομία; Δεν μπορεί ή δεν θέλει να αντιληφθεί ότι αν η συγκεκριμένη πολιτική απέτυχε, τούτο οφείλεται

σε κάποιους λόγους και ότι αυτό που πρέπει να γίνει είναι να αντιμετωπιστούν αυτοί οι λόγοι; Διαφορετικά, όσα μέτρα κι αν επιβληθούν ακόμα, απλά θα αποτύχουν ξανά για άλλη μια φορά;

Άραγε, ποιος οικονομικός εγκέφαλος εκτιμά ότι αυτή η ανελέητη φοροεπιδρομή που εφαρμόστηκε και που τώρα προτείνεται ξανά με μεγαλύτερη ένταση θα έχει την παραμικρή αποτελεσματικότητα και δεν θα αποτελειώσει ό,τι ακόμα ελάχιστο έχει απομείνει;

Μιλούν για έκτακτες εισφορές σε εισοδήματα, σε ακίνητα, σε αυτοκίνητα, σε ό,τι περπατάει, σε ό,τι στέκεται, σε ό,τι πετάει. Μιλούν για αύξηση στη φορολογία των εισοδημάτων, για μείωση του αφορολόγητου, για αύξηση στο οικιακό πετρέλαιο θέρμανσης, μικρή κατά τον Υπουργό, αλλά τεράστια αν συναθροιστεί με όλα τα υπόλοιπα μέτρα. Μιλούν για μείωση των επικουρικών συντάξεων, για αύξηση του ΛΑΦΚΑ και για μείωση, ακόμα και έμμεση, των μικρών συντάξεων του ΟΓΑ, αλλά και για τόσα άλλα που δεν μπορώ να τα αναφέρω, κύριε Πρόεδρε και γιατί τα ανέφερε ο εισηγητής μας, αλλά και γιατί είναι τόσα πολλά που μόνο η αναφορά τους θα μου εξαντλούσε τον ελάχιστο χρόνο που έχω για να μιλήσω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτήν τη λογική, λοιπόν, ζητάει η Κυβέρνηση να την ακολουθήσει και η Αντιπολίτευση. Με ρητορείες περί συναίνεσης και με απειλές, όπως για στάση πληρωμών και πτώχευση, επιθυμεί να μας καταστήσει όλους συνένοχους, γιατί άλλο η συναίνεση και άλλο η συνενοχή. Εξάλλου, στα περί στάσης πληρωμών που λέει, θα ήθελα να πω ότι το δημόσιο ήδη την εφαρμόζει σε ένα ευρύ φάσμα των δραστηριοτήτων του. Μπορείτε να ρωτήσετε τους συναλλασσόμενους οιασδήποτε μορφής που συναλλάσσονται με τις οικονομικές υπηρεσίες του δημοσίου, είτε αυτές είναι τεχνικές εταιρείες είτε είναι προμηθευτές είτε είναι απλοί πολίτες που έχουν λαμβάνειν από το δημόσιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς αυτή τη συναίνεση όλο αυτό το διάστημα την κάναμε πράξη και εδώ μέσα στη Βουλή με τη στήριξη που δώσαμε σε σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά και στην κοινωνία και στους δρόμους, όπου κινηθήκαμε υπεύθυνα, χωρίς σηκωμένες γροθιές και πορείες, όπως συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ παγίως και μονότονα έκαναν σε κάθε μεταρρυθμιστική προσπάθεια της δικής μας διακυβέρνησης.

Αυτή, όμως, η υπευθυνότητα και αυτή η συναίνεση φαίνεται ότι δεν σας αρκεί, διότι αυτό που τελικά ζητάτε είναι την ουσιαστική κύρωση της Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αρχή της ομιλίας μου είπα ότι έχει πληγεί το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, εκτός από τους μονίμως φοροδιαφεύγοντες. Προσέξτε, λοιπόν, τη φύση των μέτρων, ποιοι τα επωμίζονται, ποιοι πληρώνουν: τα συνήθη υποζύγια, δηλαδή οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, καθώς και οι έντιμοι και συνεπείς φορολογούμενοι.

Για τον τομέα της καταπολέμησης της φοροδιαφυγής, λέει ότι παραπέμπεται σε ένα άλλο φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο θα έρθει. Νομίζω πως θα είναι το ενδέκατο, αν δεν με απατά η μνήμη μου ή αν δεν έχω χάσει το λογαριασμό. Σε αυτό, δηλαδή στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, πέραν της ικανοποίησης του αισθήματος δικαίου, υπάρχει και η κρίσιμη και μεγάλη μάζα που θα συμβάλει πραγματικά και δυναμικά στην υπέρβαση της οικονομικής κρίσης.

Όμως, ειλικρινά αναρωτιέμαι τι ισχύει από τα τρία: Ανικανότητα, αδυναμία ή έλλειψη διάθεσης μπορεί να διακατέχει αυτήν την Κυβέρνηση τούτη τη δύσκολη στιγμή;

Η ίδια απορία έχει σχέση και με ό,τι αφορά στο δημόσιο τομέα. Οι διαχρονικοί δεσμοί αίματος –θα έλεγα– του ΠΑΣΟΚ με τα συνδικάτα σίγουρα καθιστούν δυσχερή την κάθε προσπάθεια εξορθολογισμού του.

Σημειωτέον δε, μιας και ο λόγος περί συναίνεσης από πλευράς Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, ότι στα θέματα αυτά η Κυβέρνηση ήδη την έχει λάβει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση μας καλεί να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015. Όμως, προσέξτε, το πρόβλημα δεν είναι τόσο εάν θα ψηφιστεί, όσο εάν θα αποδώσει αυτά που περιμένουμε. Γιατί αυτό που με βεβαιότητα θα συμβεί είναι η πλήρης βύθιση

στην ύφεση και στην οικονομική δυσπραγία και, φυσικά, στην κατάρρευση των εσόδων.

Έτσι, με όλα αυτά και ακόμη και με την παροχή ενός νέου δανείου μπορεί η χώρα μας μέχρι το τέλος του 2014 να αντεπεξέρχεται στα ληξιπρόθεσμα ομόλογα και στην πληρωμή των τόκων, αλλά δεν επιτυγχάνεται η επαναφορά στην υγιή οικονομία.

Και επειδή πρέπει να κοιτάμε και μετά το 2014, οφείλουμε να σκεφθούμε ότι το κονδύλι για πληρωμή των τόκων μπορεί να είναι φέτος γύρω στα 17 δισεκατομμύρια, αλλά τότε θα ξεπερνάει τα 20 δισεκατομμύρια.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω ότι ο Πρωθυπουργός και ο πρώην Υπουργός Οικονομικών ουσιαστικά δεν διαπραγματεύτηκαν με την τρόικα ούτε πέρυσι στο πρώτο μνημόνιο, ούτε τώρα στο μεσοπρόθεσμο. Αυτό το έχει αντιληφθεί –και πολύ καλά μάλιστα– και ο νέος Υπουργός Οικονομικών και αυτός είναι ένας λόγος για τον οποίο βαδίζουμε στο αδιέξοδο: η ουσιαστικά άνευ όρων αποδοχή των πάντων.

Αυτό που χρειάζεται σήμερα από την Κυβέρνηση είναι όχι μια διαρκής υπονόμηση των θέσεων και της ιδίας της Αντιπολίτευσης τόσο στο εσωτερικό όσο και στα διεθνή μέσα και στις διεθνείς αγορές, αλλά μια ουσιαστική αναδιαπραγμάτευση των όρων. Σε αυτό μας βρίσκεται και σύμφωνους και συναινούντες. Αλλιώς είστε υποχρεωμένοι να ψηφίσετε μόνο εσείς, η κυβερνητική πλειοψηφία, το μεσοπρόθεσμο και να αναλάβετε την ευθύνη όλων όσων θα ακολουθήσουν. Εμείς θα συνεχίσουμε να πιστεύουμε ότι υπάρχει και ένας άλλος δρόμος για το μέλλον της χώρας μας, αυτός που εδώ και αρκετό καιρό σας έχουμε παρουσιάσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Δερμεντζόπουλο.

Το λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ροντούλης, όπως συμφωνήσαμε, για ένα αυστηρό δίλεπτον. Τα υπόλοιπα λεπτά που έχετε, για να μιλήσετε είναι άλλα τέσσερα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα τα πάρω τα υπόλοιπα απόψε. Θα τοποθετηθώ αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Ροντούλη. Έχετε το λόγο για δύο λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μιλώντας ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών μου θύμισε τον Τσόρτσιλ, ο οποίος έλεγε «λέω πάρα πολλά, γιατί ουσιαστικά δεν θέλω να πω τίποτα».

Επίσης, ο αξιότιμος, Υπουργός Οικονομικών σε μια δακρύβρεχτη αποστροφή του είπε ότι έχει στο μυαλό του τον άνεργο, το συνταξιούχο, τον οικογενειάρχη, τον άνθρωπο της πλατείας που πλήττεται από τα άδικα και βάναισα αυτά μέτρα.

Θα του πω εγώ τι λέει η πλατεία, όμως, μπας και το καταλάβει καλά, λαϊκά. Η πλατεία, κύριε Πρόεδρε, λέει ότι ο χορτάτος το νηστικό δεν τον καταλαβαίνει, ο πλούσιος τη φτώχεια δεν μπορεί να την καταλάβει. Άρα, περιττεύουν οι υποκριτικοί τόνοι μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, ακούσαμε τον αξιότιμο Υπουργό Οικονομικών να δηλώνει ότι η φορολογική κατάσταση στην Ελλάδα είναι χύμα. Αυτό ακριβώς είπε επί λέξει. Το ερώτημα είναι: Έχουν είκοσι μήνες οι του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία. Ποιος τους εμπόδισε να βάλουν μια τάξη, να εξορθολογήσουν το φορολογικό σύστημα της χώρας; Δεν ξέρω, λοιπόν, εάν η αποστροφή αυτή του λόγου του κ. Βενιζέλου ήταν μια αυτοκριτική στο ΠΑΣΟΚ γενικά, ή μια μομφή στο προηγούμενο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης. Γιατί προφανώς, όταν έρχεται και λέει ότι η φορολογική κατάσταση είναι χύμα, τα μέτρα που παίρνουμε είναι άδικα και τρεις, τέσσερις φορές λέει ότι θα κάνουμε ένα εθνικό φορολογικό σύστημα –«θα»– κάνουμε– τότε ο πολίτης διερωτάται: Και ποιος σας εμπόδισε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, τόσους μήνες τώρα να κάνετε, να αποδώσετε στον ελληνικό λαό φορολογική δικαιοσύνη;

Για όλους αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, εμείς όχι μόνο θα καταψηφίσουμε, αλλά θα καταθέσουμε και πρόταση για τη διεξαγωγή ονομαστικής ψηφοφορίας, την οποία και θα καταθέσω στα Πρακτικά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης έχει το λόγο για δύο λεπτά.

Κύριε Λαφαζάνη, τα δύο λεπτά θα συνυπολογιστούν με τον χρόνο σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, συνήθως όταν προσπαθεί να παρέμβει κανείς και λέει πράγματα τα οποία δεν είναι αρεστά σε μια ευρύτερη συναίνεση που υπάρχει σε αυτή την Αίθουσα, γκρινιάζουν. Αλλά όταν έρχεται η ώρα μετά και αντιλαμβάνονται ότι αυτά που ελέχθησαν είναι αληθινά και ότι έπρεπε να συμβούν και να γίνουν, τότε δεν μιλάει κανένας.

Διότι πρώτος εγώ έθεσα, εκτός διαδικασίας, το θέμα ότι τρεις συνεδριάσεις δεν αρκούν για ένα τόσο κρίσιμο και μεγάλο νομοσχέδιο. Μόλις είδατε τον αριθμό των εγγεγραμμένων, θα έπρεπε να καταλάβετε του λόγου το αληθές. Γιατί, όμως, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν το υποστηρίζετε; Διότι υποτίθεται ότι έχουμε προθεσμίες με την τρόικα. Έτσι δεν είναι; Γιατί, κύριοι του ΛΑΟΣ, δεν με υποστηρίζετε; Ήταν κακό αυτό που είπα;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σας στηρίζαμε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στη Διάσκεψη των Προέδρων το είπαμε και πρώτοι...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ήταν κακό αυτό που είπα; Εδώ το είπα!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Στη Διάσκεψη των Προέδρων. Αυτά μην τα λέτε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταλήγετε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στη Διάσκεψη των Προέδρων υπήρχε μια ευρύτερη συναίνεση, Νέα Δημοκρατία-ΠΑΣΟΚ-ΛΑΟΣ, στο να περάσουν με ταχύτητα εξπρές αυτές οι διαδικασίες. Ο μόνος που διαφώνησε στο τέλος ήμουν εγώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Λαφαζάνη. Ας προχωρήσουμε τώρα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μια παρατήρηση εγώ θα κάνω.

Πολλά ελέγχθηκαν από τον κ. Βενιζέλο για πάρα πολλά θέματα. Εντάξει, νέος Υπουργός είναι και ασφαλώς έχει τη δυνατότητα και την ευχέρεια να μιλάει και να λέει πάρα πολλά, νομίζοντας ότι το θέμα των μνημονίων ξεκίνησε από χθες. Δεν ξεκίνησε από χθες, κύριε Βενιζέλο.

Εγώ ένα θέμα θα θέσω, μόνο. Δεν μας είπε γιατί απέτυχε ο προϋπολογισμός του 2011. Ξέρετε, γιατί απέτυχε ο προϋπολογισμός του 2011; Για τον ίδιο λόγο που θα αποτύχουν –και θα αποτύχουν κατά τραγικό τρόπο– και τα μέτρα του μεσοπρόθεσμου εκτρώματος. Λόγω ύφεσης, κατά κύριο λόγο.

Δεν ήταν μικρή η λεηλασία που γινόταν, αλλά επέφεραν τέτοια ύφεση, που στο τέλος οι στόχοι δεν πιανόντουσαν. Έχουμε μπει σε ένα φαύλο κύκλο. Αφήστε τα περί πέμπτης δόσης.

Η πέμπτη δόση, κύριε Υπουργέ, είναι πιο αναγκαία γι' αυτούς που θα τη δώσουν, παρά για μας που θα την πάρουμε. Αυτό δεν το έχετε αντιληφθεί ακόμη. Το λένε, όμως, όλοι οι κυρίαρχοι στην Ευρώπη, από τη Μέρκελ μέχρι το Σαρκοζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουν πάθει πανικό με το ενδεχόμενο να μη δοθεί και να μην παραληφθεί από την Ελλάδα η πέμπτη δόση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε.

Ο συνάδελφος Βουλευτής Αττικής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επιχειρεί να παρουσιάσει μια εικόνα, η οποία είναι εντελώς ψευδής. Πρέπει κάποιος να υπενθυμίσει στον Υπουργό Οικονομικών ότι η κυβερνητική θητεία του ΠΑΣΟΚ δεν ξεκίνησε επί τη αναλήψει των δικών του καθηκόντων. Υπάρχει προϊστορία. Έχετε μια κυβερνητική διαδρομή περίπου δύο ετών. Δεν ξεκινούν όλα –καλώς ή κακώς– με τον κ. Βενιζέλο στο Υπουργείο Οικονομικών. Άρα, θα πρέπει να εξηγήσει και να συνειδητοποιήσει ότι αυτή η προϊστο-

ρία καλώς ή κακώς τον βαραίνει. Δεν μπορεί ξανά να αποποιηθεί το ΠΑΣΟΚ τα πάντα.

Ως προς το ζήτημα του εκπροθέσμου για το ζήτημα του εφαρμοστικού νόμου, δεν ξέρατε τις κοινοβουλευτικές προθεσμίες; Δεν είχε ξεκινήσει η διαβούλευση για το μεσοπρόθεσμο στις 2 Μαρτίου; Δεν μας είχατε ενημερώσει; Εσείς μας είχατε καλέσει; Λέει τώρα ο κύριος Υπουργός «εγώ δύο, τρεις μέρες τώρα και έπρεπε να εισηγηθώ τα μέτρα». Τι σημαίνουν αυτά;

Το δεύτερο το οποίο γίνεται είναι ότι επιχειρείτε να εμφανίσετε το συγκεκριμένο μεσοπρόθεσμο περίπου ως μονόδρομο και μάλιστα ως μονόδρομο στον οποίο όλοι πρέπει να συμμορφωθούμε για λόγους πατριωτισμού.

Με συγχωρείτε πολύ, για λόγους πατριωτισμού καταλαβαίνω ότι κάποιος μπορεί να αποδεχθεί και να υπερψηφίσει την ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης. Το καταλαβαίνω αυτό. Για λόγους πατριωτισμού προφανώς μπορεί μέσα σε μια τέτοια διαπραγμάτευση, όπου υπάρχουν δανειακές συμβάσεις, να αποδεχθεί και να υποστηρίξει, λόγου χάριν, την επέκταση του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής σε έναν «χ» χρόνο, ενώ θα προτιμούσε έναν άλλο, ενδεχομένως μεγαλύτερο. Για λόγους πατριωτισμού μπορώ να καταλάβω ότι κάποιος μπορεί να αποδεχθεί τη διαφορετική, απ' ό,τι θα ήθελε ο ίδιος, κατανομή της δημοσιονομικής προσαρμογής κατ' έτος. Να το δεχθώ κι αυτό. Τι σχέση έχει, όμως, με τον πατριωτισμό το ότι εσείς παρουσιάζετε αυτό το μεσοπρόθεσμο; Και το παρουσιάζετε μάλιστα και ως τη μοναδική λύση που υπάρχει.

Συμφωνούμε, ας υποθέσουμε, στη δημοσιονομική προσαρμογή. Πόση είναι; Είκοσι έξι δισεκατομμύρια; Είκοσι επτά δισεκατομμύρια; Τριάντα δισεκατομμύρια; Όση είναι, να γίνει. Να συμφωνήσουμε, λοιπόν, και ότι πρέπει να γίνει μέσα στην πενταετία. Τα πεπραγμένα του πρώτου έτους δεν υπάρχουν; Δεν θα τα αξιολογήσουμε; Θα έρχεστε εδώ και θα μας λέτε «αν είστε καλοί πατριώτες, ψηφίστε, παρ' ό,τι εμείς αποτύχαμε στο πρώτο έτος εφαρμογής, παρ' ό,τι πέσαμε έξω στους στόχους»; Δηλαδή, εσείς θα είστε μια Κυβέρνηση όπου εν ονόματι του πατριωτισμού δεν θα πρέπει να αξιολογήστε, δεν θα πρέπει να σας λέμε ότι αποτύχατε, δεν θα πρέπει να σας λέμε ότι πέσατε έξω στους στόχους σας, δεν θα πρέπει να σας λέμε ότι δεν καταφέρατε ούτε τις δαπάνες να τιθασιεύσετε; Όχι, γιατί όποιος το πει αυτό, διακινδυνεύει να χαρακτηριστεί για έλλειψη πατριωτισμού.

Πάμε παρακάτω. Τη δημοσιονομική προσαρμογή πώς θα την πετύχουμε; Ερώτηση ευθεία προς την Κυβέρνηση: Υποστηρίζετε ότι αυτό είναι η μοναδική λύση για να πετύχουμε την προσαρμογή; Άλλες λύσεις δεν υπάρχουν; Άλλος τρόπος να κατανείμουμε τα έσοδα, άλλος τρόπος να κάνουμε άλλου τύπου φορολογική πολιτική, άλλος τρόπος για το μείγμα εσόδων και δαπανών στη συνεισφορά τους στη δημοσιονομική πολιτική δεν υπάρχει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να συνεννοηθούμε. Η ίδια η Κυβέρνηση είχε παρουσιάσει στο Υπουργείο Οικονομικών άλλο μείγμα οικονομικής πολιτικής. Όταν παρουσίαζε το μεσοπρόθεσμο, έλεγε άλλα πράγματα. Έλεγε ότι εμείς θα πάρουμε την προσαρμογή με 2/3 από τις δαπάνες και 1/3 από τα έσοδα. Η Κυβέρνηση το έλεγε, δεν το έλεγε ο κ. Προβόπουλος. Το λέει και ο κ. Προβόπουλος, το λένε ενδεχομένως και άλλα κόμματα μέσα στο Κοινοβούλιο, αλλά το σημαντικό είναι ότι το έλεγε η Κυβέρνηση.

Άρα, γιατί έρχεστε και μας λέτε ότι σήμερα αυτό είναι μονόδρομος και γιατί ισχυρίζεστε ότι το μεσοπρόθεσμο, το οποίο αποτελεί το προϊόν των δικών σας συμφωνιών και διαπραγματεύσεων με την τρόικα, αποτελεί και μονόδρομο που, αν δεν τον αποδεχθεί το ελληνικό Κοινοβούλιο, αυτό οδηγεί στην πτώχευση της χώρας; Μα, το ελληνικό Κοινοβούλιο δεν απορρίπτει τη συμφωνία με τους δανειστές μας. Το ελληνικό Κοινοβούλιο απορρίπτει τη δική σας διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας, αν την απορρίψει. Τι επιζητά; Μία άλλου τύπου διαπραγμάτευση, πολύ ασφαλέστερη –θα σας πω εγώ– απ' αυτήν που παρουσιάζετε εσείς για την εκπλήρωση των στόχων, γιατί όταν βεβαίως κάνεις περικοπή δαπανών, τότε ξέρεις ακριβώς τι περικοπές, ξέρεις ότι μπορείς να ελέγξεις την περικοπή δαπανών. Όταν αναζητάς έσοδα, τότε πάντα υπάρχει αναζήτηση. Μπορεί να πετύχει, μπο-

ρεί να μην πετύχει. Μπορεί να λειτουργήσουν οι εισπρακτικοί μηχανισμοί, μπορεί και να μην λειτουργήσουν. Την περικοπή δαπανών όμως την έχεις εκεί μπροστά σου. Γιατί δεν κάνατε αυτήν την επιλογή; Η τρόικα, δηλαδή, επέβαλε αυτούς τους όρους; Η τρόικα τους επέβαλε; Η απάντηση, αν είστε ειλικρινείς, πρέπει να είναι «όχι». Γιατί πιέζουν οι Ευρωπαίοι εταίροι και οι δανειστές μας γι' αυτό; Απάντηση: Διότι δεν τους παρουσιάστηκε ένα άλλο.

Επόμενο ψέμα: Το ΠΑΣΟΚ –και το ακούω, είναι λάθος αντιπολιτευτική τακτική– δεν διαπραγματεύτηκε καλά. Όχι. Δεν καταλάβατε. Το ΠΑΣΟΚ διαπραγματεύτηκε πάρα πολύ καλά και πάρα πολύ σκληρά για να επιτύχει αυτό, για να επιτύχει, δηλαδή, τι; Ότι θα αγγίξει όσο το δυνατόν λιγότερα. Το δικό του κόσμος, το δικό του μηχανισμό, τις πελατειακές σχέσεις που έχει αναπτύξει όλα αυτά τα χρόνια, το δικό του κράτος, τη δική του διαφθορά, τη δική του γραφειοκρατία να υπερασπίστηκε με φανατισμό και θα φορτώσει το βάρος προσαρμογής στις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου, στην ελεύθερη οικονομία, στους ελεύθερους επαγγελματίες, στους ιδιώτες, στις επιχειρήσεις, στις εξοντωτικές φορολογίες.

Αυτό είναι που έκανε το ΠΑΣΟΚ και αυτό πέτυχε, εξ ου και η κριτική που σας ασκεί η Κοινοβουλευτική σας Ομάδα είναι στη λάθος μεριά. Η κριτική της Κοινοβουλευτικής Ομάδας θα έπρεπε να επαιρείται γι' αυτό το αποτέλεσμα, να σας χειροκροτεί, διότι βεβαίως οποιαδήποτε άλλη λύση θα ήταν μία πραγματική λύση υπέρ της ελευθερίας, θα ήταν μία πραγματική λύση υπέρ της υπερασπίσεως των παραγωγικών δυνάμεων του τόπου, αυτών που μπορούν να «γενήσουν» θέσεις εργασίας και να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα της ανεργίας.

Κάνετε άλλες επιλογές υπερασπιζόμενοι αυτό το «τέρας» το οποίο δημιουργήσατε όλα αυτά τα χρόνια και τώρα εν ονόματι του πατριωτισμού πρέπει να κληθούμε να το υποστηρίξουμε και να μας επισημαίνουν μάλιστα και ορισμένοι τη δήθεν αντίφαση από την αρχική μας στάση; Ποια αντίφαση;

Εμείς εκείνο το οποίο υπερψηφίσαμε ήταν η ενεργοποίηση του μηχανισμού στήριξης. Υποστηρίζαμε και συνεχίζουμε να υποστηρίζουμε ότι δεν μπορεί η Ελλάδα να συνεχίζει να λειτουργεί με ελλείμματα. Συνεχίζουμε να το υποστηρίζουμε αυτό. Πρέπει να γίνει δημοσιονομική προσαρμογή. Ο τρόπος της δημοσιονομικής προσαρμογής δεν είναι αντικείμενο της κατεχοχίν συζήτησης και επειδή διαφωνούμε με τον συγκεκριμένο τρόπο που παρουσιάζετε εσείς, σήμερα εμείς είμαστε ανακόλουθοι;

Κύριοι της Κυβερνήσεως, κύριοι της κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας, είναι σαφές ότι σ' αυτό που κάνετε είστε μόνοι σας και είστε μόνοι σας γιατί αυτό που κάνετε έχει συγκεκριμένο κομματικό και ιδεολογικό πρόσημο, εξυπηρετεί συγκεκριμένα προτάγματα, την υπεράσπιση αυτού του τερατώδους κράτους που δημιουργήσατε όλα αυτά τα χρόνια και μάλιστα αυτήν τη λειτουργία τη φορτώνετε «στις πλάτες» του κατεχοχίν παραγωγικού κομματιού. Αυτό θέλουμε να υπερασπιστούμε εμείς και μ' αυτούς τους ανθρώπους θα πολεμήσουμε εναντίον αυτού του προγράμματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Παρακαλείται ο κ. Μιχαήλ Κριτσωτάκης, Βουλευτής Ηρακλείου του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς, να λάβει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Απ' αυτό που διανεμήθηκε λείπει μία σελίδα, η σελίδα 3. Έχουν διανεμηθεί κάποιοι πίνακες σ' όλους τους συναδέλφους απ' όπου λείπουν κάποια στοιχεία, όπως λείπει και η ανάλυση του χρέους που είχαμε ζητήσει από προχθές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλή η παρατήρησή σας, αλλά το δεύτερο είναι δεύτερο. Όσον αφορά τη σελίδα που λείπει, να το εξετάσετε και να το διορθώσετε. Το άλλο είναι άλλο θέμα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Είναι συναφές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Συναφές αλλά άλλο θέμα. Να το θέσουμε. Τώρα να διορθωθεί η σελίδα που λείπει.

Ορίστε, κύριε Κριτσωτάκη.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι υπάρχουν πράγματα που διορθώνονται, όπως οι σελίδες που λείπουν, όμως υπάρχουν και πράγματα που δε διορθώνονται, όπως η απόσταση που έχει αυτό το Κοινοβούλιο από την Κάτω Βουλή, εδώ στο Σύνταγμα. Αυτή δεν μετριέται με μέτρα, με στάδια, αλλά φαίνεται ότι μετριέται με ένα μνημόνιο και αυτό είναι μια πολύ μεγάλη απόσταση.

Πολύ φοβάμαι ότι αν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της τρόικας που παρουσιάζει η Κυβέρνηση –εμείς δεν θέλουμε να ψηφιστεί– αυτή η απόσταση θα μεγαλώσει. Η απόσταση που υπάρχει δηλαδή, ανάμεσα στη Βουλή αυτήν και την κάτω βουλή, στη μεγάλη Βουλή, που λένε, γιατί είναι πολλοί εκεί. Είναι η μόνη διαπραγμάτευση που έκανε ετούτη η χώρα από τον καιρό του μνημονίου, για να αντιμετωπιστεί η κρίση. Είναι η μόνη διαπραγμάτευση.

Θα έλεγα ότι υπάρχει κίνδυνος χρεοκοπίας, αν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Υπάρχει κίνδυνος, αν το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα έχει την τύχη του πρώτου μνημονίου –ό,τι δηλαδή, έφερε στον ελληνικό λαό– και υπάρχει κίνδυνος –ακόμα αν πετύχει το μεσοπρόθεσμο τους στόχους του– γιατί θα έχουμε κοινωνικές αδικίες και κατά συνέπεια, κοινωνικές εκρήξεις.

Ήθελα να παρατηρήσω, κύριε Πρόεδρε, ότι υπάρχει ένας περριεργος πατριωτισμός που εξαγγέλλεται από την πλευρά της Κυβέρνησης, που νομίζω ότι γίνεται κυρίως για να κρύβεται η διάσταση μεταξύ της λαϊκής θέλησης και της κυβερνητικής πολιτικής.

Θα ήθελα να πω ότι αναφέρθηκαν και από τους Υπουργούς και από τον κύριο Πρωθυπουργό κάποια πράγματα, όπως στήριξη της εργασίας, στήριξη του ανέργου. Και θα έλεγα ότι αν αυτή η στήριξη υπήρξε από το πρώτο μνημόνιο –ενώ ό,τι γνωρίζουμε, έχουμε αύξηση της ανεργίας, μείωση των προϋποθέσεων για την επιδότηση της ανεργίας και διάφορα άλλα– τότε νομίζω ότι μιλάμε με λόγια που είναι κούφια, για να μην πω ότι είναι εντελώς αντίθετα από τις πραγματικότητες.

Μια παρατήρηση είναι πάρα πολύ σημαντική: ο ελληνικός λαός δεν βγήκε αμέσως μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου στους δρόμους αλλά περίπου μετά από δώδεκα μήνες, όταν είδε δηλαδή, την πραγματικότητα. Αυτό μπορεί να το παρατηρήσει κανείς ψύχραιμα και να πει: Γιατί έγινε αυτό; Γιατί άκουσε τη μια πλευρά, άκουσε την άλλη πλευρά και αποφάσισε μόνο όταν είδε την πραγματικότητα. Άρα, η κρίση του είναι ασφαλής και θα έλεγα ότι εκτός από ασφαλή κρίση, έχει και μια μαζικότητα όλο αυτό το κίνημα στις πλατείες που απονομιμοποιεί αυτή την Κυβέρνηση, η οποία πράγματι εκλέχτηκε δημοκρατικά και πήρε την πλειοψηφία. Δεν την έχει όμως, αυτή τη στιγμή και τη χρησιμοποιεί σαν να την έχει και σφυρίζει αδιάφορα.

Εκεί νομίζω ότι είναι και ο πατριωτισμός εκείνος που κρύβει αυτά τα πράγματα και εκεί είναι και οι επικλήσεις «ξέρετε, ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει ό,τι φασαρία γίνεται», δεν την κάνει δηλαδή, η πολιτική αυτής της Κυβέρνησης.

Μια κουβέντα θα έλεγα για την αντισυνταγματικότητα. Απ' όλες τις πτέρυγες, ενώ δεν το ψήφισαν, δεν το παραδέχτηκαν, δέχτηκαν όμως, ότι υπάρχουν στοιχεία αντισυνταγματικότητας. Εδώ θα έλεγα ότι το Σύνταγμα γίνεται εργαλείο για να περάσει το αντιλαϊκό μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Πολλές φορές γίνεται και λάστιχο. Το είπαν και άλλοι. Η δημοκρατία, οι διαδικασίες, το Σύνταγμα γίνονται δευτερεύοντα πράγματα και εργαλειοποιούνται, όπως δεν όφειλαν να κάνουν.

Άκουσα μεγάλα λόγια από την πλευρά του Υπουργού των Οικονομικών που δεν χρησιμοποίησε ασφαλώς τη νομική του ιδιότητα, όταν έκανε την κριτική προς τον ΣΥΡΙΖΑ για νομικιστική άσκηση, για λεγκαλισμό, για δημοσιονομική εξήγηση για να λειτουργήσει το Σύνταγμα. Δηλαδή, προσπάθησε –και νομίζω ότι δεν τα κατάφερε ο κύριος Υπουργός της Οικονομίας– να εξηγήσει δημοσιονομικά πώς μπορεί να καλυφθεί συνταγματικά αυτό που γίνεται σήμερα. Το απόπημα που λέμε εμείς.

Επίσης, θα έλεγα ότι έγινε μια προσπάθεια να οριστεί, ως το σύμπαν, το Κοινοβούλιο ή το πολιτικό σύστημα και όχι ο ελληνικός λαός και αυτό είναι επίσης, ένα ζήτημα δημοκρατίας. Εγώ νομίζω, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι είστε απονομιμοποιημένοι τώρα και όλα τα υπόλοιπα είναι εκ του πονηρού.

Όσον αφορά το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα εγώ σε αυτή την Αίθουσα δεν άκουσα τίποτα -και νομίζω ότι δεν το άκουσε κανείς- για την παραγωγική βάση ή κάτι πολύ σημαντικό για την ανάπτυξη, που είναι οι βασικές αιτίες που έχουν δημιουργήσει την κρίση μαζί με όλα τα υπόλοιπα. Δεν άκουσα τίποτα για κάποιον απολογισμό για τον ένα χρόνο εφαρμογής του μνημονίου 1, διότι για να με πείσετε ή για να πείσετε τον ελληνικό λαό, θα έπρεπε να πείτε τι έγινε με τον απολογισμό αυτό που οφείλατε να κάνετε, αλλά δεν κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης.

Επίσης, κανείς δεν είπε -παρά το ότι έχετε προκληθεί αρκετές φορές- γιατί στους οικονομικούς δείκτες δεν υπάρχουν και οι κοινωνικοί δείκτες, δηλαδή η ανεργία και όλα τα υπόλοιπα.

Θα έλεγα ότι το δίλημμα δεν είναι μεταξύ της ψήφισης των νέων μέτρων και της χρεοκοπίας, αλλά μεταξύ της οικονομικής και κοινωνικής χρεοκοπίας και της δυνατότητας της χώρας για ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή.

Αυτό είναι το πραγματικό δίλημμα. Όλα τα υπόλοιπα νομίζω ότι ή είναι αστοχίες ή είναι εκ του πονηρού ή είναι και τα δύο.

Ο δεύτερος δρόμος, ο άλλος δρόμος, περνά μέσα από την καταψήφιση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος και τους ενωτικούς αγώνες του ελληνικού λαού για την αλλαγή των συσχετισμών και τη συγκρότηση μιας νέας πλειοψηφίας που θα ανατρέψει την Κυβέρνηση και τις μνημονιακές πολιτικές.

Παρά το γεγονός ότι στη δεκαετία πριν την κρίση η Ελλάδα με υψηλούς ρυθμούς ανάπτυξης έγινε 44% πλουσιότερη, διατήρησε το χρέος της σε υψηλά επίπεδα μειώνοντας τη φορολόγηση του κεφαλαίου, της μεγάλης περιουσίας και του πλούτου.

Αυτή είναι μία παρατήρηση ισχυρή, παραμετρική νομίζω.

Το δεύτερο, είναι ότι το χρέος είναι ένα εργαλείο ενίσχυσης του φόβου για την επιβολή σκληρών μέτρων. Ενδεχόμενη, όμως, χρεοκοπία της χώρας θα κλονίσει τις χρηματαγορές και την Ευρωζώνη με καταστροφικές συνέπειες για όλη την Ευρώπη.

Θα έλεγα ότι σήμερα θα μπορούσε κανείς να πει πέντε κουβέντες μόνο για το μεσοπρόθεσμο, ότι καταργεί επί της ουσίας το οκτάωρο, καθώς δίνεται η δυνατότητα της αύξησης του χρόνου εργασίας κατά δύο ολόκληρες ώρες κάθε μέρα -βλέπε το υποχρεωτικό δεκάωρο- για έξι μήνες το χρόνο. Σε αυτό δεν έγινε κουβέντα στην Αίθουσα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν είναι εύκολο.

Οι επιπλέον ώρες εργασίας υποτίθεται ότι θα αφαιρεθούν το επόμενο εξάμηνο, αλλά αυτό ηχεί ως αστείο σε μία αγορά εργασίας απ' όπου ο έλεγχος απουσιάζει σχεδόν παντελώς.

Καθιερώνεται η μισθωτή εφεδρεία και προετοιμάζεται το έδαφος για απολύσεις στο δημόσιο και στις ΔΕΚΟ, εισάγεται η μερική απασχόληση στο δημόσιο, παρατείνεται η ομηρία των εργαζομένων με συμβάσεις ορισμένου χρόνου και για τους νέους δεκακόχρη έως είκοσι πέντε ετών η αμοιβή τους διαμορφώνεται στα 592 ευρώ μικτά, δηλαδή 20% χαμηλότερα από τον κατώτατο μισθό της εθνικής γενικής συλλογικής σύμβασης εργασίας που είναι σήμερα 740 ευρώ.

Η σύμβαση εργασίας των νέων έως είκοσι πέντε ετών θα αφορά στην απόκτηση εργασιακής εμπειρίας. Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, μετατάσσει τα «STAGE» από το δημόσιο στον ιδιωτικό τομέα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω ότι η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει καμμία πολιτική και κοινωνική νομιμοποίηση να ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που λεηλατεί συντάξεις, μισθούς, κοινωνικά δικαιώματα και τη δημόσια περιουσία -να το ξαναπώ, τη δημόσια περιουσία- ενώ θα φτάσει την ανεργία σε δυσθεώρητα ύψη.

Εν πάση περιπτώσει, αύριο είναι η πρώτη μέρα της σαρανταοκτάωρης πανελλαδικής και πανεργατικής απεργίας. Στις απεργιακές συγκεντρώσεις και κινητοποιήσεις στις πλατείες και στην πλατεία Συντάγματος και στην περικύκλωση της Βουλής, νομίζω ότι είναι η άλλη Ελλάδα, η πραγματική Ελλάδα, η μεγάλη Βουλή και είναι εκείνο που νομίζω ότι δεν θα αποφύγετε, ό,τι κι αν ψηφιστεί.

Ελπίζω, όμως, να μην ψηφιστεί, κύριε Πρόεδρε, το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κριτσωτάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Βουλευτής Χίου της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωστής Μουσουρούλης με επιστολή του προς τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κ. Φίλιππο Πετσάλνικο ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό, προκειμένου να μετάσχει στη δέκατη τέταρτη Σύνοδο των επικεφαλής των εθνικών κοινοβουλευτικών ομάδων του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος ως εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Παρακαλείται ο συνάδελφος Βουλευτής κ. Γεώργιος Κοντογιάννης να προσέλθει στο Βήμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να λάβουμε αποφάσεις που αφορούν το συμφέρον της χώρας, αποφάσεις πάνω από κόμματα και πάνω από το προσωπικό μας συμφέρον. Σαφέστατα το μεσοπρόθεσμο πρέπει να περάσει και η κυβερνητική πλειοψηφία οφείλει να αναλάβει τις ευθύνες της.

Αν δεν περάσει, υπάρχει κίνδυνος χρεοκοπίας της χώρας. Και δεν είναι μόνο η πέμπτη δόση, είναι και το ζήτημα αξιοπιστίας μιας Κυβέρνησης, η οποία με την πολιτική της πρέπει να αποδείξει ότι μπορεί και αξίζει η χώρα να λάβει το νέο δάνειο. Παρέχεται αυτή η αξιοπιστία από την παρούσα Κυβέρνηση; Όχι. Αν καλείται ο λαός να συνεισφέρει με επιπλέον είκοσι επτά δισεκατομμύρια καλείται επειδή η Κυβέρνηση Παπανδρέου δεν εφάρμοσε μέτρα που η ίδια ψήφισε, επειδή δεν είχε την τόλμη να συγκρουστεί με τα σπλάχνα της που είναι το βαθύ πράσινο ΠΑΣΟΚ, το οποίο είναι εγκατεστημένο στην καρδιά του ελληνικού κράτους συνεχίζοντας να παράγει σήψη και διαφθορά, το βαθύ πράσινο κράτος που έχει την κύρια ευθύνη για το ότι φτάσαμε στη σημερινή κατάσταση.

Κύριε Πρόεδρε, μπροστά σε αυτήν την κατάσταση η Δημοκρατική Συμμαχία έκανε συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες στηρίζονται στη μείωση των δαπανών του κράτους κατά τα 2/3 και μόνο κατά το 1/3 στην πρόσθετη φορολογία, το αντίθετο δηλαδή, από αυτό που προτείνει η σημερινή Κυβέρνηση. Λογικά μια Κυβέρνηση, η οποία έστω και καθυστερημένα φαίνεται να επιζητάει την εθνική συνεννόηση θα έπρεπε να υιοθετήσει κάποια από τα μέτρα που προτείνουμε. Και θα έπρεπε να κάνει το ίδιο και με τα υπόλοιπα κόμματα. Έπρεπε δηλαδή, να γίνει εξαντλητική συζήτηση με όλες τις πολιτικές δυνάμεις της χώρας για να δούμε από πού και πώς μπορούν να βρεθούν τα χρήματα που λείπουν και πώς θα συνταχθεί ένα περισσότερο δίκαιο και άμεσα υλοποιήσιμο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα. Δεν το κάνατε. Αντ' αυτού ζητάτε λευκή επιταγή.

Πριν από επτά μήνες, παραιτούμενος από αυτό το Βήμα από τη Νέα Δημοκρατία δήλωσα ότι το πράττω, διότι η σημερινή ηγεσία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης διαφοροποιούμενη από τις προηγούμενες ηγεσίες του κόμματος θέτει τα συμφέροντά της πάνω από τα συμφέροντα της πατρίδος και αρνείται την εθνική συνεννόηση.

Δυστυχώς, οι εξελίξεις απέδειξαν ότι κανείς δεν μπορεί να εφαρμόσει μια πολιτική που δεν πιστεύει. Έτσι, όταν ήρθε το πλήρωμα του χρόνου και οι συνθήκες το επέβαλαν η προσπάθεια για εθνική συνεννόηση ναυάγησε από την έλλειψη σοβαρότητας και των δύο πρωταγωνιστών και από το γεγονός, βέβαια, ότι κανείς από τους δυο τους δεν πίστευε σε αυτήν την πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς στη Δημοκρατική Συμμαχία αναλογιζόμενοι τις ευθύνες που έχουμε έναντι της πατρίδας και έναντι του κινδύνου για χρεοκοπία στηρίξαμε την προσπάθεια εισπράττοντας το πολιτικό κόστος. Δυστυχώς όμως, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξόδεψε τον πολιτικό χρόνο που είχε στη διάθεσή της με αποτέλεσμα σήμερα να βρισκόμαστε στην ίδια και σε χειρότερη κατάσταση. Και αυτό συνέβη -επαναλαμβάνω- επειδή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν τόλμησε να συγκρουστεί με τα σπλάχνα της, δεν τόλμησε να συγκρουστεί με το βαθύ πράσινο κράτος που κυριαρχεί στο δημόσιο τομέα, εκεί δηλαδή που οι σπατάλες,

η σήψη, η δυσσομία, η διαφθορά εξακολουθούν να κυριαρχούν.

Αντί λοιπόν να επικεντρώσετε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις προσπάθειές σας, διαλέξατε τον εύκολο δρόμο και στραφήκατε εναντίον των μισθωτών και των συνταξιούχων εναντίον του ιδιωτικού τομέα. Έχετε συνειδητοποιήσει ότι με τα μέτρα που επιβάλλετε θα βάλουν λουκέτα χιλιάδες επιχειρήσεις; Κάποιοι τις υπολογίζουν στις διακόσιες χιλιάδες. Αυτό, όμως, θα είναι καταστροφή. Εκεί, λοιπόν, μας οδηγείτε;

Η Πρόεδρος μάς, η Ντόρα Μπακογιάννη, πέτυχε να γίνουν οι προτάσεις μας δεκτές και από τους φιλελεύθερους της Ευρώπης, αλλά και από την οικονομική ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξέρουμε ότι μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Και όσοι λένε το αντίθετο κάνουν κακό στη χώρα δημιουργώντας ψεύτικες ελπίδες στο λαό. Σε τελική ανάλυση, όποιος, πραγματικά, θέλει να βοηθήσει το λαό, αντί να καλύπτει την αδυναμία του πίσω από τη διαρκή και πλήρη άρνηση, ας πάει στην Ευρώπη, ας πείσει το αδελφό του κόμμα – εν προκειμένω το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα – για την ορθότητα της πολιτικής του όπως κάναμε εμείς με τους φιλελεύθερους.

Δυστυχώς, και η πολιτική της Κυβέρνησης και η πολιτική της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, οδηγούν σε ρήξη της κοινωνικής συνοχής. Η μεν Κυβέρνηση με αναληγής στρέφεται εναντίον των ειλικρινών φορολογούμενων και του ιδιωτικού τομέα που είναι και ο μόνος που μπορεί να γεννήσει θέσεις εργασίας ενώ η Αξωματική Αντιπολίτευση δημιουργεί φρούδες ελπίδες για μια πολιτική χωρίς θυσίες.

Η Κυβέρνηση όμως πρέπει να γνωρίζει ότι για να πετύχουν τα όποια μέτρα θα πρέπει να συνυπάρχουν δύο παράγοντες: Η αποφασιστικότητα της ίδιας της Κυβέρνησης να τα εφαρμόσει και η αποδοχή τους από την κοινωνία. Εδώ ούτε το ένα υφίσταται ούτε το άλλο. Δυστυχώς, υπάρχει κάτι χειρότερο: Τα μέτρα θα προκαλέσουν ρήξη στην κοινωνία και όταν αυτό συμβεί, μετά καμμία, μα καμμία πολιτική και κανένα μέτρο όσο δίκαιο και αν είναι, δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί.

Αν ο κ. Πάγκαλος φοβάται ότι σε περίπτωση χρεοκοπίας θα χρειαστούν τανκς για να φυλάνε τις τράπεζες, δυστυχώς, αν συνεχιστεί η πολιτική σας, η πείνα και η δυστυχία που θα χτυπήσει την κοινωνία, ίσως προκαλέσει ανατριχιαστικές εικόνες ακόμα και στα σουπερ μάρκετ.

Όσον αφορά την Αξωματική Αντιπολίτευση, το βέβαιο είναι ότι νοιάζεται μόνο για την εξουσία. Και φυσικά, ό,τι σπέρνει σήμερα, θα κληθεί η ίδια να το θερίσει, όπως άλλωστε έκανε και το ΠΑΣΟΚ, με το περιβόητο «λεφτά υπάρχουν». Χρειάζεται, λοιπόν, μία άλλη πολιτική που η Κυβέρνηση Παπανδρέου και μετά τον ανασχηματισμό εμφανίζεται ανίκανη να εφαρμόσει. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν φταίει μόνο η συνταγή, αλλά και ο τρόπος με τον οποίο εφαρμόζεται αυτή η συνταγή στον ασθενή. Και η Κυβέρνηση Παπανδρέου, όχι μόνο ακολουθεί λάθος τρόπο, αλλά δεν δέχεται και συμβουλές. Οι λύσεις σ' αυτήν την κρίσιμη ώρα είναι δύο: Η Κυβέρνηση ενδίδει στη σωτηρία ή εκλογές.

Κύριοι συνάδελφοι, η ιστορία έχει αποδείξει ότι ενίοτε, για να πάει η Ελλάδα μπροστά, χρειάζονται και Ιφιγένειες. Την Τροία, όμως, όλοι γνωρίζουμε ότι την κατέκτησε ο πολυμήχανος Οδυσσέας με τους Έλληνες ενωμένους και αυτήν τη στιγμή που οι σημερινοί Έλληνες, με τις θυσίες που έχουν κάνει, έχουν μετατραπεί σε Ιφιγένειες, πρέπει εμείς ενωμένοι να βρούμε τον τρόπο να δικαιώσουμε τις θυσίες τους. Αυτό είναι πατριωτισμός, κύριε Υπουργέ, και όχι το να δίνει κανείς λευκές επιταγές σε μία κακή και επικίνδυνη Κυβέρνηση.

Κύριε Πρόεδρε, στη Δημοκρατική Συμμαχία, σεβόμενοι την ελεύθερη βούληση των Βουλευτών, θα κρίνουμε και θα ψηφίσουμε κατά συνείδηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κοντογιάννη. Παρακαλείται ο συνάδελφος κ. Εμμανουήλ Στρατάκης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Ηρακλείου, να λάβει το λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το ότι, πράγματι, χρειάζεται η ενότητα του ελληνικού λαού, αυτό είναι πέραν κάθε αμφισβήτησης. Εγώ, όμως, διερωτώμαι,

παρακολουθώντας τη συζήτηση απόψε από την αρχή, αλλά και τις προηγούμενες ημέρες στην επιτροπή και εδώ στη Βουλή, εάν, πραγματικά, μπορούμε ως Βουλή, να εκπέμψουμε ένα τέτοιο μήνυμα που θεωρώ ότι είναι ίσως το καθοριστικότερο που έχει ανάγκη αυτή τη στιγμή ο τόπος, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν προβλήματα, ότι οι προοπτικές που διανοίγονται δεν είναι οι καλύτερες δυνατές. Και εμείς εδώ, αντί να δούμε το πρόβλημα επί της ουσίας, περί άλλων τυρβάζουμε. Και δεν το λέω έτσι ούτε για να προσβάλλω κανέναν ούτε για να επισημάνω κάποια άλλα πράγματα, αλλά το λέω, γιατί, πραγματικά, αυτή η εντύπωση δημιουργείται σε μένα, παρακολουθώντας τις απόψεις που ακούγονται εδώ.

Πιστεύω ότι οι πολίτες που δεν γνωρίζουν ενδεχόμενα από τις διαδικασίες της Βουλής και τις ρητορικές εξάρσεις που πολλές φορές παρατηρούνται, δημιουργούν στον εαυτό τους και δημιουργείται σε αυτούς πολύ χειρότερη εντύπωση. Κάτι, δηλαδή, που θα έπρεπε πάση θυσία να αποτρέψουμε και να αποφεύγουμε, ειδικά σε κρίσιμες καταστάσεις.

Γι' αυτό και εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αποτολμήσω έτσι με πολύ περιληπτικό τρόπο να πω μερικά πράγματα, που θεωρώ ότι είναι χρήσιμα να τα γνωρίζει ο Έλληνας πολίτης. Γιατί σήμερα διερχόμαστε, πράγματι, μία περίοδο που έχουμε και κρίση χρέους και κρίση στο δημοσιονομικό έλλειμμα της χώρας. Άρα, λοιπόν, πρέπει να δούμε πώς μπορούμε να θεραπεύσουμε αυτά τα πράγματα.

Είναι οδυνηρό, πραγματικά, όταν μία Κυβέρνηση πριν από δύο χρόνια περίπου είχε διπλασιάσει το χρέος, άρα στην πράξη είχε συμβάλει σε πολύ μεγάλο ποσοστό για να υπάρξει αυτή η κρίση χρέους, σήμερα να μην παίρνει θέση επ' αυτού. Αντίθετα μάλιστα με τις απόψεις της και τις θέσεις της, προσπαθεί να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση. Να φτάσουμε, δηλαδή, στο 2015 να έχουμε περίπου 500 δισεκατομμύρια χρέος, δηλαδή 200% του ΑΕΠ. Αυτό λένε οι υπολογισμοί, αν συνεχίσουμε με τα δεδομένα, όπως ακριβώς είναι σήμερα. Και πάνω σ' αυτήν την κατάσταση, καταφέρνει το ακατόρθωτο η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, πριν από ένα χρόνο περίπου. Να φέρει το μνημόνιο και να μπορεί να δανειστεί η χώρα, όχι από κερδοσκόπους και από τράπεζες, αλλά από τους λαούς, τους συνεταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μία πολύ μεγάλη επιτυχία. Και θέλω να τονίσω ότι η Ιαπωνία για παράδειγμα, παρά το ότι χρωστάει πολύ περισσότερα σε ποσοστό του ΑΕΠ, δεν έχει πρόβλημα, διότι τα χρωστάει στο εσωτερικό της. Η θέση μας η δική μας καλύτερεύει με το να μη χρωστάμε σε κερδοσκόπους, σε τράπεζες, όταν χρωστάμε σε λαούς. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και θέλω να πιστεύω ότι θα γίνει κατονητό και θα αξιοποιηθεί σε πολύ υψηλό βαθμό στο μέλλον.

Το θέμα είναι τι κάνουμε, για να πετύχουμε αυτά για τα οποία εμείς δεσμευθήκαμε και συμφώνησαν πολλοί, ανεξάρτητα εάν ψήφισαν ή όχι. Γιατί, όταν για παράδειγμα λέμε ότι πρέπει να αλξήσει το κράτος, ότι πρέπει να περιοριστεί, ότι πρέπει οι υπηρεσίες να είναι αποδοτικές, ότι δεν πρέπει να γίνεται σπατάλη στο δημόσιο χρήμα, αυτά τα λέμε όλοι εδώ στη Βουλή, αλλά το θέμα είναι τι κάνουμε, για να πετύχουμε αυτά τα αποτελέσματα που πρέπει να πετύχουμε.

Όταν, λοιπόν, καταφέρουμε να φθάσουμε σε ένα τέτοιο επίπεδο και να διορθώσουμε πράγματα, τότε θα μπορούμε, πράγματι, να πούμε ότι ναι, είμαστε σε θέση να διαπραγματευτούμε. Απόδειξη είναι αυτό που πετύχαμε πριν από μερικούς μήνες, όταν δηλαδή καταφέραμε στο πλαίσιο της συνεχούς επαναδιαπραγμάτευσης –γιατί κάποιοι μιλούν για επαναδιαπραγμάτευση– να μειώσουμε και τα επιτόκια, να αυξήσουμε το χρόνο αποπληρωμής του χρέους και όλα αυτά τα οποία έχουν επιτευχθεί, γιατί; Γιατί καταφέραμε να περιορίσουμε το έλλειμμα μέσα σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, βεβαίως με οριζόντιες πολιτικές, αλλά το καταφέραμε και φέραμε ένα αποτέλεσμα.

Σήμερα, τι υπάρχει στην πράξη; Πάνω σ' αυτό, νομίζω, πρέπει να σταθούμε. Σήμερα, παίρνουμε ένα δάνειο των 110 δισεκατομμυρίων, παίρνουμε την πέμπτη δόση σ' αυτήν τη φάση και για να ολοκληρωθεί αυτό το δάνειο, πρέπει οι δανειστές μας να διασφαλίσουν και τη δική μας συμμετοχή.

Εδώ ήρθε ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ να μας πει ότι προσπαθούμε να ξεπουλήσουμε τη χώρα. Ποια είναι η δική μας συμμε-

τοχή; Είναι τα 50 δισεκατομμύρια που διαμορφώνουν το διαφορετικό σενάριο, που έχει να κάνει με το να περιοριστεί το δημόσιο χρέος της χώρας στο 139% του ΑΕΠ το 2015. Αυτό, δηλαδή, θέλω να πιστεύω ότι έχουν στο μυαλό τους όλες οι πτέρυγες της Βουλής, το πώς δηλαδή θα ξεπεράσουμε, σε κάποιο βαθμό τουλάχιστον, το τεράστιο πρόβλημα του μεγάλου δημόσιου χρέους που έχει η χώρα μας.

Εάν, λοιπόν, δεν δεχθούμε αυτήν τη λογική και αυτήν τη διαδικασία, τότε, πραγματικά, περί άλλων τυρβάζουμε. Μου τοθύμισε αυτό με πολύ μεγάλη έμφαση και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος ήρθε εδώ και μας μίλησε για το χρέος του 1980. Όμως, δεν μας μίλησε για το χρέος του 2009. Μας μίλησε για τη διαδικασία της Βιέννης, λες και δεν είναι γνωστή η διαδικασία της Βιέννης, αλλά επί της ουσίας και για το τι κάνουμε σε σχέση με αυτά που λέει η Νέα Δημοκρατία ή γι' αυτά που δημιουργήσε η Νέα Δημοκρατία, δεν μας είπε τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επαναλάβω ότι αυτό που κάνουμε τώρα είναι το αναγκαίο καθήκον αυτήν την ώρα έναντι της πατρίδας. Βεβαίως, δεν είναι ό,τι καλύτερο θα μπορούσε να γίνει. Αυτό το λέμε πρώτοι εμείς. Αντιλαμβανόμαστε τις δυσκολίες που έχει μια μερίδα κόσμου, όχι όλοι, και βεβαίως εμείς οι ίδιοι ζητούμε από την Κυβέρνηση να προχωρήσει και στις επόμενες διαδικασίες που θεωρούμε ότι είναι πάρα πολύ σημαντικές.

Ποιες είναι αυτές οι διαδικασίες; Είναι το πώς θα εισπράξουμε όσο γίνεται περισσότερα απ' αυτά που είναι ανεξόφλητα προς το δημόσιο. Υπάρχουν 39 δισεκατομμύρια ληξιπρόθεσμες οφειλές. Βεβαίως, δεν μπορούμε να εισπράξουμε τα 39 δισεκατομμύρια, αλλά μπορούμε να εισπράξουμε τα 5 ή τα 10 δισεκατομμύρια, που θα είναι μια μεγάλη ανάσα μπροστά σ' αυτήν την κατάσταση που διερχόμαστε τώρα. Πραγματικά, εκεί η Κυβέρνηση –και αυτό το ζητάμε πρώτοι εμείς– θα έπρεπε να ρίξει όλο το βάρος που πρέπει να ρίξει, προκειμένου να ξεπεραστούν προβλήματα και να μη θυμίζουμε τον προηγούμενο Πρωθυπουργό της χώρας, ο οποίος πήγαινε στις Βρυξέλλες, υποσχόταν για 10 δισεκατομμύρια ευρώ εισπράξεις απ' αυτό το χρέος και στην ουσία δεν γίνονταν τίποτα.

Κυρία Υπουργέ, πρέπει να ξαναδοούμε το θέμα που αλλάξαμε τώρα και μας υποχρέωσε να πάμε στη μείωση της φορολογικής κλίμακας, στη μείωση του αφορολόγητου. Πρέπει να δούμε ξανά την εξίσωση του φόρου του πετρελαίου κίνησης με το πετρέλαιο θέρμανσης, διότι αν ισχύει η μελέτη του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου του 2004 ότι από τη λαθρεμπορία υπάρχει μια ζημιά της τάξης των 4,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, τότε αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό το μέτρο έπρεπε να το πάρουμε χθες. Βεβαίως, να βρούμε τους μηχανισμούς να δώσουμε το επίδομα θέρμανσης σε όσους, πραγματικά, πρέπει να το πάρουν, γιατί αν δεν το κάνουν αυτό, τότε δεν μπορούμε να πάμε σε εισπράξεις τέτοιας μορφής που να μας δώσουν τη δυνατότητα να ανακουφιστούμε.

Επιπλέον, κύρια Υπουργέ, εγώ θα πρότεινα απ' αυτούς τους φόρους, από τους οποίους δεν μπορούσαμε μέχρι σήμερα ούτε η προηγούμενη κυβέρνηση ούτε εμείς να εισπράξουμε επαρκή ποσά –περίπου 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ εισπράξατε– τα υπόλοιπα, που μπορούν και πρέπει να εισπραχθούν, να τα βάλουμε σε έναν ξεχωριστό πίνακα –δεν μπορεί να γίνει τώρα, αρκεί ίσως η δική σας δέσμευση– που θα χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη της χώρας. Θεωρώ ότι μόνο με αυτήν τη διαδικασία και με την ταχύτερη κατά το δυνατόν αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος μπορούμε να ξεπεράσουμε τα προβλήματα που σήμερα έχουμε και έτσι να μας δοθεί η δυνατότητα να μπορούμε να επαναδιαπραγματευτούμε επί της ουσίας. Πρέπει να σας πω ότι η μείωση 1% του επιτοκίου ισοδυναμεί με περίπου 4 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε και πρέπει να αποκτήσουμε και τα όπλα που χρειαζόμαστε, για να μπορούμε να διαπραγματευτούμε αποτελεσματικά προς όφελος της χώρας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Στρατάκη.

Παρακαλείται ο συνάδελφος, κ. Ιωάννης Ιωαννίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας της Α' Θεσσαλονίκης, να λάβει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το αποκαλούμενο από την Κυβέρνηση μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2012-2015, καθώς και ο εφαρμοστικός νόμος που καταφθάνει, διεκδικούν, μαζί με τα μνημόνια, μία μοναδικότητα. Αποτελούν εξόφθαλμες περιπτώσεις φορολογικής λαίλαπας και δραστικών περικοπών σε μισθούς και συντάξεις και επιβολής εργασιακών σχέσεων μεσαίωνα. Είναι μοναδικά στη σύλληψη, γιατί περιέχουν νέους απίθανους φόρους και νέες μεθόδους αφαίμαξης του λαού. Αποτελούν πραγματικό έκτρωμα. Προσπαθώντας να βρουν ανάλογο ιστορικό προηγούμενο ανελέητης επιβολής δεκάδων φόρων και εισφορών, έφθασαν στην εποχή της τουρκοκρατίας με τα γνωστά χαράτσια και τους αμέτρητους φόρους. Ακόμη και στις περιόδους κατοχής, μικρασιατικής καταστροφής, στον Παγκόσμιο και Βαλκανικό Πόλεμο, αλλά και του ατυχούς πολέμου του 1897, δεν λήφθηκαν παρόμοια μέτρα.

Η σημερινή φοροεπιδρομή αποδεικνύει ότι η κυβέρνηση της τρόικας δεν έχει τον παραμικρό ενδιασμό στο να επιφέρει πρωτόγνωρη αναστάτωση και αληθινό κοινωνικό στραγγαλισμό. Όχι μόνο δεν λυπάται τους Έλληνες, αλλά τους αντιμετωπίζει σαν τους μεγαλύτερους εχθρούς, όταν ζητάει απ' αυτούς να στερηθούν τα πάντα. Τι θέλουμε, επομένως; Η πατρίδα μας είναι ο λαός. Αν, λοιπόν, χάσουμε το λαό, τι μιλάμε για πατριωτισμό;

Πέρα από τους είκοσι πέντε νέους φόρους και εισφορές, το λεγόμενο μεσοπρόθεσμο, περιέχει, κυρίως στο πρώτο κεφάλαιο, αμέτρητους βερμπαλισμούς που ουδεμία σχέση έχουν με την πραγματικότητα και μόνο γέλιο προκαλούν.

Ενδεικτικά αναφέρω εκφράσεις, όπως «επιχειρηματικό περιβάλλον φιλικό για νέες επενδύσεις, συμμετοχή του πολίτη στη διαμόρφωση των αποφάσεων που τον αφορούν, δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, ρίχνουμε το βάρος στην καινοτομία παντού, κ.λπ.». Δεν μπορούν να αξιολογηθούν πολιτικά κείμενα των οποίων οι συγγραφείς αναγορεύουν τους εαυτούς τους σε σωτήρες της πατρίδας και υμνούν το μέχρι σήμερα ανύπαρκτο έργο της Κυβέρνησης.

Αυτό στο οποίο σκοπεύει η Κυβέρνηση με το μεσοπρόθεσμο και την τοκογλυφική μηχανή που έχει στηθεί, είναι στη λήξη του 2015 να αφήσει όλους σχεδόν τους Έλληνες με τα μισά εισοδήματα και διπλά χρεωμένους. Το ίδιο έτος οι τόκοι που θα πληρώσουμε στους διεθνείς τοκογλύφους ανέρχονται στο ποσό των 25 δισεκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή το 40% των εσόδων ή το 10% του ΑΕΠ.

Για την υγεία προβλέπονται, τότε μόνο, 5 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό ανεπαρκέστατο για τη λειτουργία των νοσοκομείων και την υποστήριξη της υγείας των πολιτών, οδηγώντας τους μοιραία στην εκμετάλλευση του ιδιωτικού τομέα.

Για δε την παιδεία μόνο προβλέπονται 6 δισεκατομμύρια, που σημαίνει κλείσιμο και άλλων σχολείων και επίσημο κάλεσμα στα φροντιστήρια να αναλάβουν τη μόρφωση των παιδιών μας. Όμως, το κακό δεν σταματά εδώ. Για όσους εργάζονται στο δημόσιο ακολουθεί το νέο ενιαίο μισθολόγιο, όπως προβλέπεται με την παράγραφο 3.2 του πρώτου κεφαλαίου, για να τους υφαρπάξει ό,τι τυχόν θα έχει απομείνει.

Στα σκαριά βρίσκεται, επίσης, πρόγραμμα ασύλληπτης εκποίησης όλων των περιουσιακών στοιχείων του δημοσίου, κινητών και ακινήτων. Η Κυβέρνηση παραιτήθηκε αμετάκλητα και άνευ όρων από την ασυλία εθνικής κυριαρχίας που απολάμβανε η χώρα μας και με το πρώτο μνημόνιο έχει δεσμεύσει υπέρ των δανειστών το σύνολο της δημόσιας περιουσίας, ακόμη και των αγαθών που προορίζονται για την εθνική άμυνα και την ασφάλεια του κράτους, καθώς και των μνημείων ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομιάς. Κάθε χρεώστης μπορεί μόνος του, ενημερώνοντας απλώς τους υπόλοιπους, να πάρει σιδηρίδι, να μισθώσει, να δώσει σε άλλη χώρα, οργανισμό κ.λπ..

Έκανα ένα ερώτημα στον Υπουργό Οικονομικών να μας πει πώς δεν δύναται όλοι αυτοί, αν τυχόν δεν πληρωθεί εγκαίρως ένα τοκοχρεολύσιο, να πάρουν σιδηρίδι υπάρχει είτε από μνημεία είτε από την εθνική άμυνα, όπως είναι τα υποβρύχια που παίρνουμε, τα τανκς, κ.λπ.. Όλα αυτά μπορούν να τα πάρουν και

να τα δώσουν σε όποιο κράτος θέλουν, σε ό,τι τιμή θέλουν.

Με το μεσοπρόθεσμο παράγραφος 1.4.1 του τρίτου κεφαλαίου, τους διευκολύνει ακόμη περισσότερο, ξεπουλώντας όλα τα υπόλοιπα άρον-άρον και όσο-όσο. Πέρα απ' αυτά τα δεινά, εδώ και τρεις εβδομάδες οι Υπουργοί της Κυβέρνησης διαμορφώνουν σταδιακά μία απαράδεκτη κατάσταση. Απειλούν καθημερινά και εκβιάζουν αδιακρίτως Βουλευτές, αλλά και ολόκληρο τον ελληνικό λαό ότι δήθεν εάν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, το κράτος θα χρεοκοπήσει.

Ο ένας εκ των Αντιπροέδρων της Κυβέρνησης, ο κ. Πάγκαλος, σε συνέντευξή του σε ισπανική εφημερίδα απειλεί με επιστροφή στη δραχμή και με κάθοδο του στρατού στους δρόμους για να φυλάξει τις τράπεζες. Αλλά και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός της χώρας, από το εξωτερικό που βρισκόταν, απειλούσε ότι αν δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, θα κλείσει το ΕΣΥ κ.λπ. και θα περικόψει συντάξεις κατά 70%, οδηγώντας τους πολίτες σε αφανισμό.

Ενδεικτικά να αναφέρω ότι με όλες αυτές τις δηλώσεις τα spreads της Δευτέρας εκτοξεύτηκαν πάνω από χίλιες τριακόσιες ογδόντα μονάδες βάσης και τα CDS στις δύο χιλιάδες διακόσιες πενήντα μονάδες. Αποτελεί αυτό δείγμα υπεύθυνης συμπεριφοράς, όταν μάλιστα συμβαίνει επανειλημμένα και συστηματικά από τότε που αναλάβατε της διακυβέρνηση της χώρας; Ας μην ξεχνούμε ότι έχετε μπει στον εικοστό πρώτο μήνα.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι ήρθε για να μας σώσει από το χρέος. Πώς θα μας σώσετε, αν δεν έχετε το θάρρος να χτυπήσετε τα σπλάχνα σας, αυτούς τους οποίους σας στηρίζουν τόσα χρόνια, όλες τις ΔΕΚΟ; Αντί, λοιπόν, να πάτε στις αποκρατικοποιήσεις αυτές, έρχεστε και επιβαρύνετε πάλι αυτούς τους κακομοιρηδες που έχουν δώσει ό,τι μπορούσαν να δώσουν και τους κάνετε πάλι να ξαναχρεωθούν και να δώσουν πάλι οι ίδιοι και οι ίδιοι;

Είπε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών ότι πρέπει να ξαναγνωριστούμε. Ε, δείτε καλύτερα, λοιπόν, όλα αυτά τα σπλάχνα, να ξαναγνωριστείτε, για να δείτε με την καινούργια μορφή της γνωριμίας, πλέον, αν τυχόν θα μπορούσατε να τολμήσετε για να προσφέρετε στην πατρίδα έργο, το οποίο θα είναι ότι πρέπει να τους βάλετε σε μία τάξη.

Κύριε Υπουργέ, μόνο με το περσινό μνημόνιο και το φετινό μεσοπρόθεσμο, η Κυβέρνηση έχει δανειστεί πάνω από 200.000.000.000 ευρώ, δηλαδή παραπάνω από το 65% του υφιστάμενου μέχρι σήμερα χρέους. Αυτά που ακούσαμε από τον Πρωθυπουργό πριν από το πρώτο μνημόνιο, ότι θα κάνατε μπαίνοντας στο μνημόνιο, τα ίδια ακούσαμε σήμερα ότι πάλι θα ξαναγίνουν, γιατί όλο αυτό το διάστημα δεν έγινε το παραμικρό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Έχουμε, λοιπόν, ήδη 200.000.000.000 ευρώ χρέος παίρνοντας δάνεια και πανηγυρίζουμε γιατί χρωστούμε. Πρώτη φορά βλέπω ανθρώπους να πανηγυρίζουν γιατί αυξάνουμε το χρέος. Πώς θα εξοφληθούν αυτά τα αστρονομικά ποσά σε εποχή βαθιάς ύφεσης και φτώχειας;

Λέει ο ίδιος ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών για το όταν θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα. Πώς θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, όταν έχουμε ύφεση 6%; Άρα, λοιπόν, είναι δυνατόν ποτέ να έχουμε κάθε έτος πάνω από 6% ανάπτυξη; Δεν γίνεται.

Είπατε για φέτος ότι θα έχετε 4.000.000.000 ευρώ έσοδα και ήδη το πρώτο πεντάμηνο έχετε μείον 14% και έχετε ήδη 3% μείον, δηλαδή διαφορά είναι 17%. Γίνονται όλα αυτά τα λάθη και ερχόμαστε τώρα εμείς να βγάλουμε το φίδι από την τρύπα και βάζετε την πίεση ότι αν τυχόν, πράγματι, δεν ψηφιστεί το μεσοπρόθεσμο, τότε η χώρα θα καταδικαστεί. Οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι τοκογλύφοι-δανειστές μας.

Το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 42.000.000.000 ευρώ φτάνοντας τα 340.000.000.000 ευρώ τον πρώτο χρόνο του κατοχικού μνημονίου, ενώ κατά το 2011 προβλέπεται να ξεπεράσει τα 362.000.000.000 ευρώ.

Όσο για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, που θα ελάφρυνε λίγο το λαό, δεν διαβάσαμε στο μεσοπρόθεσμο ούτε μία

σοβαρή πρόταση νομοθετικής πρωτοβουλίας.

Παραμένει στα λόγια, όπως τόσα άλλα, και το περίφημο τριετές εθνικό πρόγραμμα για την πάταξη της φοροδιαφυγής του προηγούμενου Υπουργού Οικονομικών. Μπορείτε να μας πείτε μια περίπτωση παραδειγματικής τιμωρίας φοροφυγά;

Τα λουκέτα είναι καθημερινό φαινόμενο. Επομένως, αν τυχόν δεν πάμε ενωμένοι με τις προτάσεις τις οποίες έχει καταθέσει στο «Ζάππειο 1» και στο «Ζάππειο 2» η Νέα Δημοκρατία, ώστε να μην έχουμε όλα αυτά τα βάρη επάνω στον ελληνικό λαό, τότε θα έχουμε ακόμα μια φορά μεγαλύτερο χρέος και θα σας αφήσουμε τελειώς μόνους. Βλέπετε όλη την Αντιπολίτευση, που κανένας δεν έρχεται μαζί σας για να ψηφίσει το μεσοπρόθεσμο. Για αυτόν το λόγο θα το καταψηφίσουμε.

Σας ευχόμαστε καλή επιτυχία, όμως, γιατί πάνω από όλα είναι η πατρίδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολυδύρας): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωαννίδη.

Παρακαλείται ο συνάδελφος Βουλευτής Νομού Αττικής, κ. Αθανάσιος Λεβέντης, να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας έχει παραχθεί πολύς πλούτος από τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Το ΑΕΠ είναι πάνω από 200 δισεκατομμύρια ευρώ κάθε χρόνο τα τελευταία χρόνια, δηλαδή σε μια πενταετία πάνω από 1 τρισεκατομμύριο. Έχουν έρθει εκατοντάδες δισεκατομμύρια από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Άρα, λεφτά θα έπρεπε να υπάρχουν. Όμως, αυτήν τη στιγμή βρισκόμαστε υπό χρεοκοπία και είμαστε κολλημένοι με την πλάτη στον τοίχο. Και το ερώτημα που μπαίνει από τους αγανακτισμένους πολίτες στις πλατείες μέχρι τον ίδιο τον Πρωθυπουργό είναι «πού πήγαν τα λεφτά;»

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Βέβαια, έχει γίνει μία συστηματική αφαίμαξη με τρεις μεγάλες αγορές το 1984, το 1996 και το 2005, κάθε μία πάνω από 50 δισεκατομμύρια ευρώ για άχρηστο εν πολλοίς πολεμικό υλικό και διασπαθίστηκαν και πάνω από 130 δισεκατομμύρια ευρώ από το μεγάλο σκάνδαλο του χρηματιστηρίου το 1999. Και επειδή «τι του λείπει του ψωριάρη;» που λέει η λαϊκή ρήση, «σκούφια με μαργαριτάρι», ξιπαστήκαμε με φανταστικά εθνικά μεγαλεία στη διοργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων όπου σπαταλήσαμε 40 δισεκατομμύρια ή και περισσότερα. Κύριε Υπουργέ, αν ξέρει κανείς να μας πληροφορήσει κάποτε πόσα ξοδεύτηκαν για τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Θα σας είμαστε ευγνώμονες. Αυτό το ερώτημα επανειλημμένα εμείς και όλοι το έχουν θέσει σε αυτήν την Αίθουσα και δεν έχει δοθεί απάντηση.

Η κακοδιαχείριση, λοιπόν, η σπατάλη, οι διαπλοκές, οι μίζες, το πελατεϊκό κράτος, μας οδήγησαν εδώ που βρισκόμαστε σήμερα με ευθύνη, βέβαια, των κυβερνήσεων, πρώτα και κύρια των κυβερνήσεων των δύο μεγάλων κομμάτων που κυβερνούν όλα αυτά τα χρόνια. Η παγκόσμια οικονομική κρίση επιτάχυνε και επέτεινε τις καταστροφικές για τη χώρα μας εξελίξεις, που όμως ήταν, με τις ακολουθούμενες πολιτικές, προδιαγεγραμμένες.

Ερχόμαστε, λοιπόν, σήμερα να συζητήσουμε το μεσοπρόθεσμο σχέδιο και το νόμο εφαρμογής, αφού, όπως δήλωσε ο νέος Υπουργός, στην ουσία είναι ένα ενιαίο κείμενο. Και η συζήτηση γίνεται κάτω από ασφυκτικές πιέσεις, εσωτερικές και εξωτερικές, με πολύ στενά χρονικά περιθώρια.

Υπάρχουν, όμως, πολλά παράλογα στη συζήτηση. Για ποιο λόγο έρχεται με τη μορφή του κατεπειγόντος; Για ποιο λόγο έγινε ο ανασχηματισμός και ειδικά στο Υπουργείο Οικονομικών αφού στην ουσία εφαρμόζεται η ίδια πολιτική; Για ποιο λόγο, ενώ και εσείς παραδέχεστε, κύριοι της Κυβέρνησης ότι πρόκειται για ένα ενιαίο κείμενο, έχει ξεκινήσει η συζήτηση για το μεσοπρόθεσμο, χωρίς να έχει ολοκληρωθεί η συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή για το νόμο εφαρμογής; Τι εχέγγυα μας δίνετε ότι θα επιτύχει το νέο μνημόνιο, όταν δεν μας έχετε εξηγήσει καν για ποιο λόγο απέτυχε το μνημόνιο 1; Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι μόνο τα έσοδα μειώνονται κατά 7,1% το πρώτο πεντάμηνο του έτους και αυτό σας οδηγεί σε πρόσθετα μέτρα 6,5 δισεκατομμύ-

ρια ευρώ.

Ως Δημοκρατική Αριστερά δεν διαφωνούμε ότι πρέπει να γίνουν μεταρρυθμίσεις. Δεν θέλουμε να αποτύχει η χώρα ούτε επενδύουμε στην αποτυχία της. Φοβούμαστε όμως ότι ο δρόμος που προκρίνεται όχι μόνο δεν είναι στρωμένος με ροδοπέταλα, αλλά δεν οδηγεί και πουθενά. Η υπερφορολόγηση θα γονατίσει, πραγματικά, τους πολίτες. Η αναλογία μεταξύ άμεσων και έμμεσων φόρων παραμένει αμετακίνητη στο 40%-60%. Εμείς θέλουμε να αντιστραφεί αυτή η αναλογία ώστε επιτέλους να φορολογούνται οι έχοντες και φοροδιαφεύγοντες. Ακόμα και οι δανειστές μας αυτό μας λένε: «Κάντε κάτι για τη φοροδιαφυγή.» Μοιάζει όμως η Κυβέρνηση να έχει πάρει απόφαση πως δεν μπορεί να κάνει απολύτως τίποτα, εκτός από το να ζητήσει από όσους ήδη πληρώνουν αυτά που τους αναλογούν, από τους μισθωτούς, να πληρώσουν και κάτι παραπάνω και τα υπόλοιπα να προέρχονται από επιπλέον έμμεσους φόρους.

Ο λογαριασμός του μεσοπρόθεσμου δεν βγαίνει. Αντιθέτως, θα επιφέρει νέα λουκέτα σε επιχειρήσεις, θα στεγνώσει την αγορά, θα εκτινάξει στα ύψη την ανεργία.

Σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία, θα φθάσει το 17% ή 18% κι όχι 14%, που λέει η τρόικα. Θα επιτείνει την ύφεση και θα εξουθενώσει τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα της χώρας. Θα πλήξει τους συνεπείς φορολογούμενους και θα αφήσει στο απυρόβλητο τους φοροφυγάδες και τους «έχοντες και κατέχοντες». Αυτό φαίνεται χαρακτηριστικά από διάφορα νούμερα που παρατίθενται στο μεσοπρόθεσμο σχέδιο.

Ακόμα και αν οι όροι κι οι προϋποθέσεις που έχουν τεθεί επιτευχθούν, το 2015 το δημοσιονομικό έλλειμμα θα επιστρέψει στα ίδια επίπεδα με το 2009. Το δημόσιο χρέος από 328 δισ., που ήταν το 2010, θα ανέλθει στα 351 δισ. με το καλό σενάριο, ενώ το ποσό που θα πληρώνεται για τόκους θα εκτιναχθεί και από τα 13 και πλέον δισ. ευρώ το 2010 θα φθάσει στα 23,4 δισ. το 2015. Οι έμμεσοι φόροι από 30,2 δισ. το 2011 στο τέλος του προγράμματος, το 2015, θα έχουν εκτιναχθεί στα 35,2 δισ. Το κουτσουρεμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα μειωθεί ακόμη περισσότερο και βέβαια θα μειωθούν συνολικά όλες οι δαπάνες για το κράτος πρόνοιας, για την υγεία, την πρόνοια, την κοινωνική ασφάλιση και την παιδεία, προφανώς.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε να διατυπώσουμε μερικά ερωτήματα. Τι γίνεται για την ανάπτυξη; Και δεν μιλάμε για την περιβόητη πράσινη ανάπτυξη, γιατί αυτό είναι μια θλιβερή ιστορία και φαίνεται

χαρακτηριστικά και στα εξειδικευμένα μέτρα του νόμου εφαρμογής. Τι γίνεται με την απορρόφηση του ΕΣΠΑ; Τι γίνεται με τη φορολόγηση των τραπεζών; Τι γίνεται με τη φορολόγηση της εκκλησιαστικής περιουσίας; Το μεσοπρόθεσμο και τα μέτρα που το συνοδεύουν είναι άδικο και αντικοινωνικό και σίγουρα δεν αποτελεί σχέδιο εξόδου από την κρίση. Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά θα το καταψηφίσουμε.

Θα ήθελα να κλείσω με ένα κομμάτι από τις δηλώσεις που έκανε ο βετεράνος πολιτικός ηγέτης της Γερμανίας, ο Χέλμουτ Σμιτ. «Πέρα από δάνεια, η Ελλάδα χρειάζεται ένα μακροχρόνιο πρόγραμμα για την απασχόληση, την παραγωγικότητα και το εθνικό εισόδημα, που να ανοίξει στους πολίτες μια προοπτική ευημερίας και ελπίδας, προφανώς. Χρειάζονται συγκεκριμένα σχέδια, όπως συμμετοχή της χώρας στην ενεργειακή αλλαγή, για να εξάγει ηλιακή ενέργεια στο Βορρά». Κύριε Υπουργέ, όχι μόνο να παράγουμε την ηλιακή ενέργεια από τα φωτοβολταϊκά, αλλά να παράγουμε κιόλας τον εξοπλισμό αυτό. Είναι κάτι που δεν είναι ακατόρθωτο για τη χώρα μας. Το έχουμε αποδείξει, τουλάχιστον στους ηλιακούς θερμοσίφωνες. «Χρειάζονται υποδομές», συνεχίζει ο Χέλμουτ Σμιτ, «με τη βοήθεια εταιρειών απασχόλησης θέσεις εργασίας για νέους». «Και μην ξεχνάμε», τονίζει σαν κατακλείδα, «τι χρωστάει η Γερμανία κι όλη η οικουμένη σ' αυτήν τη χώρα πάνω από δυόμισι χιλιάδες χρόνια τώρα, για την παγκόσμια προσφορά της». Όλα αυτά θα πρέπει και να τα προβάλουμε και να τα παλέψουμε. Και νομίζω ότι όλη η οικουμένη τα αναγνωρίζει. Τουλάχιστον να δούμε και να υλοποιούνται κιόλας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λεβέντη.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΣΑΧΙΝΙΔΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Από παραδρομή προηγουμένως, που κατέθεσε ένα κείμενο ο Υπουργός, έλειπε η σελίδα 3, την οποία και καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Φίλιππος Σαχινίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα σελίδα, η οποία έχει ως εξής:

Παρεμβάσεις ΜΠΔΣ 2011-2015 (ποσά σε εκατ. ευρώ)								
	Περιγραφή παρέμβασης (σε εκ. ευρώ)	2011	2012	2013	2014	2015	2011-2015	% ΑΕΠ
11. 12	Αύξηση των τελών κυκλοφορίας	100	0	0	0	0	100	0,0%
11. 13	Εκτακτη εισφορά σε οχήματα μεγάλου κυβισμού, σκάφη και πισίνες	150	-150	0	0	0	0	0,0%
11. 14	Βαθμιαία εναρμόνιση του φόρου πετρελαίου θέρμανσης με το φόρο πετρελαίου κίνησης	-188	-394	206	330	0	-46	0,0%
11. 15	Κατάργηση του 10% της επιστροφής φόρου από αποδείξεις από 1/1/2012	-1.200	1.200	0	0	0	0	0,0%
12.	Βελτίωση αποτελεσμάτων ΟΤΑ	150	355	345	350	305	1.505	0,6%
12. 1	Επαναξιολόγηση δαπανών ΟΤΑ	150	250	175	170	160	905	0,4%
12. 2	Αύξηση ιδίων εσόδων ΟΤΑ χάρη στις οικονομίες κλίμακας και την καλύτερη οργάνωση των εισπρακτικών μηχανισμών	0	105	120	130	145	500	0,2%
12. 3	Αύξηση της συμμόρφωσης στις υποχρεώσεις προς ΟΤΑ μέσω της υποχρέωσης έκδοσης δημοτικής ενημερότητας	0	0	50	50	0	100	0,0%
13.	Εξορθολογισμός δαπάνης ΠΔΕ	950	-446	0	0	0	504	0,2%
13. 1	Μείωση της δαπάνης του εθνικού σκέλους του ΠΔΕ	950	-600	0	0	0	350	0,2%
13. 2	Περιορισμός του διοικητικού κόστους που σχετίζεται με το ΕΣΠΑ	0	154	0	0	0	154	0,1%
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ		6.744	7.029	4.738	5.721	4.118	28.351⁽¹⁾	12,1%
ΔΑΠΑΝΕΣ		4.058	2.962	2.675	2.583	2.222	14.274	6,1%
ΕΣΟΔΑ		2.686	4.067	2.063	3.139	1.896	14.077	6,0%
ΑΕΠ		225.449	228.390	235.523	242.886	251.930		

(1) Ποσό 800 εκατ. ευρώ που αφορά στις εξτρεμιστικές δαπάνες (κατηγορία 5.2) που αφορά τα έτη 2012, 2013, 2014 και 2015 έχει ληφθεί υπόψη στο βασικό σενάριο και για το λόγο αυτό δεν αθροίζεται στο σύνολο των παρεμβάσεων

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να διανεμηθεί στους συναδέλφους Βουλευτές.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Προκόπης Παυλόπουλος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Πριν ξεκινήσει ο χρόνος μου, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θέσω -όχι με όρους ένστασης επί του Κανονισμού- ένα θέμα, το οποίο θα παρακαλούσα πολύ να μην το επαναλάβουμε τουλάχιστον σε ψήφιση τυπικού νόμου. Σήμερα ξεκίνησε η διαδικασία κατά παραβίαση του άρθρου 64 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής. Νομίζω ότι και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Οικονομικών οφείλουν να γνωρίζουν πώς γίνεται αυτή η συζήτηση και πότε λαμβάνουν το λόγο. Γιατί οι Βουλευτές παίζουν ρόλο μέσα στο Κοινοβούλιο, υπάρχουν για να παίζουν ρόλο στο Κοινοβούλιο. Και δεν μπορεί να προηγείται όλη αυτή η διαδικασία πριν από τους έξι πρώτους οι οποίοι έπρεπε να μιλήσουν. Δεν το έθεσα εκείνη την ώρα, αλλά παρακαλώ πολύ να ληφθεί υπ' όψιν ότι αν σε οποιοδήποτε νομοσχέδιο στο μέλλον υπάρξει τέτοιο φαινόμενο, είμαι υποχρεωμένος, εγώ τουλάχιστον προσωπικά, να το θέσω και σε επίπεδο Κανονισμού της Βουλής.

Από εδώ και πέρα μπορεί να αρχίσει ο χρόνος μου και σας ευχαριστώ πάρα πολύ γιατί ανεχθήκατε αυτήν τη μικρή παρέκκλιση.

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, σας βλέπω όλους να στηρίζετε το μεσοπρόθεσμο και τα μέτρα τα οποία περιέχει. Σας καταλαβαίνω. Ήθελα να ήξερα όμως, πραγματικά, εάν εκεί ήταν κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και πρότεινε τα μέτρα αυτά, που μας τα παριστάνετε ως δήθεν αναγκαία και με τόσο δακρύβρεχτα λόγια, τι θα είχατε κάνει και ποια θα ήταν η στάση σας;

Το ξήλωμα των πεζοδρομίων ήταν το λιγότερο. Γιατί θυμάμαι τον Πρωθυπουργό, ως Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης για τη συγχώνευση των ασφαλιστικών ταμείων, να φεύγει μαζί σας από την Αίθουσα και να κατεβαίνει στην πλατεία Συντάγματος επικεφαλής των συνδικαλιστών, από τους οποίους φυσικά δεν μπορεί να απαλλαγεί τώρα.

Σημαιοφόρος τους ήταν στα λιμάνια, από εδώ, από εκεί.

Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να παραστήσετε τους αξιόπιστους. Δώσατε δείγματα γραφής τόσα χρόνια. Εκθρέψατε όλες αυτές τις συντεχνίες. Κάνατε αθλιότητες σε οποιαδήποτε προσπάθεια εκσυγχρονισμού του Τόπου. Δημιουργήσατε από το '81 και μετά μία νοοτροπία -που μας είπε και ο κ. Πάγκαλος ότι τότε εγκαθιδρύθηκε η δημοκρατία στην Ελλάδα- από την οποία πάσχει η Δημοσία Διοίκηση και ο ελληνικός λαός μέχρι σήμερα. Μη ζητάτε, λοιπόν, αυτή τη στιγμή συναίνεσης για πράγματα που δεν τα εννοείτε.

Ύστερα ξέρετε υπό ποιες συνθήκες συζητείται το νομοσχέδιο. Υπό συνθήκες πραγματικά ενός βαρύτατου κλίματος. Έξω η αγανάκτηση είναι στα όρια της κοινωνικής έκρηξης. Και μέσα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση επιχειρεί να περάσει το μεσοπρόθεσμο υπό όρους, στην καλύτερη περίπτωση, πολιτικού εκφοβισμού. Στη δε χειρότερη πολιτικού εκβιασμού.

Σας θυμίζω ότι το μνημόνιο το στοίχειωσε ο εφιάλτης του «Τιτανικού». Το μεσοπρόθεσμο το στοιχειώνει ο εφιάλτης του κινδύνου των τανκς κατά τον κ. Πάγκαλο. Και αν είστε Κυβέρνηση -και εύχομαι να μη χρειαστεί- και έρθει το μνημόνιο 2 να με θυμάστε ότι σ' αυτήν τη Βουλή θα μιλάμε με το φόβο της τήξης του πολιτικού πυρήνα του ΠΑΣΟΚ, δηλαδή με όρους Τσέρνομπιλ ή Φουκουσίμα. Διαλέγετε και παίρνετε. Αυτό είναι το πρώτο που ήθελα να θέσω.

Το δεύτερο. Ο κ. Παπανδρέου ήρθε να μας μιλήσει για συναίνεση όταν ο ίδιος και σήμερα από αυτό το Βήμα τορπίλισε τη συναίνεση, όπως την έχει τορπίλισε τόσες φορές. Και τι δεν μας είπε! Πρώτα-πρώτα πρέπει να ξέρει καθένας από εσάς -και το ξέρετε στο βάθος- ότι το κατόντημα του τόπου στη σημερινή του πορεία είναι δικό σας δημιούργημα, δικό σας «κατόρθωμα». Ο κ. Παπανδρέου, που τολμούσε σήμερα να μιλάει για τη δυσφήμιση της χώρας, είναι ο άνθρωπος που πήρε ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εργολαβικά τη δυσφήμιση της χώρας. Είναι εκείνος που περιφερόταν σε όλους τους Ευρωπαίους ηγέτες και τη δυσφημούσε και τη χώρα του και το λαό της. Ύστερα μίλησε για το χρέος ο κ. Παπανδρέου και τι κατάσταση βρήκε.

Ότι και να λέτε η αλήθεια είναι μία. Το δημόσιο χρέος είναι γνήσιο τέκνο του ΠΑΣΟΚ. Και ας μην προσπαθεί ο κ. Παπανδρέου να το δώσει αλλού, θυμίζοντας στις παλιές ελληνικές ταινίες εκείνες τις άκαρδες μανούλες που άφηναν τα μωρά σε ξένες πόρτες! Γιατί θα θυμούνται όλοι ότι στα πεντέμισι χρόνια της κυβέρνησης του Κώστα Καραμανλή 12 δισεκατομμύρια αυξήθηκε πρωτογενώς το δημόσιο χρέος. Όλο το άλλο ήταν από τις αμαρτίες του ΠΑΣΟΚ. Ήταν η μικρότερη άνοδος της κλίμακας που υπήρξε ποτέ στα προηγούμενα χρόνια.

Το χρέος είναι δημιούργημα του ΠΑΣΟΚ. Αυτό το άλγος, αυτό το άγχος πληρώνουμε σήμερα και την άφρονα πολιτική Παπανδρέου και της Κυβέρνησής του να μετατρέψει ένα απόλυτα διαχειρίσιμο ζήτημα ελλείμματος σε τεράστιο θέμα δημόσιου δανεισμού. Το ξέρουν όλοι, αυτό το ξέρει όλη η Ευρώπη και ζητάει και τα ρέστα και μετά ζητάει και συναίνεση;

Και ύστερα είπε 36 δισεκατομμύρια έλλειμμα λέει, άφησε το 2009 η κυβέρνηση Καραμανλή! Δεν μας είπε κάτι όμως. Τα 36 δισεκατομμύρια αυτά -εφόσον είναι έτσι μετά την όποια τελική αναπροσαρμογή έγινε, οφείλονται σε ό,τι αφορά το 1/3 δηλαδή, 9,5 δισεκατομμύρια ευρώ -κύριοι συνάδελφοι, από την πλευρά της Αριστεράς ιδίως και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού- στην άφρονα πολιτική Παπανδρέου ο οποίος άφησε τη χώρα αθωράκιση με αποτέλεσμα την αύξηση του ελλείμματος τους τρεις τελευταίους μήνες του 2009. Δεν πήρε κανένα μέτρο, όταν ο Καραμανλής και τα ίδια του τα στελέχη έλεγαν: «Πάρε μέτρα». Έδινε από εδώ και από εκεί. Θυμάμαι τον κ. Παπακωνσταντίνου εδώ, τον κ. Παπουτσή εκεί, κατά το «Τσοβόλα δώσα όλα». Δεν εισέπραττε έσοδα που έπρεπε να εισπράξει μεταθέτοντάς τα για το 2010. Και αυξήθηκε εννιάμισι δισεκατομμύρια, κοντά 4%, το έλλειμμα το τελευταίο τρίμηνο. Αυτήν την αλήθεια την ξέρει το Γενικό Λογιστήριο.

Άρα, τα 36 δισεκατομμύρια που έλεγε ο κ. Παπανδρέου είναι κατά το 1/3 δημιούργημά του, «κατόρθωμά», 9,5 δισεκατομμύρια σε τρεις μήνες! Να πώς έγινε! Το θέμα του ελλείμματος ήταν απόλυτα διαχειρίσιμο και κατέληξε ένα τραγικό ζήτημα, μη διαχειρίσιμο, δημόσιου δανεισμού και διασυρμού της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια και καμμία προπαγάνδα δεν πρόκειται αυτήν την αλήθεια να την αφήσει να πέσει κάτω. Θα την υπερασπιζόμαστε, γιατί αυτήν την αλήθεια πρέπει να ξέρει ο ελληνικός λαός.

Τρίτο ζήτημα: Τι νόμος είναι αυτός που μας φέρτε, κύριε Υπουργέ; Πρώτα-πρώτα είναι πρωτόγνωρο φαινόμενο ένας τέτοιος νόμος -κοινοβουλευτικά φέρτε μου ένα παράδειγμα- που δεν τον έχει ζηήσει η χώρα. Ένα άρθρο το οποίο κυρώνει πίνακες! Τι είδους νόμος είναι αυτός; Πού τον βρήκατε;

Ο κ. Βενιζέλος είχε πει σε μια συνέντευξη στην εφημερίδα «ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» ότι ούτε λίγο πολύ είναι νόμος -λέει- που «ψηφίζεται ενιαία ως προϋπολογισμός». Καλά, καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου δεν ξέρει τι εστί άρθρο 79 του Συντάγματος, τι εστί προϋπολογισμός και πώς ψηφίζεται και αν μπορεί το «κοστούμι» του προϋπολογισμού να το φορέσει σε οποιοδήποτε άλλο νομοσχέδιο; Αυτό λέγεται κατάχρηση της διαδικασίας στο Συνταγματικό Δίκαιο. Δεν το ξέρει; Βέβαια, τον βάφτισαν τελικά «τυπικό» νόμο. Ποια κανονιστική διάταξη περιέχει; Πίνακες περιέχει, αόριστες και απραγματοποίητες προβλέψεις.

Έρχομαι στο βασικό ζήτημα, γιατί η ουσία -αλλά δυστυχώς η επικαιρότητα και ταυτόχρονα οι ρήσεις του κ. Παπανδρέου μας αναγκάζουν να αναχθούμε σε ορισμένα θέματα του παρελθόντος- είναι η εξής: Αυτό το νομοσχέδιο -που ο θεός να το κάνει νομοσχέδιο!- αποτελείται από προβλέψεις για ιδιωτικοποιήσεις που είναι αδύνατον να πραγματοποιηθούν! Εσείς το λέτε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Το συνάδελφο και φίλο κ. Λιντζέρη άκουγα το πρωί και άλλους που έλεγαν «ξέρουμε ότι αυτά είναι απραγματοποίητα». Και όμως θα τα ψηφίσετε εν ονόματι της κομματικής πειθαρχίας!

Ακολουθούν ύστερα πραγματικά «κυκλώπεια βάρη» φόρων. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη φοροεπιδρομή σε βάρος των χαμηλόμισθων, σε βάρος των μικροσυνταξιούχων, σε βάρος των ανθρώπων του μόχθου, σε βάρος των ανθρώπων, οι οποίοι παλεύουν σαν ελεύθεροι επαγγελματίες καθημερινά. Υπάρχει σαφής παραβίαση του άρθρου 4 του Συντάγματος για την ισότητα ενώπιον των δημόσιων βαρών.

Υπάρχει επίσης αποστέωση κάθε έννοιας ιδιοκτησίας και περυσίας! Να θυμάστε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η ιδιοκτησία είναι συνταγματικώς κατοχυρωμένη –και μιλάω για τη μικροϊδιοκτησία, δεν μιλάω για τις μεγάλες ιδιοκτησίες– όπως και η περιουσία, κατά το πρώτο πρόσθετο Πρωτόκολλο της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Έχετε δει τι ορίζει το νομοσχέδιο; Έχετε ρωτήσει τους φίλους σας, τα μικρά νοικοκυριά; Έχετε νιώσει το άγχος των ανθρώπων; Δεν ξέρετε πού θα οδηγήσει αυτό; Δεν το βλέπετε; Δεν βλέπετε την καταστροφή και την κοινωνική έκρηξη που θα δημιουργήσει;

Σας το λέω με πόνο, γιατί αφορά τον τόπο. Δεν βλέπετε –κάποιοι θα το έχετε δει– τι αναγκάζεστε να κάνετε στο πρώτο εφαρμοστικό νομοσχέδιο που έρχεται μεθαύριο; Επειδή είπατε ότι δεν πρόκειται να πουλήσετε τίποτα, το νομοσχέδιο αυτό –δείτε το, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δείτε το, κύριοι συνάδελφοι της Αριστεράς, δείτε το, κύριοι συνάδελφοι του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού– επαναφέρει τις διατάξεις της επιφάνειας!

Τα άρθρα 22 επόμενα επαναφέρουν θεσμό που καταργήθηκε από τους συντάκτες του Αστικού Κώδικα το 1945, ένα θεσμό που ανάγεται στην τουρκοκρατία, αυτόν της επιφάνειας. Τότε καταργήθηκαν η επιφάνεια, η εμφύτευση, η οίκηση, εμπράγματα δικαιώματα, που θεωρήθηκαν αναχρονιστικά. Και μπήκαν οι περιορισμένες προσωπικές δουλειές, οι οποίες μπορούν να συμβιβαστούν με τη σύγχρονη έννοια της ιδιοκτησίας.

Φθάσατε στο σημείο να επαναφέρετε το θεσμό της επιφάνειας! Ποια χώρα το έχει, αν εξαιρεθεί η Μεγάλη Βρετανία με πολύ διαφορετικούς όρους, διαφορετικό ιδιοκτησιακό καθεστώς; Ποια χώρα το έχει; Και όμως ακόμη και αυτό το φέρσατε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ελπίζω ότι αυτά δεν θα καταφέρετε να τα εφαρμόσετε. Και κάποια άλλη κυβέρνηση θα έλθει να διορθώσει τα πράγματα στον τόπο, επαναδιαπραγματευόμενη –αλλά κατ' ουσίαν και όχι στα λόγια– αυτά τα άθλια κατασκευάσματα που οδήγησαν τη χώρα ως εδώ και που ωθούν το λαό μας στην καταστροφή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ελπίζω τα δικαστήρια και το Συμβούλιο της Επικρατείας, σε ό,τι αφορά τα φορολογικά, να δώσουν ιδίως τη δυνατότητα στους δικαιουμένους, στους φορολογούμενους, σε αυτούς που έχουν άμεσα ανάγκη, να βρουν το δίκιο τους. Και ελπίζω να μην υπάρχουν διατάξεις που θα απαγορεύουν στους Έλληνες να ζητήσουν δικαστική προστασία και τα δικαστήρια να μη βγάλουν αποφάσεις. Ελπίζω να μην έχουμε φθάσει ως εκεί. Πάντως, εμείς θα είμαστε εδώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε παρακαλώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί όλα αυτά που συμβαίνουν αυτήν τη στιγμή σημαίνουν –πέρα από την πρωτόγνωρη κοινωνική αδικία– και θρυσάλιδα στην ίδια την έννομη τάξη μας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ να υπάρχει αυτοσυγκράτηση στο χρόνο, γιατί είναι πάρα πολλοί οι ομιλητές.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τώρα το θυμηθήκατε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Συνέχεια το θυμάμαι, αλλά είναι λίγο δύσκολο ορισμένες φορές να διακόψεις τον ομιλητή.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Πλεύρης, Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρχεται εδώ η «νέα» Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για να μας παρουσιάσει ο νέος Υπουργός Οικονομικών ότι προχθές ανέλαβε και άρα από προχθές ξεκινάει ο αγώνας του ΠΑΣΟΚ για τη σωτηρία της χώρας. Δεν έχει γίνει καμμία αποτίμηση για το τι έχει γίνει μέχρι τώρα και δεν έχει αναλάβει και τις ευθύνες της η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Είναι εύκολο να προσπαθείς να κρύβεσαι πίσω από τους δανειστές, την τρόικα, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά πρέπει επιτέλους να λέμε και το τι έχει συμβεί.

Έρχεστε τώρα με ένα πρόγραμμα αποκρτικοποίησεων. Ερώτημα, κύριε Υπουργέ: Σας εμπόδισε κανείς να κάνετε αποκρτι-

κοποιήσεις τους δεκαοκτώ, είκοσι μήνες που είσατε στην Κυβέρνηση; Δεν κάνατε τίποτα. Σας εμπόδισε κανένας να κάνετε διαρθρωτικές αλλαγές; Σας εμπόδισε κανένας να πατάξετε τη φοροδιαφυγή; Εάν είχατε πατάξει τη φοροδιαφυγή, θα ερχόσανταν τώρα να βάλετε αυτά τα μέτρα;

Προφανώς, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, κάτι δεν λειτούργησε καλά όχι από τους κακούς δανειστές αλλά από τις αβελτηρίες που παρουσιάζει η δική σας Κυβέρνηση.

Έρχεστε τώρα με ένα μεσοπρόθεσμο με το οποίο εμείς διαφωνούμε στη φιλοσοφία του, όπως σας το έθιξε και ο εισηγητής μας, οι αγορητές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού που ακολούθησαν και πρωτίστως ο Πρόεδρος μας. Έρχεστε, λοιπόν, εδώ και ζητάτε γύρω στα 28 δισεκατομμύρια ευρώ μέσα σε αυτήν την τριετία. Κάνετε έναν επιμερισμό περιορισμού δαπανών στα 14,5 δισεκατομμύρια ευρώ και 14 δισεκατομμύρια ευρώ έσοδα. Ο επιμερισμός θα έπρεπε να ήταν προς τη βαρύτητα των δαπανών.

Εδώ πέρα πρέπει σιγά-σιγά να ξεκαθαρίζουμε τις θέσεις που αναπτύσσονται. Εμείς είμαστε από αυτούς που πιστεύουν ότι μπορεί, κύριε Υπουργέ, να υπάρξει περιορισμός του δημοσίου τομέα, περιορισμός των δημοσίων δαπανών με εξορθολογισμένο τρόπο. Κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να καταλάβουμε κάτι. Και το δημόσιο να παραμείνει όπως είναι και φόροι να μην μπου και να μην πτωχεύσουμε και να μη μειωθεί η ποιότητα ζωής μας, δεν γίνεται.

Προφανώς, πρέπει να δώσουμε μια κατεύθυνση. Προφανώς αυτήν τη στιγμή ο ιδιωτικός τομέας, κύριε Υπουργέ, πληρώνει 15% και 16% ανεργία. Προφανώς, ο ιδιωτικός τομέας, οι επιχειρήσεις, καλούνται να βάλουν στις πλάτες τους όλα αυτά τα φορολογικά μέτρα τα οποία φέρνετε. Προφανώς, το ΦΠΑ επηρεάζει τον καταναλωτή, που μπορεί να είναι ο οποιοσδήποτε, αλλά το βάρος θα το σηκώνει η επιχείρηση που θα κληθεί να απορροφήσει κομμάτι του ΦΠΑ για να μπορεί να παραμείνει ανταγωνιστική.

Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, φοβόσαστε να συγκρουστείτε με ένα κράτος το οποίο φτιάξατε. Εμείς δεν είμαστε της απαξίωσης θέσης που έχουν αναπτύξει μέλη της Κυβέρνησης σας και συγκεκριμένα ο Αντιπρόεδρος σας για το δημόσιο ότι σώνει και καλά όποιος είναι δημόσιος υπάλληλος, είναι Χ, Ψ. Εμείς δεν λέμε τέτοιο πράγμα.

Λέμε ότι υπάρχουν τομείς του δημοσίου που σηκώνουν περιορισμό, ότι υπάρχουν ρετιρέ στο δημόσιο τα οποία δεν έχετε κτυπήσει, ότι επιλέγετε να πάτε να φορτώσετε στους μισθωτούς, στους συνταξιούχους και πρωτίστως στον ιδιωτικό τομέα, στο επιχειρείν, το να βγάλει τη χώρα από αυτήν εδώ την κρίση, ενώ δεν θέλετε να συγκρουστείτε με τις στρεβλώσεις του δημοσίου που δημιουργήθηκαν πρωτίστως τη δεκαετία του '80. Είναι το δικό σας παιδί.

Η Νέα Δημοκρατία κατακρίνεται όχι τόσο γι' αυτό το οποίο έγινε, αλλά για το ότι δεν μπόρεσε να συγκρουστεί με αυτό και ότι κατά βάση συμβιβάστηκε με αυτό και το χάιδεψε, ενώ έπρεπε να το κτυπήσει για να μη γιγαντωθεί.

Συνεπώς, κύριε Υπουργέ, πρέπει να πάρουμε τις αποφάσεις μας. Όλοι εδώ πέρα πρέπει να καταλάβουν ότι καμμία λύση δεν θα είναι ευχάριστη. Καμμία λύση δεν θα είναι λύση, που δεν θα έχει επώδυνα μέτρα.

Το θέμα, όμως, κύριε Υπουργέ, είναι στην αποτελεσματικότητα. Εμείς θεωρούμε ότι όσο εσείς προσπαθείτε να μη συγκρουέστε με αυτό το πελατειακό κράτος, με αυτό το γιγαντωμένο δημόσιο, στην πραγματικότητα είστε αναποτελεσματικοί. Μπορούμε να καταλάβουμε ότι προφανώς συγκρούσεις και περιορισμός του δημοσίου τομέα δεν θα είναι ευχάριστος. Είναι, όμως, κάτι που πρέπει να γίνει.

Το βάρος, κύριε Υπουργέ, πρέπει να οδηγηθεί στις δαπάνες, στον περιορισμό των δαπανών, με ό,τι αυτό συνεπάγεται και όχι στην αύξηση των εσόδων. Αν δείτε και τους δείκτες –όσο και αν είναι περιέργο– της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, δεν ήταν τόσο αποτυχημένοι στο κομμάτι των εσόδων. Η Νέα Δημοκρατία σμπάράλιασε το κράτος στο επίπεδο των δαπανών. Εκεί πέρα ξέφυγε τελείως. Βλέπαμε και τους προϋπολογισμούς του κ. Αλογοσκούφη. Στα έσοδα κάτι γινόταν. Στις δαπάνες σμπαραλιάστηκε το πράγμα. Και πρέπει να αντιληφθούμε ότι όταν θα

έχουμε ύφεση, εκ των πραγμάτων θα έχουμε και περιορισμένα έσοδα.

Άρα, τι θα γίνει; Αυτοί οι στόχοι που βάζετε εκ των πραγμάτων και στις καλύτερες δυνατός προϋποθέσεις δεν θα επιτευχθούν στο κομμάτι των εσόδων.

Διότι πώς είναι δυνατόν, κύριοι συνάδελφοι, όταν οι ίδιοι ομολογούμε ότι θα υπάρχει ύφεση, να ευελπιστούμε ότι από αυτήν την ύφεση, μπορούμε να πάρουμε 14 δισεκατομμύρια ευρώ σε τρία-τέσσερα χρόνια; Πώς θα γίνει αυτό; Δεν το καταλαβαίνετε και εσείς ότι δεν μπορεί να γίνει;

Πρέπει, συνεπώς, σε μια συζήτηση με την κοινωνία να αντιληφθούμε ότι εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν. Και αυτό το λέω, διότι αναπτύσσεται ένας ωραίος λαϊκισμός ότι μπορούμε εύκολα να αποφύγουμε την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε.

Εμείς και ειδικά οι νεότερες γενιές, κύριε Υπουργέ, θέλουμε ένα κράτος κανονικό. Δηλαδή, όταν τώρα έχουμε 23 δισεκατομμύρια ευρώ έλλειμμα, εκ των οποίων τα 6 δισεκατομμύρια είναι πρωτογενές, θέλουμε αυτό το πρωτογενές να εξαφανιστεί και μετά να συζητήσουμε τι μπορούμε να κάνουμε με τους δανειστές και τους τόκους. Χωρίς περιορισμό του πελατειακού κράτους, αυτό δεν πρόκειται να επιτευχθεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αθανάσιος Μπούρας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση για το προβόητο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα γίνεται κάτω από τη σκιά εξαιρετικά δυσμενών οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων. Τα έσοδα μειώνονται κατά 7,1% το πρώτο πεντάμηνο του χρόνου. Οι πρωτογενείς δαπάνες είναι αυξημένες κατά 4,3%.

Πολλά ασφαλιστικά ταμεία έχουν ήδη χρησιμοποιήσει μεγάλο μέρος, κύριε Υπουργέ, της ετήσιας επιχορήγησης. Σας αναφέρω το ΙΚΑ και τον ΟΑΕΕ, τα δυο κυρίαρχα και μεγαλύτερα ταμεία. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένες κατά 47% περίπου. Οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς τρίτους τον Απρίλιο ανήλθαν σε 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού είναι αυξημένο κατά 12,7% το πρώτο πεντάμηνο του έτους, έναντι δική σας ετήσιας πρόβλεψης για μείωση κατά 3,9%. Το έλλειμμα του τακτικού προϋπολογισμού εκτός Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, είναι αυξημένο κατά 49% το πρώτο πεντάμηνο του έτους.

Όλοι οι οικονομικοί δείκτες αποτυπώνουν ανάγλυφα το μέγεθος του προβλήματος μέσα από το οποίο επιβεβαιώνεται η αστοχία της πολιτικής που ακολουθεί η Κυβέρνηση. Και αλήθεια, μπορείτε να μας πείτε γιατί επαναλαμβάνετε έναν αριθμό, ένα νούμερο, ότι μειώσατε το έλλειμμα κατά 5%, αυτό που δημιουργήσατε για να πείτε ότι μειώσατε; Κάντε έναν απολογισμό των αποτελεσμάτων αυτής της πολιτικής που γονάτισε τον ελληνικό λαό.

Η ύφεση βάθυνε, το ΑΕΠ της χώρας υποχώρησε και υποχωρεί σημαντικά, η ανεργία διογκώθηκε, ο πληθωρισμός διευρύνθηκε, η ανταγωνιστικότητα της χώρας επιδεινώθηκε, η ψυχολογία της αγοράς κατέρρευσε, το πραγματικό εισόδημα των νοικοκυριών συρρικνώθηκε, το βιοτικό επίπεδο των πολιτών επιδεινώθηκε, ο κλάδος της οικοδομής παρέλυσε –δεν κουνιέται τίποτε– το κόστος δανεισμού διογκώθηκε και το χρέος αυξήθηκε περίπου κατά 60 δισεκατομμύρια ευρώ και οι διεθνείς οίκοι καθημερινά μας βγάζουν, όχι κίτρινες πλέον, αλλά κοκκινίζουσες κάρτες.

Ποια είναι, αγαπητοί συνάδελφοι, η οικονομική συνταγή που ακολουθεί το ΠΑΣΟΚ σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία; Είναι αυτή της εύκολης λύσης: επιβολή νέων φόρων, αύξηση των φορολογικών συντελεστών και, βεβαίως –ευκολότατο– περικοπή μισθών και συντάξεων, επιβολή έκτακτων εισφορών σε επιχειρήσεις και ιδιώτες και έλλειψη κάθε μορφής αναπτυξιακού προσανατολισμού. Εσείς το ομολογείτε και ο Υπουργός σήμερα. Τη λέξη «λείπει η ανάπτυξη» την είπε εκατό φορές σήμερα.

Τι έρχεστε τώρα με το μεσοπρόθεσμο να κάνετε; Τίποτα δεν κάνετε. Θα επιδεινώσετε την κατάσταση. Το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο, όπως τόνοι αναλυτικά και ο εισηγητής μας, εδράζεται σε υπεραισιόδοξες εκτιμήσεις και αυτήν τη στιγμή ακόμη διορθώνετε αριθμούς και αισιοδοξείτε. Τίποτε άλλο. Ενσωματώνει, λοι-

πόν, πλήθος αντιφάσεων, επιβεβαιώνει τις κυβερνητικές ανακολουθίες, περικλείει αποδεδειγμένα αδιέξοδες πολιτικές επιλογές. Επίσης, είναι κοινωνικά άδικο, είναι κυρίαρχα, οικονομικά αναποτελεσματικό, είναι ανεπαρκές, είναι αντιαναπτυξιακό και τίποτε δεν θα λύσει.

Έρχεστε, μάλιστα και δίνετε, κύριε Υπουργέ, τη χαριστική βολή σε δυο σημαντικούς κλάδους, όπως είναι η οικοδομή και η ακίνητη περιουσία, που τη «χαρτσώνετε». Το σημαντικότερο είναι ότι κάνετε τη μεταβολή του ΦΠΑ από 13% στο 23% για τις επιχειρήσεις εστίασης, επιχειρήσεις, οι οποίες είναι περίπου εκατόν σαράντα χιλιάδες σε όλη την Ελλάδα και στις οποίες εργάζονται περίπου εξακόσιοι πενήντα με επτακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας.

Πάρα πολλοί από αυτούς θα βρεθούν, κύριε Υπουργέ, στην ανεργία. Τι περιμένετε; Να πολλαπλασιάσετε τη δυστυχία, η οποία κυριαρχεί στα πρόσωπα όλων των Ελλήνων.

Όλο αυτό το διάστημα, που το ΠΑΣΟΚ βρίσκεται στην εξουσία, οι αλλαγές στις θέσεις του, όπως προκύπτουν από δηλώσεις των στελεχών και τις ακολουθούμενες πολιτικές, είναι εντυπωσιακές. Από το «λεφτά υπάρχουν» φτάσαμε στο «μαζί τα φάγαμε», από την ακατάσχετη προεκλογική υποσχυσιολογία φτάσαμε στις περικοπές μισθών και συντάξεων.

Παρ' όλα αυτά, μετά από είκοσι ένα μήνες, δεν υπάρχει ούτε ίχνος αυτοκριτικής για την πλήρη εγκατάλειψη προεκλογικών υποσχέσεων, μετεκλογικών εξαγγελιών, προγραμματικών θέσεων και κυβερνητικών ανακοινώσεων. Οι παλινωδίες και η αναποφασιστικότητα της Κυβέρνησης έχουν οδυνηρές συνέπειες για τους Έλληνες και την Ελλάδα και αποδεικνύουν ότι η πολιτική της Κυβέρνησης, κινήθηκε αποσπασματικά με πειραματικό τρόπο και χωρίς σχέδιο.

Η στάση του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύει περίτρανα την παταγώδη αποτυχία της μνημονιακής πολιτικής και την απόλυτη ανακολουθία λόγων και έργων.

Αυτήν την ανακολουθία, όμως, την πληρώνει σήμερα πολύ ακριβά η χώρα.

Ο λαός απαιτεί ριζοσπαστικές τομές. Οι έκτακτες συνθήκες απαιτούν έκτακτες αποφάσεις που προκαλούν επανεκκίνηση της οικονομίας, επανεκκίνηση της αγοράς, των προσδοκιών και κυρίαρχα του ηθικού της κοινωνίας, μια πρόταση εξόδου από την ύφεση και την κρίση, όπως την έχει περιγράψει στο «Ζάππειο 2» ο Πρόεδρος μας Αντώνης Σαμαράς και την υπερασπίζεται, όπως είδαμε, με σθένος σε όλα τα ευρωπαϊκά fora.

Η ανάκαμψη, όμως, δεν μπορεί να γίνει από μόνη της. Χρειάζεται έκτακτο σχέδιο εξόδου από την κρίση, κοστολογημένο, όπως το έχουμε, σύγχρονο και ρεαλιστικό. Αυτήν τη στιγμή απαιτείται επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου, ώστε να υπάρξει επανεκκίνηση της οικονομίας για να μπορέσουμε να βγούμε από το μνημόνιο όσο γίνεται γρηγορότερα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –και απευθύνομαι κυρίως στους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ– επί ενάμιση και πλέον χρόνο δεν ασκήσαμε μια εύκολη αντιπολίτευση. Δεν ασκήσαμε την αντιπολίτευση που εσείς ξέρατε και εσείς κάνατε όλα τα χρόνια. Είναι πολύ διαφορετική αυτή η αντιπολίτευση που ασκούμε. Δεν κατεβάσαμε τον κόσμο στους δρόμους. Δεν είπαμε «όχι» σε όλα, όπως λέγατε εσείς. Δεν διαστάσαμε να προσφέρουμε συναίνεση στην Κυβέρνηση σε κρίσιμους τομείς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Δεν διαστάσαμε, όμως, να πούμε όχι και στο μνημόνιο, αφού προβλέψαμε τη διόγκωση της ύφεσης και του χρέους, καθώς και τον κίνδυνο κοινωνικών εκρήξεων.

Χαρακτηριστικά θα θέλαμε να σας θυμίσουμε και τα λόγια του Γενικού Διευθυντή του IOBE, του καθηγητή του κ. Στουρνάρα, όπου στις 14.12.2010 σε αρμόδια επιτροπή έρευνας και τεχνολογίας –νομίζω ότι κάποιοι από εσάς ήταν εκεί– είχε υπολογίσει πως δύο τουλάχιστον μονάδες της ύφεσης για το έτος 2010 θα οφειλόνταν στη μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία καθημερινά δικαιωνόμαστε για τις προβλέψεις μας. Λυπούμαστε, όμως, κύριε Υπουργέ, γιατί η

χώρα πάει από το κακό στο χειρότερο.

Είναι χαρακτηριστική –και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε– η ετήσια έκθεση του ΟΗΕ για την παγκόσμια κοινωνική κατάσταση που δημοσιεύτηκε πριν από λίγες μέρες, η οποία ουσιαστικά επιβεβαιώνει το σύνολο της κριτικής που ασκεί η Νέα Δημοκρατία και ο Αντώνης Σαμαράς, καταδικάζοντας το μνημόνιο και τη μονομερή πολιτική λιτότητας που απομακρύνει κάθε πιθανότητα ανάπτυξης και μεγάλώνει την ύφεση.

Στο ίδιο μήκος κύματος κινείται και η «GUARDIAN».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κύριε Μπούρα, τελειώνετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Για όλους αυτούς τους λόγους η Νέα Δημοκρατία με υπευθυνότητα ζητά αλλαγή των όρων του μνημονίου.

Για όλους αυτούς τους λόγους και άλλους πολλούς, τους οποίους δεν έχω χρόνο να αναπτύξω, εμείς καταψηφίζουμε αυτό το πρόγραμμα το οποίο έρχεστε με αυτόν τον τρόπο να περάσετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το Προεδρείο ζήτησε να περικόψουμε ένα λεπτό από τον καθένα, για να μιλήσετε περισσότεροι και εσείς παραβιάζετε το χρόνο κατά τρία και τέσσερα λεπτά.

Θα επαναφέρω, λοιπόν, την πρόταση σε λίγο, τώρα που είμαστε λίγοι.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Τι είπατε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Λέω ότι θα επαναφέρω την πρόταση, γιατί σας βλέπω, όταν είστε σε αναμονή να μιλήσετε, όλοι μου κάνετε νεύμα για το ρολόι. Όταν ανεβαίνετε στο Βήμα, παραβιάζετε το χρόνο σας.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Θα υπάρξει ανυπακοή, αν το κάνετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Λοιπόν, θα δώσω έξι λεπτά στον καθένα και με ανοχή θα πάει επτά. Θα μιλάτε επτά λεπτά.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Τα λάθη τα δικά σας όχι σε εμάς, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Εσείς θα μιλήσετε λιγότερο και όχι το Προεδρείο.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγόρης Αποστολάκος.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Από τον επόμενο ομιλητή θα το κουβεντιάσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο Γρηγόρης Αποστολάκος, είτε του κάνεις υπενθύμιση είτε δεν του κάνεις, επτά λεπτά θα μιλάει. Δεν παραβιάζει το χρόνο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα είναι πιο σύντομος από τους άλλους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είναι από τους συναδέλφους που δεν παραβιάζουν ποτέ το χρόνο.

Κύριε Αποστολάκο, έχετε το λόγο.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα τηρήσω την εκκλησή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεβαίνω στο Βήμα σήμερα με πολύ βαρύ αίσθημα ευθύνης. Δεν θα πω το κοινότυπο, δηλαδή ότι ζούμε ιστορικές στιγμές. Ανεβαίνω στο Βήμα σεβόμενος τον όρκο μου, τον οποίο έδωσα πριν δύο μισι, τρία χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα της Εθνικής Αντιπροσωπείας, για να καταγράψω κάποιες θέσεις όχι σπονδής σε έναν κακέκτυπο παρακμιακό λόγο, ο οποίος γίνεται με την ευθύνη της Κυβέρνησης και με διαδικασία μάλλον κοινοβουλευτική, η οποία δείχνει την παρακμιακή λογική των πραγμάτων, αλλά κυρίως σεβόμενος τη λαϊκή εντολή των συμπολιτών μου από τη Λακωνία.

Σήμερα κουβεντιάζουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής και υποτίθεται ότι αναφέρεται ότι αυτό το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα είναι ενταγμένο σε ένα εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης της χώρας, σύμφωνα με τη ρητορεία του κυρίου Πρωθυπουργού, του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης και την εισηγητική έκθεση του συζητούμενου νομοσχεδίου.

Αναρωτιέμαι για το εξής: Σε ένα τέτοιο εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης λείπουν δύο πράγματα. Πρώτον, λείπει μία διάψευση προσδοκιών και εξαγγελιών της Κυβέρνησης σε ό,τι αφορά το δημοψήφισμα που δεν την ακούσαμε πουθενά. Το δεύτερο ζήτημα που κατά την εκτίμησή μου έχει μία τεράστια εθνική, κοινωνική και οικονομική σημασία, είναι το θέμα της λαθρομετανάστευσης. Πουθενά δεν ακούστηκε ούτε μία κουβέντα για το θέμα αυτό που έχει να κάνει με την εθνική υπόσταση της χώρας με συνέπειες κοινωνικές, εθνικές και οικονομικές.

Εγώ δεν είμαι οικονομολόγος. Όμως, διάβασα μία πρόσφατη προσέγγιση, η οποία αναβιβάζει το κόστος αυτής της έλλειψης κυβερνητικής πολιτικής σε ένα ποσό που ξεπερνά τα 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κύριε Υπουργέ, σας παραδίδουμε στην κρίση του ελληνικού λαού, στο ότι αποφεύγετε να πάρετε θέση για ένα τέτοιο μείζον θέμα, εφ' όσον κουβεντιάζουμε για το εθνικό σχέδιο ανασυγκρότησης. Υποψιάζομαι ότι είστε πια σταθερά προσηλωμένοι στην υποταγή, στις μονομανίες του κυρίου Πρωθυπουργού, του κ. Αλιβιζάτου και της κ. Ρεπούση που με τα νομοθετήματα αυτά έχουν υπονομεύσει την προοπτική της ελληνικής κοινωνίας. Αυτή είναι μία πρώτη παρατήρηση.

Η δεύτερη παρατήρηση έχει να κάνει με το ότι σήμερα ζήσαμε μία πλήρη αντίθεση στην κυριολεξία του όρου μεταξύ των λόγων του Πρωθυπουργού και των λόγων του αρμοδίου Αντιπροέδρου και Υπουργού Οικονομικών κ. Βενιζέλου.

Ο κύριος Πρωθυπουργός επέλεξε τη στρατηγική της έντασης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεν εξυπηρετεί τη σταθερότητα που χρειάζεται η χώρα και υπονομεύει την ασφάλεια.

Θυμίζω τι είπε σ' αυτήν την Αίθουσα κάνοντας μία ολομέτωπη επίθεση στη Νέα Δημοκρατία. Είπε ότι ήταν καταστροφική η διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία. Το 2009 χρειαζόταν να ληφθούν τα διαρθρωτικά μέτρα και η Νέα Δημοκρατία καιροφυλακτεί να επωφεληθεί κομματικά από τη φθορά του ΠΑΣΟΚ. Ποιο είναι, λοιπόν, το συμπέρασμα που βγαίνει από την τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού; Το συμπέρασμα είναι ότι πράγματι το 2009 υπήρχε οικονομική κρίση. Θυμάστε τι έλεγε τότε ο κ. Παπανδρέου; Κατηγορούσε την τότε κυβέρνηση ότι δεν υπήρχε καμία παγκόσμια οικονομική κρίση και ότι ήταν αποτέλεσμα της δικής της κακής πολιτικής. Αυτά δεν έλεγε;

Δεν ισχυριζόταν τότε και υπερσπιζόταν οτιδήποτε ήταν εναντίον της Νέας Δημοκρατίας; Πώς μπορεί να ισχυρίζεται κάποιος ότι η χώρα χρειαζόταν το 2009 διαρθρωτικά μέτρα και ο ίδιος να υποστηρίζει μαζί με τον κ. Παπακωνσταντίνου ότι παραδίδαμε τα λιμάνια στους Κινέζους, τα αεροδρόμια στους Άραβες και τον ΟΤΕ στους Γερμανούς; Πότε, λοιπόν, έλεγε ψέματα ο κ. Παπανδρέου; Τότε ή τώρα;

Όμως, η μεγαλύτερη διάψευση του Πρωθυπουργού της χώρας ήρθε από τον ίδιο τον Αντιπρόεδρο, ο οποίος έκανε εδώ δύο επισημάνσεις. Πρώτον, αναγνώρισε ότι υπάρχει έμμεση συναινέση μιλώντας συγκεκριμένα για εικονική έλλειψη συναινέσης, γεγονός που σημαίνει ότι απεδέχθη πως οι προτάσεις της Μείζονος Αντιπολίτευσης ήταν στρατευμένες στη λογική της συναίνεσης, ανεξάρτητα από το αν θα τις έκανε δεκτές η Κυβέρνηση.

Και είπε κάτι άλλο ακόμα. Δεν υποστήριξε ποτέ ότι υπήρχε η αποκλειστική ευθύνη της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Υποστήριξε ότι το ΠΑΣΟΚ είναι θύμα της δημοσιονομικής συγκυρίας που την αντιμετωπίζει σηκώνοντας το σταυρό του πολιτικού μαρτυρίου.

Θα αποφασίσετε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τι από τα δύο συμβαίνει; Αυτά που λέει ο κ. Παπανδρέου ή αυτά που λέει ο κ. Βενιζέλος;

Κι επειδή το ψέμα έχει κοντά πόδια, εδώ βαρύνεται ο κ. Παπανδρέου με δύο-τρία συγκεκριμένα πράγματα: Το 2009, παρότι υπήρχε παγκόσμια οικονομική κρίση, παρότι αντιμετωπίζαμε σοβαρά προβλήματα ως χώρα, ως έθνος, ως κοινωνία, ως ελληνική οικονομία, έσυρε τη χώρα στις εκλογές. Υπάρχει μεγαλύτερη έλλειψη ευθύνης από αυτήν την τακτική;

Στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου του 2009, όταν ισχυριζόταν εκείνο το περίφημο «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα», την άλλη μέρα εκβίαζε το τότε πολιτικό σύστημα και την τότε διακυβέρνηση ότι θα πάμε σε εκλογές.

Και πότε θυμήθηκε την ευθύνη πια; Όταν η τότε κυβέρνηση το 2009 μιλούσε για μέτρα, όταν μιλούσε για την ανάγκη να σταματήσουν οι αυξήσεις των συντάξεων, των μισθών και να συνεχιστούν τα διαρθρωτικά μέτρα και ο ίδιος επέλεξε την τακτική αυτή την οποία επέλεξε και μας οδήγησε εδώ που μας οδήγησε; Και τι κάνει αυτήν τη στιγμή; Μετατρέπει το Εθνικό Κοινοβούλιο σε ένα πρόβλημα εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο ακόμα. Στη πολιτική αναμόρφωση την οποία επαγγέλλεται και είναι γραμμένη μέσα στην εισηγητική έκθεση, απουσιάζει πάλι κι εκεί το δημοψήφισμα. Όμως, δεν μπορεί κάποιος πια να ξεγελάει τον ελληνικό λαό. Δεν μπορεί στις πλάτες της χεμαζόμενης ελληνικής κοινωνίας να παίζει πια παιχνίδια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγοράζει χρόνο σήμερα και η μείζων δέσμευση που πρέπει να επιτύχει από την Ευρωπαϊκή Ένωση ο κ. Βενιζέλος –γιατί περί αυτού πρόκειται πια, όχι περί του κυρίου Πρωθυπουργού– είναι να διασφαλίσει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, ότι δεν θα μας εγκαταλείψουν το 2013 και το 2014. Κι αν ο κ. Βενιζέλος δεν έβαλε στον τόκο τα προσόντα του –ο ίδιος το είπε– οφείλει να βάλει τα προσόντα του στην υπηρετήση των πραγματικών συμφερόντων του ελληνικού λαού.

Θα κλείσω με μία παρατήρηση. Δεν είναι μονόδρομος αυτή η τακτική και σε κάθε περίπτωση δεν μπορεί κάποιος να υποστηρίξει ότι η κυβερνητική πολιτική προέκυψε με τον τελευταίο ανασχηματισμό. Υπάρχει μία προϊστορία δύο χρόνων. Την ξεχάσατε; Ούτε μπορεί κανείς να σας δώσει άλλοθι ή συγχωροχάρτι ή λευκό χαρτί για ό,τι σχεδιάζετε σε βάρος του ελληνικού λαού. Όσο είναι καιρός ακόμα στρατευθείτε στη λογική της ουσιαστικής αναδιάρθρωσης της χώρας, της οποίας της λείπει ένας μηχανισμός.

Όλα αυτά είναι καλά. Να σας αναγνωρίσουμε καλές προθέσεις. Όμως, με ποιο μηχανισμό θα πάτε; Με ποια Δημόσια Διοίκηση θα πάτε; Με ποια αυτοδιοίκηση θα πάτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Υπάρχει εξ αντικειμένου η δυνατότης αυτή η κακή διοίκηση –για την οποία δεν φταίνει οι δημόσιοι υπάλληλοι– αυτή η αυτοδιοίκηση που στερείται, από τις απρονοησίες τις πολιτικές του κ. Ραγκούση, όλες τις θεσμικές, τις οικονομικές και προσωπικές προϋποθέσεις, από πλευράς ανθρώπινου δυναμικού να λειτουργήσει; Σε ποιόν τα λέτε αυτά τα πράγματα; Αλήθεια πιστεύετε ότι με αυτόν το μηχανισμό μπορείτε να κάνετε κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μην με διαψεύδετε. Είπαμε για επτάλεπτο...

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε. Με πολύ μεγάλη λύπη μου θα καταγράψω την άποψη, ότι δυστυχώς είμαι υποχρεωμένος να καταψηφίσω αυτήν την πρόταση την οποία φέρνετε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Να ακούσουμε τώρα τον αντίλογο, πάλι από Λάκωνα πολιτικό.

Ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κάλιο αργά παρά ποτέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να σας πω ότι ήμουν και είμαι προβληματισμένος, όπως είναι προβληματισμένη η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, για όσα γίνονται, όσα λέγονται στο τελευταίο χωριό της χώρας, στη Βουλή, στην επαρχία, στους χώρους δουλειάς, στα καφενεία, στις ιδιαίτερες πολιτικές συζητήσεις όλων μας και στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Ανέβηκα σ' αυτό το Βήμα με πόνο ψυχής, γιατί ανέβηκα ένα Γολγοθά. Είναι Γολγοθάς για τους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης αυτόν τον καιρό να στηρίζουν αυτά τα άδικα και επαχθή μέτρα.

Πριν ανέβω, όμως, επάνω και αφού μίλησα για τον πόνο ψυχής, θα ήθελα να σας πω ότι είχα διαβάσει το στίχο του Εθνικού μας Ποιητή Διονύσιου Σολωμού: «Κλείσε στην ψυχή σου την

Ελλάδα και θα αισθανθείς να λαχταρά μέσα σου κάθε είδους μεγαλείο». Αυτός ο στίχος, λοιπόν, με δυνάμωσε και είμαι εδώ για να στηρίξω, κύριε Υπουργέ, το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης, την Κυβέρνηση, για να μπορέσει να πάρει μια ανάσα με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, ούτως ώστε να μπορέσουμε να βγούμε από τα αδιέξοδά μας.

Και για να ξεδιαλύνουμε το ποιος εκβιάζει ποιον, θα ήθελα να σας πω ότι χθες ο Υπουργός Οικονομικών της Γερμανίας είπε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αν χρειαστεί, θα διαχειριστεί την κρίση που θα φέρει η χρεοκοπία της Ελλάδας. Είμαστε έτοιμοι και γι' αυτό.

Άρα, όλοι εμείς εδώ που μας έστειλε ο ελληνικός λαός να διαχειριστούμε τη συγκεκριμένη πολιτική συγκυρία –όλους μας βέβαια, αλλά πολύ περισσότερο τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ– και η Κυβέρνηση που κλήθηκε να διαχειριστεί αυτήν την «καυτή πατάτα», θα πρέπει να προβληματιστούμε και να αναλογιστούμε τις ευθύνες μας.

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομίας κ. Βενιζέλος είπε προηγουμένως «δεν έβαλα τα προσόντα μου στον τόκο και γι' αυτό μιλάω και δεν κρύβομαι».

Εγώ, κύριε Υπουργέ, έχω να πω στο ελληνικό Κοινοβούλιο ότι ουδείς εδοξάσθη κρυπτόμενος και ιδιαίτερα στην πολιτική. Και ο πολιτικός δεν πρέπει να κρύβεται. Ο πολιτικός πρέπει να είναι παρών. Πρέπει να λέει την αλήθεια, να συζητάει με τους πολίτες, να ακούει τα προβλήματά τους. Και εδώ θα κάνω την κριτική μου στην Κυβέρνηση και στο οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης για τον προηγούμενο χρόνο, γιατί ξεκινήσαμε τώρα πάλι στο χείλος του γκρεμού. Γιατί; Πού ήμασταν πριν από δεκαοκτώ μήνες; Και τι κάναμε δεκαοκτώ μήνες; Κάτι δεν κάναμε καλά. Ήμασταν αλαζονικοί. Λέγαμε ότι θα φύγουμε αν δεν πάμε καλά ότι ένας άλλος Υπουργός θα τα χειριστεί αυτά.

Βέβαια, θα ήθελα να πω στον κ. Παυλόπουλο ότι είναι πολύ νωρίς να βγαίνει και να λέει αυτά που είπε. Γι' αυτό ο ελληνικός λαός, η νεολαία και τα παιδιά, βλέποντας τέτοιες πολιτικές ομιλίες, έχουν γυρίσει την πλάτη στην πολιτική και τους πολιτικούς. Κανείς δεν φταίει; Κανείς δεν έφταξε τα προηγούμενα χρόνια; Φτάσαμε στο χείλος του γκρεμού επί Νέας Δημοκρατίας. Βέβαια, δεν φταίει μόνο η Νέα Δημοκρατία. Φταίνει και οι άλλες κυβερνήσεις πριν από τη Νέα Δημοκρατία. Όμως, θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να τα λέμε αυτά. Στη Βουλή δεν υπάρχουν δύο κόμματα που εναλλάσσονται στην εξουσία. Υπάρχουν και άλλες πολιτικές δυνάμεις. Και πρέπει να λέμε την αλήθεια στο λαό.

Αυτό το σχέδιο νόμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μια κατάρα. Είναι άδικο και επιδεινώνει τη ζωή των Ελλήνων πολιτών, γιατί επιβάλλει πολλούς διάφορους έμμεσους και άμεσους φόρους. Αυτό, λοιπόν, είναι πολύ δύσκολο να το χειριστεί κανείς πολιτικά όταν μιλάει με τους φίλους τους, με τους πατριώτες του, με τους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι του θέτουν ερωτήματα, όπως «πού πάμε;».

Όμως, μπροστά σ' αυτό το δίλημμα, μπροστά στο δίλημμα που έγκειται στο αν πρέπει να ψηφίσω το σχέδιο νόμου ή όχι, ξεπροβάλλει ακόλλητα η εξής φράση του Πρωθυπουργού και των μελών της Κυβέρνησης που διαχειρίζονται τα δύσκολα προβλήματα της οικονομίας: «Είμαστε σε πόλεμο». Και εγώ δεν μπορώ να απουσιάσω από αυτόν τον πόλεμο. Είμαι παρών να πολεμήσω και εγώ μαζί σας για να μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο άνθρωπος ξεχωρίζει από το ζωικό βασίλειο –στο οποίο, βέβαια, ανήκει– γιατί διαθέτει λογική. Αυτό θα πει ότι σε σοβαρά θέματα δεν μπορούμε να αποφασίζουμε με βάση το συναίσθημα, αλλά μόνο με τη λογική, διότι ό,τι είναι λογικό είναι και αληθινό.

Στην παρούσα πολιτική συγκυρία τα μόνα πράγματα που μπορούν να προστατέψουν από την καταστροφή είναι η λογική και η αλήθεια. Όμως, πρέπει συγχρόνως να απομονώνεται ο παραλογισμός, η συντεχνία και ο λαϊκισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και κύριε Πρόεδρε, κάτι θεωρείται δηλαδή, σωστό και λογικό και συνάμα είναι αληθινό στις Βρυξέλλες και στο Βερολίνο και αυτό που θεωρείται έτσι εκεί δεν μπορεί να είναι λάθος, παράλογο και ψέμα στην Αθήνα και στη Μαδρίτη. Κάποιος λέει ψέματα.

Το σωστό και το λογικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι δελτίο καιρού, που να αλλάζει από πρωτεύουσα σε πρω-

τεύουσα. Η χώρα μας έχει μπει σε μια πρωτόγνωρη δίνη. Είναι σε μια μεγάλη κρίση και πρέπει να υπάρξει συνειδητοποίηση της κατάστασης.

Εδώ πάλι η Κυβέρνηση έχει ευθύνες στην επικοινωνιακή της πολιτική, διότι δεν φροντίσαμε να ενημερώσουμε σωστά το λαό. Ο σωστά πληροφορημένος πολίτης είναι έτοιμος να αποδεχθεί μέτρα και να πολεμήσει μαζί μας. Αν του πούμε τώρα πάλι, μετά από έξι μήνες, «λάθος κάναμε», τότε σας πληροφορώ, κύριε Υπουργέ, ότι δεν θα έχουμε καμμία δικαιολογία σε θέματα ύπαρξης και αυτοτέλειας ενός κομματικού μηχανισμού που θα λέγεται ΠΑΣΟΚ.

Δεν μπήκαμε, βέβαια, στα θέματα που βρήκαμε από τη Νέα Δημοκρατία. Βρήκαμε ένα κράτος διαλυμένο. Όμως, αυτούς τους μηχανισμούς που και τότε είχατε και δεν μαζέψατε τα έσοδα αυτούς αφήσατε. Γι' αυτό τα έσοδά μας είναι πάλι στο μείον και στο μηδέν.

Στη Δημόσια Διοίκηση; Αυτά ζητάει η τρόικα. Καλύτερους μηχανισμούς, να καταπολεμήσουμε τη διαφθορά, να καταπολεμήσουμε την παρασικονομία, να φτιάξουμε ένα καλύτερο κράτος. Γι' αυτό θέλουν να μας δανείσουν. Όμως, πού εμείς;

Κράτος; Τους ίδιους είχε η Νέα Δημοκρατία, τους ίδιους γενικούς διευθυντές έχουμε πάλι σήμερα εμείς.

Τι προτείνω; Εντατικοποίηση της προσπάθειας, για να δημιουργήσουμε πλεόνασμα. Μείωση των δαπανών. Προσπαθούμε να μειώσουμε τις δαπάνες στην υγεία, στα νοσοκομεία, στο φάρμακο και σε ό,τι έχει σχέση με την κοινωνική μας πολιτική και δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα.

Πρέπει να βελτιώσουμε την παραγωγικότητα, να προσελκύσουμε επενδύσεις, να βρούμε δουλειά στα παιδιά μας, να δούμε τι θα κάνουμε με το μεγάλο έλλειμμα. Δεν μπορούμε από τη μια στιγμή εμείς να φωνάζουμε έτσι και κάποιοι άλλοι στην Αντιπολίτευση αλλιώς. Παρακολουθώ με ενδιαφέρον τις συζητήσεις και τις τοποθετήσεις των συναδέλφων της Αντιπολίτευσης, που είναι εναντίον του μνημονίου. Πράγματι τα λόγια τους περί απόρριψης του μνημονίου και του παρόντος νομοσχεδίου ηχούν στα αφτιά μου ως σειρήνες. Όμως, δεν με δελεάζουν.

Και δεν με δελεάζουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι αν άκουγα με προσοχή μία πρόταση που θα μας έβγαζε από τα αδιέξοδά μας, εγώ θα ψήφιζα αντίθετα. Όμως, δεν βλέπω καμμία πρόταση που να μου λέει αύριο το πρωί, εάν δεν γίνει αυτό που λέμε εμείς σήμερα, τι θα γίνει με τις συντάξεις, τι θα γίνει με τους μισθούς, τι θα γίνει με τα σχολεία, τι θα γίνει με το στρατό, τι θα γίνει με τη δημόσια τάξη, τι θα γίνει με τον τουρισμό, τι θα γίνει με τη ναυτιλία, τι θα γίνει με τους αγρότες. Η δραχμή που προτείνουν κάποιοι είναι καταστροφική και ούτε στο κακό μου όνειρο δεν θέλω να τη δω.

Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι σχήματα λόγου. Είναι λόγια του αέρα. Ο λαός μάς εξέλεξε εδώ, για να πάρουμε θέση, με σαφή εντολή όλους μας. Διότι ο Θεός της Ελλάδας, που πάντα προστατεύει την Ελλάδα, απαιτεί σύνεση, συναίνεση, θάρρος, τόλμη, υπευθυνότητα, σαν τα μόνα χαρακτηριστικά ενός πολιτικού που αυτήν τη στιγμή έχει ανάγκη η Ελλάδα.

Η Ελλάδα δεν έχει ανάγκη το λαϊκισμό και το ψεύδος. Δεν έχει ανάγκη τον παράλογο, το πρόσκαιρο πολιτικό κέρδος και την εξαπάτηση των πολιτών, που οδηγούν στη διάλυση της πατρίδας μας, που όλοι την αγαπάμε. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι αγαπάμε την Ελλάδα μας. Τόσα κάναμε, για να την κρατήσουμε τελευταία τόσο ψηλά, που πιστεύουμε ότι πρέπει να κρατήσουμε την αξιοπρέπεια της, την ιστορία της και τα ιδανικά της.

Γι' αυτό, λοιπόν, και εγώ είμαι υπέρμαχος του νομοσχεδίου, διότι πιστεύω ότι θα μας βγάλει γρήγορα από τη κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, κ. Κωνσταντίνος Κιλτιδής.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, έστω και τέτοια ώρα οι επισημάνσεις έχουν την ιστορική τους αξία. Τίποτα δεν είναι τυχαίο γιατί η πολιτική εκφυλίστηκε και διεστράφη. Αντί της στρατηγικής, οι εκπέρι, λένε κάποιοι, αντί των φιλοσόφων, οι δημοσκόποι, αντί των ρητόρων, οι εκφωνητές ή οι συνήθως επανα-

λαμβάνόμενοι και έχουμε την ελπίδα ότι κάτι μπορεί να αλλάξει σε αυτόν τον τόπο.

Λυπάμαι ειλικρινά και είμαι βαθύτατα, όχι απογοητευμένος ούτε θλιμμένος, αλλά λυπημένος, διότι διαστρέφονται λέξεις, έννοιες και δεν αποδίδεται το περιεχόμενο. Ακούγεται από την Κυβέρνηση: «πατριωτικό καθήκον». Ακούγεται από την Αξιωματική Αντιπολίτευση: «εποχή του '40 και λέμε όχι». Έχουμε συναίσθηση, άραγε, τη διαστροφή την οποία φέρνουμε μέσα στην κοινωνία; Έχει ανοίξει κάποιος συνάδελφος κανένα λεξικό σε αυτόν τον τόπο να δει πώς ορίζεται η έννοια του πατριωτισμού, πώς τη μάθαμε από μικρά παιδιά και την οποία φέρνουμε φύρδην μίγδην εδώ μέσα; Είναι αδιανόητα πράγματα αυτά.

Ο πατριωτισμός έχει να κάνει με την υπεράσπιση της πατρίδος, έχει να κάνει με θυσία, έχει να κάνει με ζωή. Υπάρχουν λέξεις. Η ελληνική γλώσσα είναι περίλαμπρη. Η ευθύνη, η ικανότητα, η διεκδίκηση, η ευαισθησία, αυτά πρέπει να αναδειχθούν, αυτά πρέπει να έρθουν στο προσκήνιο.

Κι αν κάποιοι επιμένουν, κύριε Υπουργέ, θα γίνω κι εγώ προκλητικός και θα πω: Γνωρίζουν το ρήμα της ελληνικής γλώσσας «προδίδω»; Πολύ απλά όλα τα λεξικά λένε ότι με αυτό το ρήμα φέρνω τα γεγονότα πριν από την πράξη. Έτσι, λοιπόν, έχουμε μία Κυβέρνηση, η οποία διακηρύττει ότι έχουμε πόλεμο και λειτουργεί σαν να μην συμβαίνει τίποτα. Είναι όλα αγγελικά. Το πολίτευμα θα λειτουργήσει ως ορίζει το Σύνταγμα και το πλαίσιο, δηλαδή, κατά την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία, Κυβέρνηση, Πλειοψηφία και Αντιπολίτευση. Τότε για ποιο λόγο αναφέρεστε σε πόλεμο;

Από την άλλη την πλευρά, έχουμε την Αξιωματική Αντιπολίτευση: νέα πολιτική, νέα διαπραγμάτευση και κατά τα άλλα κροκοδείλια δάκρυα γι' αυτό που πιθανόν να συμβεί και όταν συμβεί, τότε θα ομολογήσουν όλοι πάλι ξανά σε αυτή την Αίθουσα ότι ο πολιτικός κόσμος της χώρας αποποιήθηκε τον καθοδηγητικό ρόλο της πολιτικής.

Αγαπητοί συνάδελφοι και κύριε Υπουργέ, οι πέντε ώρες της αναγγελίας, που άρχισαν από την αναγγελία του Πρωθυπουργού ότι καλεί τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσεως για συζήτηση και πιθανόν συστράτευση, έφεραν το χαμόγελο στα χείλη των Ελλήνων, έφεραν ξανά την ελπίδα. Κι αυτό το αυτονόητο, που μέσα σας βιώνετε οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, αλλά και οι Βουλευτές των άλλων κομμάτων, ότι ένα κόμμα δεν τα βγάζει πέρα, ότι αυτή η κρίση είναι διαρθρωτική –η κρίση δεν είναι οικονομική, είναι ουσία πολιτική, είναι τριών τουλάχιστον δεκαετιών- πώς θα βγει πέρα με ένα κόμμα και διακηρύττουμε ότι έχουμε πόλεμο;

Θα το επαναλάβω ξανά και ας κουράζω. Το 1946 ένας Πρωθυπουργός κέρδισε τις εκλογές και παρέδωσε την εξουσία στην αντιπολίτευση –ο Τσαλδάρης στον Σοφούλη- για να αντιμετωπιστεί ένας πραγματικός τότε πόλεμος. Κι αυτό που είναι πολύ εύκολο να γίνει τώρα, κανένας δεν θέλει να το σκεφτεί και να το συζητήσει. Κατά τα άλλα, στην Ευρώπη, που από μικρά παιδιά όσοι είχαμε την ελληνική παιδεία ονειρευτήκαμε ότι εμείς είμαστε ταυτότητα Ευρώπης, νομίζουμε πως αυτά τα οποία εκστομίζουν, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, ασχέτως κι αν άργησε η Ευρώπη να αντιληφθεί ότι το πρόβλημα της δεν ήταν χρηματοπιστωτικό, αλλά ήταν γεωπολιτικό.

Δεν μπορεί αυτή η πατρίδα, η Ελλάδα, η ταυτότητα της Ευρώπης, να γίνεται Δούρειος Ίππος της Ευρώπης και να χάσουμε τον προσανατολισμό μας.

Τον λαϊκισμό τον μίσησα, αλλά δεν εκβιάζομαι. Και δεν πρέπει προφανώς κανένας να εκβιάζεται. Και η όποια απόφαση του πολιτικού λαμβάνεται στην κυριολεξία κατά την υπευθυνότητά του και κατά τον καθοδηγητικό ρόλο της πολιτικής.

Χρειάζεται κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας, όχι για να διεκδικήσει κανένας αξιώματα, αλλά για να συστρατευθεί και να υπερεπείσει πραγματικά το λαό και την πατρίδα. Και από την άλλη, αν αυτό δεν γίνεται, το ελάχιστο που έχει να κάνει μια κυβέρνηση είναι να θέσει τη Βουλή σε λειτουργία εκτάκτων αναγκών: με τα 2/3 της Βουλής τουλάχιστον οι αποφάσεις, αυτό που λέμε εκατόν ογδόντα ψήφους.

Το έχω πει και θα το ξαναπώ: να σηκωθεί όρθια η Βουλή. Δεν είμαστε κανενός κόμματος σε τέτοιες ώρες κρίσεως. Δεν υπάρ-

χει κανέναν Αρχηγός. Υπάρχουν οι Βουλευτές εδώ μέσα. Κι αν αυτοί δεν ανταποκριθούν στο κάλεσμα, δεν θα φταίει κανένας για ό,τι επιμετρήσει ο Έλληνας πολίτης στους Έλληνες πολτικούς.

Επίτέλους, πρέπει να σηκωθεί όρθια η Βουλή. Αν αυτό δεν συμβεί ενώ διαθέτουμε και τη θέληση και τη σωφροσύνη και πιστεύω και άλλα χαρίσματα ως πολιτικοί –γιατί από αυτόν τον λαό προήλθαμε– τότε φοβούμαι ότι θα ακυρωθούμε.

Δεν θέλω να είμαι κανένας από αυτούς και το λέω στην κυριολεξία, όχι με ματαιότητα και εγωισμό. Εγώ δεν εκλέχτηκα αναπληρωματικός Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ. Εγώ εκλέχτηκα Βουλευτής για να κάνω αντιπολίτευση. Αν με καλείτε ώστε η ευαισθησία μου να εγερθεί, πρέπει να βάλετε το πλαίσιο λειτουργίας. Τότε θα κριθούμε όλοι.

Είμαι φωναχτός, όρθιος «παρών». Αυτό θα ψηφίσω. Γιατί αναγνωρίζω τους κινδύνους που δυστυχώς τους ακυρώνει η Κυβέρνηση και η Αξιοματική Αντιπολίτευση και θα είμαι «παρών» αν ω μὴ γένοιτο χρειαστεί για την πατρίδα να θυσιάσουμε και εκ της τέφρας να αναγεννηθεί. Γιατί φοβούμαι πάρα πολύ ότι αργά ή γρήγορα εκεί οδηγούν τα δυο μεγάλα κόμματα αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Αικατερίνη Φαρμάκη-Γκέκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΑΡΜΑΚΗ-ΓΚΕΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Αγαπητοί συνάδελφοι, ακούγοντας κάποιες ομιλίες συναδέλφων της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης και μάλιστα κάποιων που μετείχαν στην επί πεντέμισι χρόνια κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, φοβάμαι ότι δεν έχουν αισθανθεί όσο πρέπει την κρισιμότητα των στιγμών, αλλά και τη συζήτηση που διεξάγεται σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής.

Το ιστορικό δίλημμα που αντιμετωπίζουμε είναι αν με την πολιτική μας θα επιτρέψουμε ή τελικά θα μπορέσουμε να αποτρέψουμε τη χρεοκοπία της χώρας. Η θεμελιώδης εθνική επιλογή είναι να μείνουμε στη ζώνη του ευρώ και αυτή πρέπει να την υπηρτήσουμε. Η Ελλάδα επ' ουδενί δεν πρέπει να αναζητά λύσεις δανεισμού εκτός της Ευρωζώνης.

Η στρατηγική μας είναι συγκεκριμένη. Πρέπει να φανούμε αξιόπιστοι συνομιλητές των Ευρωπαίων εταίρων. Πρέπει να ψηφίσουμε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα και τον εφαρμοστικό νόμο ώστε η χώρα να καλύψει τις δανειακές της ανάγκες, να έχει το χρονικό περιθώριο να μπορέσει να κάνει εκείνες τις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές και να έχει βιώσιμη ανάπτυξη.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά πιστεύω ότι σ' αυτές τις κρίσιμες ώρες οφείλουμε όλοι να συμπορευόμαστε και να συνεργαστούμε γιατί αυτή η οικονομική και συγχρόνως πολιτική κρίση δεν μας αφήνει πολλά περιθώρια, δεν μας αφήνει να είμαστε χωριστά. Θα πρέπει πραγματικά να ενώσουμε δυνάμεις, να ξεπεράσουμε τη λογική πως «ό,τι είναι καλό για το κόμμα μου είναι καλό και για τη χώρα μου». Άλλωστε η οξεία πολιτική κρίση φανέρωσε πόσο μικροπρεπώς αυτοεξυτηρητική ήταν η αντίληψη αυτή.

Η κοινωνία απαιτεί να δώσουμε λύσεις σε μια σειρά από προβλήματα εξαιτίας των οποίων η χώρα έφτασε στο σημερινό τέλμα, να δώσουμε όμως λύσεις ουσιαστικές και αποτελεσματικές. Πραγματικά καλούμαστε να τις δώσουμε σε μία περίοδο πάρα πολύ δύσκολης οικονομικής, δημοσιονομικής, κοινωνικής και πολιτικής κρίσης, να προβούμε σε μεγάλες αλλαγές που είναι λογικό να δημιουργούν και οργή και αγανάκτηση και αβεβαιότητα στους πολίτες. Υποχρέωση όμως όλων ημών, του πολιτικού συστήματος, είναι αυτή την αβεβαιότητα των πολιτών να τη μετατρέψουμε σε μία παραγωγική διαδικασία που θα αναμορφώσει τον κοινωνικό ιστό και θα δημιουργήσει όλες τις συνθήκες για την περισσότερη συμμετοχή αυτών των ίδιων των πολιτών.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ψηφίσω το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στήριξης. Θα το ψηφίσω συνειδητά γιατί μπροστά μου δεν έχω άλλη λύση, γιατί μπροστά μου δεν βλέπω κάποια άλλη πρόταση που να εγγυάται ότι αύριο θα πληρωθούν μισθοί και συντάξεις. Δεν έχω κάτι άλλο που να μου δίνει τη βεβαιότητα ότι πραγματικά αύριο θα λειτουργεί το κράτος και ότι θα μπορούμε να πορευτούμε με σταθερότητα προσπαθώντας να κάνουμε διαρθρωτικές αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κάνουμε πολλές διαρθρωτικές αλλαγές. Σ' αυτό το χρονικό διάστημα που είμαστε Κυβέρνηση υπήρχαν πράγματα που έμειναν πίσω, υπήρχαν πράγματα που έπρεπε να γίνουν. Η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας έπρεπε να είχε προχωρήσει από χθες. Ψηφίσαμε όμως και πολλούς νόμους για αρκετά ζητήματα αυτούς τους είκοσι μήνες. Προσπαθήσαμε με νύχια και με δόντια να αλλάξουμε πολλά πράγματα, αυτά που δημιουργούσαν γραφειοκρατικές διαδικασίες, αυτά που ανακύκλωναν στρεβλώσεις, αυτά που θα μας επέτρεπαν και πάλι να μπορέσουμε να ορθοποδήσουμε. Ψηφίσαμε ένα νέο αναπτυξιακό νόμο, ένα νόμο για το fast track, ένα νόμο για το ΕΤΕΑΝ, για τις υπηρεσίες μιας στάσης. Ψηφίσαμε τελευταία την απλοποίηση των αδειοδοτικών διαδικασιών.

Είναι όμως σίγουρο ότι για να δημιουργήσουμε ένα ελκυστικό επενδυτικό περιβάλλον, πρέπει να κάνουμε πολλά ακόμα. Είναι εκείνα που τελικά θα βοηθήσουν ώστε εκτός από τα κοινοτικά κονδύλια να αναπτυχθούν και άλλες διεθνείς πρωτοβουλίες ώστε η χώρα να ενισχυθεί αναπτυξιακά και να αποκτήσει προοπτική.

Από την άλλη πλευρά σωστά η Κυβέρνηση διατυπώνει ότι προτεραιότητα πρέπει να είναι η αποκατάσταση της ηθικής ισορροπίας των μέτρων, όμως αυτή η αποκατάσταση της ηθικής ισορροπίας των μέτρων δεν θα πρέπει να αφορά μόνο σε μια δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών. Πρωτίστως θα πρέπει να εξασφαλίζει ότι οι θυσίες των φορολογουμένων και κυρίως των μισθωτών –οι οποίοι καλούνται ακόμα μία φορά να σηκώσουν το μεγάλο βάρος των φόρων– θα πιάσουν τόπο. Κάτι τέτοιο βεβαίως εξασφαλίζεται μόνο όταν κλείσουν οι «μαύρες τρύπες» του δημοσίου.

Για παράδειγμα –και είναι έλλειμμά μας αυτό– σύμφωνα με τη δανειακή σύμβαση που υπογράψαμε το Μάιο του 2010, η εξυγίανση του ΟΣΕ θα έπρεπε να είχε ολοκληρωθεί το Μάρτιο του 2011. Αντί αυτού, το πρώτο τρίμηνο ήδη ο ΟΣΕ και η ΤΡΑΙΝΟΣΕ γράφουν ζημιές 215 εκατομμυρίων ευρώ, δηλαδή στο σύνολο του έτους οι ζημιές του Οργανισμού πιθανόν να ανέβουν στα 800 εκατομμύρια ευρώ.

Θέλω να πω ότι εκτός από αυτήν την περίπτωση, αυτήν τη μια περίπτωση που περιέγραψα, υπάρχουν σαφώς και πολλές άλλες περιπτώσεις, άλλες μαύρες τρύπες του δημοσίου ή του ευρύτερου δημόσιου τομέα, για τις οποίες δεν έχουμε επιφέρει τα αναμενόμενα. Και επειδή το πρώτο εξάμηνο του 2011 είχαμε σαφή υστέρηση στα έσοδα, θεωρώ πως αν βρεθούμε στο ίδιο αδιέξοδο όταν θα έρθει η ώρα να πληρωθεί η επόμενη δόση, η προσφυγή εκ νέου στους φορολογούμενους δε θα είναι δυνατή. Με άλλα λόγια είναι πολλά αυτά που απαιτούν εγρήγορση, αποτελεσματικότητα και μεγαλύτερο συντονισμό. Πώς αλλιώς θα πείσουμε τους πολίτες ότι το πολιτικό μας πρόγραμμα είναι ευρύτερο του μνημονίου; Ότι η διοίκηση, η δικαιοσύνη το περιβάλλον, η παιδεία, η έρευνα, η περιφερειακή ανάπτυξη, η αγροτική ανάπτυξη, η νησιωτική και ορεινή πολιτική συνθέτουν ένα πρόγραμμα που ενσωματώνει το μνημόνιο αλλά δεν καθορίζεται υποχρεωτικά απ' αυτό;

Σε αντίθετη περίπτωση δίνεται η εντύπωση στους πολίτες ότι η κυβερνητική πολιτική εξαντλείται στο μνημόνιο, που λειτουργεί ουσιαστικά ως αυτόματος πιλότος. Θεωρώ, λοιπόν, ότι η τύχη της προσπάθειάς μας θα κριθεί από τη δική μας απόδοση και μόνο, από τις δικές μας επιδόσεις στο έργο που έχουμε αναλάβει να φέρομε σε πέρας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –όσοι έχουμε απομείνει αυτές τις μεταμεσονύχτιες ώρες– πιστεύω στις δυνατότητες της νέας Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού. Πιστεύω ότι πραγματικά μπορούμε να περάσουμε στην απέναντι όχθη του ποταμού. Να αποκτήσουμε και πάλι αισιοδοξία και αυτοπεποίθηση σε αυτά που μπορούμε να πετύχουμε. Η μείωση των ελλειμμάτων, η δημοσιονομική εξυγίανση, η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, οι ιδιωτικοποιήσεις συνθέτουν ένα μείγμα πολιτικής, που εγώ πιστεύω ότι είναι η μοναδική λύση του προβλήματος.

Στην κατεύθυνση αυτή οφείλουμε να εργαστούμε πάρα πολύ σκληρά. Πιστεύω ότι το επόμενο διάστημα θα το κάνουμε και τότε θα δικαιώσουμε την επιλογή μας ότι σήμερα θα ψηφίσουμε με μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Σπυρίδων Ταλιαδούρος.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Να λέμε που εκλεγόμεθα, γιατί έχουμε και εκλογές.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία όλο το διάστημα που βρίσκεται στην Αντιπολίτευση επιδεικνύει αταλάντευτη στάση ευθύνης, χωρίς παρεκκλίσεις, χωρίς λαϊκισμούς. Σε αντίθεση με το ΠΑΣΟΚ που όσο βρισκόταν στην Αντιπολίτευση έλεγε μόνιμα όχι, πρωταγωνιστούσε σε κάθε είδους και μορφής διαμαρτυρία και υποσχόταν τα πάντα στους πάντες για να κερδίσει την εξουσία, η Νέα Δημοκρατία δεν ασκεί καταστροφική αντιπολίτευση.

Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι ζητήσαμε εγκαίρως μέτρα που θα απέτρεπαν την κρίση δανεισμού της χώρας την ώρα που το ΠΑΣΟΚ δυσφημούσε τη χώρα και συζητούσε υπόγεια με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Η Νέα Δημοκρατία ζήτησε μέτρα ανάπτυξης που θα αναζωογονούσαν την οικονομία και θα χτυπούσαν την ύφεση.

Ταχθήκαμε κατά του μνημονίου σε μια δύσκολη επικοινωνιακή συγκυρία εστιάζοντας την κριτική μας σε δυο καίρια ζητήματα: Πρώτον, ότι η Κυβέρνηση δεν διαπραγματεύτηκε τους όρους του δανεισμού και δεύτερον, ότι από τα μέτρα του μνημονίου έλειπε η αναπτυξιακή διάσταση. Προβλέψαμε εγκαίρως ότι το μείγμα αυτό της πολιτικής θα οδηγήσει σε φαύλο κύκλο της ύφεσης, θα οδηγήσει σε θυσίες χωρίς ελπίδα.

Οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας για την έξοδο της χώρας από την κρίση είναι συγκεκριμένες και υπεύθυνες. Δεν είπαμε ποτέ «όχι», χωρίς να προτείνουμε αντίστοιχα συγκεκριμένες θέσεις. Για πρώτη φορά κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης άρθρωσε λόγο εποικοδομητικό με μέτρα συγκεκριμένα, κοστολογημένα, μέτρα που στοχεύουν στην ανάπτυξη.

Οι προτάσεις της Νέας Δημοκρατίας, όπως τις διατύπωσε ο Πρόεδρος, ο Αντώνης Σαμαράς, στο «Ζάππειο 1» και στο «Ζάππειο 2», συνιστούν τομή στα πολιτικά πράγματα της χώρας.

Δυστυχώς, κι αυτή τη συνεισφορά η Κυβέρνηση την αγνόησε.

Τελικά, υπήρξε, δυστυχώς, πλήρης επιβεβαίωση της Νέας Δημοκρατίας από την εξέλιξη των γεγονότων. Σήμερα και αυτοί που τότε ψήφισαν το μνημόνιο, έχουν κάνει στροφή. Ακόμα και κυβερνητικά στελέχη και Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ παραδέχονται ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν. Ένα χρόνο μετά την ψήφιση του μνημονίου τα στοιχεία για την ελληνική οικονομία είναι ακόμη πιο απογοητευτικά. Ο φαύλος κύκλος της ύφεσης βαθαίνει. Τα έσοδα καταρρέουν. Οι πρωτογενείς δαπάνες διογκώνονται. Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων βουλιάζει. Το έλλειμμα τελικά διευρύνεται αντί να μειώνεται.

Τα στοιχεία του πρώτου πεντάμηνου του 2011 είναι σαφή. Τα καθαρά έσοδα αποκλίνουν από τον προβλεπόμενο στον προϋπολογισμό στόχο κατά 2,16 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες είναι αυξημένες κατά 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι μειωμένες κατά 47,3% και το έλλειμμα είναι αυξημένο κατά 12,9%.

Το αποτέλεσμα αυτής της συνεχιζόμενης ύφεσης, η οποία δυστυχώς μέρα με τη μέρα βαθαίνει, είναι η αύξηση της ανεργίας. Ο κλάδος της οικοδομής έχει υποστεί καθίζηση. Το εμπόριο έχει υποστεί υποχώρηση. Και είναι αδύνατον με τους αυξημένους φορολογικούς συντελεστές και με αυξημένο ΦΠΑ να επιτύχει η Κυβέρνηση την ανάπτυξη της οικονομίας. Η εμμονή της στην αναδιανομή της φτώχειας του κράτους με τη μείωση των μισθών, των συντάξεων και την αύξηση των φόρων έχει αποτύχει πλήρως. Δυστυχώς, επιμένει η Κυβέρνηση στην ίδια αποτυχημένη, στην ίδια αδιέξοδη πολιτική της.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που σήμερα συζητούμε, αποτελεί ουσιαστικά συνέχιση αυτής της πολιτικής, της πολιτικής που εφαρμόζεται εδώ κι ένα χρόνο κι έχει αποτύχει.

Τα νέα, πιο σκληρά μέτρα που προβλέπονται, είναι κοινωνικά άδικα. Επιβάλλουν οριζόντιες φορολογικές επιβαρύνσεις σε πολίτες που ήδη πληρώνουν, προκειμένου να καλυφθούν οι αστοχίες της οικονομικής πολιτικής και η αδυναμία αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής.

Τα μέτρα αυτά βαθαίνουν ακόμα περισσότερο την κρίση στην ελληνική κοινωνία. Οδηγούν την ελληνική οικονομία σε αδιέξοδο. Χρειάζεται μία άλλη πολιτική, μία πολιτική που παράλληλα με τη σταθεροποίηση και χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τους δημοσιονομικούς στόχους, θα ενισχύσει τις προοπτικές ανάπτυξης που σήμερα δεν ενισχύονται, μία πολιτική που θα στηρίξει την επιχειρηματικότητα, θα προχωρήσει σε διαρθρωτικές αλλαγές.

Η ανάπτυξη προϋποθέτει στροφή από την κατανάλωση στην αποταμίευση και την επένδυση, από τον κρατισμό στον ανταγωνισμό, στην εξωστρέφεια, στην επιχειρηματική πρωτοβουλία.

Επίσης, επειδή στην παρούσα φάση οι εγχώριοι πόροι που θα μπορούσαν να χρηματοδοτήσουν την ανάπτυξη είναι εξαιρετικά περιορισμένοι, θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η εισαγόμενη αποταμίευση, να προσελκυστούν, δηλαδή, άμεσα ξένες επενδύσεις.

Η Νέα Δημοκρατία, ο Αντώνης ο Σαμαράς, καταθέσαμε συγκεκριμένες και σαφείς προτάσεις, που έχουν ως στόχο την ενίσχυση της ανάπτυξης και θα συμβάλουν στην έξοδο της πατρίδας μας από την κρίση. Είναι ανάγκη να προχωρήσουμε στην αλλαγή των όρων του μνημονίου που δεν αποδίδουν και να μην τους ενσωματώσουμε στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα.

Δυστυχώς, το πρόγραμμα αυτό αποτελεί την πιο έμπρακτη απόδειξη της πλήρους αποτυχίας του μνημονίου, της πλήρους αποτυχίας της πολιτικής της Κυβέρνησης, η οποία επιμένει στην ίδια συνταγή. Έτσι, βυθίζει την ελληνική κοινωνία σε μεγαλύτερη ύφεση.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δεν αποτελεί τη λύση που έχει ανάγκη η πατρίδα μας για την έξοδο από την κρίση.

Γι' αυτούς τους λόγους το καταψηφίζουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ο κ. Ταλιαδούρος ήταν ακριβής στο χρόνο του.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Α' περιφέρειας Αθηνών, κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ.

Εκλογές βέβαια, δεν θα γίνουν. Δεν μας ακούν τώρα για να πω

τον υπόλοιπο τίτλο, αλλά όσοι μας βλέπουν από την τηλεόραση υπάρχει υπότιτλος που λέει σε ποια περιφέρεια εκλεγόμαστε.

Παρακαλώ, έχετε το λόγο, κυρία συνάδελφε.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Αστεϊεύτηκα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το ξέρω. Το κατάλαβα.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Είμαστε και τελευταίοι. Ένα αστείο χρειαζόταν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για το λόγο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, θεωρώ ότι είναι μια από τις πιο κρίσιμες χρονικά από απόψεως πολιτικής διάστασης στιγμές που μιλάμε στην Εθνική Αντιπροσωπεία. Σήμερα μετά από ένα χρόνο για πρώτη φορά οι Βουλευτές της Αθήνας έχουν ένα κίνδυνο να κυκλοφορήσουν στο δρόμο. Η πλατεία έχει γίνει πολιτική ορολογία στη ρητορική που αρθρώνουμε καθημερινά στο δημόσιο λόγο και στο δημόσιο διάλογο. Τούτο, γιατί οι άνθρωποι αυτοί που γεμίζουν τις πλατείες, δεν είναι απλώς αγανακτισμένοι, αλλά είναι απογοητευμένοι, είναι απελπισμένοι και κάποιοι από αυτούς είναι και πεινασμένοι. Όσο και αν ακούγεται τραγικά, ίσως και με μελοδραματικούς όρους, αυτή η καταγραφή δυστυχώς είναι μια οδυνηρή πραγματικότητα. Σήμερα μας καλείτε να ψηφίσουμε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο εισηγείται τη συνέχιση μιας παθογόνας οικονομικής πολιτικής που ασκείται εδώ και ένα χρόνο.

Εμείς ως Νέα Δημοκρατία γνωρίζετε ότι καταψηφίσαμε το μνημόνιο. Στην αρχή επικριθήκαμε γι' αυτό και απομονωθήκαμε. Υπήρχαν άνθρωποι δικοί μας που μας είπαν «Οδηγείτε τη χώρα στη χρεοκοπία». Ερχόμαστε μετά από ενάμιση χρόνο για να φανεί όχι μόνο ότι είχαμε δυστυχώς δίκιο, αλλά ότι η ύφεση έχει βαθύνει, η ανεργία έχει αγγίξει το 16%, το δημόσιο χρέος αγγίζει το 150% του ΑΕΠ και οδεύει προς το 200%, το έλλειμμα παραμένει διψήφιο, η Κυβέρνηση δεν έχει κάνει ούτε μια αποκρατικοποίηση, δεν έχει κάνει ούτε μια επένδυση, δεν έχει ελέγξει τα ρετιρέ των δημοσίων οργανισμών, δεν έχει περιορίσει και δεν έχει κλείσει ούτε έναν οργανισμό. Και βλέπουμε σαν αντίποδα, τι; Ότι έχει διογκώσει και το κράτος. Λυπάμαι που είμαι η πρώτη

που το λέει σε αυτήν την Αίθουσα, αλλά έχετε δημιουργήσει οκτώ χιλιάδες πέντε καινούργιες θέσεις εργασίας, οι οποίες επιβαρύνουν το δημόσιο προϋπολογισμό με 115 εκατομμύρια ευρώ ετησίως. Δημιουργήθηκαν εννέα καινούργιες γραμματείες, η μία μάλιστα στον Πρωθυπουργό, που επιβαρύνουν το δημόσιο προϋπολογισμό με 270 χιλιάδες ευρώ η κάθε μία.

Αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τραγικά αν ακούγονται σήμερα εν καιρώ υφέσεως, όπου η ύφεση βαθιάει, τα λουκέτα αυξάνονται, η ανεργία καλπάζει και οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι.

Αυτό το λέω, γιατί πριν από δέκα μέρες ακούσαμε ότι ανασχηματίζεται η Κυβέρνηση και είδαμε μια ανακύκλωση προσώπων, ικανών, κυβερνητικών στελεχών με πείρα να αλλάζουν πόστα. Αυτό σημαίνει δύο τινά: Ή ότι είχαν αποτύχει, οπότε έπρεπε να είναι εκτός Κυβερνήσεως, ή ότι είχε αποτύχει η πολιτική, οπότε δεν έπρεπε να τη συνεχίσετε. Συνέβησαν όμως και τα δύο τινά: Και τα ίδια πρόσωπα αναλαμβάνουν άλλα πόστα και η ίδια παθολογία πολιτική συνεχίζεται.

Επενδύσαμε τις ελπίδες στο νέο Υπουργό Οικονομικών, έναν αναμφισβήτητο ικανό άνθρωπο ρητορικής δεινότητας, επενδύσαμε όμως στην ελπίδα η επόμενη μέρα να εισηγείται στην ελληνική κοινωνία χαμηλότερα και ηπιότερα μέτρα. Αποδείχθηκε, όμως, ότι η επαρκής νομική κατάρτιση, η ρητορική δεινότητα και η ικανότητα στο διάλογο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη επαναδιαπραγματευτική ικανότητα. Είναι διαπραγματευτική αλλά σε πιο επίπεδο; Σε ένα ήδη σαθρό υπόβαθρο που προηγήθηκε; Σε προειλημμένες αποφάσεις, στις οποίες βρήκαμε συνομιλητές άκαμπτους; Γιατί εγώ δεν θέλω να πιστέψω ότι ο Υπουργός Οικονομικών δεν προσπάθησε. Αλίμονο, η δίκη προθέσεων σε αυτήν την Αίθουσα και μακριά από εμένα! Και οι πατριωτισμοί. Πατριώτες είμαστε όλοι. Το θέμα είναι πώς βλέπουμε τη χώρα μας να πορεύεται και πώς βλέπουμε ότι μια οικονομική πολιτική μπορεί πράγματι να προσδώσει όφελος.

Έρχομαι στα λεγόμενα του εισηγητή μας και του προλαλήσαντος μόλις πριν, του Υπουργού του κ. Ταλιαδούρου.

Πού είναι η ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και πώς μπορεί αυτή η ανάπτυξη να προχωρήσει με τέτοιους φορολογικούς δείκτες; Τι σας είπε ο Αντώνης Σαμαράς στο «Ζάππειο 2»; Τι σας είπε η Νέα Δημοκρατία; Σας είπε κάποιες ιδέες κενές περιεχομένου ή κάποιες αόριστες θεωρίες; Σας μίλησε για κοστολογημένο πρόγραμμα. Σας μίλησε με αριθμούς, με στοιχεία.

Σας μίλησε για ανάπτυξη, που όμως χρειάζεται κίνητρα. Γιατί σήμερα η Βουλγαρία και η Κύπρος αναπτύσσονται, παρά το γεγονός ότι κινδυνεύουν να υποστούν το κύμα της ύφεσης που όλη η Ευρώπη αντιμετωπίζει; Γιατί έχουν χαμηλούς φορολογικούς δείκτες και κίνητρα.

Σας μιλώσαμε και για την ανάγκη να στηριχθεί το τραπεζικό σύστημα, δίνοντας χρήματα στην αγορά, για να μπορέσει να κινηθεί ο μικρομεσαίος. Πέρυσι, τους στηρίζατε με 30 δισεκατομμύρια και καλά κάνατε, αλλά παραβλέπετε το γεγονός ότι μόνο το 2010 εκταμιεύτηκαν ήδη 45 δισεκατομμύρια; Πού πήγαν αυτά; Και εκεί δεν έχετε κάνει τίποτα.

Μόλις σήμερα που μιλάμε, οι «FINANCIAL TIMES» ξέρετε τι λένε; Επί λέξει λένε: «Βανδαλισμός αποτελεί το μεσοπρόθεσμο. Ίσως οι Έλληνες πρέπει να πουν όχι». Ο Βέλγος Υπουργός Οικονομικών κ. Ρέιντερς λέει επί λέξει: «Η θεραπεία σκοτώνει τον ασθενή. Η χώρα» -αναφερόμενος στην Ελλάδα- «κινδυνεύει να πεθάνει από το φάρμακο, όχι από την ασθένεια, όχι από τη νόσο».

Δεν το λέει, λοιπόν, μόνο η Νέα Δημοκρατία, δεν το λέει ούτε καν η Αριστερά, το λένε πια οι παγκόσμιοι δείκτες, ότι δηλαδή ακολουθείτε μία εσφαλμένη οικονομική πολιτική και επιμένετε στην πράξη να κάνετε λάθος.

Σας είπα ότι δεν έχετε κάνει ούτε μία αποκρατικοποίηση. Να θυμίσω κάτι, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έγινε πράγματι μία εκποίηση του 10% του ΟΤΕ. Ξέρετε τι εισέφερε; Περίπου 400 εκατομμύρια ευρώ. Αυτό, εάν αναλογιστείτε ότι μόλις το 30% η Νέα Δημοκρατία το είχε εκποιήσει προς 4 δισεκατομμύρια, είναι τριεπίμια φορές λιγότερο.

Γιατί, όμως, επιλέγετε αυτή την εκποίηση; Γιατί είναι βολικό να εκποιηθεί ένα ποσοστό εισηγμένης στο Χρηματιστήριο εταιρείας,

αντί να εκποιήσετε ή μάλλον να αξιοποιήσετε δημόσια περιουσία που θα έχει και τουριστικό ορίζοντα. Ξέρετε γιατί δεν μπορείτε να το κάνετε; Διότι ακόμη και τώρα, μετά από δύο χρόνια, δεν έχει καταγραφεί η δημόσια περιουσία, όπως δεν έχουν καταγραφεί οι δημόσιοι υπάλληλοι, όπως δεν έχουν καταγραφεί και τα «ρετιρέ» που παίρνουν από 6.000 έως 15.000 ευρώ το μήνα και κατεβάσατε το επίπεδο του μέσου πολίτη, αυτού του φτωχού πολίτη, στα 500 και στα 700 ευρώ και του λέτε ότι μπορεί να ζήσει. Δεν μπορεί να ζήσει, ούτε εμείς μπορούμε να ζήσουμε. Κανείς δεν μπορεί να ζήσει σε επίπεδα φτώχειας, ιδιαίτερα όταν έχει υποχρεώσεις και παιδιά και στην Ελλάδα μάλιστα, την οποία χαρακτηρίζουμε ως υποανάπτυκτη, διότι έχει υπογεννητικότητα σε τόσο υψηλό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αποδεικνύεται ότι δεν είναι ικανή να κυβερνήσει. Δεν μπορεί, όχι δεν θέλει και το απέδειξε στην πράξη. Εφόσον δεν μπορεί να κυβερνήσει, κυρίες και κύριοι, πρέπει η χώρα να κυβερνηθεί. Επιλέξετε να πάμε σε εκλογές, εάν δεν υπάρχει άλλη λύση. Αλλάξτε την πολιτική σας έστω και τώρα. Επαναδιαπραγματευτείτε έστω και τώρα. Κάντε το δυναμικά, με θέληση, αρκεί να το πιστέψετε.

Κύριε Πρόεδρε, επειδή αναφέρθηκε στις αποκρατικοποιήσεις, θέλω να πω ότι ο Πρωθυπουργός το 2008 είχε επικρίνει τις θέσεις στρατηγικής σημασίας, λέγοντας ότι αποτελούν μία νεοφιλελεύθερη πολιτική τύπου Θάτσερ. Αυτό το έγγραφο θέλω να το καταθέσω στα Πρακτικά, γιατί δείχνει την αντιφατικότητα και το λόγο που αρθρώνουμε, όταν είμαστε στην αντιπολίτευση, σε σχέση με το λόγο που αρθρώνουμε όταν κυβερνάμε.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελισσάβετ Βόζεμπεργκ καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής, κ. Βασίλειος Οικονομού.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τα γυρίσματα της ιστορίας αναδεικνύουν τις ηγεσίες. Με τη στάση που ο καθένας θα κρατήσει στις δύσκολες στιγμές της ιστορίας αποδεικνύεται αν μπορεί να κρατήσει τα ηνία της χώρας -αυτό αφορά τις ηγεσίες- και βέβαια για τον κάθε Βουλευτή και τον κάθε πολιτικό, τον κάθε λαϊκό εκπρόσωπο αποδεικνύεται, εάν μπορεί να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων.

Σήμερα, λοιπόν, ένα χρόνο μετά την ψήφιση του πρώτου μνημονίου έχουμε ένα δεύτερο γύρισμα της ιστορίας. Είμαστε στο 2011, μία χρονιά που ακολουθεί το 2010, μια χρονιά που εξακολουθούν τα δύσκολα περάσματα της ιστορίας και που ο καθένας μας σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, ο ένας απέναντι στον άλλο, αλλά όλοι μαζί απέναντι στο λαό θα πρέπει να δώσουμε λόγο.

Άκουσα πριν από λίγο από ένα συνάδελφο του ΠΑΣΟΚ την εξής ρήση: «Είμαστε σε πόλεμο». Λέω εγώ, μπράβο, τα νέα είναι γνωστά, τα μάθανε και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ. Συστρατεύεται, λοιπόν, εις τον αγώνα της πατρίδος και της παρατάξεως, για να κερδίσουν τον πόλεμο.

Το ερώτημα, όμως, που τίθεται από τους πολίτες, το ερώτημα που τίθεται από το ιστορικό αυτό γύρισμα, είναι το εξής: Σε ποια πλευρά στέκεται ο καθένας σε αυτόν τον πόλεμο; Κοιτάξτε να δείτε, το πού στέκεται ο καθένας είναι το βασικό κριτήριο για να μπορέσουμε να μιλήσουμε.

Το ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, το 2009 είχε σταθεί και είχε πάρει θέση. Το 2010 άλλαξε πλευρά, πάντα με την πρόφαση της σωτηρίας της πατρίδος και το 2011 ερχόμενο σήμερα, συνεχίζει να λείει τα ίδια. Δηλαδή, η σωτηρία της πατρίδος, η σωτηρία των συντάξεων και των μισθών, η σωτηρία ημών. Αυτή η ρητορική την οποία μονότονα επαναλαμβάνουν όλοι οι συνάδελφοι εδώ του ΠΑΣΟΚ, αυτή η ρητορική την οποία έρχονται εδώ με τρόπο τρομακτικά εκβιαστικό τη θέτουν πάνω στο λαό, νομίζω ότι δείχνει και το μέγεθος του πώς κάποιος στην αγωνία τους στο να κρατηθούν στην καρέκλα και στην εξουσία, είναι ικανοί να κάνουν τη μέρα-νύχτα και τη νύχτα-μέρα.

Εγώ, λοιπόν, λέω -αλλά και πάρα πολλοί άλλοι- ότι δεν ανγνωρίζουμε σε κανέναν από την Κυβέρνηση ηρωική διάθεση. Το

μόνο ηρωικό που τους αναγνωρίζουμε είναι το πως γαντζώνονται στην καρέκλα της εξουσίας τους. Αυτό είναι το μανιώς, το οποίο συναντάμε στη συμπεριφορά τους. Το να είναι κάποιος Υπουργός και κάποιος να γεύονται τα δικαιώματα και τα προνόμια της εξουσίας τους.

Βέβαια, σήμερα αυτή η θέση της εξουσίας μπορεί να έχει και λίγες απώλειες. Μπορεί να έχει μία αποδοκιμασία του λαού, μπορεί να μην απολαμβάνουμε τα μεγαλεία μας. Ο κύριος Πρωθυπουργός δεν τόλμησε να πάει στο Καλλιμάρμαρο φοβούμενος ότι χιλιάδες λαού μπορεί να τον αποδοκιμάσουν, όπως έκαναν το σωσία του την προηγούμενη μέρα –μεγάλος ηρωισμός του ανδρός- και τελικά αναρωτιόμαστε όλοι και λέμε, αυτοί οι μοιραίοι πολιτικοί, οι οποίοι οδηγούν την χώρα και οδήγησαν τη χώρα σήμερα εδώ, μετά την καταστροφική πορεία των πεντέμις χρόνων, πώς έρχονται και ζητούν ξανά λογαριασμό;

Απέτυχαν όλοι οι στόχοι του 2010; Απέτυχαν. Πρέπει να τους πούμε πάλι σήμερα εδώ στο Βήμα; Να τους πούμε; Τα είπαν και οι προηγούμενοι. Ποιο είναι το στοιχείο, λοιπόν, το οποίο συγκινεί πλέον τους καθηλωμένους στις καρέκλες της εξουσίας, πέραν του ότι πρέπει να κρατήσουν τα προνόμια της εξουσίας τους; Βάζω, λοιπόν και μία άλλη διάσταση: Το να σώσουν τις συντάξεις και τους μισθούς του λαού.

Παίρνω, λοιπόν, την εισηγητική έκθεση –μια και βλέπω ένα διασθέντα από την προηγούμενη οικονομική ηγεσία- που κατατέθηκε τη χρονιά αυτή το 2011. Πάω, λοιπόν, στον Ιούλιο του 2011, γιατί μας λένε σήμερα που είναι Ιούνιος, ότι από τον Ιούλιο δεν θα έχουμε μισθούς και συντάξεις. Κοινώς, λαέ για να μη δεις τα τανκς και το στρατό στους δρόμους, βάλε τους αντιπροσώπους να ψηφίσουν το Μεσοπρόθεσμο και κάτσε ήσυχα, τραβήξου από τις πλατείες και ξανακάτσε στον καναπέ, γιατί καλά ήταν όλα τα χρόνια που ήσουν στον καναπέ.

Βλέπω, λοιπόν, τον Ιούλιο. Λέει η εισηγητική έκθεση ότι τα έσοδα για τον Ιούλιο θα είναι 5.168.000.000, τακτικά έμμεσοι και άμεσοι φόροι.

Πάω στα έξοδα, 4.737.000.000. Κοινώς, με αυτά που θα εισπράξουμε για τον Ιούλιο, θα πληρώσουμε, όχι μόνο μισθούς και συντάξεις που για τον Ιούλιο είναι μόνο 1,5 δισεκατομμύριο, αλλά υπάρχουν χρήματα –άλλα 3 δισεκατομμύρια- να πληρωθούν και τα υπόλοιπα, τα οποία έχει προϋπολογίσει μία κυβέρνηση ευνομούμενου κράτους, όπως λέμε ότι υποτίθεται ότι είναι η Ελλάδα. Και λέω, λοιπόν, μα πώς γίνεται, εδώ δεν μπορούν να λένε τέτοια θρασύτατα ψέματα, δεν μπορούν να λένε τέτοιες αθλιότητες δημόσια πρόσωπα, είτε είναι καθηγητάδες πανεπιστημίου που βρίσκουν ζεστό στασίδι στα μεγάλα κανάλια της χώρας, είτε είναι πολιτικοί εκπρόσωποι αυτής της καταστροφικής πολιτικής για τη χώρα μας.

Ξέρετε το ψέμα έχει κοντά ποδάρια. Μία διόρθωση, τι δεν έχω πει. Για τα τοκοχρεολύσια το μήνα Ιούλιο, έχουμε άλλα 5 δισεκατομμύρια. Αυτή είναι η αλήθεια. Δηλαδή τα συνολικά έξοδα του Ιουλίου είναι 9.700.000.000. Τι θέλω να πω; Ότι στα γυρίσματα της ιστορίας σε κάποια στιγμή ο ηγέτης καλείται να πάρει τη μεγάλη απόφαση. Καλείται, λοιπόν, να πει πληρώνω αυτόν ή τον άλλο, όπως ο πατέρας καλείται να πάρει την απόφαση για την οικογένειά του και να πει πληρώνω τον τοκογλύφο ή τα παιδιά. Ο καθείς κάποια στιγμή καλείται να πάρει τις μεγάλες αποφάσεις.

Εμείς, σαν Πανελλήνιο Άρμα Πολιτών, λέμε το εξής: Ο ελληνικός λαός δεν πρέπει να ακούει τα εκβιαστικά διλήμματα που του θέτει η Κυβέρνηση. Εμείς πιστεύουμε ότι η ανατροπή του μνημονίου, η αναδιάρθρωση του δημόσιου εξωτερικού χρέους και η ανασυγκρότηση της πατρίδας είναι οι τρεις προτάσεις, οι οποίες μπορούν να δώσουν λύσεις για το μέλλον της πατρίδας, ένα μέλλον το οποίο να μην είναι υποταγμένο στις επιταγές της τρόικας και των ξένων πολιτικών οι οποίες δεν εξυπηρετούν το λαό, αλλά μόνο τους δανειστές. Και όσον αφορά τα εκβιαστικά διλήμματα αυτών οι οποίοι τα γονιδιά τους τρέχουν μακριά, ούτε τα τανκς δεν θα τους σώσουν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Χρυσανθακόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, πάνε αρκετά χρόνια τώρα αφ' ότου έτρεχα στην περιοχή της Αχαΐας να κολλήσω τις αφίσες τότε του ΠΑΣΟΚ που έγραφαν «Η Ελλάδα πωλείται» και που αποτελούσε την απάντησή μας απέναντι στον κίνδυνο της εκποίησης του εθνικού μας πλούτου. Μάλιστα, νοιώθαμε μία περηφάνια που προκαλούσαμε την τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να μην προβεί σε τέτοιες ενέργειες. Και αισθάνομαι ιδιαίτερο ρίγος σήμερα όταν βλέπω αυτή τη Κυβέρνηση του μεταλλαγμένου ΠΑΣΟΚ να φέρνει προς ψήφιση ένα νομοσχέδιο το οποίο εκποιεί, όπως έλεγαν παλιά, αντί πινακίου φακής τον εθνικό μας πλούτο.

Πέρυσι στην προσπάθεια της διάσωσης της χώρας μέσα από όλο αυτό το σύστημα, όπως είχε στηθεί, εκβιαστικά πάλι, για τη πτώχευση, εμείς απαντήσαμε θετικά. Είπαμε να πάρουμε το δάνειο. Τα συνοδευτικά μέτρα εκείνης της εποχής μοιάζουν με ασπιρίνες μπροστά στον ακρωτηριασμό που προχωράει αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση. Πρόκειται για μία πλήρη αποδυνάμωση των κινδύνων του μέλλοντος.

Το μεσοπρόθεσμο είναι ένα πρόγραμμα το οποίο οδηγεί τη χώρα σε μία νέα πραγματικότητα. Το κράτος παράλυτο καταρρέει, εκποιείται μέσα σε ένα κλειστό δημοπρατήριο όπου η εκποίηση γίνεται σαφώς κάτω του κόστους, αλλά το εθνικό κόστος είναι τεράστιο και το μέλλον θα μας καταστήσει υποχείρια των νέων ιδιοκτητών.

Η Ελλάδα είναι μία πρόφαση σ' αυτό το παγκόσμιο σύστημα του οικονομικού πολέμου, μία πρόφαση που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επιταχυνθούν οι διαδικασίες της γέννησης, της ίδρυσης της νέας τάξης πραγμάτων με το νέο παγκόσμιο νόμισμα. Μία απλή πρόφαση. Γιατί στην ουσία όλες αυτές οι χώρες που παράγουν κέρδη, τα παράγουν στο λογιστικό επίπεδο με τους συντελεστές απόδοσης των κεφαλαίων, όπως λένε. Ταυτόχρονα αυτές οι αντιφάσεις έχουν οδηγήσει σε μία παγκόσμια κρίση, από την οποία δεν μπορούν να ξεφύγουν παρά μόνο όταν θα καταρρεύσει επίσημα, θα σκάσει η φούσκα του δολαρίου και μαζί και το ευρώ θα αποχωρήσει από το προσκήνιο και θα προκύψει το νέο νόμισμα.

Μόνο έτσι θα καθαρίσουν, μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουν την Κίνα, μόνο έτσι θα αντιμετωπίσουν όλους όσους έχουν ομόλογα ή δολάρια στα χέρια τους.

Έρχεται αυτή η Κυβέρνηση και κάνει πολιτική κεκλεισμένων των θυρών, λες και το ζήτημα είναι μία εσωτερική υπόθεση, ότι εμείς δεν ακολουθήσαμε το μοντέλο που οφείλαμε, λες και ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν ενδογενής και δεν ήταν στην περιφέρεια ενός συστήματος, που λειτουργήσε συμπληρωματικά στις δικές τους ανάγκες και μήπως η μητρόπολη πήγε πολύ καλύτερα και δεν έχει αυτή τη στιγμή τεράστια προβλήματα.

Πρόκειται περί ενός θεάτρου, στο οποίο, όμως, υπάρχουν τραγικές φιγούρες και είναι οι πολίτες, οι άνεργοι, είναι όλοι αυτοί που βασανίζονται στην καθημερινότητα, είναι ο εμπορικός κόσμος, είναι οι Έλληνες αγρότες, που πλέον στριμώχνονται, είναι η νέα γενιά που δεν έχει ελπίδα. Πολιτική αξιοπιστία; Καμμία. Δεν εμπιστεύεται κανείς τον πολιτικό κόσμο και σίγουρα τους κυβερνώντες πρώτους απ' όλους. Δεν ανακτάται η εμπιστοσύνη αυτή, αν δεν υπάρξει ειλικρίνεια. Νομίζω ότι είναι η δέκατη φορά που σας έχω πει να πείτε την αλήθεια. «Δεν μπορούμε». Το είπατε ψελλίζοντας προς την Αξιωματική Αντιπολίτευση για να πάτε μαζί, αλλά τελικά δεν θέλατε, ούτε ο ένας, ούτε ο άλλος.

Μάλιστα πρέπει να πούμε εδώ ότι μοιάζει όλη αυτή η ιστορία του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας με μια ρωσική κούκλα, που πάνω γράφει «Οικονομικό πρόβλημα της Ελλάδας». Τραβάς και η πρώτη είναι πράσινη του ΠΑΣΟΚ και η άλλη είναι μπλε της Νέας Δημοκρατίας. Μέσα από την μπλε βγαίνει πάλι μία πράσινη του ΠΑΣΟΚ και μία μικρότερη της Νέας Δημοκρατίας κ.ο.κ.. Έτσι είσατε, μέσα σε μία κούκλα ενός τραγικού κουκλοθεάτρου.

Μετά, παίζετε και ένα παιχνίδι πόλωσης. Τι πόλωση είναι αυτή; Ποιος σας είπε ότι ο ελληνικός λαός είναι κλεισμένος σε μία κλεψύδρα και γυρνάτε από τη μια πλευρά και τον παίρνει το ΠΑΣΟΚ, τη γυρνάτε από την άλλη και τον παίρνει η Νέα Δημοκρατία; Έπασε αυτή η κλεψύδρα και χύθηκε η άμμος από μέσα. Έφυγε ο ελληνικός λαός από την παγίδα της κλεψύδρας και από την ασφυξία αυτής της αναγκαστικής προσχώρησης από τον έναν

στον άλλον, μιας και είναι τα κόμματα διαχείρισης της εξουσίας. Αντικειμενικά τελείωσε αυτή η εποχή.

Βέβαια, η πολιτική χρεοκοπία είναι το θέμα. Η αποτυχία του προγράμματός σας, των ενεργειών σας, των στόχων που θέτει το οικονομικό επιτελείο, είναι ακριβώς το τεράστιο πολιτικό έλλειμμα. Δεν σας λείπουν οι τεχνοκράτες, σας λείπει η σχέση σας με την πραγματικότητα και η σχέση σας με την πραγματική εσωτερική αγορά, πως μπορεί να αντεπεξέλθει στη σύγκρουση με το εξωτερικό σύστημα. Απέναντι σ' αυτό το θέμα, αν είναι κάτι για το οποίο ο κόσμος βγαίνει στο δρόμο και αντιδρά είναι το ότι διατηρεί την αξιοπρέπειά του και εκφράζεται βέβαια ως αγανάκτηση αυτό, αλλά εκφράζεται και ως ανατροπή, ότι ζητάει να ξεφύγουμε από τις παγίδες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Έρχεται ένα τρίτο μνημόνιο την επόμενη χρονιά, μετά από αυτό που φέρνεται σήμερα. Αφορά την εκποίηση του ορυκτού πλούτου. Το κράτος της Βεγγάζης, το οποίο συστήνεται και αναγνωρίζεται ως κυβέρνηση πλέον στη Λιβύη, θα συνορεύει με την Ελλάδα, ΑΟΖ με το κράτος της Βεγγάζης. Ο Ηρόδοτος περιμένει καρτερικά πότε ο Λεβιάθαν μέσω Κύπρου στη συνέχεια θα φθάσει εκεί να συνδεθεί και ο αγωγός να πάει προς την Κεντρική Ευρώπη.

Υπολογίζονται σε εκατοντάδες δισεκατομμύρια ευρώ τα αποθέματα του φυσικού αερίου και γι' αυτό θα μας δανείσουν και άλλα λεφτά. Δεν νοιάζονται για μας. Δεν αγωνιούν, παρά μόνο για τα δικά τους κέρδη, γι' αυτό θα μας δώσουν και άλλο πακέτο στήριξης τώρα, αλλά το αντάλλαγμα θα είναι το επόμενο μνημόνιο το τρίτο, ο ορυκτός πλούτος στο σύνολό του, τον οποίο θέλουν να υφαρπάξουν και αυτόν και τότε θα μας πουν: «Ξέρετε, θα σας σβήσουμε μεγάλο μέρος από τα χρέη».

Πριν, όμως, και εδώ είναι το κόλπο όλο, δεν ζητάνε τον ορυκτό πλούτο πρώτο, για να έχουμε σκληρή διαπραγμάτευση. Πρώτα θέλουν να μας πάρουν όλες τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, τα φιλέτα, τις εκτάσεις, τις υπηρεσίες τα πάντα και μετά να μας πάρουν και τον ορυκτό πλούτο, αλλά πρώτα αυτά.

Είδατε πόσο ωραία έχετε μεθοδεύσει τις εξελίξεις; Άμα μπει ο ορυκτός πλούτος, θα ξεσηκωθεί ο κόσμος. Τότε όμως, αφού θα του έχετε στερήσει όλες τις γραμμές άμυνας, θα έχει δώσει τόσα πολλά, που θα εμφανιστεί ο ορυκτός πλούτος και σαν σωτηρία. Εδώ ακριβώς είναι το μεγάλο παιχνίδι το οποίο έχετε στήσει. Θα εμφανίσετε την επόμενη μεγάλη εκχώρηση, ακρωτηριασμό πάλι, τον αποκεφαλισμό θα μπορούσα να πω του ελληνικού λαού μέσα από αυτές τις νέες παραχωρήσεις.

Και έτσι νομίζετε ότι θα γαντζωθείτε και θα έχετε μέλλον. Εντός του μέλλοντός σας είναι ο χαμός και η καταστροφή σας. Σας είχα πει την άλλη φορά, ένα χρόνο πίσω, ότι θα φύγετε με ειδικές πτήσεις τσάρτερ. Μπα, δεν θα προλάβετε. Γεια σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αυτό το «δεν θα προλάβετε» μας τρόμαξε τώρα.

Θα κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με τον Ανεξάρτητο Βουλευτή, κ. Νικόλαο Τσοούκαλη.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, ένα χρόνο μετά την ισχύ του μνημονίου και μετά από είκοσι μήνες διακυβέρνησης της χώρας από το ΠΑΣΟΚ ακούσαμε σήμερα τον κύριο Πρωθυπουργό να καλεί τις πολιτικές δυνάμεις σε αυτήν εδώ την Αίθουσα για μια επανεκκίνηση, μια νέα αφετηρία. Σαν να μην έχει περάσει ούτε μια μέρα από την περσινή ψήφιση του μνημονίου, σαν να μην έχει περάσει ούτε μια μέρα από το δάκρυ και τα βάσανα εκατοντάδων χιλιάδων για να μην πω εκατομμυρίων, συμπολιτών μας όλων αυτό το χρόνο.

Κάποιοι λένε ότι δεν υπάρχει νεκρός πολιτικός χρόνος, ότι κάθε πολιτική παρέμβαση προκαλεί θύματα, αφήνει πίσω του συντρίμια. Μας κάλεσε λοιπόν σήμερα ο κύριος Πρωθυπουργός αλλά και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός των Οικονομικών να υποστούμε ξαφνικά μια λοβοτομή και να ξεχάσουμε το τι έχει προηγηθεί και να ξεκινήσουμε. Ως Δημοκρατική Αριστερά όμως, κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να αξιολογήσουμε το μεσοπρόθεσμο με αυτούς τους όρους και τις προϋπο-

θέσεις. Αναγκαστικά θα αξιολογήσουμε και το προηγούμενο χρονικό διάστημα, την κυβερνητική πολιτική του τελευταίου χρόνου.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε μια νέα επιδείνωση της οικονομικής κρίσης σήμερα. Αυτή είναι η βάση, από εκεί ξεκινάμε. Συγχρόνως, βιώνουμε την πλήρη κατάρρευση όλων των στοιχείων του εποίκοδομήματος, όπως παραδείγματος χάριν του πολιτικού συστήματος, της κοινωνίας και του μεταπολιτευτικού τρόπου διακυβέρνησης. Υπάρχει μια διάχυτη -καταλυτική θα μπορούσα να πω- κρίση αντιμετώπισης των πολιτών απέναντι στα κόμματα και στα συνδικάτα, απέναντι σε όλους τους θεσμούς. Υπάρχει καθολική απόρριψη του τρόπου άσκησης πολιτικής όπως τη γνωρίσαμε από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Η Ελλάδα αυτήν τη στιγμή εξακολουθεί να βρίσκεται αντιμέτωπη με βαθιά ύφεση. Έχουμε έκρηξη πληθωρισμού και ακρίβειας, συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης, δυστυχώς όμως χωρίς να είναι ορατή οποιαδήποτε προοπτική εξόδου από την κρίση. Τα επιπλέον στοιχεία βεβαίως, η ανεργία, η εξαφάνιση της μεσαίας τάξης, η κατάρρευση όλων των εργασιακών δικαιωμάτων είναι στοιχεία τα οποία καταδεικνύουν την κατάσταση σήμερα.

Η Δημοκρατική Αριστερά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έγκαιρα εκτίμησε ότι με τις εφαρμοζόμενες πολιτικές η χώρα θα αντιμετωπίσει τον άμεσο κίνδυνο πλήρους κατάρρευσης. Τα αποτελέσματα όπως τα περιγράφουν όχι μόνο εμείς αλλά και άλλοι συνάδελφοι και άλλα κόμματα δικαιολογούν απολύτως αυτήν την εκτίμηση.

Η χώρα δεν έχει μέλλον όταν τα μόνα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης είναι οι περικοπές μισθών, συντάξεων, κοινωνικών δαπανών, η επιβολή έμμεσων φόρων και η αύξηση των ήδη υπαρχόντων.

Το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα κινείται στην ίδια κατεύθυνση και θα έχει τα ίδια αποτελέσματα με το μνημόνιο και τις επικαιροποιήσεις του, δηλαδή ακόμη μεγαλύτερη ύφεση, αύξηση της ήδη εφιαλτικής ανεργίας, ακρίβεια, κλείσιμο μικρομεσαίων επιχειρήσεων, διαρκή υποβάθμιση του περιβάλλοντος. Με λίγα λόγια, είναι ένας ατέλειωτος φαύλος κύκλος οικονομικής αναποτελεσματικότητας και κοινωνικής υποβάθμισης.

Η Δημοκρατική Αριστερά εκφράζει την κατηγορηματική αντίθεσή της στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα για τους εξής λόγους: Είναι οικονομικά αναποτελεσματικό.

Αναπαράγει την άδικη αντιμετώπιση, όπως ενδεικτικά φαίνεται από την επιβάρυνση που φέρνει στους φορολογικά συνεπείς, αφήνοντας άθικτους τους φοροφυγάδες και περιλαμβάνει στοιχεία που οδηγούν στην κοινωνική αποδόμηση.

Κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα χρειάζεται ένα πρόγραμμα αποφυγής της χρεοκοπίας και εξόδου από την κρίση, ένα σχέδιο που να είναι ρεαλιστικό και βιώσιμο οικονομικά και κοινωνικά, με στόχο την παραμονή μας εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου και της Ευρωζώνης.

Η Δημοκρατική Αριστερά έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα τις προτάσεις της για την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης. Οι προτάσεις αυτές επικεντρώνονται σε πέντε πεδία:

Πρώτον, δημοσιονομική εξυγίανση και αναδιάρθρωση του χρέους.

Δεύτερον, σύγχρονο, μικρότερο και αποδοτικότερο κράτος.

Τρίτον, στρατηγικές επίλογες οικονομικής πολιτικής με έμφαση στις «πράσινες» πολιτικές ανάπτυξης.

Τέταρτον, δικαιοότερο και αποτελεσματικότερο κράτος.

Και πέμπτον, ενίσχυση του κύρους των πολιτικών θεσμών.

Η κρίση χρέους της χώρας απαιτεί ταυτόχρονες λύσεις τόσο στο εσωτερικό όσο και στο ευρωπαϊκό επίπεδο. Σ' αυτό η Δημοκρατική Αριστερά είναι απόλυτη: Λύση μέσα στο ευρωπαϊκό πλαίσιο.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο χρειάζεται να αναπτυχθούν διεκδικήσεις που θα στοχεύουν -αυτούς τους στόχους τους έχουμε καταθέσει ήδη από πέρυσι - πρώτον, στην έκδοση ευρωομολόγου και στη δημιουργία μηχανισμού διαχείρισης του χρέους με τη μεταφορά μέρους του ελληνικού χρέους αλλά και του χρέους άλλων περιφερειακών χωρών στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, διαχείριση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Δεύτερον, στη θετική αναδιάρθρωση του συνολικού χρέους της χώρας, με επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής, μείωση

του επιτοκίου και περίοδο χάριτος.

Τρίτον, στην εκπόνηση ενός πενταετούς αναπτυξιακού προγράμματος με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, το δημόσιο, το ΕΣΠΑ, την έκδοση επενδυτικού ομολόγου, προϋπόθεση για να γίνει κατανοητό τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στους εταίρους μας ότι το πρόβλημα απαιτεί πολιτική συνεννόηση και πολιτική λύση. Η Ελλάδα χρειάζεται χρόνο κι όχι ασφυκτικούς περιορισμούς. Χρειάζεται πόρους για ανάπτυξη και όχι μόνο συνεχή δάνεια.

Στο εσωτερικό της χώρας είναι επείγουσα ανάγκη η προώθηση μεταρρυθμίσεων που να στοχεύουν στον περιορισμό των δημόσιων δαπανών, στην αύξηση των δημοσίων εσόδων, στον περιορισμό και εκσυγχρονισμό του κράτους, στη διαμόρφωση κοινωνικών πολιτικών για την προστασία των ασθενέστερων στρωμάτων και στον εκσυγχρονισμό των θεσμών.

Η Κυβέρνηση έχει κάνει τις επιλογές της. Δεν είναι διατεθειμένη να υιοθετήσει ένα διαφορετικό πλαίσιο πολιτικής. Περιορίζεται στις προβλεπόμενες από το μνημόνιο περικοπές. Δεν παίρνει κανένα αναπτυξιακό μέτρο, δεν παίρνει κανένα μέτρο για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, της παραοικονομίας και της διαφθοράς.

Η εμμονή στην πολιτική και στους όρους του μνημονίου και του μεσοπρόθεσμου πλαισίου μόνον αρνητικές επιπτώσεις θα

έχει για την Ελλάδα αλλά και για την Ευρωζώνη. Και για να γίνω πιο παραστατικός και να κλείσω, θα πω ότι η συνταγή του μνημονίου θυμίζει εκείνες τις περιπτώσεις όπου προσπαθώντας να κατασβέσεις μια πυρκαγιά σ' ένα κτήριο στο τέλος απομένει ένα κουφάρι. Έχεις επιτύχει την κατάσβεση της πυρκαγιάς, αλλά στο τέλος έχει απομείνει ένα κουφάρι. Κι αυτό το «κουφάρι» είναι η κοινωνία! Βασικό στοιχείο λοιπόν που θέτει η Δημοκρατική Αριστερά για όλη αυτή την πορεία, την επίπονη πορεία, με τα δύσκολα μέτρα που απαιτούνται προκειμένου να μειώσουμε, να εξαφανίσουμε το έλλειμμα και να διαχειριστούμε το χρέος, είναι το να σταθεί η κοινωνία όρθια. Και με αυτά τα μέτρα που ακολουθούνται τον τελευταίο χρόνο η κοινωνία δυστυχώς θα είναι το μεγάλο θύμα!

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.40' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 28 Ιουνίου 2011 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής του άρθρου και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012-2015».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

